ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

THE EFFECTIVENESS OF IMPLEMENTATION IN THE LOCAL DEVELOPMENT PLAN OF ADMINISTRATIVE ORGANIZATION BAN MAI SUBDISTRICT NONG BUN MAK DISTRICT NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๒

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๒

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

The Effectiveness of Implementation in the Local Development Plan of Administrative Organization Ban Mai Subdistrict Nong Bun Mak District Nakhon Ratchasima Province

Peeraphol Chainarongsak

A Research Paper Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of
Master of Public Administration

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
C.E. 2020

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

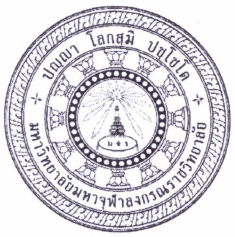

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์ เรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

.....

(พระมหาสมบูรณ์ วุฑฺฒิกโร, รศ.ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ ..... ประธานกรรมการ

(ผศ.ดร.รัฐพล เย็นใจมา)

..... กรรมการ

(ผศ.ดร.วิชชุกร นาคธน)

..... กรรมการ

(รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม)

..... กรรมการ

(ผศ.ดร.ธิติวุฒิ หมั่นมี)

..... กรรมการ

(รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผศ.ดร.ธิติวุฒิ หมั่นมี ประธานกรรมการ

รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย พีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์

(นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์)

ชื่อสารนิพนธ์ : ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
ผู้วิจัย : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
ปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์
: ผศ. ดร.ธิติวุฒิ หมั่นมี, พธ.บ. (สังคมศึกษา), พธ.ม. (ปรัชญา), พธ.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)
: รศ. ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง, พธ.บ. (การบริหารรัฐกิจ), ศศ.ม. (การจัดการการพัฒนาสังคม), รป.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)
วันสำเร็จการศึกษา : ๓ มีนาคม ๒๕๖๓

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ๑. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ๒. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๓. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ดำเนินการวิจัยแบบผสานวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๘๒๙ สำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ จำนวน ๓๕๕ คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด ๓,๑๓๕ คน โดยใช้สูตรของทาโร่ยามาเน่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และทดสอบค่าเอฟ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่ ๓ กลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๒ คน และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๓.๓๙, S.D. = ๐.๔๙๔) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการให้บริการ ($\overline{X}$ = ๓.๓๘, S.D. = ๐.๕๖๕) และด้านการเรียนรู้และพัฒนา ($\overline{X}$ = ๓.๒๕, S.D. = ๐.๕๒๖) ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\overline{X}$ = ๓.๕๐, S.D. = ๐.๖๐๖) และด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ ($\overline{X}$ = ๓.๔๔, S.D. = ๐.๖๑๓) อยู่ในระดับมาก

๒. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคลพบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

๓. ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ๑) สถานที่ภายในของหน่วยงานมีพื้นที่คับแคบ และไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกมารองรับผู้ใช้บริการ ๒) การให้บริการที่ขาดมนุษย์สัมพันธ์ไม่เปิดใจรับบริการ ๓) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยังขาดการตรวจสอบพื้นที่ในส่วนที่เกิดผลกระทบต่อประชาชน และทำการแก้ไขล่าช้า ๔) การเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่กับประชาชนโดยภาพรวมแล้ว ยังขาดความเข้าใจในแผนการดำเนินงาน และระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการทำงาน

จากปัญหา และอุปสรรคดังกล่าวสามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ได้ดังนี้ ๑) ควรพัฒนาอาคารสถานที่ภายในและภายนอกหน่วยงานให้ง่ายต่อการให้บริการ และจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกมาไว้รองรับผู้มาใช้บริการ ๒) เจ้าหน้าที่ควรมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีในการให้บริการและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับหน่วยงาน ๓) เจ้าหน้าที่ควรมีการจัดทีมงานร่วมกับประชาชนในการออกสำรวจพื้นที่ในส่วนที่เกิดปัญหาเพื่อประเมินความเสียหาย และทำการแก้ไขโดยเร็ว ๔) การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่กับประชาชน โดยการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ให้เข้าใจอย่างชัดเจน

Research Paper Title : The Effectiveness of Implementation in the Local Development Plan of Administrative Organization Ban Mai Subdistrict Nong Bun Mak District Nakhon Ratchasima Province
Researcher : Mr. Peeraphol Chainarongsak
Degree : Master of Public Administration
Research Paper Supervisory Committee
: Asst. Prof. Dr. Thitiwut Manmee, B.A. (SocialStudies), M.A. (Philosophy), Ph.D. (Public Administration).
: Assoc. Prof. Dr. Kiettisak Suklueang, B.A. (Public Administration), M.A. (Social Development Management), D.P.A. (Public Administration).
Date of Graduation : March 3, 2020

Abstract

The objectives of this research are: 1. to study the opinions of people to the effectiveness to implementation in the local development plan of administrative organization Ban Mai Subdistrict Nong Bun Mak District Nakhon Ratchasima Province. 2. to study the opinions comparison of people to the effectiveness to implement in the local development plan of administrative organization Ban Mai Subdistrict Nong Bun Mak District Nakhon Ratchasima Province. 3. To study the problems, obstacles and suggestions to the effectiveness to implementation in the local development plan of administrative organization Ban Mai Subdistrict Nong Bun Mak District Nakhon Ratchasima Province.

For this study is a mixed research through quantitative by using the questionnaires with reliability test at 0.829 from the simple Random sampling of 355 samples of 3,135 total people in the area Ban Mai subdistrict local administrative organization by Taro Yamane formula. The statistics are used for the data analysis through such as Frequencies, means, standard deviation (S.D), T-Test, F-test, one-way Anova and Least Significant Different: LSD and quality research by using In-Depth Interview from 12 key informants and descriptive analytical technique.

Findings of the research were as follows:

1. The levels of opinions of people to the effectiveness to implementation in the local development plan of administrative organization Ban Mai Subdistrict Nong Bun Mak District Nakhon Ratchasima Province in overall, it was at the middle level

($\overline{X}$ = 3.39, S.D. = 0.494). When considered in each side found that the opinions of people to the effectiveness to implementation in the local development plan of administrative organization Ban Mai Subdistrict Nong Bun Mak District Nakhon Ratchasima Province, was at the middle level such as the service aspect ($\overline{X}$ = 3.38, S.D.= 0.565) and the learning and development aspect ($\overline{X}$ = 3.25, S.D. = 0.526) but the basic structure ($\overline{X}$ = 3.50, S.D. = 0.606) and satisfaction of serviced persons ($\overline{X}$ = 3.44, S.D. = 0.613) were at high level.

2. Comparison of public opinion on the effectiveness Implementation of the local development plan Of Ban Mai Subdistrict Administrative Organization Nong Bun Mak District Nakhon Ratchasima Province. Classified by personal factors, found that People with gender, age, educational background, occupation Have commented the effectiveness of the implementation of the local development plan No different Therefore rejecting the research hypothesis.

3. Problems and obstacles in the implementation of the local development plan of the administrative organization Ban Mai Subdistrict Nong Bun Mak District Nakhon Ratchasima Province Found that 1) The place of the agency has an area are narrow and there are no facilities to services users. 2) Service provision at lack human relations Not open-minded for service. 3) The operation of the staff is still missing the area inspection. In the part that affectation people and delayed editing. 4) Learning and potential development of officials and the public Overall Still lack understanding of the action plan and various legal regulations Causing obstacles to work.

From the said problems and obstacles Can be summarized as a suggestion in the implementation of the Local Development Plan of Ban Mai Subdistrict Administrative Organization Nong Bun Mak District Nakhon Ratchasima Province, As follows 1) Should development Building inside and outside the organization to be easier to service and provide facilities to support the services users. 2) Staff should have good human relations In service And build credibility for the department. 3) Staff should have a team with the people. To explore the area in which the problem occurred to assess the damage and corrected quickly. 4) Competency development of officials and people by organizing activities to enhance knowledge and understanding in the formulation of a local development plan and various legal regulations to clearly understand.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ เรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ประสบความสำเร็จเพราะได้รับความอนุเคราะห์ให้คำปรึกษา แนะนำ และได้ความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งผู้วิจัยขอระบุนามเพื่อแสดงความขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รศ. ดร.สุรพล สุยะพรหม ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ที่บริหารการจัดการ และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และพัฒนาความรู้จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผศ. ดร.ธิติวุฒิ หมั่นมี ซึ่งได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ รศ. ดร. เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง รองคณบดีคณะสังคมศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ช่วยให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้นจนสารนิพนธ์นี้จบบริบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๕ ท่าน ได้แก่ รศ. ดร.สุรินทร์ นิยมางกูร ผศ. ดร.อนุวัต กระสังข์ ผศ. ดร.รัฐพล เย็นใจมา อาจารย์ ดร. เชษฐ์ณรัช อรชุน และอาจารย์กลอยใจ ชวนศรีไพบูลย์ ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัด จันทบุรี ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแบบเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ท่านสันติพงษ์ เบามะเริง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ซึ่งรักษาราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ที่เมตตาอนุเคราะห์ให้สัมภาษณ์ และให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาการวิจัย และผู้ใหญ่บ้าน ประชาชนทุกคนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลในการให้สัมภาษณ์ และยังให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่งและตลอดจนเพื่อนนิสิตทุกรูป/คน รวมถึงนางสาวสิริจรรยา อุมานนท์ ซึ่งเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒ ที่ได้มีส่วนช่วยติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ และช่วยแจกแบบสอบถามของงานวิจัยเล่มนี้ อยู่เบื้องหลังรวมถึงให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

คุณงามความดีที่เกิดจากการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ขอยกคุณความดีนี้บูชาแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พร้อมทั้งขอน้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ขออานิสงส์ทั้งปวงจงดลบันดาลให้มารดา บิดา ครู อุปัชฌาย์ อาจารย์ ผู้ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดจนผู้ที่มีบุญคุณที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนเป็นกำลังใจ จนทำให้การศึกษาครั้งนี้ประสบผลสำเร็จได้ตามความมุ่งหวังและตั้งใจ

นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์

๓ มีนาคม ๒๕๖๓

สารบัญ

เรื่อง			หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย			ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ			ค
กิตติกรรมประกาศ			จ
สารบัญ			ฉ
สารบัญตาราง			ฌ
สารบัญแผนภาพ			ฏ
บทที่ ๑	**บทนำ**		
	๑.๑	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
	๑.๒	คำถามการวิจัย	๓
	๑.๓	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
	๑.๔	ขอบเขตการวิจัย	๔
	๑.๕	สมมติฐานการวิจัย	๕
	๑.๖	นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๕
	๑.๗	ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๖
บทที่ ๒	**แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**		
	๒.๑	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล	๗
	๒.๒	แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	๒๖
	๒.๓	ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย	๗๑
	๒.๔	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘๕
	๒.๕	กรอบแนวคิดการวิจัย	๑๐๑
บทที่ ๓	**วิธีดำเนินการวิจัย**		
	๓.๑	รูปแบบการวิจัย	๑๐๒
	๓.๒	ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	๑๐๒
	๓.๓	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๐๕
	๓.๔	การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๐๘
	๓.๕	การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๐๙

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
บทที่ ๔	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**	
๔.๑	ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	๑๑๒
๔.๒	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	๑๒๑
๔.๓	ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	๑๒๘
๔.๔	ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์บุคคลเชิงลึกเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	๑๓๒
๔.๕	องค์ความรู้	๑๔๕
บทที่ ๕	**สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ**	
๕.๑	สรุปผลการวิจัย	๑๕๐
๕.๒	อภิปรายผลการวิจัย	๑๕๔
๕.๓	ข้อเสนอแนะ	๑๕๙

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
บรรณานุกรม		๑๖๑
ภาคผนวก		๑๖๗
ภาคผนวก ก	หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๖๘
ภาคผนวก ข	ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม	๑๗๔
ภาคผนวก ค	หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	๑๗๙
ภาคผนวก ง	ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ของแบบสอบถาม	๑๘๑
ภาคผนวก จ	หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	๑๘๔
ภาคผนวก ฉ	หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)	๑๘๖
ภาคผนวก ช	แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๑๙๙
ภาคผนวก ซ	แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	๒๐๘
ภาคผนวก ฌ	โครงการที่สามารถดำเนินงานได้จริง	๒๑๑
ประวัติผู้วิจัย		๒๑๙

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๒.๑	แสดงการสังเคราะห์ความหมายและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล	๑๒
๒.๒	แสดงการสังเคราะห์ความหมายและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล (ต่อ)	๑๓
๒.๓	สำหรับตัวเกณฑ์ที่ใช้ศึกษาความมีประสิทธิภาพขององค์การที่ได้นำมาใช้ John P. Campbell ได้สรุปไว้ โดยประกอบด้วยตัวเกณฑ์ต่าง ๆ ๓๐ ตัว	๑๗
๒.๔	แสดงการสังเคราะห์แนวคิดทางการศึกษาประสิทธิผลองค์การ	๑๘
๒.๕	แสดงการสังเคราะห์แนวคิดทางการศึกษาประสิทธิผลองค์การ (ต่อ)	๑๙
๒.๖	แสดงการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการบริหาร	๒๐
๒.๗	การสังเคราะห์แนวคิดและหลักการในด้านการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงาน	๒๓
๒.๘	การสังเคราะห์แนวคิดในการควบคุมและประเมินผลแผนกลยุทธ	๒๔
๒.๙	การสังเคราะห์แนวคิดด้านการติดตามและประเมินผล	๒๖
๒.๑๐	เขตพื้นที่สี่ระดับในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๔๘
๒.๑๑	น้ำหนักคาคะแนนเป็นสี่ระดับ	๕๐
๒.๑๒	เกณฑมาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผล	๖๓
๒.๑๓	การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	๖๘
๒.๑๔	การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)	๖๙
๒.๑๕	การสังเคราะห์แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)	๗๐
๒.๑๖	โครงการหรือกิจกรรมแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่อยู่ในแผน	๘๒
๒.๑๗	โครงการหรือกิจกรรมแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ดำเนินงานได้จริง	๘๒
๒.๑๘	การสังเคราะห์ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย	๘๕
๒.๑๙	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล	๘๙
๒.๒๐	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล (ต่อ)	๙๐
๒.๒๑	สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	๙๔
๒.๒๒	สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)	๙๕
๒.๒๓	งานวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล	๙๙
๒.๒๔	งานวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล (ต่อ)	๑๐๐
๓.๑	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้านของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมา จังหวัดนครราชสีมา	๑๐๔

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๑	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม	๑๑๒
๔.๒	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม	๑๑๔
๔.๓	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการ	๑๑๕
๔.๔	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	๑๑๖
๔.๕	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑๑๘
๔.๖	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	๑๒๐
๔.๗	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเพศ	๑๒๑
๔.๘	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอายุ	๑๒๒
๔.๙	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา	๑๒๓
๔.๑๐	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุดของประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	๑๒๔
๔.๑๑	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอาชีพ	๑๒๕

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๑๒	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุดของประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามอาชีพด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	๑๒๖
๔.๑๓	ผลสรุปโดยรวมการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลตามสมมติฐานที่ ๑–๔	๑๒๗
๔.๑๔	ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการ	๑๒๘
๔.๑๕	ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการ	๑๒๘
๔.๑๖	ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	๑๒๙
๔.๑๗	ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	๑๒๙
๔.๑๘	ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑๓๐
๔.๑๙	ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑๓๐
๔.๒๐	ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	๑๓๑
๔.๒๑	ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	๑๓๑

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
๒.๑	กระบวนการคิด	๔๖
๒.๒	การวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการตัดสินใจ	๕๑
๒.๓	โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย	๗๖
๒.๔	โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่	๗๗
๒.๕	กรอบแนวคิดการวิจัย	๑๐๑
๔.๑	ประเด็นสำคัญด้านการให้บริการ	๑๓๕
๔.๒	ประเด็นสำคัญด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	๑๓๘
๔.๓	ประเด็นสำคัญด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑๔๑
๔.๔	ประเด็นสำคัญด้านการเรียนรู้และพัฒนา	๑๔๔
๔.๕	องค์ความรู้จากการวิจัย	๑๔๕
๔.๖	องค์ความรู้จากการสังเคราะห์งานวิจัย	๑๔๘

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดโดยพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ แผนพัฒนา คือ แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี คือ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนด วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้าน หรือแผนพัฒนาชุมชน โดยมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดของแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปีซึ่งมีความต่อเนื่อง และก้าวหน้าในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องเพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนต่าง ๆ[๑]

เนื่องจากการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นต้องเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดองค์การบริหารส่วนตำบลย่อมมีความเป็นอิสระในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น และการดำเนินงานตามแผน ความเป็นอิสระนั้นไม่ได้หมายถึง ความเป็นอิสระในฐานะเป็นรัฐอิสระแต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้ และยังต้องอยู่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบโดยรัฐบาลและประชาคมอีกด้วย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาจะต้องตระหนักว่าแผนพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนา

---

[๑] สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่, **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.obtbanmai.go.th/DevelopmentStrategy.html [๗ เมษายน ๒๕๖๒].

อำเภอในระดับอำเภอซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้นทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาคมจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกันอยู่ด้วย[๒]

การจัดทำแผนพัฒนาตำบล จัดเป็นการสร้างความสมดุลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความเป็นอยู่ที่ดีอย่างเป็นระบบระเบียบในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ต้องกำหนดแผนงานให้ก้าวไปอย่างขั้นบันไดตามแนวทางที่วางไว้ และสามารถที่จะแก้ไขข้อปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งแต่ละแผนสามารถยืดหยุ่นและสอดคล้องตามนโยบายของคณะผู้บริหารได้อย่างชัดเจน ในการจัดแผนพัฒนานั้นสามารถช่วยสร้างความสามัคคีระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนด้วย และความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนซึ่งทำให้คนในชุมชนได้เห็นคุณค่าและช่วยกระตุ้นความรู้สึกผูกพันต่อพื้นที่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นสามารถเป็นช่องทางที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง สำหรับการขยายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโดยเฉพาะในแง่มุมที่ว่า การให้บริการสาธารณะในระดับท้องถิ่นมีความหมายมากที่สุดต่อพลเมือง การเพิ่มบทบาทใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ของชุมชนให้เจริญเติบโตมากยิ่งขึ้นไป[๓]

บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถใช้อำนาจหน้าที่ในการพัฒนา เช่น การสร้างถนนและสิ่งสาธารณูปโภคภายในท้องถิ่น การร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในกิจการที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะหรือการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์หรือธนาคารท้องถิ่น นอกเหนือจากการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนอย่างสำคัญต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในเชิงสวัสดิการสังคมแล้วยังมีโครงการต่าง ๆ ในการขจัดความยากจน และการไม่ได้เรียนหนังสือของประชาชนแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นพลังขับเคลื่อนส่วนหนึ่งที่สำคัญไม่ต่างจากองค์กรอื่น ๆ ในการสร้างความเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมของสังคมท้องถิ่น เมื่อพิจารณาถึงองค์กรปกครองในระดับต่าง ๆ แล้วการปกครองส่วนท้องถิ่นนับว่าเป็นองค์กรที่มีความเป็นรูปธรรมมีความใกล้ชิดในการติดต่อพบปะกับประชาชน และได้มีการสร้างความสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ขององค์กรท้องถิ่น ดังนั้น การตัดสินใจดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ย่อมทำได้อย่างคล่องตัวและทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลในการพัฒนาท้องถิ่นให้กระจายทั่วในเขตพื้นที่ของสังคมไทยในส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม[๔]

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางสังคมได้เปลี่ยนไปตามยุคตามสมัยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงแผนงานหรือโครงการ และการให้บริการแก่ประชาชนเพื่อเป็นการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน แต่ในการทำงานแต่ก็ยังมีปัญหาเกิดขึ้นโดยทั่วไป เช่น“การระบายน้ำไม่ทันทำให้เกิดน้ำท่วมในบ้านเรือน เกิดอุบัติเหตุในท้องถนนหมู่บ้านเวลากลางคืนเนื่องจากเส้นทางบางส่วนไม่มีไฟฟ้า ถนนเป็น

---

[๒] ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น, สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น, **คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๐**, (อัดสำเนา).

[๓] บูฆอรี ยีหมะ, **การปกครองท้องถิ่นไทย**, (สงขลา: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, ๒๕๕๕), หน้า ๑๖-๑๘.

[๔] โกวิทย์ พวงงาม, **การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต**, พิมพ์ครั้งที่ ๙, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๕๙), หน้า ๓๙๑.

หลุมบ่อการสัญจรไปมาลำบาก เสียเวลาในการเดินทางไปทำมาค้าขายของเกษตรกร และลำบากต่อการเดินทางไปเรียนหนังสือของนักเรียน” องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่นั้นยังไม่สามารถดำเนินงานตามแผนได้ดีเท่าที่ควร เพราะบุคลากรภายในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายเจ้าหน้าที่แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ขาดความเข้าใจในภาพรวมของการดำเนินงานงานทำให้แผนการดำเนินงานหรือโครงการผิดพลาด เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือกลุ่มคนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ได้รับความเดือดร้อน ขาดความรู้เรื่องของระเบียบกฎหมายอย่างถ่องแท้อีกทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง และในด้านของการขาดไมตรีจิตที่ดีต่อคนในองค์กร เช่น การกระทบกันด้วย กาย วาจา ใจ สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงส่งผลให้การทำงานผิดปกติกับคนในองค์กร ในการศึกษาผู้วิจัยได้มุ่งเน้นศึกษาในด้านการจัดบริการสาธารณะที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนของระบบคมนาคมและการจัดการน้ำ ได้แก่ ระบบประปา ระบบป้องกันน้ำท่วมรวมถึงเขื่อน ฝาย ระบบบำบัดน้ำเสียท่อระบายน้ำ ระบบการส่งน้ำ เช่น คลองชลประทาน ทั้งนี้ก็เพื่อให้การบริการสาธารณะมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่อย่างแท้จริง[๕]

ดังนั้นผู้ทำวิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อให้ทราบว่า การดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ได้ทำการพัฒนาท้องถิ่นตรงตามความต้องการ และตอบสนองต่อนโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมาได้อย่างมีประสิทธิผล หรือไม่อย่างไร

๑.๒ คำถามการวิจัย

๑.๒.๑ ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา เป็นอย่างไร

๑.๒.๒ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๑.๒.๓ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา มีอะไรบ้าง

---

[๕] วีระศักดิ์ เครือเทพ, **เครือข่าย: นวัตกรรมการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**, บทวิเคราะห์ว่าด้วยการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแนวระนาบ เพื่อการเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานและความรับผิดชอบต่อสาธารณะ, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๕๐), หน้า ๑๓-๑๘.

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๑.๓.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๓.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Methods Research) โดยมุ่งศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา สภาพปัญหาประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อนำเสนอแนวทางสำหรับการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งประยุกต์จากแนวคิดทฤษฎีของ Robert, S. Kaplan, & David, P. Norton มี ๔ ด้าน คือ ๑) ประสิทธิผลด้านการให้บริการ ๒) ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ ๓) ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๔) ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา[๖]

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑) ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งประยุกต์จากแนวคิดทฤษฎีของ Robert, S. Kaplan, & David, P. Norton มี ๔ ด้าน คือ ๑) ประสิทธิผลด้านการให้บริการ ๒) ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ ๓) ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๔) ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา

---

[๖] Robert, S. Kaplan, & David, P. Norton, **The Balanced Scorecard: Measures that Drive Performance**, (Massachusetts: Harvard Business, 1996), p. 28.

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๑) ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา รวมเป็นจำนวน ๓,๑๓๕ คน[๗]

๒) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๒ คน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการทำวิจัย ได้แก่ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า และวิจัยโดยเริ่มตั้งแต่เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงเดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ รวมระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมาในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายหรือนโยบายที่กำหนดไว้โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

๑.๖.๒ ประสิทธิผลการดำเนินงาน หมายถึง วิธีการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ในการดำเนินงานทั้ง ๔ ด้าน ดังนี้

---

[๗] โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลใหม่อุดม, **ข้อมูลประชากรจากฐานข้อมูลโปรแกรม Hosxp_pcu**, (นครราชสีมา: โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลใหม่อุดม, ๒๕๖๒). (อัดสำเนา).

๑) ประสิทธิผลด้านการให้บริการ หมายถึง กิจกรรมหรือการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ

๒) ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ หมายถึง ความสามารถของบุคคลากรในการสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่

๓) ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง เป็นโครงสร้างทางกายภาพและโครงสร้างหลักของหน่วยงานสำหรับใช้งานภายในชุมชน การใช้บริการตามความจำเป็นเพื่อรูปแบบทางเศรษฐศาสตร์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ ถนน สะพานทางเดินเท้า ชลประทาน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา โทรคมนาคมที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการแก่ประชาชน

๔) ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา หมายถึง ความสามารถของบุคลากรในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชน เพื่อการสร้างความสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การดำเนินงาน การติดตาม และตรวจสอบแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพให้เพิ่มขึ้น

๑.๖.๓ แผนพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง แผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ที่แสดงถึงรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑

๑.๖.๔ องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาถึงประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษา ดังนี้

๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒.๓ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

๒.๓.๑ โครงสร้างองค์กรทั่วไป

๒.๓.๒ โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่

๒.๓.๓ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๔.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผล

๒.๔.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒.๔.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๕ กรอบแนวคิดการวิจัย

๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

พัฒนาการในสมัยปัจจุบันได้มีเรื่องราวของประสิทธิผลที่กล่าวมานั้นมากมายหลายประการตามสถานภาพซึ่งเป็นตัววัดผลหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินว่า การบริหารของหน่วยงานหรือองค์การใดองค์การหนึ่งสามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้และผลที่ได้รับกับความสำเร็จของงานมากน้อยเพียงใด มีความสอดคล้องกับผลงานที่องค์การแต่ละองค์การได้กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงของผลงานแต่ละองค์การนั้น นักวิชาการทางด้านทฤษฎีองค์การได้ให้คำนิยามประสิทธิผลองค์การไว้มากมาย และหลากหลายขึ้นอยู่กับทัศนคติของนักวิชาการ ดังนี้

๒.๑.๑ ความหมายของประสิทธิผล

ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถขององค์การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งมาตรการที่ใช้ในการวัดประสิทธิผลขององค์การตั้งอยู่บนวิธีการ และเป้าหมายโดยเกณฑ์บ่งชี้ในการวัดความสามารถขององค์การในการบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่าสมาชิกเกิดความพอใจในงาน และองค์การโดยส่วนรวมสามารถปรับตัว

และพัฒนาเพื่อการดำรงอยู่ต่อไป[๑] ประสิทธิผลยังบ่งชี้ถึงการใช้ทรัพยากรขององค์กรให้บรรลุเป้าหมาย ประสิทธิผลจึงมุ่งทำให้เกิดการ “ทำสิ่งที่ถูกต้อง (Doing the right things)” และประสิทธิภาพเป็นวิธีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้เกิดความสิ้นเปลืองน้อยที่สุด โดยสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายและใช้ทรัพยากรต่ำสุด[๒] การทำกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กรสามารถสร้างผลงานได้สอดรับกับเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าทั้งในส่วนของผลผลิต และผลลัพธ์เป็นกระบวนการเปรียบเทียบผลงานจริงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ก่อให้เกิดผลผลิต และผลลัพธ์ที่ตรงตามความคาดหวัง ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าไว้มากน้อยเพียงใด การมีประสิทธิผลของหน่วยงานจึงมีความเกี่ยวข้องกับผลผลิต และผลลัพธ์ของการดำเนินงาน[๓] นอกจากนี้ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบาย จากการพิจารณาทางเลือกโดยใช้ประสิทธิผลเป็นหลักเกณฑ์ทำได้โดยการวิเคราะห์ทางเลือกนั้นว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้[๔]

๒.๑.๒ ความสำคัญของประสิทธิผล

ประสิทธิผลมีความสำคัญอย่างยิ่งในศาสตร์ทางการบริหาร และองค์การนับว่าเป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า การบริหารองค์การจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด องค์การจะอยู่รอดและมีความมั่นคงจะขึ้นอยู่กับประสิทธิผลองค์การหรือจะล่มสลายไปในที่สุด ดังนั้นจึงมีความสำคัญต่อองค์การ ดังนี้

๑. ช่วยตรวจสอบวัตถุประสงค์การจัดตั้งองค์การ การจัดตั้งองค์การย่อมกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน เพื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามความต้องการหรือไม่

๒. ประเมินผลการดำเนินงานกับแผนงานที่กำหนดการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมย่อมต้องมีการวางแผนกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดสรรทรัพยากร การใช้อำนาจหน้าที่การบริหาร การปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงาน

๓. ประเมินผลสำเร็จกับวัตถุประสงค์เปรียบเทียบผลงาน ที่ดำเนินการได้ตามแผนงานกับวัตถุประสงค์ขององค์การที่คาดหวัง ถ้าผลงานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ และความคาดหวังขององค์การแสดงว่า องค์การมีประสิทธิผลโดยประสิทธิผลอาจพิจารณาเป็น ๒ ระดับ คือ ๑) ประสิทธิผลของบุคคล ๒) ประสิทธิผลขององค์การ

ประสิทธิผลของบุคคล คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถปฏิบัติงานหรือปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ แล้วประสบผลสำเร็จทำให้เกิดผลโดยตรง และครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ผลที่เกิดขึ้นมีลักษณะคุณภาพ เช่น ความถูกต้อง ความมีคุณค่า เหมาะสมดีกับงาน ตรงกับความคาดหวังและความต้องการของหมู่คณะสังคม และผู้ที่จะนำผลนั้นไปใช้ให้เป็นผลได้จากการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

---

[๑] ธงชัย สันติวงษ์, **การบริหารงานบุคคล**, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๗), หน้า ๒๒.

[๒] ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, **องค์การและการจัดการ**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมสาร จำกัด, ๒๕๔๕), หน้า ๓๑.

[๓] สุพจน์ ทรายแก้ว, **การจัดการรัฐแนวใหม่**, (พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์เทียนวัฒนา, ๒๕๔๕), หน้า ๑๘.

[๔] ศุภชัย ยาวะประภาษ, **นโยบายสาธารณะ**, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์, ๒๕๔๐), หน้า ๗๙.

ประสิทธิผลขององค์การ คือ การเน้นไปที่ผลรวมขององค์การเป็นการอธิบายถึงเกณฑ์ของความมีประสิทธิผลขององค์การว่าประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ๕ ตัว คือ ๑) การผลิต Production ๒) ประสิทธิภาพ Efficiency ๓) ความพึงพอใจ Satisfaction ๔) การปรับเปลี่ยน Adaptiveness ๕) การพัฒนา Development[๕]

ประสิทธิผลขององค์การ (organizational effectiveness) หมายถึง ความมากน้อยของการที่องค์การในฐานะเป็นระบบทางสังคมสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ได้โดยทรัพยากร และหนทางที่มีอยู่โดยไม่ทำให้ทรัพยากรและหนทางเสียหาย และโดยไม่สร้างความตึงเครียดที่ไม่สมควรแก่สมาชิก ซึ่งมาตรการที่ใช้ในการวัดประสิทธิผลขององค์การตั้งอยู่บนวิธีการ และเป้าหมาย (means and ends) โดยเกณฑ์บ่งชี้ในการวัดประสิทธิผล คือ ความสามารถในการผลิตขององค์การความยืดหยุ่นขององค์การในรูปแบบของความสำเร็จในการปรับตัว เข้ากับการเปลี่ยนแปลงภายในองค์การ และความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นนอกองค์การ และการปราศจากความกดดันหรือการขัดแย้งรุนแรงระหว่างกลุ่มย่อยในองค์การระหว่างหน่วยงานในองค์การ

ประสิทธิผลขององค์การตามแนวความคิดตั้งแต่ดั้งเดิมเป็นความพยายามที่จะเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้เกิดความชำนาญเฉพาะอย่าง (segmentation) การปฏิบัติงานขององค์การเกือบโดยเด็ดขาด ทำให้ขาดความร่วมมือร่วมใจตลอดจนไม่อาจริเริ่มสร้างสรรค์และไม่อาจจัดการกับความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ได้จึงเกิดแนวคิดที่ตรงกันข้ามกับแนวคิดดั้งเดิม คือ แนวความคิดแบบผสมผสาน (integration approach) ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลง และการเสริมสร้างสิ่งใหม่ ๆ โดยมองภาพรวมว่ามีสิ่งใดเกี่ยวข้องในขอบเขตที่กว้างขวาง และเชื่อมโยงสิ่งที่เกี่ยวข้องนั้นเข้าด้วยกัน ลักษณะของแนวความคิดนี้จะไม่หลบเลี่ยงความขัดแย้ง แต่จะมองสิ่งขัดแย้ง (conflicts) เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องเผชิญ และแก้ไขเพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เข้มข้นอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น แนวทางนี้จึงเป็นพลวัต (dynamic) มีเป้าหมายอยู่ที่การพยายามทำงานให้สำเร็จด้วยดี[๖]

เห็นว่าวิธีการวัดความสามารถขององค์การในการบรรลุเป้าหมาย (the goal – attainment approach) เป็นวิธีการหนึ่งในการวัดประสิทธิผลองค์การ ซึ่งความสามารถวัดประสิทธิผลขององค์การจากความสามารถในการบรรลุเป้าหมายได้ ต่อเมื่อลักษณะขององค์การและเป้าหมายนั้นมีลักษณะเป็นเป้าหมายที่แท้จริง สามารถมองเห็นและเข้าใจเป้าหมายเหล่านั้นได้ จำนวนเป้าหมายที่แท้จริงขององค์การควรมีปริมาณไม่มากจนเกินความสามารถที่เราจะวัดได้ มีความเห็นพ้องต้องกันในเป้าหมายที่แท้จริงเหล่านั้น และต้องสามารถวัดได้ว่าองค์การกำลังบรรลุเป้าหมายได้แค่ไหน เมื่อไร อย่างไร[๗]

---

[๕] Gibson, J.H., John, M.I. & James H.D., **Organizations: Behavior Structure and Processes**, **Austin**, 4th ed, (TX: Business Publications, 1982), pp. 107-137.

[๖] Georgopoulos, B. S., & Tannenbaum, A. S., **The Study of Organizational Effectiveness**, (American: Sociological Review, 1957), pp. 534-540.

[๗] Robbins, S. P., **Organization Theory: Structure Designs and Applications**, (Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1990), p. 58.

๒.๑.๓ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

ประสิทธิผลขององค์การ (Organization effectiveness) หมายถึง ความสามารถขององค์การในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเกิดการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งการการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านปัจจัยพื้นฐาน ด้านศีลธรรม และด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ซึ่งประกอบด้วยมุมมอง ๔ ด้าน ได้แก่[๙]

๑. ด้านการให้บริการ การให้บริการเป็นหน้าที่หลักสำคัญในการบริการงานในภาครัฐโดยเฉพาะงานที่จะต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับประชาชนโดยตรง โดยหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีหน้าที่ในการส่งต่อการบริการ (Delivery Service) ให้แก่ผู้รับบริการกล่าวคือ คุณค่าประการแรกของการบริการงานรัฐกิจทั้งหมดคือ การปฏิบัติงานด้วยการให้บริการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ ๕ ประการ คือ การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน (Equivalent Service) การให้บริการอย่างรวดเร็วทันเวลา (Timely Service) การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) และการให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service)

๒. ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ คือความสามารถที่เจ้าหน้าที่ขององค์กรให้การต้อนรับกับประชาชนโดยวางแผนการบริการเป็นรูปธรรม (Tangible) หมายถึง ความไว้วางใจ (Reliability) หมายถึงผู้รับบริการเล็งเห็นถึงความสม่ำเสมอ และความถูกต้องในการให้บริการรวมทั้งประสิทธิภาพของพนักงานที่ให้บริการการตอบสนองต่อผู้รับบริการ (Responsiveness) หมายถึง ผู้ใช้บริการจะคำนึงถึงเวลาและความสามารถในการแก้ไขปัญหาของผู้ให้บริการว่าตรงจุดหรือดีกว่าตามที่ผู้รับบริการต้องการหรือไม่

๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ชลประทาน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา โทรคมนาคมที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการแก่ประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจที่ต้องหาแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รองรับการ เจริญเติบโตของชุมชนในอนาคตจึงต้องมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งบ่งชี้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนมาช้านาน บ่งบอกถึงความสำคัญของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ หรือที่เรียกว่า “โครงสร้างพื้นฐาน” องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำการสำรวจความต้องการบริการสาธารณะของประชาชน หรือลองประมวลข้อมูลการร้องเรียน ข้อเรียกร้องของประชาชนเกี่ยวกับบริการสาธารณะ ก็จะพบว่าบริการสาธารณะที่ประชาชนต้องการให้สร้างหรือซ่อมบำรุงรักษาเร่งด่วนลำดับแรก ๆ ยังคงเป็นเรื่องสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เช่น ถนน สะพาน ทางเดิน ทางระบายน้ำ น้ำประปา ไฟฟ้า แสงสว่าง สวนสาธารณะ คูคลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา ความสามารถของบุคลากรในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชน เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในแต่ละโครงการที่ได้จัดทำขึ้น โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ในการวางแผน

---

[๙] Robert, S. Kaplan, & David, P. Norton, **The Balanced Scorecard: Measures that Drive Performance**, (Massachusetts: Harvard Business, 1996), p. 28.

การดำเนินงาน การติดตาม และการตรวจสอบแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของประชาชน รวมถึงคนในองค์กรในด้านการทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดขององค์กรในอนาคตข้างหน้า ประสิทธิผลของการปฏิบัติงานนั้น เป็นการบอกให้ทราบว่าการปฏิบัติงานตามโครงการหรือแผนงานนั้นทำได้ตามที่เรากำหนดเป้าหมายหรือไม่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งทางภาครัฐและเอกชนก็ต้องการผลสำเร็จของงานกันทั้งนั้น ในการที่จะได้ประสิทธิผลนั้นทางหน่วยงานหรือองค์การนั้นต้องมีการวางแผนที่ดีและรอบครอบ แต่แผนดีแค่ไหนถ้าผู้ปฏิบัติงานไม่เข้าใจในแผนงานงานนั้นก็ออกมาไม่สำเร็จ ดังนั้น เราต้องมีแผนที่ดีและผู้ดำเนินงานที่เข้าใจในแผนงานจึงออกมาได้สำเร็จ และสามารถทำให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์การได้อย่างแน่นอน และประสิทธิผลในองค์การนอกจากการบรรลุเป้าหมายอันเป็นความมีประสิทธิผลโดยทั่วไปแล้ว การประเมินประสิทธิผลอาจพิจารณาได้จากคุณภาพของผลผลิตหรือการบริการพื้นฐานขององค์การ หรือการบริการขององค์การที่ให้ความพร้อมหรือความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงาน ดังนั้น กิจกรรมขององค์การที่เป็นเครื่องตัดสินการปฏิบัติงานขององค์การว่ามีประสิทธิผลหรือไม่ จึงประกอบไปด้วยกิจกรรมต่อไปนี้คือ การได้มาซึ่งทรัพยากรที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน การใช้ปัจจัยนำเข้าอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับผลผลิตความสามารถในการให้บริการขององค์การ การปฏิบัติงานด้านเทคนิควิชาการ และด้านการบริหารอย่างมีเหตุผล การลงทุนในองค์การ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กับพฤติกรรมในองค์การ การตอบสนองความต้องการความสนใจที่แตกต่างกันของบุคคลและของกลุ่ม[๙]

จากแนวคิดต่าง ๆ ของประสิทธิผลนั้นสรุปได้คือ ความสามารถขององค์การหรือหน่วยงานทางภาครัฐและเอกชนสามารถที่จะจัดระบบแบบแผนในการดำเนินงานหรือให้บริการให้ได้ตรงตามความต้องการ และดำเนินงานสำเร็จตามระบบที่ได้กำหนดเป้าหมายเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินงานตามโครงการหรือให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ต้องถูกต้องตามวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน ผู้ให้บริการต้องบริการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เช่น การพูดจาที่ดี บริการอย่างสุภาพ ตรงตามใจของผู้รับบริการทำให้เกิดความพึงพอใจในการให้บริการอย่างสูงสุด

---

[๙] จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์, “การบริหารและการพัฒนาองค์การ”, **เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการบริหารและพัฒนาองค์การ**, (นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๓๐), หน้า ๒๔๓.

ตารางที่ ๒.๑ แสดงการสังเคราะห์ความหมายและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
ธงชัย สันติวงษ์, (๒๕๓๗, หน้า ๒๒).	ความสามารถขององค์การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สมาชิกเกิดความพอใจในงาน และองค์การโดยส่วนรวมสามารถปรับตัว และพัฒนาเพื่อดำรงอยู่ต่อไปได้
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, (๒๕๔๕, หน้า ๓๑).	การ “ทำสิ่งที่ถูกต้อง (Doing the right things)” และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้เกิดความสิ้นเปลืองน้อยที่สุด โดยสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายและใช้ทรัพยากรต่ำสุด
สุพจน์ ทรายแก้ว, (๒๕๔๕, หน้า ๑๘).	การทำกิจกรรมดำเนินงานขององค์กรสามารถสร้างผลงานได้สอดรับกับเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่กำหนด ไว้ล่วงหน้าทั้งในส่วนของผลผลิต และผลลัพธ์เป็นกระบวนการเปรียบเทียบกับผลงานจริงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ก่อให้เกิดผลผลิตและผลลัพธ์ที่ตรงตามความคาดหวัง
ศุภชัย ยาวะประภาษ, (๒๕๔๐, หน้า ๗๙).	ความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของนโยบาย จากการพิจารณาทางเลือกโดยใช้ประสิทธิผลเป็นหลักเกณฑ์ ทำได้โดยการวิเคราะห์ทางเลือกนั้นว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้
Gibson, J.H., John, M.I. & James H.D., (1982, pp. 107-137).	การเน้นไปที่ผลรวมขององค์การเป็นการอธิบายถึงเกณฑ์ของความมีประสิทธิผลขององค์การว่าประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ๕ ตัว คือ ๑) การผลิต ๒) ประสิทธิภาพ ๓) ความพึงพอใจ ๔) การปรับเปลี่ยน ๕) การพัฒนา
Georgopoulos, B. S., & Tannenbaum, A. S., (1957, pp. 534-540).	แนวความคิดแบบผสมผสาน (integration approach) ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลง และการเสริมสร้างสิ่งใหม่ ๆ โดยมองภาพรวมว่ามีสิ่งใด เกี่ยวข้องในขอบเขตที่กว้างขวาง และเชื่อมโยงสิ่งที่เกี่ยวข้องนั้นเข้าด้วยกัน

ตารางที่ ๒.๒ แสดงการสังเคราะห์ความหมายและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
Robbins, S. P., (1990, p. 58).	การบรรลุเป้าหมายได้ก็ต่อเมื่อลักษณะขององค์การและเป้าหมายนั้นมีลักษณะเป็นเป้าหมายที่แท้จริงสามารถมองเห็นและเข้าใจเป้าหมายเหล่านั้นได้ จำนวนเป้าหมายที่แท้จริงควรมีปริมาณไม่มากจนเกินความสามารถที่เราจะวัดได้ และมีความเห็นพ้องต้องกันในเป้าหมายที่แท้จริงเหล่านั้น สามารถวัดได้ว่าองค์การกำลังบรรลุเป้าหมายได้แค่ไหน
Robert, S. Kaplan, & David, P. Norton, (1996, p. 28).	ระบบบริหารจัดการและวัดประเมินผลที่เน้นการวัดผลงานเป็นเครื่องมือที่ทำให้องค์กรสามารถอธิบายถึงวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของตนได้อย่างชัดเจน และแปรวิสัยทัศน์และกลยุทธ์สู่การปฏิบัติจริง เพื่อที่องค์กรจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวัดประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาผลงานเชิงกลยุทธ์ต่อไป
จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์, (๒๕๓๐, หน้า ๒๔๓).	เป็นการบอกให้ทราบว่าการปฏิบัติงานตามโครงการหรือแผนงานนั้น ทำได้ตามที่เรากำหนดเป้าหมายหรือไม่ตามหน่วยงานต่าง ๆ การที่จะได้ประสิทธิผลนั้น ทางหน่วยงานหรือองค์การนั้นต้องมีการวางแผนที่ดี แต่แผนดีแค่ไหนถ้าผู้ปฏิบัติงานไม่เข้าใจในแผนงาน งานนั้นก็ออกมาไม่สำเร็จ ดังนั้น เราต้องมีแผนที่ดีและผู้ดำเนินงานที่เข้าใจในแผนงานจึงออกมาได้สำเร็จ และสามารถทำให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์การได้อย่างแน่นอน

๒.๑.๔ แนวคิดทางการศึกษาประสิทธิผลองค์การ

การศึกษาประสิทธิผลองค์การเริ่มต้นประมาณปี ๑๙๓๐ ด้วยรูปแบบเป้าหมาย (Goal Model) เป็นรูปแบบดั้งเดิมใช้กันอย่างกว้างขวางในการประเมินสิทธิผลขององค์การ โดยให้ความหมายของประสิทธิผลองค์การว่า ระดับของการบรรลุเป้าหมาย (Goal attainment) มุ่งเน้นที่ผลผลิต (output) ต่อมาปี ๑๙๕๐ ได้พัฒนาแนวทางการศึกษาประสิทธิผลองค์การโดยมององค์การในฐานะที่เป็นระบบ (System) ที่ต้องอาศัยทรัพยากร (System-Resource) โดยให้ความหมายของประสิทธิผลองค์การว่า ระดับที่องค์การจัดหาทรัพยากรที่มีจำกัดและที่มีคุณค่าได้สำเร็จ มุ่งเน้นที่ปัจจัยการผลิต (input) รูปแบบทั้งดังกล่าวเป็นพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบการประเมินประสิทธิผลองค์การในระยะต่อมา[๑๐] แนวทางการศึกษาประสิทธิผลองค์การจากการพัฒนารูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าว สามารถสรุปแนวทางการศึกษาได้ทั้งหมด ๔ แนวทาง ดังนี้

[๑๐] Robbins, S. P., **Organization Theory: Structure, Design and Applications**, 2nd ed, (Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1987), p. 22.

๑. แนวทางการบรรลุเป้าหมาย (The Goal–Attainment Approach) แนวทางการบรรลุเป้าหมายนี้เป็นไปตามความหมายขององค์การที่ หมายถึง การสร้างขึ้นมาเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายเฉพาะ (specific goals) ระดับการบรรลุของเป้าหมายตามที่กำหนดไว้เป็นการเน้นที่ผล (ends) มากกว่าวิธีการ (means) ฐานคติ (assumption) ของแนวทางนี้ คือ ๑) องค์การต้องมีเป้าหมายแน่นอน (ultimate goals) ๒) เป้าหมายต้องมีความชัดเจนเข้าใจตรงกัน ๓) เป้าหมายต้องไม่มากเกินไป ๔) เป็นเป้าหมายที่มีความเห็นสอดคล้องกัน ๕) วัดความก้าวหน้าของเป้าหมายได้เป้าหมายองค์การที่จะทำให้เป็นไปตามฐานคติ ควรจัดทำให้เป็นเป้าหมายเชิงปฏิบัติการ (operative goals) เป็นเป้าหมายเฉพาะ (specific goals) ขององค์การเพื่อให้เข้าใจตรงกันและสามารถวัดได้

๒. แนวทางเชิงระบบ (The System Approach) แนวทางเชิงระบบเป็นไปตามความหมายขององค์การที่ว่า องค์การเป็นระบบ (Systems) ต้องการปัจจัย (inputs) มีกระบวนการเปลี่ยนปัจจัย (process) และมีผลผลิต (outputs) ต้องรักษาเสถียรภาพและความสมดุล ดังนั้น แนวทางเชิงระบบมุ่งเน้นจึงหมายถึง ความสามารถขององค์การในการจัดทรัพยากร การรักษาเสถียรภาพและความสมดุลของระบบภายในองค์การ และการมีปฏิสัมพันธ์อย่างประสบผลสำเร็จกับสภาพแวดล้อมภายนอกแนวทางเชิงระบบเน้นที่วิธีการ (means) มากกว่าที่ผล (ends) ข้อดีของแนวทางระบบ คือ การทำให้ผู้บริหารตระหนักในความสำคัญของการพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันของระบบย่อยในองค์การและเหมาะสมกับองค์การที่มีเป้าหมายคลุมเครือไม่สามารถวัดได้ เพราะสามารถใช่เกณฑ์อื่น ๆ แทนการทำให้บรรลุเป้าหมาย

๓. แนวทางเชิงกลยุทธ์–กลุ่มที่เกี่ยวข้อง (The Strategic–constituencies Approach) แนวทางเชิงกลยุทธ์–กลุ่มที่เกี่ยวข้องจัดเป็นการศึกษาประสิทธิผลองค์การแนวใหม่ ฐานคติ (assumption) ของแนวทางนี้ พิจารณาองค์การในฐานะที่เป็นระบบภายใต้สภาพแวดล้อม ซึ่งต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการ ความพึงพอใจของกลุ่มที่เกี่ยวข้องที่ให้การสนับสนุนองค์การให้มีความอยู่รอด ความหมายของประสิทธิผลองค์การตามแนวทางนี้คือ ระดับความสามารถขององค์การในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมขององค์การ แนวทางกลุ่มที่เกี่ยวข้องจะคล้ายคลึงกับแนวทางเชิงระบบ คือ ทั้ง ๒ แนวทางตระหนักถึงความสำคัญของการพึ่งพาอาศัยภายในระบบ แต่มีจุดเน้นต่างกัน โดยแนวทางกลุ่มที่เกี่ยวข้อง เชิงกลยุทธ์จะพิจารณาสภาพแวดล้อมเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอยู่รอดขององค์การ ผู้บริหารขององค์การจะไม่ละเลยต่อกลุ่มที่มีอำนาจที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์การ

๔. แนวทางการแข่งขัน–คุณค่า (The Comparting–Values Approach) แนวทางการแข่งขัน–คุณค่า เป็นกรอบแนวคิดบูรณาการในการศึกษาประสิทธิผลองค์การฐานคติของแนวคิดนี้ คือ ประสิทธิผลองค์การจะมีความเป็นอัตนัย (subjective) ขึ้นอยู่กับค่านิยมความชอบ และความสนใจของผู้ประเมินจึงไม่มีเกณฑ์ที่ดีที่สุด[๑๑]

ประสิทธิผลองค์การยังสามารถวัดได้จากความพึงพอใจ (satisfaction) ซึ่งองค์การสามารถสนองตอบความต้องการ ความพอใจและขวัญของพนักงานถือเป็นการตอบสนองความพึง

---

[๑๑] Robbins, S. P., **Organization Theory: Structure, Design and Application**, 3rd ed, (Englewood Cliffs. NJ: Prentice-Hall, 1990), pp. 53-77.

พอใจภายใน ทั้งนี้ต้องมีการประเมินผลจากบุคคลภายนอก (evaluation by external entities) โดยการประเมินผลองค์การหรือหน่วยงานย่อยขององค์การ โดยบุคคลและองค์การต่าง ๆ ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมขององค์การที่ถูกประเมินผล ซึ่งเป็นการพิจารณาถึงความจงรักภักดีศรัทธาและการสนับสนุนที่องค์การได้รับจากกลุ่มต่าง ๆ เช่น ลูกค้า เจ้าของกิจการประชาชน[๑๒]

การศึกษาประสิทธิผลขององค์การนั้นพบว่า ยังมีความหลากหลายประเด็นยังขาดความมั่นใจ เนื่องจากมีนักวิชาการหลายส่วนต่างพากันนิยาม และให้แนวคิดที่แตกต่างกันออกไป ทำให้การยอมรับในการประเมินประสิทธิผลข้อจำกัดหลายประการ ทำให้ไม่สามารถยึดแบบใดแบบหนึ่งเพื่อสร้างการยอมรับในทฤษฎี (Theory) หรือตัวแบบ (Models) ได้อย่างชัดเจนในการประเมินให้เป็นแบบอย่างสากล[๑๓] ด้วยแนวความคิดที่หลากหลายการที่จะระบุถึงความหมายของประสิทธิผลจึงไม่ตายตัวของแต่ละคำจำกัดความ แต่โดยรวมแล้วประสิทธิผลก็ย่อมแสดงให้เห็นความสำเร็จในแต่ละเป้าหมายนั่นเอง

การศึกษาทางประวัติศาสตร์ในแต่ละมุมมองของนักคิดทฤษฎีต่างก็ให้คำนิยามของประสิทธิผลตามแนวทางของตนเอง อาทิ มีนักวิชาการผู้เสนอการบริหารงานแบบวิทยาศาสตร์อธิบายว่า ประสิทธิผลคือการบรรลุผลผลิตสูงสุดโดยใช้ต้นทุนหรือทรัพยากรให้คุ้มค่าหรือน้อยที่สุด และมีนักวิชาการผู้คิดค้นหลักการบริหารเชื่อว่า ประสิทธิผลขององค์การคือการระบุอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัยภายในองค์การ เอกภาพของสายการบังคับบัญชาและการสั่งการ ความสามัคคีความเสมอภาค นักวิชาการการบริหารงานแบบมนุษย์สัมพันธ์ให้ความเห็นว่าประสิทธิผลเป็นผลมาจากความพึงพอใจของพนักงานด้านการสนองตอบความต้องการทางด้านร่างกาย และอารมณ์ เป็นต้น และมีนักวิชาการท่านหนึ่งได้สรุปว่า ความหลากหลายในนิยามประสิทธิผลขององค์การเกิดจากการไม่มีข้อตกลงหรือฉันทามติร่วมกันของนักวิชาการแต่ละท่านเกี่ยวกับการให้ความหมายว่าอะไรคือประสิทธิผลขององค์การ[๑๔]

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การนิยามประสิทธิผลขององค์การมักสอดคล้องกับแนวทางที่ใช้ในการศึกษาประสิทธิผลองค์การ อาทิ แนวทางด้านเป้าหมายอธิบายว่า ประสิทธิผลขององค์การ คือเป้าหมายสุดท้ายที่องค์การต้องการให้เกิดการบรรลุ และแนวทางเชิงระบบอธิบายว่าเป็นความสามารถขององค์การในการจัดหาทรัพยากรที่มีคุณภาพโดยการรักษาไว้ซึ่งระบบภายในขององค์การ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอกองค์การ[๑๕] แนวทางกระบวนการภายในมองว่าประสิทธิผลขององค์การก็คือการที่องค์การมีสุขภาพดี (Healthy Organization) หรืออีกนัยหนึ่งคือความสามารถขององค์การในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพและสร้างความสัมพันธ์ภายในองค์การให้เกิดความไว้เนื้อเชื่อใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนการทำงาน

---

[๑๒] ภรณี (กีร์ติบุตร) มหานนท์, **การประเมินประสิทธิผลองค์การ**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๙), หน้า ๑๐๗-๑๓๗.

[๑๓] Bedeian, A.G., **Organizations: Theory and Analysis**, (Chicago: Dryden Press, 1984), p. 142.

[๑๔] Hodge, B.J., & Anthony, W.P., **Organization Theory: A Strategic Approach**, (Boston: Allyn & Bacon, 1991), pp. 73-79.

[๑๕] Barnard, C.I., **The Functions of the Executive**, (Boston: Harvard University, 1938), p. 235.

ที่ราบรื่นและคล่องตัว[๑๖] ส่วนแนวทางกลยุทธ์กลุ่มตัวแทน หมายถึง ระดับความสามารถในการสนองตอบความต้องการของประชาชนหรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดขององค์การ[๑๗]

ความหมายประสิทธิผลขององค์การดังข้างต้นทำให้กล่าวได้ว่า ความแตกต่างของคำจำกัดความเป็นผลมาจากการใช้เกณฑ์การประเมินที่แตกต่างกันกล่าวถึงเรื่องนี้ในหนังสือชื่อ Organizational Effectiveness: A Comparison of Multiple Models ว่าในเชิงทฤษฎีนั้นธรรมชาติขององค์การมักตั้งอยู่บนฐานความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์การ กล่าวคือ ทุกทฤษฎีองค์การมีแนวคิดพื้นฐานปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นเกณฑ์ชี้วัดประสิทธิผลขององค์การ[๑๘] ดังนั้นแนวทางการแสดงผลของประสิทธิผลจึงต้องให้ความสนใจกับเกณฑ์ (Criterion) ที่ใช้ในการประเมินในระยะแรกของการศึกษาพบว่ารูปแบบการวัดประสิทธิผลขององค์การมักใช้เพียงเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเพียงเกณฑ์เดียวแนวความคิดประเภทนี้จึงถูกเรียกว่า การวัดประสิทธิผลเชิงเดี่ยว (Univariate Effectiveness Measure) เพื่อแสวงหาเกณฑ์ที่เหมาะสมที่สุด (Ultimate Criterion) ในการประเมินความสำเร็จขององค์การจากการรวบรวมวรรณกรรมต่าง ๆ พบว่า เกณฑ์หรือตัวแปรที่มักถูกใช้นำมาใช้เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลขององค์การมีทั้งสิ้นถึง ๓๐ ตัวแปร โดยตัวแปรเหล่านี้จะถูกใช้เป็นตัวแปรตามเพื่อศึกษาเชื่อมโยงกับตัวแปรอิสระตามตารางดังนี้[๑๙]

---

[๑๖] Robbins, S. P., **Organization Theory: Structure Designs and Applications**, (New Jersey: Prentice-Hall, 1990), p. 58.

[๑๗] Pfeffer, J., & Salancik, G., **The External Control of Organizations**, (New York: Harper & Row, 1978), p. 41.

[๑๘] Cameron & Whetten, D.A., **Organizational Effectiveness: A Comparison of Multiple Models**, (New York: Academic Press, 1983), P. 4.

[๑๙] Campbell, J. P., **On the Nature of Organizational Effectiveness**, **In New Perspectives on Organizational Effectiveness**, (San Francisco: Jossey-Bass, B. M, 1977), p. 50.

ตารางที่ ๒.๓ สำหรับตัวเกณฑ์ที่ใช้ศึกษาความมีประสิทธิภาพขององค์การที่ได้นำมาใช้ John P. Campbell ได้สรุปไว้ โดยประกอบด้วยตัวเกณฑ์ต่าง ๆ ๓๐ ตัว

ตัวชี้วัดประสิทธิผลขององค์การ	ตัวชี้วัดประสิทธิผลขององค์การ
๑. ประสิทธิผลรวม	๑๖. การวางแผนละการกำหนดเป้าหมาย
๒. ผลผลิต	๑๗. ความเห็นที่สอดคล้องกันของสมาชิกต่อเป้าหมาย
๓. ประสิทธิภาพ	๑๘. การยอมรับในเป้าหมายขององค์การ
๔. กำไร	๑๙. การเข้ากันได้ของบทบาทของสมาชิก
๕. คุณภาพผู้บริหาร	๒๐. ความสามารถในทางมนุษย์สัมพันธ์ของผู้บริหาร
๖. อุบัติเหตุที่เกิด	๒๑. ความสามารถในส่วนงาน
๗. การเติบโต	๒๒. การบริการข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร
๘. การขาดงาน	๒๓. ความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่มีอยู่
๙. การลาออกจากงาน	๒๔. ความสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อม
๑๐. ความพอใจในงาน	๒๕. ทัศนะและการสนับสนุนจากกลุ่มต่าง ๆ ภายนอก
๑๑. แรงจูงใจ	๒๖. ความมั่นคง
๑๒. ขวัญและกำลังใจ	๒๗. คุณค่าของทรัพยากรด้านบุคคลขององค์การ
๑๓. การควบคุม	๒๘. การมีส่วนรวมและการร่วมแรงร่วมใจ
๑๔. ความขัดแย้งและความสามัคคีของบุคคล	๒๙. ความตั่งใจและทุ่มเทในด้านการอมรมและพัฒนา
๑๕. ความคล่องตัวและการปรับตัว	๓๐. การมุ่งความสำเร็จ

สรุปได้ว่า ถ้าองค์การหรือหน่วยงานใดมีความสามารถในการชนะใจ และตอบสนองความต้องการของบุคคลและกลุ่มผลประโยชน์เหล่านั้น ซึ่งอยู่เหนือองค์การจะมีผลต่อความอยู่รอดขององค์การด้วย การตอบสนองด้านคุณภาพของผลงาน และการให้บริการโดยเห็นว่าประสิทธิผลเป็นความมากน้อยของการที่องค์การสนองตอบต่อความต้องการของสังคมท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนซึ่งวัดได้จากสิ่งที่ประชาชนได้รับจากหน่วยงานในแง่ของคุณภาพ ผลงานหรือการบริการ ปริมาณความเรียบร้อย และความได้มาตรฐานของผลงานหรือให้บริการด้วยความรวดเร็วต่อการบริการ ความเต็มใจช่วยเหลือ ความเป็นมิตร และลักษณะท่าทีของพนักงานหรือพฤติกรรมของพนักงานนั่นเอง

ตารางที่ ๒.๔ แสดงการสังเคราะห์แนวคิดทางการศึกษาประสิทธิผลองค์การ

นักวิชาการ/	แนวคิดหลัก
Robbins, S. P., (1987, p. 22)	ระดับที่องค์การจัดหาทรัพยากรที่มีจำกัด และที่มีคุณค่าได้สำเร็จมุ่งเน้นที่ปัจจัยการผลิต
Robbins, S. P., (1990, pp. 53-77)	แนวทางการศึกษาประสิทธิผลองค์การจากการพัฒนารูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าว สามารถสรุปแนวทางการศึกษาได้ทั้งหมด ๔ แนวทาง ๑. แนวทางการบรรลุเป้าหมาย ๒. แนวทางเชิงระบบ ๓. แนวทางเชิงกลยุทธ์-กลุ่มที่เกี่ยวข้อง ๔. แนวทางการแข่งขัน-คุณค่า
ภรณี (กีร์ติบุตร) มหานนท์, (๒๕๒๙, หน้า ๑๐๗-๑๓๗)	องค์การสามารถสนองตอบความต้องการ ความพอใจ และขวัญของพนักงานถือเป็นการตอบสนองความพึงพอใจภายใน
Bedeian, A.G., (1984, p. 142)	ยังมีความหลากหลายประเด็น ยังขาดความมั่นใจ เนื่องจากมีนักวิชาการหลายส่วนต่างพากันนิยาม และให้แนวคิดที่แตกต่างกันออกไป ทำให้การยอมรับในการประเมินประสิทธิผลข้อจำกัดหลายประการ ทำให้ไม่สามารถยึดแบบใดแบบหนึ่งเพื่อสร้างการยอมรับในทฤษฎี (Theory) หรือตัวแบบ (Models) ได้อย่างชัดเจน ในการประเมินให้เป็นแบบอย่างสากล
Hodge, B.J., & Anthony, W.P., (1991, pp. 73-79)	การระบุอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบระเบียบวินัยภายในองค์การเอกภาพของสายการบังคับบัญชา และการสั่งการความสามัคคีความเสมอภาค
Barnard, C.I., (1938, p. 235)	เป้าหมายสุดท้ายที่องค์การต้องการให้เกิดการบรรลุและแนวทางเชิงระบบอธิบายได้ว่า เป็นความสามารถขององค์การในการจัดหาทรัพยากรที่มีคุณภาพโดยการรักษาไว้ซึ่งระบบภายในขององค์การ
Robbins, S. P., (1990, p. 58)	สร้างความสัมพันธ์ภายในองค์การให้เกิดความไว้เนื้อเชื่อใจซึ่งกัน และกันตลอดจนการทำงานที่ราบรื่นและคล่องตัว
Pfeffer, J., & Salancik, G., (1978, p. 41)	ระดับความสามารถในการสนองตอบความต้องการของประชาชนหรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดขององค์การ
Cameron & Whetten, D.A., (1983, P. 4)	ธรรมชาติขององค์การมักตั้งอยู่บนฐานความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์การ กล่าวคือ ทุกทฤษฎีองค์การมีแนวคิดพื้นฐานปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นเกณฑ์ชี้วัดประสิทธิผล

ตารางที่ ๒.๕ แสดงการสังเคราะห์แนวคิดทางการศึกษาประสิทธิผลองค์การ (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
Campbell, J. P., (1977, p. 50)	แนวทางการแสดงผลของประสิทธิผลจึงต้องให้ความสนใจกับเกณฑ์ (Criterion) ที่ใช้ในการประเมินในระยะแรกของการศึกษาพบว่า รูปแบบการวัดประสิทธิผลขององค์การมักใช้เพียงเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเพียงเกณฑ์เดียวแนวความคิดประเภทนี้จึงถูกเรียกว่า การวัดประสิทธิผลเชิงเดี่ยว

๒.๑.๕ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการบริหาร

นักวิชาการท่านหนึ่งเป็นรองประธานคณะกรรมการบริษัท General Motor เขามองว่าองค์กรเป็นรูปแบบของความหลายหลายการดำเนินการใด ๆ ให้สำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือและพึ่งพาอาศัยกันและกันในปี ๑๙๓๑ และนักวิชการทั้งสองท่านได้ศึกษาการบริหารโดยร่วมมือกันและเสนอแนวคิดเพิ่มเติมจากการบริหารแบบดั่งเดิมโดยเพิ่มเติมแนวคิด และทางเลือกใหม่ในการบริหาร ๓ ประการคือ[๒๐]

๑. หลักความร่วมมือ (Coordinative Principle) ทั้งสองนักวิชาการเห็นด้วยกับการบริหารแบบดั่งเดิม ในการกำหนดหลักความร่วมมือให้เป็น ๑ ใน ๕ หน้าที่ในการบริหาร อย่างไรก็ตามหลักความร่วมมือเพื่อทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในองค์กร

๒. หลักลำดับชั้นสายบังคับบัญชา (Hierarchy) ทั้งสองนักวิชาการมีความเห็นต่างไปจากการบริหารแบบดั่งเดิมตรงที่เห็นว่าหลักความร่วมมือเป็นเหตุผลในการจัดการองค์กรซึ่งเป็นการใช้อำนาจเพื่อสั่งการ และควบคุมการทำงานโดยใช้อำนาจหน้าที่ ซึ่งผลสำเร็จของงานจะต้องอาศัยความร่วมมือตามลำดับชั้นในการสายบังคับบัญชา โดยหลักกระบวนการตามสายบังคับบัญชาจำแนกออกเป็น ๒ หลักการย่อย คือ อำนาจหน้าที่ในการมอบหมายงาน (Delegating Authority) และการกำหนดภาระงาน (Defining Tasks)

๓. หลักการแบ่งงานตามหน้าที่ (Specialization) ในองค์การใดก็ตามจะต้องมีการแบ่งแยกหน้าที่เฉพาะด้านแยกจากกันเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความถนัด

สรุปได้ว่า จากหลักการแบ่งงานกันทำตามความชำนาญเฉพาะด้าน พบว่า ในการตัดสินใจใด ๆ นั้นควรจะให้ผู้ที่ประสบการณ์ และข่าวสารข้อมูลเป็นผู้ตัดสินใจ แต่หน่วยงานดังกล่าวอาจไม่ได้เป็นหน่วยงานหลัก เช่น หน่วยงานซ่อมบำรุง ประชาสัมพันธ์ รักษาความปลอดภัย เป็นต้น ดังนั้นถ้าจะให้จากแนวความคิดทางการจัดการสมัยเดิม อาจกล่าวได้ว่า แนวความคิดหรือทฤษฎีทางด้านการจัดการในองค์การสมัยดังกล่าวนี้ จะมุ่งเน้นการให้ความสนใจส่วนใหญ่ในด้านของโครงสร้างองค์การ ได้แก่ การแบ่งงานกันทำ การกำหนดสายการบังคับบัญชา การกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ การกำหนดมาตรฐานของงาน และการกำหนดกฎและระเบียบวิธีปฏิบัติงาน

---

[๒๐] วัชรินทร์ จงกลสถิต, **วิวัฒนาการของแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การ**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.slideshare.net/Watcharrin/organization-theory-61236073 [๙ เมษายน ๒๕๖๒].

ที่ชัดเจนส่วนแนวความคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคนในองค์การถูกมองในด้านลบมากกว่าทางบวก เช่น มนุษย์ถูกมองว่าเป็นคนเกียจคร้านและไม่สนใจทำงาน ดังนั้น ผู้บริหารจึงต้องมีการกำหนดโครงสร้างองค์การขึ้นมา เพื่อสามารถทำการควบคุมบุคลากรได้อย่างใกล้ชิด จากการกำหนด ให้มีกฎและระเบียบวิธีปฏิบัติด้านต่าง ๆ ซึ่งในการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งถ้าไม่ดำเนินการแล้วพฤติกรรมของมนุษย์ในการปฏิบัติงานจะไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ นอกจากนี้ มนุษย์ยังเปรียบได้กับมนุษย์เศรษฐศาสตร์ที่จะมุ่งให้ความสำคัญ และให้ความสนใจเฉพาะฐานะทางเศรษฐกิจของตนเองเพื่อให้เกิดความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าปัจจุบัน ดังนั้นการที่จะจูงใจให้คนงานหรือบุคลากรทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ และมีประสิทธิภาพขึ้นมานั้นผู้บริหารจึงต้องใช้สิ่งจูงใจที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ และความต้องการ เช่น ตัวเงินหรือตำแหน่งงานที่สูงขึ้นเป็นสิ่งจูงใจ

ตารางที่ ๒.๖ แสดงการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการบริหาร

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
วัชรินทร์ จงกลสถิต, (๒๕๖๒)	แนวคิดและทางเลือกใหม่ในการบริหาร ๓ ประการคือ ๑. หลักความร่วมมือ (Coordinative Principle) ๒. หลักลำดับชั้นสายบังคับบัญชา (Hierarchy) ๓. หลักการแบ่งงานตามหน้าที่ (Specialization) ในการที่จะให้คนงานหรือบุคลากรทำงานได้อย่างเต็มที่ผู้บริหารความมีหลักการจูงใจที่สมเหตุสมผลเพื่อให้การทำงานได้อย่างเต็มความสมามารถ

๒.๑.๖ แนวคิดและหลักการในด้านการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงาน

ก) กระบวนการในการควบคุมและติดตามผล แยกเป็น ๔ ขั้นตอน คือ ๑) การกำหนดมาตรฐานที่ใช้วัด (Establishing Standard) ทุกองค์กรจะมีวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้นมาตรฐานที่กำหนดนโยบายจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงคนั้นมาตรฐานโดยทั่วไปแยกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ ๑ มาตรฐานผลผลิต (Output Standard) ซึ่งวัดด้วย ปริมาณ คุณภาพ ต้นทุน และเวลาที่ใช้จำนวนเงินที่ใช้เปรียบเทียบกับงบประมาณจำนวนหน่วยผลิต และขนาดของบริการที่ใช้ในระยะเวลาที่กำหนด ประเภทที่ ๒ มาตรฐานปัจจัยที่ใช้ในการผลิต (Input Standard) จะวัดด้วยความพยายามที่ให้กับงาน (Work Effort) เช่น การวัดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เป็นต้น ๒) การวัดผลงานที่ทำได้จริง (Measuring Actual Performance) ได้แก่ การวัดผลงานที่เกิดขึ้นจริงเป็นหน่วยการผลิตที่จริง หรือความพยายามที่ให้กับงานจริง หน่วยวัดที่ใช้จะต้องเป็นอย่างเดียวกันกับมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมา เช่น จำนวนที่ผลิต จำนวนวันที่ขาดงาน จำนวนแฟ้ม จำนวนรายได้ที่เกิดขึ้น ซึ่งผลงานเหล่านี้ได้มาจากการรายงานการสังเกต และสถิติตัวเลขต่าง ๆ ๓) การเปรียบเทียบผลงานที่ทำได้จริงกับมาตรฐาน (Comparing Actual Performance with Standard) เป็นการเปรียบเทียบเนื้อหาความแตกต่างที่เกิดขึ้น ระหว่างหน่วยงานที่ทำให้จริงกับมาตรฐาน ๔) การแก้ไขให้ถูกต้อง (Taking Corrective Action) ได้แก่ การดำเนินการทางด้าน

การบริหารเมื่อพบความแตกต่างระหว่างผลงานที่เกิดขึ้นจริง กับมาตรฐานเพื่อปรับการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่ต้องการ

ข) เทคนิคในการควบคุมและติดตามผลแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ดังนี้ ๑) การควบคุมด้านคุณภาพ หมายถึงเทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาใช้เพื่อวัดวาสินค้าและบริการที่ผลิตได้นั้นตรงต่อความต้องการของลูกค้า ๒) การควบคุมด้านปริมาณ คือการควบคุมที่มีการใชตัวเลขต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในทางปริมาณ เช่น การวัดจำนวนผลผลิตว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่ ๓) การควบคุมด้านค่าใช้จ่าย โดยการใช้ระบบงบประมาณเพื่อควบคุมค่าใชจ่ายซึ่งเป็นเทคนิคที่สำคัญ และนิยมใช้มากที่สุดโดยการให้หน่วยงานจัดทำงบประมาณการใช้จ่ายในทุก ๆ ด้านไว้ลวงหน้าเมื่อเข้าสู่ขั้นตอนการปฏิบัติผู้บริหารก็จะสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายโดยวัดผลการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับงบประมาณที่ตั้งเอาไว้ ๔) การควบคุมด้านเวลา คือการควบคุมให้งานต่าง ๆ ดำเนินไปได้โดยสามารถจัดทำได้เสร็จตามกำหนดเวลาที่วางเอาไว้

ค) การควบคุมและติดตามผลที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย ๑) ความถูกต้อง (Accuracy) ระบบการควบคุมและติดตามผลที่ถูกต้องจะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ และนำไปใช้ได้ผลตามที่ต้องการ หากการควบคุมเกิดจากข้อมูลที่ไม่ถูกต้องจะทำให้ฝ่ายบริหารแก้ไขไม่ตรงจุด โดยไม่อาจทราบได้ว่าควรแก้ไขอย่างไรหรือควรดำเนินการต่อไปอย่างไร ๒) ความทันเวลา (Timeliness) ระบบการควบคุมและติดตามผลที่ดีจะต้องสามารถกระตุ้นให้ผู้บริหารสนใจ และเอาใจใส่ได้ทันเวลาเพื่อการแก้ไขหรือป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นโดยข้อมูลจากการควบคุม และติดตามผลอาจไม่มีความหมายเลยหากได้รับมาล่าช้ากว่าเวลาอันควร ดังนั้นระบบการควบคุม และติดตามผลที่ดีจะต้องสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาได้อย่างทันเวลา ๓) ความประหยัด (Economy) ระบบการควบคุมและติดตามผลจะต้องสามารถทำให้เกิดประโยชนที่คุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น โดยจะต้องใช้ระดับของการควบคุมให้น้อยที่สุดประหยัดที่สุดแต่เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด ๔) ความยืดหยุ่น (Flexibility) ระบบการควบคุม และติดตามผลที่ดีจะต้องมีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและการเกิดขึ้นใหม่ของสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งระบบการควบคุมควรปรับตัวตามเวลาและสภาพ แวดล้อม ๕) การสามารถเข้าใจได้ (Understandability) ระบบการควบคุมและติดตามผลควรมีความซับซ้อนน้อยที่สุดเพื่อความสะดวกในการใช้ และคนที่เกี่ยวข่องกับระบบการควบคุมสามารถเข้าใจได้ง่าย ๖) การมีมาตรฐานที่สมเหตุสมผล (Reasonable Criteria) การกำหนดมาตรฐานของการควบคุมติดตามผลจะต้องสมเหตุสมผล และสามารถทำได้จริงจึงจะสามารถจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติตามได้ ๗) การจัดระบบอย่างมีกลยุทธ (Strategic Placement) ผู้บริหารจะต้องจัดวางระบบการควบคุม และติดตามผลอย่างมีกลยุทธอันจะทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ในการควบคุมได้ ซึ่งระบบการควบคุมและติดตามผลควรจะครอบคลุมกิจกรรมเหตุการณ์และการดำเนินงานทุกอย่างภายในองค์กร ซึ่งถ้าหากองค์กรนำระบบการควบคุม และติดตามผลมาใช้โดยขาดกลยุทธ์ที่เหมาะสมก็จะไม่สามารถบรรลุผลตามต้องการได้ ๘) การเน้นกฎแห่งข้อยกเว้น (Emphasis on The Exception) ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารไม่สามารถจะควบคุมและติดตามผลทุกอย่างได้จึงต้องเน้นเฉพาะเรื่องที่สำคัญหรือควบคุมติดตามเฉพาะในหลักใหญ่ที่เป็นสาระสำคัญจริง ๆ ไม่ใช่ลงไปดูในรายละเอียด ทุกเรื่อง การเข้าไปตรวจสอบควบคุมในทุกรายการจะส่งผลต่อการใช้อำนาจในการบริหารจัดการอีกทั้งส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัว ๙) การใช้มาตรการ

หลาย ๆ อย่าง (Multiple Criteria) การควบคุมและติดตามที่เน้นจุดใดจุดหนึ่งหรือมาตรฐานใดมาตรฐานหนึ่งจะทำให้มองปัญหาไม่ครอบคลุม เพราะงานแต่ละงานยอมมีมาตรฐานที่แตกต่างกัน ดังนั้นมาตรฐานในการควบคุมและติดตามผลจึงควรกำหนดให้เหมาะสมสำหรับกิจกรรมแต่ละประเภท ๑๐) การแก้ไขให้ถูกต้อง (Corrective Active) การควบคุมและติดตามผลที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่เป็นการแจ้งให้รู้ว่ามีข้อบกพร่องผิดพลาดอะไรเกิดขึ้นเท่านั้น แต่จะต้องเสนอแนะด้วยว่าควรจะดำเนินการแก้ไขอย่างไรเพื่อให้เกิดความถูกต้อง และสามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างราบรื่นและประสบผลสำเร็จ

ง) คุณลักษณะของการควบคุมและติดตามผลที่ดี ได้แก่ ๑) ต้องประหยัดระบบการควบคุมและติดตามผลที่ดี นอกจากจะต้องช่วยให้เกิดความมั่นใจว่าองค์กรจะสามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงคที่ตั้งเอาไว้แล้วในเวลาเดียวกันการควบคุม และติดตามผลจะต้องคุ้มค่ากับต้นทุนในการดำเนินการด้วยระบบการควบคุม และติดตามผลที่มากเกินความจำเป็นมีวิธีการหรือเทคนิคที่ยุ่งยากและเสียค่าใช้จ่ายสูงนั้นยอมทำให้เกิดผลเสียมากกวาผลดี ผู้บริหารจึงควรคำนึงถึงต้นทุนทั้งในแง่ของระยะเวลาและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการควบคุมและติดตามผลด้วย ๒) รายงานผลต้องรวดเร็วการควบคุม และติดตามผลจะต้องสามารถรายงานผลความแตกต่างระหว่างเป้าหมายที่พึงได้รับกับผลงานที่เกิดขึ้นจริงได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้ผู้บริหารสามารถดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที ๓) เน้นส่วนสำคัญของผลงานการควบคุมและติดตามผลจะต้องเน้นถึงส่วนสำคัญของผลงานอันจะส่งผลต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การวัดในรายละเอียดปลีกย่อยที่ไม่ใช่สวนสำคัญของความสำเร็จของงานตามวัตถุประสงค์ย่อมไม่เกิดประโยชน เพราะจะไม่ช่วยชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปที่แท้จริงซึ่งจะมีผลต่อความสำเร็จขององค์กร ๔) สามารถเข้าใจได้ง่ายการควบคุมและติดตามผลจะต้องเข้าใจง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน เพราะหากกระบวนการมีความยุ่งยากซับซ้อนหรือเลื่อนลอยจนยากที่จะเข้าใจก็ย่อมไม่เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติตาม และไม่อาจก่อให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติได้ ๕) เป็นที่ยอมรับการควบคุมและติดตามผล ควรมีการชี้แจงให้ผู้ปฏิบัติเล็งเห็นถึงประโยชน์ และเหตุผลประกอบเพื่อให้ผู้ปฏิบัติเกิดความยอมรับ และทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมาย

จ) ประโยชน์ของการควบคุมและติดตามผลมีดังต่อไปนี้ ๑) ทำให้งานต่าง ๆ มีความสอดคล้องกันไม่ว่าจะเป็นงานของแต่ละคน หรืองานของแต่ละกลุ่มรวมถึงงานของแต่ละหน่วยงานสอดคล้องกันนอกจากนั้นงานตามแผนระยะสั้น และแผนระยะยาวของทั้งองค์กรสอดคล้องกันอีกด้วย ๒) ทำให้เป้าหมายขององค์กรสำเร็จสมบูรณ์ทั้งเป้าหมายหลักและเป้าหมายรองเกิดขึ้นอย่างสอดคล้องเหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพหรือด้วยค่าใช้จ่ายที่ต่ำสุด ๓) ทำให้วิธีการปฏิบัตินโยบาย และกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรดำเนินไปในแนวทางเดียวกันตลอดทั้งระบบ ๔) ช่วยป้องกันมิให้ทรัพยากรต่าง ๆ ของหน่วยงานถูกใช้ไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ หรือต้องสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน ๕) ช่วยรักษาคุณภาพของงานให้ตรงตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ และช่วยให้สามารถตอบสนองและให้บริการได้ตรงตามความต้องการของผู้มาใช้บริการ ๖) ทำให้สามารถกำหนด

มาตรการในการปรับปรุงแก้ไข และป้องกันความผิดพลาดในระหว่าง กระบวนการปฏิบัติงานได้ตลอดเวลาซึ่งเป็นแนวทางที่ดีกว่าการแก้ไขเมื่อการปฏิบัติงานสิ้นสุดลง[๒๑]

ตารางที่ ๒.๗ การสังเคราะห์แนวคิด และหลักการในด้านการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงาน

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
เสนาะ ติเยาว์, (๒๕๔๓, หน้า ๒๙๓-๓๑๕)	กระบวนการในการควบคุมและติดตามผลแยกเป็น ๔ ขั้นตอน ๑. การกำหนดมาตรฐานที่ใช้วัด ๒. การวัดผลงานที่ทำได้จริง ๓. การเปรียบเทียบผลงานที่ทำได้จริงกับมาตรฐาน ๔. การแก้ไขให้ถูกต้อง เทคนิคในการควบคุมและติดตามผลแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ๑. การควบคุมด้านคุณภาพ ๒. การควบคุมด้านปริมาณ ๓. การควบคุมด้านค่าใช้จ่าย ๔. การควบคุมด้านเวลา

๒.๑.๗ แนวคิดในการควบคุมและประเมินผลแผนกลยุทธ

ก) การติดตามผลการดำเนินการ (Track Status) เป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหารที่จะสร้างความมั่นใจได้ว่า การปฏิบัติงานขององค์กรเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และสามารถสร้างผลงานที่สอดคล้องตามเป้าประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่วางเอาไว้ การติดตามผลการดำเนินงานจะช่วยให้ผู้บริหารทราบข้อมูลที่เป็นตัวบ่งชี้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นข้อมูลแก่ผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนกลยุทธให้สอดรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การติดตามผลการดำเนินงานนี้หมายความรวมถึงการรวบรวมผลการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลาของกิจกรรมงาน โครงการต่าง ๆ สอดคล่องตามตัวชี้วัด ผลสำเร็จของการดำเนินงานในแต่ละระดับที่ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี

ข) การรายงานความก้าวหน้า (Communicate Progress) เป็นกระบวนการหลังจากที่ได้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ ภายใต้กรอบของตัวชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลาแล้ว เป็นหน้าที่ของผู้มีหน้าที่ในการกำกับติดตามผลที่จะต้องจัดทำรายงานสรุปเสนอต่อผู้บริหารให้ได้รับทราบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน เป็นระยะรวมทั้งควรส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยให้ผู้รับผิดชอบแต่ละระดับดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสม

---

[๒๑] เสนาะ ติเยาว์, **หลักการบริหาร**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๓), หน้า ๒๙๓-๓๑๕.

ค) การวัดผลและประเมินผล (Measurement and Evaluation) จะประกอบด้วยกระบวนการย่อย ๓ ขั้นตอน ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ ประเมินผลข้อมูลและการนำเสนอผลการประเมินการวัดผล และประเมินผลจะเป็นการประเมินผลสำเร็จของการปฏิบัติงานตามแผนในแต่ละรอบเวลาที่กำหนดซึ่งผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนกลยุทธ์รอบต่อไปขององค์กร[๒๒]

ตารางที่ ๒.๘ การสังเคราะห์แนวคิดในการควบคุมและประเมินผลแผนกลยุทธ

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ, (๒๕๔๖, หน้า ๓๙–๔๐)	การติดตามผลการดำเนินการ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง การรายงานความก้าวหน้า เพื่อช่วยให้ผู้รับผิดชอบแต่ละระดับดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสม การวัดผลและประเมินผลจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนกลยุทธ์รอบต่อไปขององค์กร

๒.๑.๘ แนวคิดด้านการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผล เป็นกระบวนการที่สำคัญกระบวนการหนึ่งของกระบวนการจัดการองค์กร ซึ่งนักวิชาการได้ให้คำนิยามว่า การจัดการคือ “กิจกรรมหรือกระบวนการสำหรับการประสานและบูรณาการ การใช้ทรัพยากรเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรด้วยการใช้คนซึ่งคนจะใช้เทคนิคและข่าวสารในโครงสร้างขององค์กร” ซึ่งจากคำจำกัดความนี้ ได้สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการหมายถึง การปฏิบัติซึ่งอาศัยองค์ความรู้ของทฤษฎีองค์การมาใช้ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรซึ่งอาจจะเป็นผลผลิต การบริการหรือความพึงพอใจ ซึ่งกระบวนการจัดการดังกล่าวประกอบด้วยการวางแผน (planning) การจัดองค์การ (Organization) การเป็นผู้นำ (Leading) และการประเมินผล (Evaluation)[๒๓]

การวางแผน (planning) การวางแผนเป็นกิจกรรมที่คาดหวังว่าจะต้องปฏิบัติซึ่งเป็นผลจากการค้นหาและกำหนดวิธีทำงานในอนาคต เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานมากที่สุดแสดงให้เห็นว่าจะมี

---

[๒๒] ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ, **ความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐในการบริหารจัดการระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ชาติ (Strategic Performance Based Budgeting: SPBB) และกรณีตัวอย่างกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๓๙–๔๐.

[๒๓] อุทัย เลาหวิเชียร, **รัฐประศาสนศาสตร์: ลักษณะวิชาและมิติต่าง ๆ**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมาธรรม, ๒๕๔๔), หน้า ๑๑๒-๑๑๓.

การทำอะไร ทำที่ไหน เมื่อใด ให้ใครทำ ทำอย่างไร และให้รายละเอียดอื่น ๆ ที่จำเป็นช่วยให้การปฏิบัติงานลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพ[๒๔]

การจัดองค์การ คือ การจัดระเบียบกิจกรรมให้เป็นกลุ่มก้อนเข้ารูป และการมอบหมายงานให้คนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของงานที่ตั้งไว้ การจัดองค์การจะเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการจัดระเบียบความรับผิดชอบต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนต่างฝ่ายต่างทราบว่าใครต้องทำอะไร และใครหรือกิจกรรมใดต้องสัมพันธ์กับฝ่ายอื่น ๆ อย่างไรบ้าง[๒๕]

การเป็นผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการที่จะทำให้องค์การดำเนินไปอย่างก้าวหน้า และบรรลุเป้าหมายโดยการใช้อิทธิพลเหนือทัศคติ และการกระทำของผู้อื่น[๒๖]

การประเมินผล สำหรับกระบวนการติดตาม และประเมินผลในปัจจุบันนั้นการวัดผลของกิจการที่จะทำให้ผู้บริหารระดับสูงเห็นภาพรวมขององค์กรได้ชัดเจนขึ้น ให้ได้ภาพรวมขององค์กรอย่างสมดุลขึ้น โดยการวัดผลนอกจากการวัดทางด้านการเงินที่เป็นผลของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นมาแล้วต้องมีการวัดผลด้านกระบวนการบริหารงาน การสร้างความพอใจให้แก่ลูกค้า ตลอดจนสร้างนวัตกรรม และการเรียนรู้ให้แก่องค์กรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างอนาคตให้แก่องค์กรด้วยแนวคิดนี้ ผู้บริหารสามารถประเมินศักยภาพโดยรวมขององค์กร และความสามารถในการแข่งขัน และอนาคตขององค์กรนั้น ๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยขอบเขตหรือองค์ประกอบในการวัดผลภายใต้มุมมองแต่ละด้านนั้นจะประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ๑) วัตถุประสงค์ (objective) เพื่อเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละมุมมองที่ต้องการจะชี้วัด ๒) ตัวชี้วัด (Performance Indication) คือ ตัวชี้วัดนั้นจะแสดงให้เห็นว่าองค์กรได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านหรือไม่ ๓) เป้าหมาย (Target) คือ เป้าหมายหรือค่าตัวเลขที่ตั้งไว้ เพื่อให้องค์กรบรรลุถึงค่านั้น ๆ ๔) แผนงานโครงการที่ตั้งใจ (Initiatives) คือ แผนการปฏิบัติงานที่มีการลำดับเป็นขั้น ๆ ในการจัดทำกิจกรรมกระบวนการในการบริหารจัดการองค์กร โดยจะเริ่มตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า (Input) อันประกอบด้วยความต้องการหรือข้อเรียกร้อง (Demand) และแรงสนับสนุน (Support) ที่เป็นเสมือนแรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นให้องค์กร เริ่มกระบวนการในการบริหารจัดการ (Internal Process) เพื่อก่อให้เกิดผลผลิต (Output) หรือผลลัพธ์ (Outcome) ที่สามารถสนองตอบต่อความต้องการหรือการสนับสนุนต่าง ๆ ซึ่งผลผลิตหรือผลลัพธ์ดังกล่าวนี้ จะเป็นผลสะท้อน (Feed Back) กลับมาเป็นปัจจัยนำเข้าอีกครั้งหนึ่ง โดยมีกระบวนการควบคุม และประเมินผลเป็นอีกปัจจัยในการช่วยสะท้อนผลการดำเนินงาน ประสิทธิภาพประสิทธิผลของผลลัพธ์และผลผลิตกลับไปสู่กระบวนการบริหารจัดการ เพื่อปรับปรุงกลยุทธพัฒนากระบวนการปรับปรุงหรือขยายผลการดำเนินการต่อไป[๒๗]

---

[๒๔] อุทัย บุญประเสริฐ, **การวางแผนและการจัดระบบงานในโรงเรียน**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอส ดี เพรส, ๒๕๓๘), หน้า ๑๙.

[๒๕] ธงชัย สันติวงษ์, **การบริหารเชิงกลยุทธ์**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๗), หน้า ๖๓.

[๒๖] วิภาดา คุปตานนท์, **การจัดการและพฤติกรรมองค์การ**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๔๔), หน้า ๒๓๗.

[๒๗] อัญชนา ณ ระนอง, “เอกสารการบรรยาย วิชา การจัดการปฏิบัติการ”, **สถาบันบัณฑิพัฒนาบริหารศาสตร**. [ออนไลน์], แหล่งที่มา: http://www.geocities.com/dol_nida/Strategic_07_1.htm [๖ สิงหาคม ๒๕๖๒].

ตารางที่ ๒.๙ การสังเคราะห์แนวคิดด้านการติดตามและประเมินผล

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
อุทัย เลาหวิเชียร, (๒๕๔๔, หน้า ๑๑๒-๑๑๓) อัญชนา ณ ระนอง, (๒๕๖๒)	กิจกรรมหรือกระบวนการสำหรับการประสานและบูรณาการการใช้ทรัพยากรเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร การวัดผลของกิจการที่จะทำให้ผู้บริหารระดับสูงเห็นภาพรวมขององค์กรได้ชัดเจนขึ้นให้ได้ ภาพรวมขององค์กรอย่างสมดุลขึ้น โดยการวัดผลนอกจากการวัดทางด้านการเงินที่เป็นผลของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นมาแล้วต้องมีการวัดผลด้านกระบวนการบริหารงาน การสร้างความพอใจให้แก่ลูกค้า ตลอดจนสร้างนวัตกรรมและการเรียนรู้ให้แก่องค์กรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการสร้างอนาคตให้แก่องค์กรด้วย

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี ๒๕๖๐ ตราไว้ ณ วันที่ ๖ เม.ย. ๒๕๖๐ เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา ๒๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑ ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามวิธีการ และรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติ การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้ จำนวนและความหนาแน่นของประชากร และพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบประกอบกัน มาตรา ๒๕๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแล และจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใดที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสี่ และกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจตลอดจนงบประมาณ และบุคลากรที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจดังกล่าวของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ในการจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะใดที่เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าการร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐหรือการมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการ จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการนั้นก็ได้ รัฐต้องดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ของตนเองโดยจัดระบบภาษีหรือการจัดสรรภาษีที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการหารายได้ขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นทั้งนี้ เพื่อให้สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้อย่างเพียงพอในระหว่างที่ยังไม่อาจดำเนินการได้ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปพลางก่อน

กฎหมายตามวรรคหนึ่งและกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา การเงินและการคลัง และการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม การป้องกันการทุจริต และการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ และต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และการป้องกันการก้าวก่ายการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย มาตรา ๒๕๑ การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งต้องใช้ระบบคุณธรรมและต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ การจัดให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกันเพื่อให้สามารถพัฒนาร่วมกันหรือการสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้ มาตรา ๒๕๒ สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง ผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นหรือในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จะให้มาโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วยทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งและหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามแนวทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย มาตรา ๒๕๓ ในการดำเนินงาน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ รวมตลอดทั้งมีกลไกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วยทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา ๒๕๔ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อกันเพื่อเสนอข้อบัญญัติหรือเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติ[๒๘]

๒.๒.๑ ความหมายของการวางแผน (Definition of planning)

การวางแผนเป็นการพิจารณา และกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนาเปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต (Where we are to where we want to go) เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการวางแผนจึงเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณา กำหนดแนวทางปฏิบัติงานมีรากฐานการตัดสินใจตามวัตถุประสงค์ความรู้และการคาดคะเนอย่างใช้ดุลพินิจ

---

[๒๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับสมบูรณ์, **การปกครองส่วนท้องถิ่น**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๖๐). (อัดสำเนา).

การวางแผนจึงมีความเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตและตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดโดยผ่านขบวนการคิดก่อนทำ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า การวางแผน คือ ความพยายามที่เป็นระบบ (Systematic attempt) เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด สำหรับอนาคตเพื่อให้องค์กรบรรลุผลที่ปรารถนา[๒๙]

๒.๒.๒ ความสำคัญของการวางแผน (Significance of Planning)

๑) เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการจัดโอกาสทางด้านการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตากว้างไกลมองเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหาความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์การ ดังนั้นองค์การจึงจำเป็นต้องเตรียมตัว และเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อมอันได้แก่สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เป็นต้น ๒) ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์การ ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญาของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดรจึงทำให้มีการยอมรับแนวความคิดเชิงระบบ (System approach) เข้ามาใช้ในองค์การปัจจุบัน ๓) ทำให้การดำเนินการขององค์การบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนาทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์การ ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันการดำเนินการเป็นไปด้วยความมั่นคงและมีความเจริญเติญโต ๔) เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนเพราะการวางแผนทำให้มองเห็นภาพรวมขององค์การที่ชัดเจนและยังเป็นการอำนวยประโยชน์ในการจัดระเบียบขององค์การให้มีความเหมาะสมกับลักษณะงานมากยิ่งขึ้น เป็นการจำแนกงานแต่แผนกไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน ๕) ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงานเนื่องจากการวางแผนเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎีหลักการและงานวิจัยต่าง ๆ มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมาย และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

องค์ประกอบสำคัญ ๕ องค์ประกอบหลัก ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการจัดวางองค์การเพื่อบรรลุประสิทธิผลสูงสุดได้แก่ (๑) การจัดวางกลยุทธ์ (strategic alignment) หมายถึง การที่องค์การให้ความสำคัญกับส่งผ่านข้อมูลด้านกลยุทธ์ขององค์การ และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและค่านิยมของคนในองค์การ (๒) การเน้นที่ลูกค้าเป็นหลัก (customer focus alignment) หมายถึง กลยุทธ์วิธีการทำงานของคนในองค์การจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับลูกค้าเป็นหลัก (๓) ภาวะผู้นำและการจัดการบุคคลที่มีศักยภาพสูงหมายถึง การที่รูปแบบภาวะความเป็นผู้นำสามารถสื่อสาร จูงใจ สร้างความมีพันธสัญญาต่อองค์การ ตลอดจนสร้างพฤติกรรมหรือบรรยากาศในการทำงานที่ส่งเสริมการเพิ่มผลิตผลขององค์การ (๔) การจัดวางด้านผลการปฏิบัติงาน (performance alignment) หมายถึง การที่พฤติกรรมกระบวนการและกิจกรรมในแต่ละวันสอดคล้องและสนับสนุนกลยุทธ์ขององค์การ และ(๕) การจัดวางด้านวัฒนธรรม (cultural alignment) หมายถึง ค่านิยมและความเชื่อของพนักงานและกระบวนการสามารถเชื่อมโยงกันจนเกิด

---

[๒๙] Harold Koontz Cyril O'Donnell and Heinz Wuethrich, **Management**, (Auckland: McGraw Hill International Book Company Inc, 1984), p. 21.

พฤติกรรมที่ส่งเสริมกลยุทธ์ขององค์การ กล่าวโดยสรุปว่า ไม่มีองค์การใดที่ประสบความสำเร็จได้โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้น การวางแผนจึงเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของกระบวนการจัดการที่ดี[๓๐]

๒.๒.๓ ประโยชน์ของการวางแผน (Advantages of Planning)

การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังเช่น ๑) บรรลุจุดมุ่งหมาย (Attention of Objectives) การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดมุ่งหมายปลายทาง เพื่อให้องค์การบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผนถ้าจุดมุ่งหมายที่กำหนดมีความแจ่มชัดก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี ๒) ประหยัด (Economical Operation) การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญาเพื่อคิดวิธีการให้องค์การบรรลุถึงประสิทธิภาพ เป็นการให้งานในฝ่ายต่าง ๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่าง ๆ ที่ทำซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่านับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดีก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์การ ๓) ลดความไม่แน่นอน (Reduction of Uncertainty) การวางแผนเป็นการลดความไม่แน่นอนในอนาคตลงเพราะการวางแผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตการวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นแล้วทำการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและได้หาแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น ๔) เป็นเกณฑ์ในการควบคุม (Basis of control) การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุมขึ้น ทั้งนี้เพราะการวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการคู่กันอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือถ้าไม่มีการวางแผนก็ไม่สามารถมีการควบคุม กล่าวได้ว่าแผนกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม ๕) ส่งเสริมให้เกิดวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Encourages innovation and Creativity) การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ (นวัตกรรม) และความคิดสร้างสรรค์ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ฝ่ายจัดการมีการวางแผนกันนั้นจะเป็นการระดมปัญญาของคณะผู้ทำงานด้านการวางแผนทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ และความคิดสร้างสรรค์นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์การและยังเป็นการสร้างทัศนคติการมองอนาคตระหว่างคณะผู้บริหาร ๖) พัฒนาแรงจูงใจ (Improves Motivation) ระบบการวางแผนที่ดีจะเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร และยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในกลุ่มคนงานด้วยเพราะเขารู้อย่างชัดเจนว่าองค์การคาดหวังอะไรจากเขาบ้าง นอกจากนั้นการวางแผนยังเป็นเครื่องมือฝึกและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับผู้บริหารในอนาคต ๗) พัฒนาการแข่งขัน (Improves Competitive Strength) การวางแผนที่มีประสิทธิภาพทำให้องค์การมีการแข่งขันกันมากกว่าองค์การที่ไม่มีการวางแผน หรือมีการวางแผนที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบข่ายการทำงานเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ๘) ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี (Better Coordination) การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่อง

---

[๓๐] ชาญชัย อาจิณสมาจาร, **ทฤษฎีการบริหารตามแนวคิดของปราญ์ตะวันตก Theories of administration**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ปัญญาชน, ๒๕๕๑), หน้า ๔๓-๕๖.

เอกภาพที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดวางไว้มุ่งไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการจัดประสานงานฝ่ายต่าง ๆ ขององค์การเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์การ[๓๑]

๒.๒.๔ ข้อจำกัดในการวางแผน

อย่างไรก็ตามการวางแผนบางครั้งอาจประสบความล้มเหลวหรือขาดประสิทธิภาพขึ้นได้ ข้อจำกัดในการวางแผนจะช่วยให้การวางแผนไม่ประสบความล้มเหลว ๑) การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ ในการวางแผนจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินงาน แต่ถ้าขณะที่มีการวางแผนนั้น กลุ่มทำงานได้ข้อมูลที่มาจากแหล่งที่เชื่อถือไม่ได้ จะทำให้การวางแผนนั้นเกิดการผิดพลาด ฉะนั้นข้อมูลนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดแผนงานเป็นอย่างยิ่ง การวางแผนเป็นกระบวนการมองไปข้างหน้าถ้าผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะทำงานในเชิงรับมากกว่าเชิงรุก เขาจะไม่สามารถทำการวางแผนที่ดีได้เลย ฉะนั้นผู้วางแผนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่มและเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นจะได้สามารถมองหามาตรการประเมิน และติดตามแผนที่วางไว้ได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจการดำเนินงานตามแผนอย่างถูกต้อง ๒) การวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลา และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย การวางแผนอาจจะทำให้การปฏิบัติการบางกรณีล่าช้าไปได้ แต่ก็เป็นความจริงว่าถ้าเราไม่ใช้เวลาในการวางแผนอย่างพอเพียงแล้ว แผนที่กำหนดขึ้นอาจจะเป็นแผนที่ใช้ไม่ได้ จึงกล่าวได้ว่าการวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลา และค่าใช้จ่ายในการรวบรวมการวิเคราะห์ สารสนเทศและการประเมินทางเลือกต่าง ๆ ดังนั้น ถ้าการจัดการไม่จัดงบประมาณค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอ ในการวางแผนไม่ยอมใช้เวลาให้พอเพียงคิดเพียงว่าเสียเวลาสิ้นเปลืองแล้วผลของแผนที่จะออกมาดีนั้น ย่อมเป็นไปไม่ได้ ๓) การดำเนินการภายในองค์การที่เข้มงวดเกินไปในเรื่องต่าง ๆ จะเป็นอุปสรรคในการนำความคิดริเริ่ม และแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาสู่องค์การ ฉะนั้นผู้วางแผนจำเป็นต้องมีการยืดหยุ่นการดำเนินการในบางกรณีบ้างซึ่งจะนำผลดีมาสู่องค์การ ๔) การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นข้อจำกัดในการวางแผนบางครั้ง เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์การธุรกิจต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นผลกระทบอย่างต่อเนื่องมาจากความผันผวนทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ฉะนั้นผู้วางแผนไม่สามารถยอมรับเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ อาจจะนำไปสู่การต่อต้านจากกลุ่มคนงาน และทัศนคติเช่นนี้จะส่งผลต่อกระบวนการวางแผนที่เกิดขึ้นขาดประสิทธิภาพ ๕) ประสิทธิภาพในการวางแผนอาจมีข้อจำกัดมาจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้เพราะปัจจัยภายนอกบางอย่างยากแก่การทำนายและคาดการณ์ เช่น การเกิดสงคราม การควบคุมของรัฐบาล หรือภัยธรรมชาติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้วางแผนไม่สามารถควบคุมได้ก็อาจทำให้การดำเนินงานตามแผนประสบปัญหายุ่งยากได้[๓๒]

๒.๒.๕ หลักการพื้นฐานในการวางแผน การวางแผนประกอบด้วยหลักการพื้นฐาน ๔ ประการด้วยกัน คือ ๑) การวางแผนจะต้องสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การ (Contribution to Purpose and Objectives) ในการวางแผนผู้วางแผนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญ

---

[๓๑] กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น, **เทคนิคการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วังสวนสุนันทา, ๒๕๔๘). (อัดสำเนา).

[๓๒] อนิวัช แก้วจำนง, **หลักการจัดการ**, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (สงขลา: สำนักพิมพ์บริษัทนำศิลป์โฆษณา จำกัด, ๒๕๕๖), หน้า ๕.

ว่าเป้าหมายของแผนทุกแผนที่กำหนดขึ้นนั้นจะต้องเกื้อหนุนและอำนวยความสะดวกให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การสัมฤทธิ์ผล หลักการนี้เกิดขึ้นจากธรรมชาติขององค์การธุรกิจต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้วัตถุประสงค์ของกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันในองค์การบรรลุตามเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกอย่างจริงใจ ๒) การวางแผนเป็นงานอันดับแรกของกระบวนการจัดการ (Primacy of Planning) ซึ่งขบวนการจัดการประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) การวางแผนเป็นงานเริ่มต้นก่อนขั้นตอนอื่น ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเป็นตัวสนับสนุนให้งานด้านอื่น ๆ ดำเนินไปด้วยความสอดคล้อง ๓) การวางแผนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุกคน (Pervasiveness of Planning) การวางแผนเป็นงานของผู้บริหารทุกระดับที่จะต้องทำแล้วแต่ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารในระดับที่ต่างกันต่างก็มีความรับผิดชอบควบคุมให้งานที่ตนกระทำอยู่ให้ประสบความสำเร็จให้แก่สมาชิกในองค์กร ๔) ประสิทธิภาพของแผนงาน (Efficiency of Plans) ในการวางแผนนั้นผู้วางแผนจะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของการวางแผน ซึ่งสามารถพิจารณาจากการบรรลุวัตถุประสงค์ด้วยการลงทุนอย่างประหยัดคุ้มค่า เช่น การใช้เวลา เงิน เครื่องมือ แรงงาน และการบริหารที่ดีสร้างความพึงพอใจให้แก่สมาชิกในองค์การ หลักการพื้นฐาน ๔ ประการนี้นับว่า มีส่วนสำคัญในการปูพื้นฐานของความคิดในด้านการวางแผนให้องค์การประสบความเจริญก้าวหน้า[๓๓]

๒.๒.๖ ลำดับขั้นตอนในกระบวนการวางแผน (Steps in Planning Process)

การดำเนินงานใด ๆ ก็ตามควรจะมีลำดับและขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ การวางแผนก็เช่นกันจำเป็นต้องทำต่อเนื่องเป็นกระบวนการลำดับขั้นในการวางแผนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้ ๑) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Setting Objectives) เป็นงานอันดับแรกที่นักวางแผนจะดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อให้รู้ทิศทางที่จะก้าวเดินต่อไปข้างหน้า เพราะการวางแผนเป็นเรื่องของอนาคตดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และเป็นพื้นฐานที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ในองค์กรสิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักในการวางแผนคือแผนที่วางจะต้องมีความชัดเจน เพื่อทำให้สมาชิกในองค์การเกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกันอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานและมีการประสานงานกัน ๒) พัฒนาข้อตกลงที่เป็นตัวกำหนดขอบเขตในการวางแผน (Developing the Planning Premises) ผู้วางแผนจะต้องกำหนดข้อตกลงต่าง ๆ ที่จะเป็นขอบเขตในการวางแผนเพื่อสามารถคาดการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตได้ถูกต้องใกล้เคียง การกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นจะนำมาเป็นพื้นฐานในการวางแผนขอบเขต และข้อตกลงต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากข้อมูลและปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมืองความรู้สึกของประชาชนนอกจากปัจจัยภายนอกแล้ว การวางแผนจะต้องตระหนักถึงข้อมูลและปัจจัยภายในองค์การด้วย จึงจะทำให้ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นมาจากข้อมูลรอบตัวอันเป็นผลทำให้ข้อมูลที่นำมาใช้เป็นกรอบในการวางแผนมีความเชื่อถือได้มากขึ้น ๓) พิจารณาข้อจำกัดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผน (Reviewing all Possible Limitations on planning) ข้อจำกัดต่าง ๆ มักเกิดขึ้นเสมอในการทำงานใด ๆ ฉะนั้นถ้าผู้วางแผนได้มีการพิจารณา และคำนึงสิ่งเหล่านี้แล้ว

---

[๓๓] วิลาวรรณ รพีพิศาล, **หลักการจัดการ**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิจิตรหัตถกร, ๒๕๕๐), หน้า ๒๘.

ก็สามารถขจัดข้อจำกัดต่าง ๆ ให้เหลือน้อยลง สิ่งที่ควรนำมาพิจารณาคาดการณ์ในการวางแผน ได้แก่ ขอบเขต อำนาจหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ สภาพทางการเงิน ตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ ในองค์การ เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้จะมีน้ำหนักสำคัญในการกำหนดแผนงานที่จะดำเนินการต่อไป ๔) พัฒนาทางเลือก (Developing Alternatives) ในการวางแผนควรได้แสวงหาทางเลือกต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินการตามแผนนั้น เพราะบางครั้งการดำเนินการตามแผนหนึ่ง ๆ ไม่ใช่มีแนวทางการปฏิบัติแนวเดี่ยวที่จะบรรลุความสำเร็จของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวที่สามารถไปถึงบรรลุวัตถุประสงค์ของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวมากำหนดกิจกรรมในการวางแผน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาความคิดของผู้วางแผนให้มีความหลากหลายตามข้อมูลต่าง ๆ ๕) ประเมินทางเลือก (Evaluating the Alternatives) การประเมินทางเลือกนี้ต้องการหลังจากได้มีการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ แล้วผู้วางแผนจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ของทางเลือกแต่ละแนวประกอบว่าจะเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหนที่ทางเลือกเหล่านี้ จะทำให้องค์การดำเนินไปได้แล้วจึงตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้สูงสุด (the most feasible alternatives) สิ่งที่เป็นข้อคิดสำหรับผู้วางแผนในการประเมินทางเลือกนั้นก็คือไม่มีวิธีใดที่ให้ผลสูงสุดเพียงวิธีเดียว ฉะนั้นผู้วางแผนควรตัดสินใจเลือกทางเลือกสองแนวทางหรือมากกว่า และนำทางเลือกที่เลือกแล้วมาหลอมรวมกันเพื่อเป็นแผนที่เป็นไปได้มากที่สุด (the most feasible plan) ในการปฏิบัติ ๖) เปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ (Converting Plans into Actions) ผู้วางแผนต้องทำการเปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะออกมาในรูปการกำหนดเป็นนโยบาย (Policies) ตารางการทำงาน (schedules) และงบประมาณ (budgets) การเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่กล่าวนี้จะช่วยเป็นแนวทางในการดำเนินการปฏิบัติที่ชัดเจน[๓๔]

๒.๒.๗ ลักษณะของแผนที่ดี (Requirement of a Good Plan)

๑) แผนควรจะมีลักษณะชี้เฉพาะมากกว่ามีลักษณะกว้างหรือกล่าวทั่ว ๆ ไป (It should be specific rather the general) การชี้เฉพาะถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะก่อให้เกิดความชัดเจน และโอกาสที่จะเกิดความเข้าใจผิดหรือนำไปใช้ผิด ๆ นั้นน้อยมาก ฉะนั้นการจัดการทำแผนจะต้องมีลักษณะเฉพาะเพื่อให้การดำเนินงานตามแผนเป็นไปอย่างถูกต้องไม่ต้องตีความกันในลักษณะต่าง ๆ และบางครั้งการตีความนั้นอาจก่อให้เกิดดำเนินการที่ผิดทิศทางไปก็เป็นได้ ๒) แผนควรจะจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่รู้แล้ว และยังไม่รู้ให้ชัดเจน (A plan should distinguish between the known and the unknown) ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต ฉะนั้นการจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ไม่รู้ และรู้เห็นเด่นชัดจะทำให้ผู้ใช้แผนคำนึงถึงและพิจารณาสิ่งที่ยังไม่รู้ให้รอบคอบ ๓) แผนควรจะมีความเชื่อมโยงอย่างมีเหตุผล และสามารถนำไปปฏิบัติได้ (A plan should be logical and practical) ซึ่งเรื่องนี้นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ผู้วางแผนจะต้องใช้การคิดวิเคราะห์การคิดวิจารณญาณเป็นฐานในการพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและตัดสินเลือกแนวทางดำเนินการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ๔) แผนจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและสามารถปรับพัฒนาได้ (The plan must be flexible and capable of being practical)

---

[๓๔] ซามูเอล ซี เซอร์โต, **การจัดการสมัยใหม่**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เพียร์สันเอ็ดดูเคชั่นอินโดไชน่า จำกัด, ๒๕๕๒), หน้า ๘-๑๐.

แผนที่นำไปใช้จะต้องเหมาะกับสภาพการณ์ การเปลี่ยนแปลง เป็นสิ่งที่สามารถเกิดได้ทุกขณะ นอกจากนั้นการดำเนินการต่าง ๆ มักจะมีตัวแปรต่าง ๆ จำนวนมาก ที่มีผลกระทบต่อแผน ฉะนั้นแผนที่ดีจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่น และปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนไป ๕) แผนจะได้รับการยอมรับจากกระบวนการที่เกี่ยวข้อง (The plan must be acceptable to the persons who adopt it and to the persons who are affected) ทั้งนี้เนื่องจากการยอมรับ จะนำมาซึ่งความตั้งใจ และความร่วมมือเป็นอย่างดีในการนำแผนไปปฏิบัติ ถ้าแผนที่วางนั้นได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องย่อมเป็นผลดีแก่การดำเนินงานขององค์การธุรกิจเป็นอย่างยิ่ง[๓๕]

๒.๒.๘ ประเภทของการวางแผน (Type of Planning)

การวางแผนสามารถจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะแนวทางคิดพื้นฐานได้ ดังนี้

๑) จำแนกตามระดับการจัดการ (๑) การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับสูง (Top management) เป็นการวางในลักษณะการพิจารณาภาพรวมทั้งหมด (Overall planning) ด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ และขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามกำลังของทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่คาดการณ์ว่าจะมีในอนาคต (๒) การวางแผนบริหาร (Administrative planning) เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับกลาง (Middle-level management) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดกรอบและทิศทางไว้สำหรับแผนปฏิบัติการ (operative plans) (๓) การวางแผนปฏิบัติการ (Operation as Planning) เป็นแผนที่ผู้บริหารระดับต้น (Lower level managers) นำแผนบริหาร (administrative plans) ไปดำเนินการในภาคปฏิบัติ

๒) จำแนกตามลักษณะการปฏิบัติ (๑) การวางแผนดำเนินงาน (Standing Planning) เป็นการวางแผนที่มีลักษณะเป็นแผนถาวรบ่งบอกถึงแนวความคิด หลักการหรือแนวทางปฏิบัติในการทำกิจกรรมที่เกิดขึ้นบ่อยในองค์การหรือใช้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นประจำ แผนชนิดนี้จะรวมไปถึงนโยบาย วิธีปฏิบัติงานกฎและมาตรฐาน การวางแผนใช้ประจำมีประโยชน์ต่อผู้บริหารเป็นอย่างยิ่งที่สามารถตรวจสอบการทำงานของพนักงานและสามารถประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีเอกภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามการวางแผนชนิดนี้อาจมีจุดอ่อนบ้าง คือ เมื่อสถานการณ์บางอย่างเปลี่ยนแปลงไปแผนประเภทนี้ จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะกับสภาพการณ์ในลักษณะแผนใช้เฉพาะครั้ง (๒) การวางแผนใช้เฉพาะครั้ง (Ad hic Single Planning) เป็นการวางแผนเพื่อปรับและเสริมการวางแผนดำเนินงานประจำทั้งนี้เนื่องจากแผนดำเนินงานประจำไม่อาจตอบสนองความเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้แผนใช้เฉพาะครั้งจึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน เฉพาะสถานการณ์ แผนประเภทนี้ใช้ครั้งเดียวแล้วจะไม่นำมาใช้อีก บางครั้งจึงมีการเรียกแผนชนิดนี้ว่า แผนใช้ครั้งเดียว แผนประเภทนี้ได้แก่ แผนงาน โครงการ งบประมาณ และตารางการทำงานแผนใช้เฉพาะครั้งมีประโยชน์ต่อองค์กรทำให้ลดความเสี่ยงและเป็นการใช้เพื่อความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น

---

[๓๕] สมชาย หิรัญกิตติ, **องค์การและการจัดการฉบับสมบูรณ์**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เพชรจรัสแห่งโลกธุรกิจ, ๒๕๔๒), หน้า ๘.

๓) จำแนกตามระยะเวลา (๑) การวางแผนระยะยาว (Long-range Planning) เป็นการวางแผนที่กำหนดระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป แต่จากการศึกษาของ The American Management Association พบว่าแผนระยะยาวนี้ควรมีระยะ ๕ ปี เหมาะสมที่สุดที่จะสามารถคาดการณ์อนาคตได้อย่างมีเหตุผลการวางแผนระยะปานกลาง (Medium-range Planning) เป็นการวางแผนที่มีระยะเวลาดำเนินการระหว่าง ๓ ถึง ๕ ปี (๒) การวางแผนระยะสั้น (Short-range Planning) มีระยะเวลาที่กำหนดไว้ระยะ ๑ ถึง ๓ ปี การวางแผนระยะสั้นเป็นการกำหนดกิจกรรมสั้น ๆ เพื่อให้วัตถุประสงค์ในแผนระยะยาวประสบความสำเร็จ แผนระยะสั้นจะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนระยะยาว องค์การจึงจะดำเนินการ ไปถึงจุดมุ่งหมายปลายทางอย่างราบรื่น อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการวางแผนตามระยะเวลาไม่ว่าจะเป็นการวางแผนระยะสั้นและระยะยาวอาจไม่ได้กำหนดเวลาที่กล่าวในตอนต้น เพราะสภาพขององค์การในยุคปัจจุบันต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศและระหว่างประเทศ

๔) จำแนกตามลักษณะคุณค่าการใช้งาน การวางแผนกายภาพ (Physical Planning) เป็นการวางแผนด้านทำเลที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ที่ดิน และการจัดหาเครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ

๕) การจำแนกตามขอบข่ายลักษณะของแผน แบ่งออกได้ดังนี้

- วัตถุประสงค์ (Objectives)
- นโยบาย (Policies)
- วิธีการปฏิบัติงาน (Procedures)
- วิธีการ (Method)
- มาตรฐาน (Standard)
- งบประมาณ (Budget)
- แผนงาน (Program)[๓๖]

๒.๒.๙ ชนิดของการวางแผน

การวางแผนอาจมีความแตกต่างทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการดำเนินงานขององค์การ โดยแบ่งออกได้ดังนี้ (๑) วัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย (Objectives or Goals) วัตถุประสงค์ หมายถึง เป้าหมายที่ต้องการให้กิจกรรมดำเนินการบรรลุผลมีลักษณะเฉพาะเจาะจง เป็นผลลัพธ์ที่สามารถวัดได้ วัตถุประสงค์เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์จึงเปรียบเสมือนเครื่องมือการประเมินประสิทธิผล และประสิทธิภาพขององค์การ เป้าหมาย หมายถึงการกำหนดสิ่งที่ต้องการซึ่งองค์การจะต้องพยายามทำให้เกิดขึ้นทั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายเป็นคำที่อาจใช้แทนกันได้ เนื่องจากมีความหมายคล้ายคลึงกันเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดองค์การ องค์การแต่ละแห่งย่อมมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป องค์การขนาดใหญ่มักจะมีทั้งวัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์รอง ซึ่งวัตถุประสงค์รองนั้นจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลัก เช่น วัตถุประสงค์หลักขององค์การ คือ การสร้างกำไรจากการดำเนินงานขณะที่วัตถุประสงค์ของแผนกผลิต

---

[๓๖] สายหยุด ใจสำราญ, สุภาพร พิศาลบุตร, **การพัฒนาองค์การ**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๔๗), หน้า ๑๐-๑๑.

เป็นวัตถุประสงค์รองก็ต้องการจะผลิตสินค้าที่มีคุณภาพดี โดยใช้ต้นทุนตามที่กำหนดจะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้อง เป็นต้น

การกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายด้วยความรอบคอบชัดเจน จะนำมาซึ่งความสำเร็จขององค์การ เพราะคนทุกคนในองค์การจะมีความเข้าใจอันจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่สนับสนุนให้องค์การประสบความสำเร็จ (๒) จุดมุ่งหมายหรือภารกิจ (Purposes or Missions) จุดมุ่งหมายหมายถึง จุดประสงค์สิ่งที่จำเป็นและเป็นความต้องการเพื่อความอยู่รอดขององค์การ สำหรับภารกิจหมายถึง หน้าที่หรืองานขององค์การที่ต้องกระทำโดยทุกองค์การจะต้องมีจุดมุ่งหมาย และภารกิจในทุก ๆ ระบบ เช่น จุดมุ่งหมายหรือภารกิจขององค์การคือ การผลิตและการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการ เป็นต้น (๓) นโยบาย (Policies) หมายถึง ข้อความทั่วไปอันเป็นสิ่งที่เข้าใจและเป็นสิ่งที่ยอมรับทั่วทั้งองค์การ ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับการตัดสินใจของผู้บริหารที่มีต่อผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานขององค์การนโยบายเป็นขอบเขตในการตัดสินใจที่จะต้องสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ด้วยนโยบายจะช่วยวางขอบเขตแนวทาง เพื่อให้สามารถเลือกตัดสินใจปฏิบัติการได้ ซึ่งจะช่วยให้สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายได้นโยบายยังช่วยให้ความสะดวกแก่ผู้บริหารในการมอบหมายอำนาจหน้าที่ไปยังผู้ปฏิบัติงานภายในองค์การได้ ดังนั้น นโยบายที่แท้จริงแล้วจะต้องเปิดโอกาสให้มีการใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจได้ในขอบเขตอันควร เพราะถ้าหากเป็นนโยบายที่ไม่เปิดโอกาสให้ใช้ดุลยพินิจก็จะกลายเป็นกฎ (Pules) ไป

การกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ เป็นเรื่องที่ทำได้ยากในทางปฏิบัติถ้าองค์การมิได้เขียนนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษร และไม่มีการตีความไว้แน่นอนการใช้นโยบายเป็นเรื่องที่ใช้กันกว้างขวาง และมีอยู่ในทุกขั้นตอนการทำงาน ปัญหาที่ตามมาคือการจะปฏิบัติตามนโยบายได้ดีเพียงใดนั้นจะขึ้นอยู่กับตัวบุคคล กล่าวคือขึ้นอยู่กับความสามารถในการเข้าใจสามัญสำนึก และการใช้ดุลพินิจได้อย่างเหมาะสมของผู้ปฏิบัติตามนโยบายว่ามีมากน้อยเพียงใด (๔) กลยุทธ์ (Strategies) หมายถึง แผนการปฏิบัติงานขององค์การที่อธิบายถึงการจัดสรรทรัพยากรและกิจกรรมอื่น ๆ ให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดผลดีเป็นข้อได้เปรียบสามารถบรรลุวัตถุประสงค์โดยให้มีความเสี่ยงน้อยที่สุด ณ ระดับที่ยอมรับได้กลยุทธ์มีความสำคัญต่อกระบวนการวางแผนอย่างมากเพราะจะช่วยทำหน้าที่สำหรับเป็นพื้นฐานของขั้นตอนการวางแผนที่จะกระทำต่อไป ลักษณะของกลยุทธ์จึงคล้ายกับการออกแบบหรือเป็นวิธีการในภาพรวมขององค์การการเลือกไว้สำหรับช่วยให้สามารถผลักดันไปสู่วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (๕) กระบวนการปฏิบัติงาน (Procedures) เป็นแผนที่กำหนดวิธีการจัดการกิจกรรมการดำเนินงานภายในองค์การเป็นแนวทางปฏิบัติงานอย่างเป็นลำดับขั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ให้บรรลุผลตามที่กำหนดไว้ กระบวนการปฏิบัติงานจะบรรลุถึงวิธีการกระทำว่ากิจกรรมใด หรืองานใดจะต้องดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนอย่างไรจึงจะให้ผลสำเร็จตามที่ต้องการ

การกำหนดกระบวนการปฏิบัติงาน ก) เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายขององค์การ ข) เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนและล่าช้าในการปฏิบัติงาน ค) พิจารณาความเหมาะสมกับองค์การ เพราะวิธีปฏิบัติขององค์การแต่ละแห่งอาจไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์และความแตกต่างกัน ง) พิจารณาทบทวนกระบวนการปฏิบัติงานที่ใช้อยู่เป็นระยะ ๆ เพื่อให้วิธีการปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นนั้นเป็นแนวทางที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ (๖) วิธีการทำงาน (Method)

เป็นแผนที่จะบอกให้ทราบถึงแนวทางการทำงานอย่างละเอียด ทำให้การทำงานนั้น มีประสิทธิภาพ และถ้ามีการกำหนดวิธีกาทำงานไว้เป็นมาตรฐานแล้วก็จะเป็นเครื่องมือช่วยในการทำงานเดียวกันนั้นในครั้งต่อ ๆ ไป สามารถดำเนินการไปอย่างรวดเร็วตามมาตรฐานกำหนด (๗) กฎ (Rules) เป็นข้อความที่อธิบายถึงแผนหลัก ซึ่งระบุการทำอย่าใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์เฉพาะ หรือเป็นแผนงานซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎแตกต่างจากกระบวนการปฏิบัติงานตรงที่ไม่มีการระบุลำดับขั้นตอนของเวลา ในการทำงาน เป็นกฎบังคับให้ต้องทำหรือห้ามมิให้กระทำในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง และกฎยังแตกต่างจากนโยบายตรงที่นโยบายเป็นเครื่องชี้แนวทางขอบเขตของการใช้ดุลพินิจได้ แต่กฎนั้นไม่ยอมให้ใช้ดุลพินิจเด็จขาด (๘) มาตรฐาน (Standard) หมายถึง สิ่งที่ผู้ปฏิบัติงานพยายามกระทำให้ได้ตรงตามรูปแบบดังกล่าว ตามที่องค์การกำหนดมาตรฐานจะช่วยให้เห็นถึงการเปรียบเทียบผลการทำงานต่าง ๆ ว่างานที่ได้กระทำแล้วนั้นสูงกว่า ต่ำกว่า หรือเท่ากับมาตรฐานที่กำหนด กล่าวได้ว่ามาตรฐานเป็นเกณฑ์ที่ใช้ประกอบการพิจารณา เพื่อหาว่ามีการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้หรือไม่ โดยการเปรียบเทียบระหว่างผลที่ได้รับจากการปฏิบัติงานจริงกับผลการปฏิบัติงานที่คาดหวังไว้[๓๗]

๒.๒.๑๐ กระบวนการวางแผน

การวางแผนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องอาศัยหลักเกณฑ์และความรู้ทางด้านทฤษฎีต่าง ๆ การกำหนดวิธีการต่าง ๆ จึงต้องอาศัยศิลปะในการดำเนินการและประสานงานของผู้บริหาร การวางแผนเป็นกระบวนการจึงต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และแต่ละตอนนั้นจะมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน ถ้าขั้นตอนใดดำเนินการผิดพลาดก็จะส่งผลให้การดำเนินการในขั้นต่อ ๆ ไปประสบปัญหาล้มเหลวตามไปด้วยได้ กระบวนการวางแผนและปฏิบัติงานอาจแบ่งได้เป็น ๘ ขั้นตอน

(๑) การดำเนินการก่อนการวางแผน เป็นงานขั้นเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเริ่มวางแผน เตรียมความพร้อมในด้านการจัดองค์การ เช่น แต่งตั้งให้มีฝ่ายวางแผนซึ่งอาจจะอยู่ในความรับผิดชอบของผู้บริหารหรือฝ่ายวิชาการ องค์การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจนการกำหนดวิธีการวางแผน คณะกรรมการต้องช่วยกันคิดว่าจะต้องทำอย่างไรมีขั้นตอนอย่างไร และจะต้องมีคณะกรรมการหรือหน่วยงานอื่นมาร่วมในการวางแผนหรือไม่ ฯลฯ และการรวบรวมข้อมูลให้หน่วยงานทุกหน่วยเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครบถ้วนและทุกด้าน และปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

(๒) การวิเคราะห์ปัญหา การวิเคราะห์ปัญหานี้พิจารณาจากงานในภารกิจ และความรับผิดชอบงานต่าง ๆ ในหน่วยงานนั้น ๆ ทั้งงานที่จำเป็นต้องทำ และที่ปฏิบัติกันอยู่เป็นประจำว่ามีปัญหาในงานใดจะต้องปรับปรุงเพิ่ม หรือลดในงานตรงส่วนใดบ้างหรือจะขยายงานเดิมให้มีประสิทธิภาพขึ้นอย่างไรบ้างนอกจากนี้ยังต้องพิจารณางานที่จะทำขึ้นใหม่ จะริเริ่มงานใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการผลิต รวมตลอดถึงแนวนโยบายขององค์การได้อย่างไรการพิจารณาและวิเคราะห์ปัญหานี้จะต้องอาศัยเครื่องมือการศึกษา และพิจารณาจากข้อมูลสถิติต่าง ๆ และแยกปัญหาหรือข้อมูลในแต่ละด้านและบันทึกรายกาต่าง ๆ เพื่อที่จะนำมาคิดจัดทำงานหรือแก้ปัญหาเหล่านั้นให้เป็นแผนงานหรือกิจกรรมต่อไป

---

[๓๗] เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, **การจัดการคุณภาพ**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บพิธการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๔๕), หน้า ๓๖-๓๘.

(๓) การกำหนดแผน งานพิจารณาและวิเคราะห์ปัญหา คณะกรรมการการวางแผนควรวิเคราะห์ว่า มีวิธีแก้ไขหรือปรับปรุงพัฒนางานให้ดีขึ้นได้อย่างไรบ้าง ทั้งสิ่งที่มีผลโดยตรงและสิ่งที่เกี่ยวข้อต่าง ๆ จัดแบ่งเป็นกลุ่มที่เรียกว่า แผนงาน ซึ่งหมายถึง จุดรวมของหน่วยงานที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ผลรวมที่คล้ายคลึงกัน เช่น แผนงานพัฒนาและปรับปรุงด้านการผลิตขององค์การงานพัฒนาบุคลากร ฯลฯ ในแต่ละแผนงานนั้น จะมีแผนงานที่เป็นส่วนย่อยของแผนงานนั้น เช่น ในแผนงานการพัฒนาและปรับปรุงงานด้านการผลิต อาจจะประกอบด้วยงานการปรับปรุงขั้นตอนการผลิตการประเมินวิธีการทำงานการเพิ่มประสิทธิภาพพนักงาน การประเมินผลผลิต เป็นต้น ซึ่งในแต่ละงานนั้นอาจมีกิจกรรมย่อย ๆ หลาย ๆ กิจกรรมก็ได้

(๔) การกำหนดเป้าหมาย การที่จะทำงานตามแผนงานผู้ปฏิบัติจะต้องทราบเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนเสียก่อน การกำหนดเป้าหมายจึงต้องกำหนดให้ชัดเจนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเป้าหมายที่องค์การกำหนดนั้นควรชี้แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนสามารถวัดและประเมินผลได้ เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพของพนักงาน เป้าหมายที่กำหนดอาจเป็นการจัดอบรมพนักงานฝ่ายการผลิตอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง การจัดให้มีการศึกษาดูงานสำหรับหัวหน้างานแต่ละแผนกอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เป็นต้น

(๕) การกำหนดวิธีการดำเนินการ การกำหนดวิธีการดำเนินงานนี้ ผู้บริหารจะต้องคิดถึงสิ่งที่ต้องดำเนินการใน ๓ ด้าน คือ การกำหนดวิธีปฏิบัติงาน การกำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบและการกำหนดวิธีประเมินผล การกำหนดวิธีปฏิบัติงานนั้นต้องอาศัยข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์มาแล้วพิจารณาว่าการที่จะทำงานนั้น ๆ ให้ลุล่วงได้ดีจะมีวิธีการทำอย่างไรบ้างบันทึกแนวคิดทั้งหมดไว้และนำมาวิเคราะห์ว่าวิธีการใดจะดีที่สุดบางครั้งอาจจะนำแนวคิดหลาย ๆ แนวคิดมาผสมผสานกันและจัดเรียงลำดับขั้นตอนการดำเนินงาน และต้องกำหนดว่างานแต่ละอย่างจะต้องเริ่มต้นทำเมื่อใดและเสร็จสิ้นเมื่อใด ใช้เวลามากน้อยเพียงใด และใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ การกำหนดวิธีปฏิบัติงานการกำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบนี้ถ้าจัดทำเป็นแผนภูมิปฏิบัติงาน (Gantt chart) ก็จะดูได้ง่ายขึ้นสำหรับการกำหนดวิธีการประเมินผลนั้น ควรระบุว่า จะวัดอะไร วัดเมื่อไร และใช้เครื่องมือประเภทใดหากมีข้อพกพร่องก็จะได้รีบปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที

(๖) การกำหนดค่าใช้จ่าย องค์จะต้องพิจารณาให้รอบคอบ โดยพิจารณาถึงทรัพยากรที่มีอยู่ การปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอนตามที่กำหนดไว้ว่า จะต้องทำอะไรบ้างและจะต้องใช้จ่ายเงินเพื่อทำกิจกรรมนั้น ๆ เป็นจำนวนเงินมากน้อยเพียงไร และรวมเงินที่ต้องใช้จ่ายทั้งหมดเป็นจำนวนเงินมากน้อยเพียงไรค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะได้มาจากแหล่งเงินทุนใดควรระบุไว้ให้ชัดเจนด้วย ขั้นที่ ๑ ถึงขั้นที่ ๖ เป็นกระบวนการวางแผนก่อนที่จะลงมือปฏิบัติงาน เมื่อวางแผนงานเรียบร้อยผ่านการตรวจสอบและได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจให้ดำเนินการได้แล้วก็จะถึงขั้นการปฏิบัติตามแผน

(๗) การปฏิบัติตามแผน ขั้นตอนนี้เป็นการลงมือปฏิบัติตามแผนที่องค์การได้กำหนดไว้ขั้นนี้จะต้องอาศัยความรู้ทางการบริหาร การสั่งการ การตรวจงาน การประสานงาน การตัดสินใจภาวะผู้นำและกฎระเบียบการปฏิบัติงานตามที่หน่วยงานกำหนดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะรวมอยู่ในขั้นตอนการนำเข้ากระบวนการผลิต และผลผลิต งานจะบรรลุเป้าหมายหรือไม่ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติงาน และผู้บริหารว่ามีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และภาระของงานมากน้อยเพียงใด

(๘) การประเมินผลและปรับปรุงแผน การประเมินผลการปฏิบัติองค์การจะต้องมีการกระทำเป็นระยะ ๆ เพื่อตรวจดูความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคของกระบวนการทำงานว่าเป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้าพบว่ามีปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานในขั้นตอนใด ก็จะต้องมีการปรับปรุงแผนที่กำหนดไว้ การวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการทำงานขององค์การในอนาคต ซึ่งกระทำไว้ล่วงหน้าเมื่อลงมือปฏิบัติงานจริง ๆ บางอย่างอาจไม่เป็นอย่างที่คิดหรือวางแผนไว้ จึงต้องมีการปรับปรุงแผนหรือเปลี่ยนแผนใหม่ตามความเหมาะสม[๓๘]

๒.๒.๑๑ ข้อมูลที่จำเป็นในการวางแผน

การวางแผนงานต่าง ๆ นั้นข้อมูลทั้งภายนอกและภายในที่เกี่ยวข้องกับองค์การ เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องนำมาเป็นพื้นฐานในการพิจารณาการวางแผนการบริหารองค์การ จำเป็นต้องนำข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณาดังนี้ ๑) นโยบายของรัฐซึ่งอาจจะศึกษาได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนงานขององค์การที่กำหนดจะต้องให้สอดคล้องกับนโยบาย ๒) สภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมในสภาพปัจจุบันและที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต ๓) สภาพความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ และเทคโนโลยีและความเป็นโลกาภิวัตน์ ๔) สภาพของการแข่งขันระหว่างองค์การในการผลิต การผลิตและการบริการอัตราส่วนในการบริโภคของลูกค้า ๕) ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน กระบวนการผลิต และสภาพต่าง ๆ ขององค์การข้อมูลต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นองค์การจะต้องจัดไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกแก่การนำมาใช้ และควรจัดการให้เป็นปัจจุบัน โดยจัดรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่คิดว่าเป็นประโยชน์และนำมาให้ผู้ที่รับผิดชอบ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนและการบริหารงานต่าง ๆ

๒.๒.๑๒ ผู้บริหารกับการบริหารการวางแผน

การวางแผนงานเพื่อให้ได้แผนงานนั้น เป็นหน้าที่ที่สำคัญที่ผู้บริหารต้องปฏิบัติเป็นสิ่งแรก เพราะแผนงานจะเป็นกรอบกำหนดทิศทางการทำงานร่วมกัน บุคลากรในองค์การจะรู้เป้าหมายของงานว่าจะต้องทำงานอะไร ช่วงเวลาใด ทำอย่างไร มีขั้นตอนกระบวนการอย่างไร และใครเป็นผู้รับผิดชอบ การทำงานที่มีแผนงานจะทำให้ลดความขัดแย้งในหน่วยงาน ลดความซ้ำซ้อนของงาน ช่วยลดความเสี่ยงในการทำงาน บุคลากรหรือพนักงานสามารถทำงานได้อย่างมีระบบ ผู้บริหารจึงต้องมีบทบาทในการบริหารการวางแผนงาน ดังนี้ ๑) ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา นโยบายขององค์การ สภาพปัจจุบัน ปัญหาสภาพเศรษฐกิจและสังคม อุปสรรค ข้อจำกัด แนวโน้มและข้อมูลต่าง ๆ ขององค์การเพื่อนำมาใช้กำหนดแนวนโยบายขององค์การ ๒) จัดตั้งคณะกรรมการการวางแผนที่ประกอบด้วย ผู้จัดการฝ่าย หัวหน้าแผนก และหัวหน้างานต่าง ๆ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบจัดทำแผนงาน ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน และจัดทำเอกสารแผนงานและรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน ๓) จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลและเอกสาร รวมทั้งจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ ให้มีจำนวนเพียงพอ เพื่อสะดวกในการวางแผน ๔) จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการการวางแผนและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบภาระหน้าที่และนโยบายขององค์การ เพื่อเป็นแนวทาง

---

[๓๘] อำนาจ ธีระวนิช, **การจัดการธุรกิจขนาดย่อม**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๔), หน้า ๗๗-๗๙.

ในการวางแผนและดำเนินงาน ๕) ให้แต่ละฝ่ายและแต่ละแผนกได้ทำการประชุมบุคคลากรและร่วมกันวางแผนงานที่แต่ละส่วนรับผิดชอบตามนโยบายที่กำหนดไว้ ๖) ให้คณะกรรมการวางแผนรวบรวมแผนงานจัดหมู่พวก พิจารณาความเป็นไปได้และประโยชน์สูงสุดที่จะได้รับ จัดเรียงลำดับความสำคัญและจัดสรรงบประมาณ ทำการประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงาน และบุคลากรในองค์การได้รับทราบเพื่อจะได้ปฏิบัติตามแผนที่ได้รับอนุมัติ ๗) มอบให้คณะกรรมการวางแผนติดตามและประเมินผลงาน ถ้ามีปัญหาอุปสรรคให้รายงานให้ผู้บริหารทราบ เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขได้ทันท่วงที และนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนต่อในปีต่อ ๆ ไป[๓๙]

๒.๒.๑๓ การวางแผนที่มีประสิทธิภาพ

การวางแผนที่มีประสิทธิภาพองค์การสามารถทำได้ดังนี้ ๑) ต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อให้พนักงานขององค์การทราบถึงสิ่งที่ต้องทำ และใช้สำหรับมอบหมายความรับผิดชอบที่จะช่วยกันทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามที่กำหนด ๒) ต้องระบุจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนเข้าใจง่าย สามารถใช้เป็นแนวทางให้บุคคลในฝ่ายต่าง ๆ ขององค์การเข้าใจและใช้เป็นแนวทางในการทำงานเป็นไปในทางทิศเดียวกัน ๓) ต้องมีการจัดทำทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้องค์การปรับเข้าสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ๔) พยายามให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อค้นหาทางเลือกที่จะก่อให้เกิดแผนงานที่ดีที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยใช้ต้นทุนต่ำแต่ได้ผลลัพธ์สูง ๕) พิจารณาตรวจสอบปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามแผน เพื่อนำมาหาทางแก้ไข ๖) ต้องมีการประสานแผนงานที่ดีระหว่างแผนกและระดับหน่วยงานย่อยขององค์การระดับบุคคลในการปฏิบัติตามแผน ซึ่งจะช่วยลดความซ้ำซ้อน ความขัดแย้งลงขององการปฏิบัติงาน ๗) รับรู้ถึงข้อจำกัดและความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการหาทางเลือกที่จะใช้เป็นแผนสำรองที่จะนำเอามาใช้ได้เมื่อจำเป็น ๘) กำหนดมาตรการที่จะใช้วัดติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผน โดนใช้เครื่องมือวัดที่มีความชัดเจนในเชิงปริมาณที่วัดเป็นจำนวนตัวเลขได้ ๙) ต้องวางแผนให้มีความยืดหยุ่น เปลี่ยนแปลงและปรับได้ตามสถานการณ์[๔๐]

๒.๒.๑๔ การจัดทำแผนขององค์การบริหารส่วนตำบลทั่วไป

การวางแผนพัฒนา เป็นปัจจัยสำคัญและจำเป็นต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และได้กำหนดยุทธศาสตร์วิสัยทัศน์และแนวทางการพัฒนาโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผน โดยผ่านกระบวนการประชาคม เพื่อเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อที่จะได้นำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติและช่วยดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้ องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญและใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยประชาชนสามารถเลือกผู้แทนเข้ามาบริหารงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เจริญก้าวหน้าซึ่งในปัจจุบัน การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมมือร่วมใจในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

---

[๓๙] Bovee Courtland L. and other, **Management**, (New York: McGraw-Hill Inc, 1993), pp. 20-22.

[๔๐] Daft Richard L, **Management**, (Florida: The Dryden Press, 1993), p. 55.

การพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทย ส่วนร่วมการพัฒนาดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญหลายประการ ทั้งในด้านการเมือง การบริหาร และปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ยอมรับกันโดยทั่วไป สามารถกำหนดและควบคุมแนวทางการพัฒนาคือ การวางแผนพัฒนาซึ่งมีทิศทางที่แน่นอน เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้บริหารในการกำหนดสิ่งที่จะดำเนินการล่วงหน้า มีความถูกต้องเหมาะสม ประหยัดเวลา งบประมาณและทำให้การบริหารงาน มีความสะดวก คล่องตัว รวดเร็ว มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑. ลักษณะของแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีเป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติโดยมีหลักคิดที่ว่าภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาหนึ่งๆ จะมีแนวทางพัฒนาได้มากกว่าหนึ่งแนวทาง และภายใต้แนวทางการพัฒนาหนึ่งจะมีโครงการ/กิจกรรม ได้มากกว่าหนึ่งโครงการ/กิจกรรม ที่จะต้องนำมาดำเนินการ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งจะมีผลต่อวัตถุประสงค์เป้าหมายจุดมุ่งหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน และวิสัยทัศน์ในที่สุด นอกจากนั้น แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปีกล่าวคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้การวางแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ในปีที่จะจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไปจัดทำงบประมาณเพื่อให้ขบวนการจัดทำงบประมาณเป็นไปด้วยความรอบคอบ และผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี หมายถึงแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอแผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

ดังนั้น โครงการที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยเฉพาะในแผนประจำปีแรกของห้วงระยะเวลาสี่ปีนั้น ควรมีสภาพความพร้อมอย่างน้อย ๒ ประการ คือ ๑) มีความแน่นอนของกิจกรรมที่จะดำเนินการ โดยควรมีการประเมินถึงความเป็นไปได้ของโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งผลประโยชน์สาธารณะที่จะได้รับจากโครงการ/กิจกรรม ๒) กิจกรรมที่อยู่ในแผนประจำปีแรกของห้วงระยะเวลาสี่ปี ควรมีความพร้อมในเรื่องรูปแบบ และรายละเอียดทางด้านเทคนิคพอสมควร เพื่อให้สามารถกำหนดรายการในแผนพัฒนาที่จะนำไปใช้จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ต่อไป แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี มีลักษณะกว้างๆ ดังนี้ ๑) เป็นเอกสารที่แสดงความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ๒) เป็นเอกสารที่แสดงแนวทางการพัฒนา และวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนและมีลักษณะเฉพาะเจาะจงของปีที่จะดำเนินการ ๓) เป็นเอกสารที่แสดงโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาที่จะดำเนินการเป็นห้วงระยะเวลาสี่ปี ๔) เป็นเอกสารที่จะแสดงถึงความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากับงบประมาณรายจ่ายประจำปี

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๑) เพื่อเป็นการเตรียมโครงการต่าง ๆ ให้อยู่ในลักษณะที่พร้อมจะบรรจุในเอกสารงบประมาณประจำปี และนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับงบประมาณ ๒) เพื่อแสดงความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๓) เพื่อแสดงจุดหมายและแนวทางการพัฒนาของปีนั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไร โดยจะต้องสอดคล้องและสามารถสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ของการพัฒนา

๓. ประโยชน์ของแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีถือว่าเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ไทยเจริญ ได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ ที่อาจมีความเชื่อมโยงและส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุน และเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตัดสินใจ กำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด ดังต่อไปนี้

๑) บรรลุจุดมุ่งหมาย (Attention of Objectives) การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดมุ่งหมายปลายทางเพื่อให้องค์การบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ การกำหนดจุดมุ่งหมาย จึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผน ถ้าจุดมุ่งหมายที่กำหนดมีความชัดเจน ก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี

๒) ประหยัด (Economical operation) การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญาเพื่อคิดวิธีการให้องค์การบรรลุถึงประสิทธิภาพ เป็นการให้งานในฝ่ายต่าง ๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่องกัน ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่าง ๆ ที่ทำซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่านับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดีก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์กร

๓) ลดความไม่แน่นอน (Reduction of Uncertainty) การวางแผนช่วยลดความไม่แน่นอนในอนาคตลงเพราะการวางแผน เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต การวางแผนที่มีประสิทธิภาพ เป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้น แล้วทำการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและได้หาแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นไว้แล้ว

๔) เป็นเกณฑ์ในการควบคุม (Basis of Control) การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุมขึ้น ทั้งนี้เพราะการวางแผนและการควบคุม เป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการคู่กัน อาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ถ้าไม่มีการวางแผน ก็ไม่สามารถมีการควบคุม กล่าวได้ว่า แผนฯ กำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม

๕) ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Encourages innovation and Creativity) การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ (นวัตกรรม) และความคิดสร้างสรรค์ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ฝ่ายจัดการมีการวางแผนกันนั้นจะเป็นการระดมปัญญาของคณะผู้ทำงานด้านการวางแผน ทำให้เกิดความคิดใหม่ๆ และความคิดสร้างสรรค์นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์การ และเป็นการสร้างทัศนคติ การมองอนาคตระหว่างคณะผู้บริหาร

๖) พัฒนาแรงจูงใจ (Improves Motivation) ระบบการวางแผนที่ดีจะเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร และเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในกลุ่มคนงาน

ด้วยเพราะเขารู้อย่างชัดเจนว่า องค์กรคาดหวังอะไรจากเขาบ้าง นอกจากนั้น การวางแผนยังเป็นเครื่องมือฝึกและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับผู้บริหารในอนาคต

๗) พัฒนาการแข่งขัน (Improves Competitive Strength) การวางแผนที่มีประสิทธิภาพทำให้องค์กรมีการแข่งขันกันมากกว่าองค์กรที่ไม่มีการวางแผนหรือมีการวางแผนที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบข่ายการทำงาน เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๘) ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี (Better Coordination) การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่องเอกภาพที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ฝ่ายขององค์การ

๙) แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เป็นเครื่องมือช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินกิจการต่าง ๆ ที่อาจมีความเชื่อมโยงและส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อกัน

๑๐) เพื่อให้สามารถตัดสินใจกำหนดแนวทางการดำเนินงาน และใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรด้านการบริหารที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างถูกต้อง

๑๑) สามารถกำหนดทิศทางในการดำเนินการในอนาคต โดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและยั่งยืนในการพัฒนา

๑๒) สามารถนำแผนปฏิบัติการไปปฏิบัติได้ตรงกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และเป้าหมายตามกลยุทธ์ที่กำหนด

๑๓) ทำให้การดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีมีความต่อเนื่องไม่มีรูปแบบที่ตายตัว (สามารถยืดหยุ่นได้) มีเอกภาพสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและสามารถสร้างระบบการติดตามประเมินผล

๑๔) ส่งเสริมภาพพจน์ของ อบต. หรือเทศบาลและทำให้บุคคลทั้งในและนอกเขต อบต. หรือเทศบาล เกิดความเชื่อมั่นในการบริหารกิจการ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป มีสาระสำคัญ ดังนี้ ๑) กำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่นมีระยะเวลาสี่ปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดที่กำหนดให้ มีระยะเวลาสี่ปี ๒) การจัดทำเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลง แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีให้ผ่านกระบวนการประชาคม ท้องถิ่นเพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ๓) กำหนดให้เทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพัทยา จัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น สี่ปีให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป และองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้จัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤศจิกายนก่อน ปีงบประมาณถัดไป เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสารถประสานและบูรณาการโครงการ พัฒนาที่เกินศักยภาพไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด เพื่อนำไป จัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีของจังหวัดต่อไป กรณีที่จะต้องขยายเวลาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีเหตุที่จำเป็นอย่างแท้จริง และให้คำนึงถึงระยะเวลาในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดด้วย ๔) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบประมาณจากเงินสะสมแต่ละปีงบประมาณในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ๕) กำหนดว่าแผนการดำเนินงานให้จัดทำให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม หรือได้รับแจ้งแผนงานและโครงการจากหน่วยราชการส่วนกลางส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงาน อื่น ๆ ที่ต้องดำเนินการในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณนั้น ๖) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ภายในเดือนเมษายนและเดือนตุลาคม เพื่อให้การติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพคุ้มค่ามีความโปร่งใส และอยู่ภายใต้กรอบวินัยการเงินและการคลังที่ดี ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความ ต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ กระทรวงมหาดไทยจึงอาศัยอำนาจตามระเบียบว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๕ ซักซ้อมแนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

๔. ห้วงเวลาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔

๑) เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา ให้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีให้แล้วเสร็จภายในเดือน พฤศจิกายน ๒๕๕๙

๕. แนวทางการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔

๑) ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและอำเภอ ตรวจสอบองค์ประกอบของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด และองค์ประกอบของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับ อำเภอให้เป็นปัจจุบัน ๒) ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดส่งยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน เขตจังหวัดที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ไปพลางก่อน และเมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การ บริหารส่วนจังหวัดและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดเพื่อจัดทำทบทวน หรือ เปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดแล้วเสร็จ ให้แจ้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ โดยกรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเค้าโครงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้ดำเนินการตามรูปแบบที่กำหนด ๓) ให้คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอจัดประชุมพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และส่งให้คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดภายในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ๔) ให้คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดจัดประชุมพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการและให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด นำโครงการที่ได้

ประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และจัดส่งโครงการพัฒนาที่เกินศักยภาพให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) เพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและ แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดต่อไป

๖. แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔

๑) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรวจสอบองค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบัน ๒) การจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ใช้รูปแบบการจัดประชุมปะชาคมท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ หรือดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นตามรูปแบบที่เห็นว่าเหมาะสม ทั้งนี้จะต้องเป็นไปตามมาตรา ๖๙/๑ ของพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ สำหรับเทศบาลและตามมาตรา ๔๕/๑ ของพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้สัดส่วนของการประชุมประชาคมท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าแนวทางหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ กำหนดไว้ ๓) การจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นให้ดำเนินการภายใต้หลักประชารัฐ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหา ปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทำให้การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสุจริต โปร่งใส ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพโดยขอให้นายอำเภอบูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ลักษณะประชารัฐ เพื่อนำปัญหาความต้องการ ที่ได้จากการจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นไปเป็นข้อมูลในการดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความซับซ้อนในการทำงาน สำหรับการประชุมประชาคมท้องถิ่นครั้งแรก ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้ใช้สัดส่วนร้อยละ ๖๐ กรณี ประชาคมท้องถิ่นมาประชุมไม่ถึงร้อยละ ๖๐ แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ให้ดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นต่อไปได้ โดยให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นโดยละเอียดไว้ในรายงานการประชุม ๔) ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้ข้อมูลจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปี ฉบับปัจจุบันมาทบทวน และปรับใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ โดยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยในระยะเริ่มแรกของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ให้จัดทำประชาคมท้องถิ่นในระดับตำบลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลตำบลระดับชุมชนเมืองสำหรับเทศบาลเมือง ระดับชุมชนนครสำหรับเทศบาลนคร และระดับจังหวัดสำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้สำหรับเมืองพัทยาให้พิจารณาใช้รูปแบบเทศบาลนคร ๕) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำ

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ตามเค้าโครงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ๖) ให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งรายละเอียดโครงการพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ สำหรับประสานโครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ ภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ สำหรับเมืองพัทยาให้ส่งบัญชีประสานโครงการพัฒนาให้ คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ภายในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

๗. สรุปขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๑) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาความต้องการประเด็นการพัฒนา เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้าน หรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ๒) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ๓) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น ๔) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติ และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต่อไป

๘. การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ

เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและงบประมาณจากเงินสะสม โดยนำโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปจัดทำงบประมาณตามปีที่กำหนดไว้ เช่น การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้นำโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่นปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไปใช้กรณีที่จะนำโครงการพัฒนาที่อยู่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒, ๒๕๖๓, ๒๕๖๔ ไปดำเนินการจะต้องเข้าสู่ขั้นตอนของการเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้แผนพัฒนาที่อนุมัติแล้วต้องประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ประกาศใช้ และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น[๔๑]

---

[๔๑] กรมปกครองส่วนท้องถิ่น, “คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น”, **เทคนิคการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วังสวนสุนันทา, ๒๕๔๘). (อัดสำเนา).

๒.๒.๑๕ แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

จากแนวคิดในการวางแผน และหลักการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาอย่างน้อย ๔ แนวคิดดังนี้

แนวคิดที่ ๑ กระบวนการแก้ไขปัญหา เริ่มด้วยการตอบคำถามอย่างเป็นขั้นตอนดังนี้ ก) ปัญหาคืออะไร ข) ปัญหามีสาเหตุมาจากอะไร ค) จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหาคืออะไร ง) วิธีการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาคืออะไร ในการตอบปัญหาที่สี่ต้องใช้ความสามารถในการคาดการณ์ และความรู้ทางวิชาการทั้งที่เป็นทฤษฎี และปรึกษาจากผู้มีประสบการณ์

แนวคิดที่ ๒ กระบวนและเนื้อหาของวิธีการ จะทำไปทำไม จะทำอะไร จะทำที่ไหน จะทำเมื่อไร จะทำโดยใคร จะทำเพื่อใคร จะทำอย่างไร จะใช้จ่ายเท่าไร

แนวคิดที่ ๓ ความคิดสร้างสรรค์ เป็นการมองอนาคตที่ต้องอาศัยความรู้ที่เกิดจากสัญชาตญาณ หรือการเรียนรู้จากประสบการณ์ องค์กรแห่งการเรียนรู้หรือเรียนจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเรียนรู้จากอื่น โดยอาจศึกษาเปรียบเทียบจากบทเรียนแห่งความสำเร็จ (Benchmark) ของหน่วยงานอื่น รวมทั้งการศึกษาองค์ความรู้งานวิจัยต่าง ๆ การวิเคราะห์สถานการณ์ซึ่งเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

แนวคิดที่ ๔ การตัดสินใจ ต้องตัดสินใจด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล และผสมผสานหลักการตัดสินแบบมีเหตุผล (Rationalism) กับหลักการตัดสินใจแบบเพิ่มขึ้น (Incrementalism) แต่ทั้งนี้ต้องมุ่งการบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาและประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

โดยสรุป การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องปรับกระบวนการคิด โดยมุ่งเน้นผลที่จะเกิด (ผลลัพธ์) เป็นตัวตั้งแล้วนำมาคิดหางานที่จะทำ (ผลผลิต) รวมทั้งวิธีการที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ (กระบวนการ) ซึ่งจะนำไปสู่การพิจารณาจัดสรรทัพยากรการบริหารเพื่อดำเนินการได้อย่างเหมาะสม[๔๒]

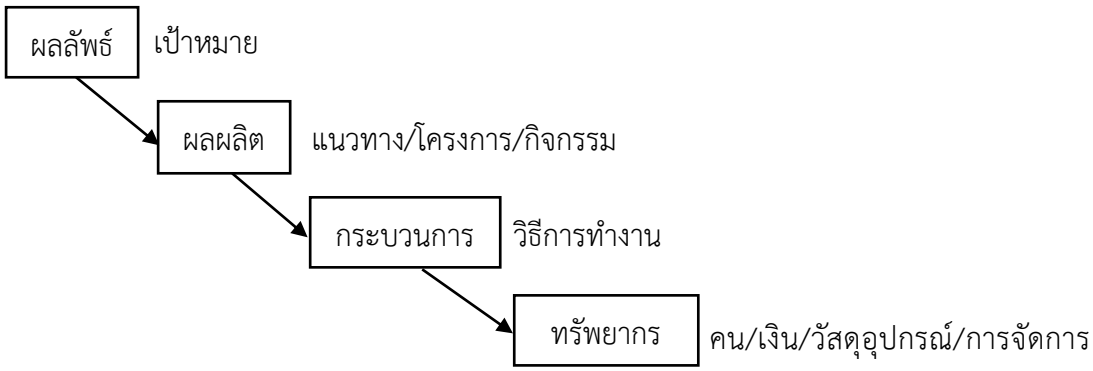

แผนภาพที่ ๒.๑ กระบวนการคิด

[๔๒] กองวิชาการและแผนงาน, “ฝ่ายแผนงานและงบประมาณงานนโยบายและแผน”, **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗**, (ขอนแก่น: สำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่, ๒๕๔๘). (อัดสำเนา).

๒.๒.๑๖ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุ และแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่งทั้งนี้ เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน และเป็นระบบทังนี้เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

อย่างรอบด้าน หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการคำนึงถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุ และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งมิติด้านการพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมองค์กร (การบริหารจัดการ) และการเปลี่ยนแปลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนมิติในเชิงพื้นที่ทั้งพื้นที่ใกล้เคียงขยายไปสู่พื้นที่ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับประเทศ ระดับทวีป จนกระทั่งในระดับโลกด้วย สาเหตุที่ต้องมองอย่างรอบด้าน ก็เพราะว่า ในโลกของความเป็นจริงนั้นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม สังคมและองค์กร ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับทวีป และในระดับโลกล้วนส่งผลกระทบต่อเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทางตรงก็ทางอ้อม จึงกล่าวได้ว่าปรากฏการณ์ทั้ง ๔ ด้านที่เกิดกับเขตพื้นที่ ๔ ระดับนี้ ล้วนถือเป็นสภาพแวดล้อมที่ควรต้องคำนึงถึงในกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้น

ดังนั้นในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงไม่ควรมองรอบด้านแต่เพียงเขตพื้นที่การปกครองของตนเองเท่านั้น แต่ต้องมองให้กว้างออกไปครอบคลุมเขตพื้นที่อื่นด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลในการรับมือกับสถานการณ์หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากเขตพื้นที่เหล่านั้นอย่างรู้เท่าทันจนทำให้สามารถใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ได้อย่างเต็มที่หรือหาหนทางในการป้องกันอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ (Proactive)

ตารางที่ ๒.๑๐ เขตพื้นที่สี่ระดับในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

มิติการพัฒนา / มิติในเชิงพื้นที่	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านการบริหารจัดการ (องค์กร) และการเปลี่ยนแปลง
ระดับอำเภอ				
ระดับจังหวัด				
ระดับประเทศ				
ระดับทวีป				

อย่างเป็นระบบ หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย ๘ ขั้นตอน ดังนี้ (๑) การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ (๒) การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นใน ปัจจุบันและกำหนดประเด็นในการพัฒนา (๓) การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น (๔) การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (๕) การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น (๖) การกำหนดยุทธศาสตร์และบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น (๗) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น (๘) การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒.๒.๑๗ ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไว้ แต่ไม่ได้กำหนดห้วงระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาว่าเป็นแผนระยะกี่ปี ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสามารถที่จะพิจารณาว่าจะทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของตนสำหรับห้วงระยะเวลาเท่าใดขึ้นอยู่กับแนวคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าคิดไปข้างหน้า (Forward Thinking) ไปในอนาคตยาวนานเพียงใด ประกอบกับข้อมูลปัญหาที่ต้องการการแก้ไขทั้งนี้ อาจจะกำหนดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีระยะเวลาครอบคลุมช่วงละ ๕ ปี เพื่อใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรอบนโยบายก็ได้ในขั้นตอนนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องพบผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ความสำคัญแนวทาง และขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แล้วจัดทำโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอผ่านปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติในโครงการดังกล่าวแล้วแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบเพื่อดำเนินการตามห้วงเวลา และขั้นตอนที่กำหนดต่อไปในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้หน่วยงาน หรือบุคลภายนอกจัดทำหรือร่วม

จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น[๔๓] ขอให้กำหนดไว้ในโครงการดังกล่าวด้วยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไป

ขั้นตอนที่ ๒ การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลข่าวสารให้ครบถ้วนทันสมัย ซึ่งได้แก่ ข้อมูลเบื้องต้นในด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ โดยข้อมูลควรแสดงแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงไป แสดงค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์ข้อมูลตลอดจนการให้ความเห็นซึ่งข้อมูลที่ควรจัดทำได้แก่ ข้อมูลประชากร อาชีพและรายได้ สุขภาพ การศึกษา ทรัพยากร การคมนาคมขนส่ง การพาณิชย์ การลงทุนอุตสาหกรรม และข้อมูลงบประมาณ เป็นต้น

๒. การรวบรวมปัญหาสำคัญของท้องถิ่น

ข้อมูลปัญหาสำคัญของท้องถิ่นจะช่วยในการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหา ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรรวบรวมปัญหาที่สำคัญไว้ให้นำแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ในการวางแผนขององค์กรภาครัฐเรื่องที่ยาก และสลับซับซ้อนคือการวิเคราะห์ปัญหา และเลือกปัญหาที่เหมาะสมเพื่อนำมากำหนดยุทธศาสตร์ในการตอบสนองปัญหาความต้องการของสาธารณชน และเพื่อความรอบคอบในการพิจารณาปัญหาสาธารณะองค์การสหประชาชาติได้ให้หลักคิดว่าด้วย “การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา” โดยใช้วิธีการ Rating Scales ซึ่งมีเกณฑ์ที่จะใช้สำหรับการจัดลำดับความสำคัญรวม ๕ เกณฑ์ ประกอบด้วย

-ขนาดของกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์

-ความร้ายแรงและเร่งด่วนของปัญหา

-ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

-การยอมรับร่วมกันของชุมชน

-ความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา/การดำเนินการ

ขั้นตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นรวมทั้งการวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็งของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสภานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน ” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายในได้แก่จุดแข็ง (Strength–S) จุดอ่อน (Weak–W) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส (Opportunity–O) และอุปสรรค (Threat–T) เป็นเครื่องมือ

ปัจจัยภายใน

ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ต้องนำมาพิจารณา ด้านการบริหาร ได้แก่ การแบ่งส่วนราชการ การวางแผน การประสานงาน การมอบ อำนาจ การกำกับดูแล เป็นต้น ระเบียบ กฎหมาย

---

[๔๓] ระเบียบกระทรวงมหาดไทย, **ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**, (กรุงเทพมหานคร: ระเบียบกระทรวงมหาดไทย, ๒๕๔๖). (อัดสำเนา).

บุคลากร ได้แก่ อัตรากำลัง คุณภาพ วินัย ทัศนคติ พฤติกรรม เป็นต้น งบประมาณรวมทั้งความช่วยเหลือต่าง ๆ ระบบฐานข้อมูล การประสานงาน/การอำนวยการ/ความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทรัพยากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength = S) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานมีส่วนดี ความเข้มแข็ง ความสามารถ ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จซึ่งจะพิจารณาในด้านต่าง ๆ การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness = W) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานว่ามีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัด ความไม่พร้อม ซึ่งจะพิจารณาในด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง

ปัจจัยภายนอก

ประกอบด้วยด้านการเมือง รวมถึงระดับความขัดแย้ง และกลุ่มผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจรวมในเขตพื้นที่ (เช่น ผลผลิต รายได้ รายจ่าย การออม การลงทุน การใช้ที่ดิน แรงงาน) การเกษตรกรรม การพาณิชยกรรม การคลัง ด้านสังคม นโยบายรัฐบาล/กฎหมาย เทคโนโลยี

การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity = O) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกว่ามีสภาพเป็นเช่นไร เหตุการณ์สถานการณ์ของโลก ของประเทศ ของจังหวัด และของอำเภอที่เกิดขึ้นจะส่งผลต่อท้องถิ่นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นประโยชน์หรือเป็นโอกาสอันดีต่อท้องถิ่นโดยจะต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครองและเทคโนโลยี

การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ก่อให้เกิดผลเสียหรือเป็นข้อจำกัดต่อท้องถิ่นโดยจะต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และเทคโนโลยีเช่นเดียวกับการวิเคราะห์โอกาส การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

- การค้นหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคต้องเป็นการระดมความเห็นจากกลุ่มคนที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างถูกต้องแท้จริง

- เมื่อมีการระดมความเห็นแล้วต้องนำมาจัดหมวดหมู่ของประเด็นต่าง ๆ หากมีข้อขัดแย้งหรือความไม่ชัดเจนในประเด็นความเห็นใดต้องบันทึกไว้เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมต้องไม่ใช้วิธีการตัดสินเพื่อเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งในทันทีเพราะจะทำให้มีการเผชิญหน้ากัน

- เพื่อเป็นการคัดเลือกประเด็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่มีการนำเสนออย่างหลากหลายจึงต้องให้ที่ประชุมพิจารณาให้น้ำหนักคะแนนแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยอาจมีการให้น้ำหนักค่าคะแนนเป็น ๔ ระดับในแต่ละด้าน ดังนี้

ตารางที่ ๒.๑๑ น้ำหนักค่าคะแนนเป็นสี่ระดับ

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	๓	๒	๑	๐
จุดอ่อน	-๓	-๒	-๑	๐
โอกาส	๓	๒	๑	๐
อุปสรรค/ข้อจำกัด	-๓	-๒	-๑	๐

เมื่อมีการจัดลำดับของประเด็นในแต่ละด้านแล้วจะดึงประเด็นสำคัญมาพิจารณาต่อไป ทั้งนี้อาจดึงประเด็นสำคัญมาเพียงด้านละ ๗-๑๐ ประเด็น นำประเด็นมาเข้าแผนภาพวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการตัดสินใจ

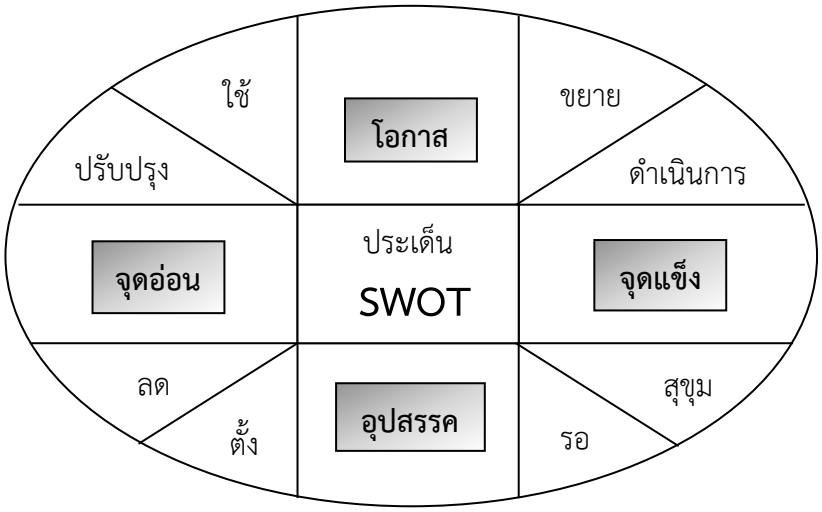

แผนภาพที่ ๒.๒ การวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการตัดสินใจ

ในการวิเคราะห์ SWOT เชิงยุทธศาสตร์นั้นหน่วยหรือขอบเขตในการวิเคราะห์ให้พิจารณาจากเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก ดังนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประเด็นที่ปรากฏหรือมีอยู่ในเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะถือว่าเป็นปัจจัยภายในที่ใช้ในการวิเคราะห์ส่วนประเด็นที่ปรากฏ หรือมีอยู่ที่อยู่นอกเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะถือว่าเป็นปัจจัยภายนอก ส่วนการวิเคราะห์ SWOT เชิงโครงการ/กิจกรรม หน่วยหรือขอบเขตในการวิเคราะห์ จะใช้หน่วยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก ดังนั้นสิ่งที่เป็นทรัพยากรในการบริหาร และองค์ประกอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น สภาท้องถิ่นข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือ สิ่งที่ปรากฏหรือมีอยู่ซึ่งอยู่ในขอบเขตที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถควบคุมกำกับดูแลได้จะถือว่าเป็นปัจจัยภายในส่วนสิ่งที่ปรารกฏหรือมีอยู่แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถควบคุม กำกับดูแลได้ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ภายในหรือภายนอกเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ตามถือว่าเป็นปัจจัยภายนอก

ขั้นตอนที่ ๔ การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น

๑. การกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (vision) หมายถึง เป็นถ้อยแถลงที่ระบุถึงสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็น “จุดหมาย” ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า เพราะเราเชื่อว่าหากสถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น แล้วจะส่งผลให้เกิดคุณค่าหรือค่านิยมบางประการที่เรา ยึดถือ เช่น คุณภาพชีวิตของประชาชนการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันเป็นต้น วิสัยทัศน์เป็นผลรวมของการสรุปบทเรียนจากอดีตพิจารณาปัจจุบัน และมุ่งหวังถึงอนาคตข้างหน้า โดยที่การสรุปบทเรียนจากอดีตหมายถึง การพิจารณาว่าในอดีตที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเรามีข้อเด่นข้อด้อยอะไรบ้าง โดย ประเมินจากภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนการ

พิจารณาปัจจุบันนั้น คือการพิจารณาว่าในขณะนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเราเป็นแบบใดคำว่า “แบบใด” หมายถึง “บทบาทหน้าที่” ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับทวีป และไปไกลถึงระดับโลกก็ได้ขึ้นอยู่กับว่าคณะจัดทำแผนตระหนักถึงความสัมพันธ์ และความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตนอย่างเชื่อมโยงกับเขตพื้นที่ใด การกำหนดวิสัยทัศน์จึงเป็นการตอบคำถามว่า “ท้องถิ่นต้องการอะไรในอนาคต”

วิสัยทัศน์ที่ดีมีลักษณะมีดังนี้ ๑) ไม่ใชสภาพการณ์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นมาในอดีตและบรรลุได้แล้วในปัจจุบัน ๒) ไม่อาจบรรลุได้ด้วยการปฏิบัติงานประจำตามปกติธรรมดา ๓) ต้องมีความเป็นไปได้ในการที่จะบรรลุถึงภายใต้เงื่อนไขของศักยภาพและข้อจำกัดที่มีอยู่ ๔) ท้าทายเร้าใจ และสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการที่จะบรรลุถึงวิสัยทัศน์ที่วางไว้ ๕) สะท้อนถึงสภาพการณ์หรือโฉมหน้าใหม่ของเมืองหรือท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ๖) วิสัยทัศน์ควรเป็นสิ่งที่เห็นพ้องต้องกันระหว่างผู้บริหารท้องถิ่นประชาคม และผู้มีส่วนได้เสียทั้งปวง ๗) วิสัยทัศน์เป็นเสมือนเข็มทิศที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่น ๘) เป็นข้อความง่าย ๆ ที่สามารถสื่อให้เห็นทิศทางในอนาคตของท้องถิ่น ๙) ต้องตรวจสอบและวัดผลสำเร็จได้ ๑๐) สอดคล้องกับวัฒนธรรมขององค์กรในการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ที่รับผิดชอบดำเนินการควรจะต้องหาข้อมูลทั่วไป และปัญหาสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจากขั้นตอนที่ผ่านมานำเสนอที่ประชุมจากนั้นจึงตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้ที่ประชุมร่วมกันหาคำตอบในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑) หลักการหรือความเชื่อที่ท้องถิ่นยึดถือกันมาตั้งแต่อดีต

๒) ขอบข่าย/แนวทางการดำเนินงานในช่วงปัจจุบัน และในอนาคตที่องค์กรจะดำเนินการ

๒) ความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการให้สำเร็จ

ตัวอย่างวิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์การพัฒนากรุงเทพมหานคร “ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่ด้วยการบริหารจัดการที่ดี และมีความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคมโดยชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่นและสงบสุข” วิสัยทัศน์ของเทศบาลเมืองลำพูน “เมืองวัฒนธรรมงามล้ำสภาพแวดล้อมดี สถานที่น่าท่องเที่ยว คนมีการศึกษาและวินัย ทุกดวงใจใฝ่คุณธรรม ก้าวนำด้านเศรษฐกิจ ทุกชีวิตอยู่ดีกินดี”

๒. การกำหนดภารกิจหลัก (mission) ในการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดสิ่งที่ท้องถิ่นจะต้องทำโดยจะเกิดขึ้นหลังจากที่ทราบว่าท้องถิ่นต้องการอะไรเป็นอะไรในอนาคต และจะเป็นไปได้เมื่อผลการวิเคราะห์ศักยภาพ และการประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบันปรากฏผนวกกับประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นและความต้องการ/ความคาดหวังของทุกฝ่ายในท้องถิ่น ดังนั้น การตอบคำถามว่าท้องถิ่นจะต้องทำอะไร เพื่อใคร คำตอบที่เกิดขึ้นก็คือ ความหมายของคำว่า “ภารกิจหลัก” นั่นเอง

ภารกิจหลัก

เป็นข้อความหรือถ้อยแถลงที่แสดงถึงลักษณะหรือขอบข่ายในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับลักษณะการบริหารและการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับองค์กรหรือภาพลักษณ์ที่ต้องการนำเสนอ และปณิธานหรือปรัชญาในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นขอบเขตของบทบาทหน้าที่หลัก หรือขอบเขตของกิจกรรมที่มุ่งเน้น

เป็นพิเศษที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้การกำหนดภารกิจหลักมีแนวทางการดำเนินการแยกเป็นสองระดับ คือ ๑) พันธกิจในลักษณะที่เป็นอาณัติ (Mandate) ที่ได้รับมอบหมายจากสังคมหรือรัฐซึ่งได้แก่ กฎระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) ภารกิจหลักที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งมั่นที่จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ และแสดงถึงความเข้าใจในเรื่องงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของวิสัยทัศน์ การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุหรือกำหนดภารกิจหลักไว้อย่างชัดเจนเป็นที่ยอมรับ และเข้าใจของบุคลากรทุกฝ่ายในองค์กรจะช่วยให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเพราะภารกิจหลักจะเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวหรือเป็นหลักการร่วมสำหรับการดำเนินงาน ในแต่ละด้านของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายภารกิจหลักที่ดีมีลักษณะ ดังนี้ ๑) ต้องสอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และระเบียบที่มีอยู่ ๒) ไม่ขัดแย้งต่อบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย ๓) ต้องระบุถึงบทบาทหน้าที่ที่จำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ได้อย่างครอบคลุมรอบด้าน และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ๔) ต้องสะท้อนถึงคุณค่าหลักหรือขอบเขตกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษ ๕) ต้องสนับสนุนและนำไปสู่ถึงการบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดได้หากเปรียบวิสัยทัศน์เป็นเสมือนจุดหมายปลายทางแล้ว ภารกิจหลักก็เป็นเสมือนเส้นทางที่ถูกต้องชัดเจนที่จะนำเราไปสู่จุดหมายปลายทางนั้นโดยสวัสดิ์ภาพ ภารกิจหลักมีอยู่ ๒ ระดับ คือ ระดับองค์กร (Organizational Mission) และระดับส่วนงาน (Departmental Mission) ภารกิจหลักทั้ง ๒ ระดับนี้มีความหมายเดียวกัน แตกต่างกันเพียงขอบเขตของบทบาทหน้าที่ที่ปลีกย่อยลงไปตามลำดับชั้นของโครงสร้างองค์กรเท่านั้น แต่ที่สำคัญก็คือภารกิจทั้ง ๒ ระดับ ต้องสอดคล้องสนับสนุนกันและกันอย่างน้อยที่สุดต้องไม่ขัดแย้งกัน ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะเป็นการแสดงภารกิจหลักระดับองค์กรแต่ขณะเดียวกันหน่วยงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะต้องมีการกำหนดภารกิจของหน่วยงานประกอบไปด้วย

ตัวอย่างภารกิจหลัก

ภารกิจหลักของกระทรวงมหาดไทย

ภารกิจหลักที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคนครอบครัวและชุมชนในการพึ่งตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

ภารกิจหลักที่ ๒ การส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะการพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ภารกิจที่ ๓ การเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยมั่นคงในสังคม การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนและการอำนวยความยุติธรรม

ภารกิจที่ ๔ การพัฒนาเมืองน่าอยู่โครงสร้างพื้นฐาน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ภารกิจที่ ๕ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

ภารกิจหลักของกรุงเทพมหานคร

ภารกิจหลักที่ ๑ การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารและการปกครอง

ภารกิจหลักที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งด้านการเงินการคลังโดยการปรับปรุงกระบวนการบริหารการเงินการคลังให้สอดรับกับอำนาจหน้าที่ และภารกิจที่มีอยู่เดิมและที่ได้รับโอนจากการกระจายอำนาจจากรัฐสู่ท้องถิ่น

ภารกิจที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพของคนและชุมชนให้เข้มแข็ง และสามารถพึ่งพาตนเองได้

ภารกิจที่ ๔ การสร้างระบบคมนาคมขนส่งระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่มีประสิทธิภาพและสนับสนุนแนวทางการพัฒนาเมือง

ภารกิจที่ ๕ การเพิ่มศักยภาพของผังเมืองให้เป็นเครื่องมือชี้นำ และสนับสนุนการพัฒนาเมืองอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านอื่น ๆ

ภารกิจที่ ๖ การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดสภาวะแวดล้อมที่ดีของเมืองอย่างยั่งยืน

ภารกิจที่ ๗ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร และการบริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดี

ภารกิจหลักของเทศบาลเมืองลำพูน

ภารกิจหลักที่ ๑ ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตและเศรษฐกิจของท้องถิ่น

ภารกิจหลักที่ ๒ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการศึกษาและสาธารณสุขตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาศิลปะวัฒนธรรมอันดีงาม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

ภารกิจหลักที่ ๓ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ภารกิจที่ ๔ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารการจัดการตลอดจนความมั่นคง และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ภารกิจที่ ๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ และประชาชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

ขั้นตอนที่ ๕ การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

จุดมุ่งหมายเพื่อการวางแผนพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง ขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่ควรค่าแก่การดำเนินงานทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จุดมุ่งหมายเพื่อการวางแผนพัฒนาที่ยั่งยืนที่ดีมีลักษณะ ดังนี้ ๑) ต้องระบุถึงขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่สนับสนุนและนำไปสู่ภารกิจหลัก และบรรลุวิสัยทัศน์ได้อย่างครอบคลุมรอบด้าน ๒) มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นนำวิสัยทัศน์ภารกิจหลักมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นการกำหนดขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่ควรค่าแก่การดำเนินการทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และองค์กร ซึ่งกิจกรรม เหล่านี้จะสนับสนุนหรือนำไปสู่การบรรลุภารกิจหลักและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอาจแยกเป็นด้านต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายย่อยในแต่ละด้านก็ได้ซึ่งเราจะเขียนรูปประโยคที่แสดงถึงจุดมุ่งหมายดังกล่าว ดังนี้ “คำกริยา + ประเภทของกิจกรรม/สภาพการณ์ + กลุ่มเป้าหมาย + สถานที่”

กรอบความคิดที่ใช้ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเราจะใช้กรอบ ๒ กรอบ กรอบความคิดแรก ก็คือวิสัยทัศน์และภารกิจหลัก นั้นย่อมหมายความว่าจุดมุ่งหมายดังกล่าวต้องสอดคล้องหรือนำไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ กรอบความคิดที่สอง ก็คือ หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งหมายถึงการรักษาและเพิ่มพูนความเจริญงอกงามของท้องถิ่น ในลักษณะที่จะเป็นการสืบสานความเจริญงอกงามนั้นให้ไพบูลย์สืบเนื่องไปถึงชั่วลูกชั่วหลาน โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายในด้านต่าง ๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

สาเหตุที่เราควรใช้หลักการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นกรอบในการกำหนดจุดมุ่งหมายนั้นก็เพราะเป็นที่พิสูจน์กันแล้วว่าการพัฒนาที่มุ่งเน้นแต่เพียง “อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ” (Economic Growth) แต่เพียงอย่างเดียวนั้น ได้ก่อให้เกิดการเผาผลาญทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมากมาย จนกระทั่งทำให้ระบบนิเวศวิทยาเสียสมดุลส่งผลให้เกิดวาตภัยและอุทกภัยอย่างรุนแรงทั้งในระดับภูมิภาคระดับประเทศ และทั่วโลกสภาพการณ์เช่นนี้ หากปล่อยให้ดำเนินต่อไปย่อมบ่อนทำลายขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศโดยเฉพาะในภาคเกษตรกรรมไปในที่สุด นอกจากนี้การมุ่งพัฒนาตามแนวทางเดิมโดด ๆ นั้นยังส่งผลให้เกิด “ลัทธิบริโภคนิยม” ที่ทำลายดุลยภาพระหว่างการพัฒนาทางวัตถุกับการพัฒนาทางจิตใจกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คนตกเป็นทาสของการเสพวัตถุจนสูญเสียขีดความสามารถในด้านจิตใจอันที่จะพึ่งพาความสุขในจิตใจของตนเองจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันคนส่วนใหญ่ต้องอาศัยที่เป็นวัตถุภายนอกในการจรรโลงความสุขของตนทั้งสิ้น นอกจากการสูญเสียดุลยภาพระหว่างการพัฒนาวัตถุกับจิตใจแล้วการพัฒนาตามแนวทางเดิมยังส่งผลให้เกิดการสูญเสียดุลยภาพระหว่างภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ด้วยอาทิ เช่น ระหว่างภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมส่งผลให้ความเจริญในด้านต่าง ๆ กระจุกตัวอยู่ในเขตเมืองเท่านั้น ละทิ้งให้ชนบทต้องล่มสลายเกิดการอพยพแรงงานจากภาคเกษตรเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมทั้ง ๆ ที่ภาคเกษตรกรรมควรเป็นภาคการผลิตที่ถือเป็นศักยภาพทางการแข่งขันของประเทศในหลายประเทศที่สามารถสร้างอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้อย่างมหัศจรรย์นั้น มักมีความเสื่อมโทรมทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและจิตใจของประชาชนเป็นสิ่งแลกเปลี่ยนเสมอ แนวคิดในการพัฒนายั่งยืนจึงเกิดขึ้นเพื่อเสนอกระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาประเทศและท้องถิ่น เพื่อป้องกันและขจัดผลเสียที่ติดตามมาจากการพัฒนาแบบเดิม นอกจากนี้ในปัจจุบันมีนักรัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์หลายท่านเริ่มเล็งเห็นแล้วว่า “อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ” ไม่สามารถใช้เป็นดัชนีหลักการเจริญเติบโตหรือ (Economic Growth) นั้นจะเกิดขึ้นได้ในภาวะที่สภาพแวดล้อมทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับโลกมีเสถียรภาพเพียงพอในขณะที่ในปัจจุบันเมื่อประเทศของเราเข้าสู่กระแสโลกาภิวัตน์อย่างเต็มตัวแล้วเราต้องเผชิญกับ “ภาวะไร้เสถียรภาพ” อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราเร่งที่สามารถส่งผลกระทบได้จากทั่วทุกมุมโลก “ความยั่งยืน” (Sustainability) จึงเป็นดัชนีชี้วัดระดับการพัฒนาที่นับวันจะทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ความยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้เพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถของหน่วยงานเราในการสร้างเสริมปัจจัยดังต่อไปนี้ให้เกิดขึ้นในกระบวนการพัฒนา

การสร้างดุลยภาพอย่างรอบด้าน (Holistic Balance) หมายความว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาของเราต้องคำนึงถึงขอบเขตของกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาวัตถุกับจิตใจ และการพัฒนาภาคการผลิตกับภาคเกษตรกรรมกับการค้า หลักคิด

สำคัญที่ใช้พิจารณาว่า สภาวะใดคือสภาวะที่ได้ดุลก็คือการพิจารณา “ผลกระทบ” สภาวะที่ได้ดุลนั้นคือ สภาวะที่การเจริญเติบโตของส่วนราชการไม่ไปบั่นทอนความเจริญเติบโตของส่วนที่เหลือ

คุณภาพชีวิต หมายความว่า ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนานั้นเราต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่จำเป็นต่อการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย เราอาจแบ่งคุณภาพชีวิตออกเป็น ๒ ระดับ ในระดับแรกคือ คุณภาพชีวิตที่จำเป็นต่อความทอยู่รอดขั้นพื้นฐานของประชาชน และในระดับที่สอง คือคุณภาพชีวิตที่จำเป็นต่อการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ให้สูงขึ้น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าคำว่า “คุณภาพชีวิต” นั้นกินความหมายกว้างขวางเพราะครอบคลุมถึงปัจจัยในการดำเนินชีวิตต่าง ๆ ของประชาชนที่จำเป็นทั้งสองระดับ เช่น การศึกษา รายได้ตอครัวเรือน สุขภาพกายและสุขภาพจิต สุขอนามัยในหมู่บ้าน เป็นต้น

การอนุรักษ์ควบคู่กับการใช้อรรถประโยชน์ (Conservation with Utilization) ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนานั้น เราต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่มุ่งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กับการกำหนดกิจกรรมอันชาญฉลาดที่จะใช้ประโยชน์จากมันจากในการพัฒนาเศรษฐกิจด้วย การอนุรักษ์จะเกิดขึ้นควบคู่กับการใช้อรรถประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่ออัตราการทดแทนสอดคล้องกับอัตราการใช้เสมอนอกจากนี้ หากเราสามารถกำหนดกิจกรรมที่เกื้อหนุนต่อการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) หรือการหาวัสดุอื่นที่มีต้นทุนต่ำกว่า โดยใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพกว่าก็ย่อมเอื้ออำนวยให้เกิดหลักการข้อนี้ในการพัฒนาท้องถิ่นของเรา

การพึ่งพาตนเอง (Self-Dependency) กิจกรรมที่ทำให้ชุมชนในท้องถิ่นสามารถมีรายได้เพียงพอต่อการหล่อเลี้ยงชุมชนของตนเอง โดยไม่แขวนความอยู่รอดของตนไว้กับแหล่งรายได้ภายนอก คือจุดมุ่งหมายของการพัฒนาที่สอดคล้องกับหลักการข้อนี้ อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่าหลักการข้อนี้แฝงนัยของการทำให้ชุมชนปิดตนเองจากโลกภายนอก จุดเน้นของหลักการข้อนี้ก็คือการลดสัดส่วนของรายได้ที่ต้องพึ่งภายนอกให้น้อยลง เช่น การหันกลับมาแสวงหารายได้จากสินค้าหัตถกรรมที่ถือเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นซึ่งสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในท้องถิ่นเองอีกทั้งสินค้านั้นก็มีโอกาสทางการตลาดภายในประเทศ อยู่อย่างเพียงพอหากสามารถส่งสินค้าไปขายต่างประเทศได้ก็ถือเป็นรายได้เสริมอีกทางหนึ่ง ดังนั้นการพึ่งตนเองจึงมิได้หมายความถึงสดส่วนของรายได้เท่านั้นแต่กินความรวมไปถึงกิจกรรมที่จะเอื้ออำนวยให้ชาวบ้านสามารถใช้กระบวนการผลิตเพื่อหล่อเลี้ยงชีวิตและนำมาซึ่งรายได้ของตนเองโดยใช้ทรัพยากร และเทคโนโลยีที่ชุมชนมีอยู่แล้วและเป็นเจ้าของด้วยคำนึงถึงลูกหลาน (Next Generation) การพัฒนาที่ยั่งยืนคือการพัฒนาที่มิได้คำนึงถึงแต่เพียงความเจริญที่เกิดขึ้นแก่คนปัจจุบันเท่านั้น แต่จะคำนึงถึงด้วยว่าความเจริญนั้นจะส่งผลเสียต่อคนรุ่นต่อไปหรือไม่หากส่งผลเสียก็จะหลีกเลี่ยงไม่ดำเนินการในส่วนนั้นโดยเด็ดขาด

วัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เทศบาลเมืองลำพูน ด้านเศรษฐกิจ: ๑) ดำเนินการให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ด้านสังคม: ๒) ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึงรวมทั้งปลูกผัง และส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนสร้างความตระหนักและอนุรักษ์คุณค่าวัฒนธรรม ๓) ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีถ้วนหน้า ๔) ดำเนินการเพื่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนรวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๕) ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีการนันทนาการอย่างมีคุณภาพและเพียงพอ ด้านสิ่งแวดล้อม: ๖. จัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ด้านองค์การ: ๗. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการอย่างต่อเนื่อง ๘. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างประชาชนหน่วยงานภาครัฐเอกชนและอื่น ๆ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายการพัฒนา ๙. ส่งเสริมและสนับสนุนหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ขั้นตอนที่ ๖ การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดผลสำเร็จที่ต้องการโดยดำเนินการหลังจากที่ทราบภารกิจหลักที่ท้องถิ่นจะต้องทำแล้วการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ หรือทิศทางโดยรวมของท้องถิ่นเพื่อนำท้องถิ่นไปให้บรรลุความต้องการที่จะเป็นในอนาคต ซึ่งวัตถุประสงค์สามารถจำแนกได้เป็น ๒ ส่วน คือ ๑.วัตถุประสงค์โดยรวมของท้องถิ่นและ ๒.วัตถุประสงค์เฉพาะส่วน/เฉพาะเรื่องทั้งนี้วัตถุประสงค์เฉพาะส่วน/เฉพาะเรื่องต่าง ๆ ภายในท้องถิ่น เช่น เรื่องการเกษตร การท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง เป็นต้นจะต้องอยู่ภายใต้กรอบของวัตถุประสงค์โดยรวมของท้องถิ่นที่จะนำไปสู่เป้าหมายสุดท้ายตามที่กำหนดโดยภารกิจหลักของท้องถิ่นในขั้นตอนของการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานี้การกำหนดวัตถุประสงค์จะเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ โดยรวมของการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งอาจแบ่งขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ออกได้ ๓ ขั้นตอนคือ ขั้นที่ ๑ การวิเคราะห์ความต้องการ (Need) / ปัญหา (Problem) / ข้อจำกัด (Constraint)/ ศักย์ภาพ (Potential)/ หรือเรียกอย่างง่าย ๆ ว่า “ การวิเคราะห์ NPCP ” การวิเคราะห์ N หรือความต้องการจะทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และกลุ่มผู้เกี่ยวข้องมากขึ้น การวิเคราะห์ P หรือปัญหาจะทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์มุ่งที่จะจัดการกับสภาพที่บั่นทอนจุดมุ่งหมาย หรือประเด็นการพัฒนาที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์ C หรือข้อจำกัดจะทำให้ประเมินได้ว่า ขอบเขตของวัตถุประสงค์ควรเป็นไปสักเพียงใด การวิเคราะห์ P หรือศักยภาพเพื่อให้ทราบว่ามีทรัพยากรหรือปัจจัยใดที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการกับประเด็น เพื่อการพัฒนาบ้างทำให้เราสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะช่วยเสริมสร้างศักยภาพที่มีอยู่นั้นได้ และจะช่วยให้เกิดความเข้าใจตรงกันในเรื่องพื้นฐานการพัฒนาที่มีอยู่ (Baseline) ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนานั้นด้วย ความต้องการ หมายถึง ความคาดหวังที่บุคคลที่มีต่อประเด็น/จุดมุ่งหมายการพัฒนา ปัญหา หมายถึง สภาพการณ์อันไม่พึงประสงค์หรือบันทอนจุดมุ่งหมายของการพัฒนาแต่อยู่ในวิสัยที่จะจัดการได้ ขณะที่ข้อจำกัดไม่อยู่ในวิสัยที่จะจัดการได้ในอนาคตอันใกล้ ศักยภาพ หมายถึง ทรัพยากรและปัจจัยที่มีอยู่แล้ว และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ขั้นตอนที่ ๒ การนำเอาปัญหามาวิเคราะห์ (Problem Analysis) จากขั้นตอนแรกเมื่อเราสำรวจและค้นหาปัญหาต่าง ๆ มาได้จำนวนหนึ่งแล้วเราจะนำเอาปัญหาเหล่านั้นมาวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาเหตุและความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายหรือประเด็นการพัฒนาทั้งนี้ก็เพราะในการกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาเราอาจมีจุดมุ่งเพื่อการแก้ไขปัญหานั้นย่อมหมายถึงการจัดการกับสาเหตุนอกจากนี้ การเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัญหายังช่วยให้เราสามารถคาดเดาถึงผลกระทบที่ปัญหาหนึ่งอาจจะมีต่ออีกปัญหาหนึ่งด้วย ปัญหาอาจมีความสัมพันธ์กันสองลักษณะ คือ มีความสัมพันธ์กับไม่มีความสัมพันธ์กรณีที่มีความสัมพันธ์เราอาจแบ่งออกเป็นสามแบบ คือ เป็นสาเหตุของอีกปัญหาหนึ่งมีสาเหตุร่วมกัน ส่งผลให้อีกปัญหาหนึ่งแปรผันไปอย่างใดอย่างหนึ่ง ขั้นตอนที่ ๓ ทบทวนนโยบายที่มีอยู่ตลอดจนกำหนดวัตถุประสงค์ ในขั้นตอนนี้ เราจะทบทวนนโยบายที่อยู่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายการพัฒนา เนื่องจากนโยบายถูกกำหนดโดยผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อใช้เป็น

ทิศทางการดำเนินงานการทบทวนนโยบายจะทำให้วัตถุประสงค์สอดคล้องกับแนวคิดของผู้บริหารท้องถิ่นมากขึ้น

รูปแบบการเขียนวัตถุประสงค์

ตัวอย่างวัตถุประสงค์ = เพื่อ + สภาพการณ์อันพึงประสงค์ ตัวอย่างวัตถุประสงค์การพัฒนาตัวอย่างวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙)

๑. เพื่อสร้างสรรค์กรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนบนพื้นฐานความสมดุลแห่งวิถีไทยและโลกาภิวัตน์

๒. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนให้ทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาการบริการสังคม การประกอบอาชีพการพัฒนาศักยภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และทักษะการประกอบอาชีพอย่างถ้วนหน้าและเท่าเทียมกัน

๓. เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในการบริหารราชการกรุงเทพมหานครและส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔. เพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเงินการคลังของกรุงเทพมหานครให้มีความมั่งคงมีทรัพยากรการเงินครอบคลุมการพัฒนาทุกด้านทั้งการพัฒนาคนการพัฒนาเมืองและการพัฒนาการบริหาร

ขั้นตอนที่ ๗ การกำหนดและการบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

เมื่อได้ดำเนินการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจหลัก วัตถุประสงค์โดยอาศัยพื้นฐานการวิเคราะห์ SWOT แล้วขั้นตอนต่อไปคือการการกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหมายถึง แนวคิดหรือวิธีการที่แยบคายอันบ่งบอกถึงลักษณะการเคลื่อนตัวขององค์กรว่าจะก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคตได้อย่างไรอันเป็นการตอบคำถามว่า “ท้องถิ่นจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร” ดังนั้นแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นกรอบชี้นำหรือส่วนหัวกระบวนของชุดแผนงาน ซึ่งเป็นการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนที่ท้องถิ่นเลือกที่จะปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งวัตถุประสงค์รวมและวัตถุประสงค์เฉพาะส่วน และเมื่อได้บรรลุวัตถุประสงค์รวมแล้วหมายความว่า ย่อมบรรลุถึงภารกิจหลักที่ต้องการด้วยซึ่งจะเห็นได้ว่าทั้งหมดที่กล่าวมานั้นมีความสำคัญในเชิงตรรกะ (Logical Linkage) ซึ่งกันและกันของกระบวนการขั้นตอนและระดับต่าง ๆ ของแผนพัฒนาท้องถิ่นเชิงกลยุทธ์หลังจากที่ได้แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นแล้วจะต้องนำแนวทางที่ได้ทั้งหมดมาทำการบูรณาการเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกันการบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นจะทำให้ได้ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ ที่สมบูรณ์ ตัวอย่างยุทธศาสตร์ตัวอย่างยุทธศาสตร์ของกรุงเทพมหานครกรุงเทพมหานครควรกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนและเชื่อมโยงกัน ๗ ด้าน ดังต่อไปนี้ ๑) ด้านการบริหารและการปกครอง ๒) ด้านการคลัง ๓) ด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคม ๔) ด้านการจราจรการขนส่งและสาธารณูปโภค ๕) ด้านผังเมืองและการใช้ที่ดิน ๖) ด้านสิ่งแวดล้อม ๗) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา (ยุทธศาสตร์ย่อย) ตัวอย่างแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานครมุ่งหวังที่จะให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครที่น่าอยู่มีสิ่งแวดล้อมที่ดีมีความสะอาดเป็นระเบียบร่มรื่นมีสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงาม น้ำมีคุณภาพดี อากาศบริสุทธิ์ไม่มีมลภาวะ ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิทักษ์สิ่งแวดล้อมโดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ดังนี้ ๑) เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีของกรุงเทพมหานคร ๒) พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไข

ปัญหาน้ำท่วม ๓) ลดปริมาณและความควบมลพิษทางน้ำ ๔) ปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดการมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและของเสียอันตราย ๕) ลดปริมาณมลพิษทางอากาศฝุ่นละอองและความสั่นสะเทือน ๖) ควบคุมการสุขาภิบาลของอาคารสถานที่และสถานประกอบการ ๗) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ขั้นตอนที่ ๘ การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดปริมาณหรือจำนวนสิ่งที่ต้องการให้บรรลุในแต่ละแนวทางการพัฒนาภายในเวลาที่กำหนดจึงมีความเฉพาะเจาะจงในผลที่คาดว่าจะได้รับในเชิงปริมาณตามช่วงเวลาต่าง ๆ ของกระบวนการดำเนินงานเป้าหมายที่ดีควรมีองค์ประกอบ ดังนี้ ๑) เงื่อนเวลาควรระบุว่าต้องการทำอะไรให้บรรลุผลเมื่อไหร่ ๒) ปริมาณที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นในจำนวนเท่าไร ๓) คุณภาพเป็นสภาพที่พึงปรารถนา ๔) สถานที่เป็นการระบุถึงเขตพื้นที่ครอบคลุมที่ต้องการ ๕) มีความเป็นไปได้ในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จริง ๖) ควรเป็นข้อความที่แสดงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังโครงการสิ้นสุด ๗) กรณีที่มีเป้าหมายมากกว่าหนึ่งเป้าหมายควรจัดลำดับความสำคัญหรือความเร่งด่วนไว้ เพื่อให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วน เป้าหมาย = คำกริยา + มาตรฐานของผลการปฏิบัติงานซึ่งมีการระบุปริมาณ, คุณภาพ สถานที่และกำหนดเวลาไว้อย่างชัดเจน ตัวอย่างการกำหนดเป้าหมาย เช่น ๑) ทำให้ประชาชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๐ ภายใน ป ๒๕๔๙ ๒) ลดจำนวนคนจนในเขตเทศบาลลงให้ได้ร้อยละ ๕๐ ภายในป ๒๕๕๔ ในขั้นตอนการกำหนดเป้าหมายนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถกำหนดตัวชี้วัดผลสำเร็จในเชิงยุทธศาสตร์ไว้ด้วยเพื่อใช้ในกระบวนการติดตามและประเมินผลความสำเร็จของแผนพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๙ การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะกรรมการสนับสนุนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นจะนำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ ๑-๘ มาจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเค้าโครงที่กำหนดจากนั้นจะนำร่างแผน ฯ เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณาและปรับปรุงก่อนนำเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอคณะอนุกรรมการพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ (ในกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้นำเสนอต่อคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น) คณะอนุกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ระดับอำเภอจะทำหน้าที่ตรวจสอบวิเคราะห์และประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอทั้งนี้ เพื่อให้มีการประสานและบรูณาการกันในมิติของพื้นที่ และมิติทางด้านอำนาจหน่าที่โดยจะพิจารณาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่ด้วย จากนั้น คณะอนุกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอจะจัดทำความคิดเห็นเพื่อประกอบการ พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาล และองค์การบริหารสวนตำบลในเขตอำเภอ แล้วนำส่งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป ในกรณีที่คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นได้มอบอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้คณะอนุกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะอนุกรรมการ ฯ จะพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เทศบาลเมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอ (ในกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็นชอบ)

แล้วส่งคืนให้ผู้บริหารท้องถิ่น ในกรณีที่คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือคณะอนุกรรมการฯ ในกรณีที่ได้รับมอบอำนาจไม่เห็นชอบกับร่างแผนพัฒนา ฯ ให้จัดทำคำชี้แจงแสดงความเห็นและเหตุผลในประเด็นที่ไม่ชอบประกอบร่างแผนพัฒนาส่งคืนให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำเสนอต่อสภาท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจะประกาศใช้ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นกับสภาท้องถิ่นมีความเห็นขัดแย้งกันและสภาท้องถิ่นไม่อนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องส่งร่างแผน ฯ พร้อมเหตุผลของแต่ละฝ่ายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้วินิจฉัยความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดถือเป็นที่สิ้นสุด ในกรณีของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้นายอำเภอพิจารณาได้ ในการพิจารณาของผู้ว่าราชจังหวัดจะพิจารณาร่างแผนของผู้บริหารท้องถิ่น และเหตุผลของสมาชิกสภาท้องถิ่น โดยต้องยึดถือความเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องเป็นหลัก กล่าวคือ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะไม่ก้าวล่วงไปปรับปรุงหรือกำหนดสิ่งใดนอกเหนือจากความเห็นที่เสนอจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่จะเป็นผู้พิจารณาถึงเหตุผลที่ถูกต้อง และประโยชน์สาธารณะที่จะได้รับในการดำเนินการผู้ว่าราชการจังหวัดควรแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาพิจารณา โดยมีผู้แทนที่มาจากฝ่ายต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างแผนอย่างเป็นกลางและมีประสิทธิภาพ

๒.๒.๑๗ เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลหน่วยงานมี ๗ เกณฑ์ ๒๒ ตัวชี้วัดดังนี้

๑. เกณฑ์สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Achievement)

เป็นการประเมินความสำเร็จโดยพิจารณาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบาย โดยเป็นการประเมินผลขององค์กร ๒ ส่วน คือ ผลในภาพรวมและระดับปฏิบัติการผลการดำเนินงานจะต้องเปิดเผยให้สาธารณชนทราบอย่างกว้างขวางอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และมีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนอาจเป็นทุกไตรมาสหรือผลการดำเนินงานประจำปีสัมฤทธิ์ผลรวมถึงการดำเนินงานที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธในระยะยาวโดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ ผลผลิต (Outputs) และผลลัพธ์ (result) ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ ๑) ผลผลิตในภาพรวม (Overall outputs) เป็นการประเมินผลผลิตเทียบกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์โดยเปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายรวมขององค์กรในสายตาของสมาชิกขององค์กรและประชาชนผู้รับบริการ การประเมินผลดังกล่าวมีลักษณะที่เป็นพลวัตร (Dynamic) และมีปฏิสัมพันธ์กับสภาวะแวดล้อมของภายนอกองค์กร ๒) ผลผลิตระดับปฏิบัติการ (Operation outputs) เป็นการประเมินผลโดยพิจารณาระดับการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการ โดยอาจพิจารณาจากผลผลิตต่อหน่วยกำลังคน ระดับการบริการต่อหน่วยเวลาสัดส่วนของต้นทุน และผลตอบแทนสถานภาพทางการเงินสินทรัพย์ และหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดผลตอบแทน (Non–performing loan) คุณภาพของผลผลิตและบริการสาธารณะประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรขององค์กรการประหยัดพลังงานและการรักษาสภาวะแวดล้อม

๒. เกณฑ์ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม

ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๔ ประการ คือ ๑) การเข้าถึงเน้นความสำคัญในเรื่องโอกาสของประชาชน โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้ได้รับบริการสาธารณะ ๒) การจัดสรรทรัพยากรพิจารณาถึงความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชน ๓) การกระจายผลประโยชน์เน้นความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้แก่สมาชิกในสังคม ๔) ความเสมอภาคเน้นความเป็นธรรมเพื่อให้หลักประกันเรื่องสิทธิและโอกาสในการได้รับบริการสาธารณะโดยปราศจากอคติไม่แบ่งแยกกลุ่ม

๓. เกณฑ์ความสามารถและคุณภาพในการให้บริการ

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ ๑) สมรรถนะของหน่วยงาน เป็นตัวชี้ขีดความสามารถในการให้บริการ และตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ๒) ความทั่วถึงและเพียงพอพิจารณาถึงความครอบคลุมความเพียงพอ และความครบถ้วนของการให้บริการทั้งในด้านกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการและระยะเวลาที่บริการ (๓) ความถี่ในการให้บริการเป็นตัวชี้วัดระดับการบริการต่อหน่วยเวลาว่ามีความสม่ำเสมอต่อภารกิจนั้นหรือไม่ ๔) ประสิทธิภาพการให้บริการเป็นการชี้วัดประสิทธิภาพขององค์กรที่มุ่งเน้นการบริการที่รวดเร็วทันเวลา มีการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสมซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานการบริการไว้เป็นแนวทาง

๔. เกณฑ์ความรับผิดชอบต่อหน่วยงาน

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ ๑) พันธกิจต่อสังคมเป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงภารกิจของหน่วยงานที่มีต่อสังคมพิจารณาได้จากวิสัยทัศน์ นโยบาย แผนงานของหน่วยงาน ๒) ความรับผิดชอบต่อสาธารณะเป็นตัวชี้วัดถึงความรับผิดชอบต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย ๓) การให้หลักประกันความเสี่ยงเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญเพื่อให้หลักประกันว่า ประชาชนผู้รับบริการจะได้รับความคุ้มครองและหรือการชดเชยจากหน่วยงานหากมีความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ๔) การยอมรับข้อผิดพลาดเป็นตัวชี้ถึงความรับผิดชอบของผู้บริหารระดับสูงและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่จะยอมรับต่อสาธารณะชนในกรณีเกิดความผิดพลาดในการบริหารหรือการปฏิบัติงาน

๕. เกณฑ์การตอบสนองความต้องการของประชาชน

ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๔ ประการ คือ ๑) การกำหนดประเด็นปัญหาการกำหนดประเด็นปัญหาที่มาจากประชาชนผู้รับบริการ และมีการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญ ๒) การรับฟังความคิดเห็นเป็นตัวชี้ถึงระบบเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนผู้รับบริการ ๓) มาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหา เป็นตัวชี้วัดถึงความพร้อมในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนผู้รับบริการที่มีทั้งมาตรการระยะสั้นและระยะยาวรวมทั้งเปิดกว้างให้สาธารณชนได้รับทราบและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ๔) ความรวดเร็วในการแก้ปัญหาเป็นตัวชี้วัดการตอบสนองในการแก้ไขปัญหาการให้ความสำคัญ และการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาด้วยความรวดเร็วมีประสิทธิภาพไม่ละเลยเพิกเฉยต่อปัญหา

๖. เกณฑ์ความพึงพอใจของลูกค้า

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๒ ประการ คือ ๑) ระดับความพึงพอใจ เป็นตัวชี้วัดความเห็นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพการปฏิบัติงาน ๒) การยอมรับหรือคัดค้าน เป็นตัวชี้วัดระดับการยอมรับมาตรการนโยบายของหน่วยงานซึ่งพิจารณาจากสัดส่วนการยอมรับหรือคัดค้านเนื่องมาจากผลกระทบของนโยบายของหน่วยงาน

๗. เกณฑ์ผลเสียหายต่อสังคม

ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๒ ประการ คือ ๑) ผลกระทบภายนอก เป็นตัวชี้วัดว่าหน่วยงานก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งสร้างความเสียหายจากการดำเนินงานแก่ประชาชนหรือไม่โดยอาจวัดจากขนาดและความถี่จากการเสียหายที่เกิดขึ้น เช่น การก่อสร้างถนนขวางทางน้ำหลากทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมใหญ่ ๒) ต้นทุนทางสังคม เป็นตัวชี้วัดผลเสียหายที่สังคมต้องแบกภาระ เช่น ค่าใช้จ่ายในฟื้นฟูบูรณะความเสียหายที่เกิดขึ้น

เกณฑ์และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานจะเป็นการพิจารณาเกณฑ์รวม (Multiple criteria and indicators) และสามารถใช้เป็นกรอบหรือเครื่องมือในการประเมินผลลัพธ์สุดท้ายและผลกระทบในการดำเนินงานในภาพรวม เพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับระดับการบรรลุผล และการสนองตอบความพึงพอใจของลูกค้าหรือประชากรกลุ่มเป้าหมาย สำหรับค่าตัวแปร (Attributes) อาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรมการดำเนินงานของหน่วยงาน

ตารางที่ ๒.๑๒ เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผล

เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria)	ตัวชี้วัด (Indicators)	ตัวอย่างกรอบตัวแปร (Attributes)
๑. สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย	- ผลผลิต - ผลลัพธ์	- ผลต่างระหว่างเป้าหมายกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
๒. ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม	- การเข้าถึง - การจัดสรรทรัพยากร - การกระจายผลประโยชน์ - ความเสมอภาค	- ปริมาณและคุณภาพทรัพยากรที่ได้รับจัดสรรต่อคน - ผลประโยชน์ที่ได้แต่ละกลุ่มเป้าหมายได้รับในแต่ละครั้ง - การไม่เลือกปฏิบัติและ/หรือการเลือกปฏิบัติที่เป็นคุณ
๓. ความสามารถและคุณภาพในการให้บริการ	- สมรรถนะของหน่วยงาน - ความทั่วถึงและเพียงพอ - ความถี่ในการให้บริการ - ประสิทธิภาพการให้บริการ	- พื้นที่เป้าหมายและประชากรกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการ - จำนวนครั้งในการให้บริการ - ผลลัพธ์เทียบกับปัจจัยนำเข้า
๔. ความรับผิดชอบของหน่วยงาน	- พันธกิจต่อสังคม - ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ - การให้หลักประกันความเสี่ยง - การยอมรับข้อผิดพลาด	- การจัดลำดับความสำคัญ - ภารกิจหลักและภารกิจรอง - การตัดสินใจที่สะท้อนความรับผิดชอบ
๕. การสนองตอบความต้องการของประชาชน	- การกำหนดประเด็นปัญหา - การรับฟังความคิดเห็น - มาตรการ/กลยุทธในการแก้ไขปัญหา - ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา	- ระดับการมีส่วนร่วม - การปรึกษาหารือ - การสำรวจความต้องการ
๖. ความพึงพอใจของประชากรกลุ่มเป้าหมาย	- ระดับความพึงพอใจ - การยอมรับ/คัดค้าน	- สัดส่วนของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่พอใจหรือไม่พอใจ - ความคาดหวัง - ผลสะท้อนกลับ
๗. ผลเสียหายต่อสังคม	- ผลกระทบภายนอก (ทางบวกและทางลบ) - ต้นทุนทางสังคม	- ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ - ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม - ค่าเสียโอกาส - ความขัดแย้งทางสังคม

๒.๒.๑๘ เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการจำเป็นต้องมีเกณฑ์ และตัวชี้วัดเพื่อเป็นเครื่องมือกำหนดกรอบทิศทางในการวิเคราะห์ และประเมินผลโครงการประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญ ๘ เกณฑ์ด้วยกัน

๑. เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress)

เป็นการพิจารณาเปรียบเทียบผลของการดำเนินกิจกรรมกับเป้าหมายที่กำหนดตามแผนการประเมินความก้าวหน้ามุ่งที่จะตอบคำถามว่า การดำเนินกิจกรรมตามโครงการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่เป็นไปตามกรอบเวลาหรือไม่ และประสบกับปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ ๑) ผลผลิตเทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลาเป็นการดูสัดส่วนของผลผลิต (Outputs) ของโครงการว่าบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด อาทิ ความยาวของถนนที่สร้างได้จำนวนแหล่งน้ำขนาดย่อยเพื่อการเกษตรสัดส่วนปริมาณการงานการก่อสร้างเทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลาที่กำหนด ๒) จำนวนกิจกรรมแล้วเสร็จ เนื่องจากโครงการประกอบด้วยชุดกิจกรรมต่าง ๆ มากมายจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดความก้าวหน้า โดยพิจารณาจำนวนกิจกรรมและประเภทของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ทั้งกิจกรรมหลัก กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมรองและกิจกรรมเสริมในช่วงระยะเวลาอาจเป็นสัปดาห์ เดือน ไตรมาส หรือระยะของโครงการ (Phase) ๓) ทรัพยากรที่ใช้ไปในช่วงเวลาเป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าของการใช้ทรัพยากรในโครงการ ซึ่งครอบคลุมด้านงบประมาณโครงการ ได้แก่ งบประมาณที่ใช้ไป งบประมาณที่อยู่ระหว่างผูกพันเงินงวดและแผนการใช้จ่ายงบประมาณโครงการ และอัตราการใช้บุคลากรสัมพัทธ์กับเวลาในรูปของคน-วัน (Man–day) หรือคน-เดือน (Man–month) ๔) ระยะเวลาที่ใช้ไปเป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าเพื่อดูว่าได้ใช้เวลาไปเท่าใดแล้ว และเหลือระยะเวลาอีกเท่าใดจึงจะครบกำหนดแล้วเสร็จโดยจะสามารถใช้เป็นเกณฑ์ประเมิน และควบคุมกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายด้านเวลาและเพื่อทราบถึงระยะเวลาที่จะต้องใช้จริงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวม

๒. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency)

การประเมินประสิทธิภาพเป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้กับทรัพยากรที่ใช้ไปในการดำเนินงานทรัพยากรที่ใช้นอกจากงบประมาณแล้วยังหมายรวมถึงทรัพยากรมนุษย์ทรัพยากรทางการจัดการและเวลาที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ ๑) สัดส่วนผลผลิตต่อค่าใช้จ่ายเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรทางการเงินของโครงการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เหมาะสม และคุ้มค่ากับการลงทุนซึ่งจะช่วยให้เกิดการใช้จ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสมประโยชน์ลดค่าใช้จ่าย และประหยัดต้นทุนการผลิต ๒) ผลิตภาพต่อกำลังคนเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตต่อบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่โครงการซึ่งนอกจากจะเป็นตัวชี้ถึงประสิทธิภาพแล้วการดำเนินงานแล้วยังแสดงถึงสมรรถนะ และศักยภาพของทรัพยากรบุคคลในการดำเนินโครงการและจะเป็นแนวทางในการปรับขนาดกำลังคนที่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรม และการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในระยะยาวอีกด้วย ๓) ผลิตภาพต่อหน่วยเวลาเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตในช่วงเวลา อาทิ จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการอบรมอาชีพเสริมนอกภาคเกษตรต่อเดือน จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนต่อตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาในแต่ละป จำนวนผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในแต่ละช่วงไตรมาส ๔) การประหยัดทรัพยากรการจัดการเป็นตัวชี้วัดความสามารถของโครงการในการ ประหยัดทรัพยากรทางการบริหารจัดการ อาทิ

การปรับลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินโครงการ การตัดทอนขั้นตอนการปฏิบัติซึ่งส่งผลต่อการลดค่าใช่จ่ายของโครงการ การประหยัดค่าพลังงาน และค่าสาธารณูปการคิดเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม

๓. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness)

การประเมินประสิทธิผล เป็นเกณฑ์พิจารณาระดับการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะด้านโดยดูจากผลลัพธ์จากการดำเนินงานตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ ๑) ระดับการบรรลุเป้าหมายเป็นตัวชี้วัดว่าโครงการบรรลุเป้าหมายด้านใดบ้าง และการบรรลุเป้าหมายส่งผลต่อประชากรเป้าหมายอย่างไรโดยสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณ และคุณภาพของประชากรเป้าหมาย อาทิ การบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจสังคม ๒) ระดับการมีส่วนร่วมเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จโดยให้ความสำคัญกับมิติการมีส่วนร่วมโดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้ ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงไร และโครงการจะปรับปรุงส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างไรระดับการมีส่วนร่วมสามารถวัดจากจำนวนประชากรความถี่ระดับและกิจกรรมซึ่งครอบคลุมการร่วมตัดสินใจวางแผนและติดตามผล ๓) ระดับความพึงพอใจ เป็นเกณฑ์วัดระดับการยอมรับ โดยอาจพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่พึงพอใจกับบริการของรัฐสัดส่วนของครัวเรือนที่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โครงการระดับความพึงพอใจในมาตรการตามโครงการ ๔) ความเสี่ยงของโครงการ เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลเพื่อดูว่าโครงการมีความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายด้านใดด้านหนึ่งหรือเป้าหมายรวมของโครงการหรือไม่ซึ่งค่าความเสี่ยงจะประเมินจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมของโครงการทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมทั้งระยะสั้นและระยะยาว

๔. เกณฑ์ผลกระทบ (Impacts)

เป็นการพิจารณาผลกระทบโดยรวมต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย ชุมชนสังคมและหน่วยงานในภาพรวมเป็นผลกระทบระยะยาว ผลกระทบอาจมีทั้งที่มุ่งหวัง (Intended impacts) และผลกระทบที่ไม่ได้มุ่งหวัง (Unintended impacts) ซึ่งอาจเป็นผลด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ประการ คือ ๑) คุณภาพชีวิตเป็นตัวชี้วัดผลกระทบต่อการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย อาทิ รายได้ ความเป็นอยู่ โอกาสทางการศึกษา การมีงานทำ สุขอนามัย สภาพแวดล้อมของครัวเรือนชุมชนโดยสามารถวัดจากสัดส่วนครัวเรือนหรือประชากรที่ได้รับบริการจากโครงการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดี หรือมาตรฐานการดำรงชีพ ๒) ทัศนคติและความเข้าใจ เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยมุ่งเรื่องทัศนคติ และความเข้าใจของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ โดยสามารถวัดระดับ (Scale) ทั้งเชิงบวกและลบต่อตัวโครงการเองโดยเฉพาะวัตถุประสงค์ และมาตรการนโยบายผลประโยชน์ของโครงการความพึงพอใจในการรับบริการ และทัศนคติต่อผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โครงการ ๓) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยให้ความสำคัญเรื่อง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย โดยเปรียบเทียบระยะก่อน และหลังมีโครงการ อาทิ สัดส่วน ของครัวเรือนที่ยอมรับเทคโนโลยีการผลิตที่รักษาสิ่งแวดล้อมจำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบธรรมชาติมากยิ่งขึ้น การปฏิบัติของใช้ยวดยานโดยเคารพกฎจราจรมากขึ้น การออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น และลดละพฤติกรรมการซื้อสิทธิขายเสียง การลดพฤติกรรมการประพฤติมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่

๕. เกณฑ์ความสอดคล้อง (Relevance)

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องมุ่งพิจารณาว่าวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการหรือสามารถแก้ไขปัญหาตามที่กำหนดไว้แต่ต้น หรือไม่ซึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินความต้องการที่แท้จริงตลอดจนจะต้องตอบคำถามด้วยว่าแนวทาง และกลยุทธ์ที่ใช้ในการดำเนินงานสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาที่เป็นจริงได้หรือไม่ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) ประเด็นปัญหาหลัก ซึ่งพิจารณาจากจำนวนเรื่องหรือประเด็นปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นทั้งที่ได้รับการแก้ไขแล้วและที่ยังไม่สามารถแก้ไขรวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาตามความเร่งด่วนตามความร่นแรงของปัญหา ๒) มาตรการหรือกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาเป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นมาตรการทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยสามารถดูได้จากมาตรการที่ผู้บริหารโครงการ นำมาใช้ตลอดช่วงระยะเวลาของการดำเนินโครงการ และความสอดคล้องกับปัญหาหลัก ๓) ความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชากรกลุ่มเป้าหมายเป็นตัวชี้วัดถึงความต้องการของผู้รับบริการในการแก้ไขปัญหาที่ประสบอยู่ อาทิ คำร้องเรียนข้อร้องทุกข์ให้แก้ไขปัญหาเพื่อสนองตอบประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินโครงการ หรือได้รับความเสียหายจากการดำเนินโครงการซึ่งจะเป็นตัวชี้ความสอดคล้องในการดำเนินโครงการ และสนองตอบต่อความต้องการของประชากรเป้าหมาย

๖. เกณฑ์ความยั่งยืน (Sustainability)

เป็นเกณฑ์การพิจารณาที่สืบเนื่องจากความสอดคล้องโดยพิจารณาระดับความต่อเนื่องของกิจกรรมว่าจะสามารถดำเนินต่อไปได้ โดยไม่มีการใช้งบประมาณจากภายนอกโครงการ ความสามารถในการเลี้ยงตัวเองได้ นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงความสามารถในการขยายกิจกรรมไปยังพื้นที่แห่งใหม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) ความอยู่รอดด้านเศรษฐกิจ (Economic viability) เกี่ยวข้องกับการจัดการ ทรัพยากรทางการเงินของโครงการ อาทิ จำนวนงบประมาณของโครงการ แผนการใช้จ่ายงบประมาณ ภาระผูกพัน สัดส่วนค่าใช้จ่ายเทียบกับผลผลิตที่ได้ปริมาณเงินทุนสำรอง แหล่งสนับสนุนงบประมาณ ปริมาณงบประมาณหรือเงินทุนหมุนเวียน จำนวนและขนาดกองทุนดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของโครงการ ๒) สมรรถนะด้านสถาบัน (Institutional capacity) เป็นตัวชี้วัดความสามารถของหน่วยงานในการบริหารโครงการ การพัฒนาองค์กรประชาชน การมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ระดับการมีส่วนร่วมของประชากรกลุ่มเป้าหมายในกระบวนการตัดสินใจ การวางแผนงานและบริหารโครงการ และการปรับปรุงระเบียบวิธีการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินโครงการ (๓) ความเป็นไปได้ในการขยายผลเป็นตัวชี้วัดความยั่งยืนโดยพิจารณาความสามารถในการพึ่งตัวเองโอกาส และช่องทางในการขยายผลการดำเนินโครงการกรณีโครงการประสบผลสำเร็จด้วยดีทั้งการขยายผลตามแนวราบ กล่าวคือ การเพิ่มกิจกรรมโครงการ การเพิ่มจำนวนประชากร เป้าหมายการขยายกำลังผลิตของโครงการเดิม และการขยายผลในแนวดิ่ง ได้แก่ การขยายพื้นที่โครงการ การขยายเครือข่ายโครงการออกไปทั่วภูมิภาคและการยกระดับโครงการเป็นระดับชาติ

๗. เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity)

เป็นเกณฑ์ที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม (Social equity) โดยพิจารณาถึงผลลัพธ์และผลกระทบจากการดำเนินโครงการ โดยยึดหลักการว่าประชากรกลุ่มเป้าหมายจะได้รับหลักประกันเรื่องความเป็นธรรมความเสมอภาคความทั่วถึงในการรับบริการ การจัดสรรคุณค่า (Values) และการกระจายผลตอบแทนที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ประการ คือ ๑) ความเป็นธรรมระหว่างกลุ่มอาชีพเป็นตัวชี้วัดความเป็นธรรมโดยให้ความสำคัญทุกกลุ่มย่อยในสังคม อาทิ ความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรแหล่งน้ำแก่กลุ่มเกษตรและกลุ่มอาชีพอื่น การจัดหาตำแหน่งให้กับผู้ว่างงานและผู้ถูกเลิกจ้าง มาตรการลดผลกระทบทางสังคมปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่จัดให้แก่ประชากรทุกสาขาอาชีพ ๒) ความเป็นธรรมระหว่างเพศเป็นตัวชี้วัดที่ให้ความสำคัญเรื่องความเป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากขึ้นในการประเมินโครงการพัฒนา โดยดูว่าการดำเนินโครงการให้ความเสมอภาคระหว่างเพศหรือมีการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศ (Gender discrimination) หรือไม่โดยสามารถพิจารณาเรื่องความเท่าเทียมในโอกาสบทบาทระหว่างหญิง/ชาย การปฏิบัติที่เคารพสิทธิของสตรี ๓) ความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น (Intergenerational equity) เป็นตัวชี้วัดที่เน้นความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น ระหว่างชนรุ่นปัจจุบันและชนรุ่นอนาคต (Future generation) ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการจัดสรรและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดหาพลังงานโครงการพัฒนาขนาดใหญ่โครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และผลกระทบด้านสังคมโดยคำนึงถึงชนรุ่นอนาคตซึ่งจะเป็นผู้ได้รับกระทบจากการตัดสินและการดำเนินโครงการในปัจจุบัน

๘. เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ (Externalities)

เป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการประเมินโครงการเพื่อเป็นหลักประกันว่าการดำเนินโครงการจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบด้านลบต่อสังคมหรือชุมชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเป็นตัวชี้วัดความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินโครงการ โดยเป็นการวัดและประเมินเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจริงกับการศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment – EIA) ในช่วงก่อนทำโครงการ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับผิดชอบ และมีการชดเชยความเสียหายจากผลกระทบในลักษณะที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้เสียหาย เพื่อเป็นหลักประกันความเสี่ยงให้กับสังคม และเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้อนุมัติและผู้ดำเนินโครงการ ๒) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เป็นตัวชี้วัดผลกระทบหรือความเสียหายทางด้านเศรฐกิจที่เกิดจากโครงการพัฒนาของรัฐในลักษณะของผลกระทบภายนอก (Externalities) ซึ่งสร้างภาระให้กับประชาชน และชุมชนโดยรอบที่ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายเป็นต้นทุนทางสังคม (Social costs) ที่ต้องเสียไป อาทิ พื้นที่การเกษตรที่ถูกน้ำท่วมเสียหายจากโครงการสร้างเขื่อน ๓) ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นตัวชี้วัดความเสียหายที่เกิดจากการดำเนินโครงการและส่งผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน อาทิ การดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การสูญเสียโครงสร้างแบบแผนและวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี ความเสื่อมถอยของขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ความเชื่อ ความเอื้ออาทร ความร่วมมือและความช่วยเหลือเกื้อกูลของชุมชนดั้งเดิม เกณฑ์และตัวชี้วัดดังกล่าวข้างต้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลโครงการซึ่งครอบคลุมมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม มิติด้านการบริหารจัดการ มิติด้านทรัพยากร และมิติด้าน

สิ่งแวดล้อมเกณฑ์และตัวชี้วัดจะเป็นประโยชน์ในการติดตาม และประเมินผลโครงการในลักษณะที่เป็นพลวัตรในทุกขั้นตอนของกระบวนการโครงการ เพื่อวัดถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการพัฒนาด้านต่าง ๆ ซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะโครงการโดยกำหนดและวัดตัวแปรเฉพาะเพื่อประมวลเป็นตัวชี้วัดรวม (Composite indicators) ของแต่ละโครงการต่อไป[๔๔]

ตารางที่ ๒.๑๓ การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, (๒๕๖๐, อัดสำเนา)	การจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใดที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
Harold Koontz Cyril O'Donnell and Heinz Wuethrich, (1984, p. 21)	ความพยายามที่เป็นระบบ (Systematic attempt) เพื่อการตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคตเพื่อให้องค์กรบรรลุผลที่ปรารถนา
ชาญชัย อาจิณสมาจาร, (๒๕๕๑, หน้า ๔๓-๕๖)	ความสำคัญของการวางแผน ๑) เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยาก ๒) ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์การ ๓) ทำให้การดำเนินการบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนา ๔) เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อน ๕) ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงาน
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, (๒๕๔๘, อัดสำเนา)	การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ ดังเช่น ๑) บรรลุจุดมุ่งหมาย ๒) ประหยัด ๓) ลดความไม่แน่นอน ๔) เป็นเกณฑ์ในการควบคุม ๕) ส่งเสริมให้เกิดวัตกรรมและการสร้างสรรค์ ๖) พัฒนาแรงจูงใจ ๗) พัฒนาการแข่งขัน ๘) ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี

[๔๔] กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, "คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น", **แผนยุทธศาสตร์พัฒนา**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น, ๒๕๔๒). (อัดสำเนา).

ตารางที่ ๒.๑๔ การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
อนิวัช แก้วจำนง, (๒๕๕๖, หน้า ๕)	ข้อจำกัดในการวางแผน ๑) การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ ในการวางแผนจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินงาน ๒) การวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย การวางแผนอาจจะทำให้บางกรณีล่าช้าไปได้ ๓) การดำเนินการภายในองค์การที่เข้มงวดเกินไปในเรื่องต่าง ๆ จะเป็นอุปสรรคในการนำความคิดใหม่สู่องค์การ ๔) การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นข้อจำกัดในการวางแผน
วิลาวรรณ รพีพิศาล, (๒๕๕๐, หน้า ๒๘)	การวางแผนประกอบด้วยหลักการพื้นฐาน ๔ ประการ ๑) การวางแผนจะต้องสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การ ๒) การวางแผนเป็นงานอันดับแรกของกระบวนการจัดการ ๓) การวางแผนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุกคน ๔) ประสิทธิภาพของแผนงาน
ซามูเอล ซี เซอร์โต, (๒๕๕๒, หน้า ๘-๑๐)	การวางแผนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้ ๑) การกำหนดวัตถุประสงค์ ๒) พัฒนาข้อตกลงที่เป็นตัวกำหนดขอบเขตในการวางแผน ๓) พิจารณาข้อจำกัดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผน ๔) พัฒนาทางเลือก ๕) ประเมินทางเลือก ๖) เปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ
สมชาย หิรัญกิตติ, (๒๕๔๒, หน้า ๘)	ลักษณะของแผนที่ดี ๑) แผนควรจะมีลักษณะชี้เฉพาะมากกว่ามีลักษณะกว้างหรือกล่าวทั่ว ๆ ไป ๒) แผนควรจะจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่รู้แล้วและยังไม่รู้ให้ชัดเจน ๓) แผนควรจะมีความเชื่อมโยงอย่างมีเหตุผล และสามารถนำไปปฏิบัติได้ ๔) แผนจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและสามารถปรับพัฒนาได้ ๕) แผนจะได้รับการยอมรับจากกระบวนการที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ ๒.๑๕ การสังเคราะห์แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
สายหยุด ใจสำราญ, สุภาพร พิศาลบุตร, (๒๕๔๗, หน้า ๑๐-๑๑)	การวางแผนสามารถจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะแนวทางคิดพื้นฐานได้ดังนี้ ๑) จำแนกตามระดับการจัดการ ๒) จำแนกตามลักษณะการปฏิบัติ ๓) จำแนกตามระยะเวลา ๔) จำแนกตามลักษณะคุณค่าการใช้งาน ๕) การจำแนกตามขอบข่ายลักษณะของแผน
เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, (๒๕๔๕, หน้า ๓๖-๓๘)	ชนิดของการวางแผน ๑) วัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย ๒) จุดมุ่งหมายหรือภารกิจ ๓) นโยบาย ๔) กลยุทธ์ ๕) กระบวนการปฏิบัติงาน ๖) วิธีการทำงาน ๗) กฎ ๘) มาตรฐาน
อำนาจ ธีระวนิช, (๒๕๔๔, หน้า ๗๗-๗๙)	กระบวนการวางแผนและปฏิบัติงานอาจแบ่งได้เป็น ๘ ขั้นตอน ๑) การดำเนินการก่อนการวางแผน ๒) การวิเคราะห์ปัญหา ๓) การกำหนดแผน ๔) การกำหนดเป้าหมาย ๕) การกำหนดวิธีการดำเนินการ ๖) การกำหนดค่าใช้จ่าย ๗) การปฏิบัติตามแผน ๘) การประเมินผลและปรับปรุงแผน
กองวิชาการและแผนงาน, (๒๕๔๘, อัดสำเนา)	แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แนวคิดที่ ๑ กระบวนการแก้ไขปัญหา แนวคิดที่ ๒ กระบวนและเนื้อหาของวิธีการ แนวคิดที่ ๓ ความคิดสร้างสรรค์ แนวคิดที่ ๔ การตัดสินใจ
ระเบียบกระทรวงมหาดไทย, (๒๕๔๖, อัดสำเนา)	ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑) การเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ๒) การรวบรวมข้อมูลและปญหาสำคัญ ๓) การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน ๔) การกำหนดวิสัยทัศนและภารกิจหลักการพัฒนาทองถิ่น ๕) การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ๖) การกำหนดวัตถุประสงคการพัฒนาทองถิ่น ๗) การกำหนดและการบูรณาการแนวทางการพัฒนาท่องถิ่น ๘) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น ๙) การอนุมัติและประกาศใชแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒.๓ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่เป็นที่ดอนเนื้อที่ประมาณ ๑๖,๓๔๓ ไร่ ความสูงจากระดับน้ำทะเลอยู่ระหว่าง ๒๐๕–๒๗๐ เมตร เป็นพื้นที่อาศัยน้ำฝน ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้นอากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู การจัดการทรัพยากรที่ดินโดยใช้ประโยชน์ที่ดิน อยู่อาศัย ปลูกข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง เขตการปกครององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ เป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ ๒๕๔๒ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ มีสถานะเป็นนิติบุคคลสามารถทำนิติกรรมสัญญา หรือการก่อหนี้ผูกพันตลอดจนปฏิบัติการอื่น ๆ ให้มีผลบังคับตามกฎหมายทุกกรณี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ มีโรงเรียนในพื้นระดับประถมศึกษา จำนวน ๔ โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านใหม่สมบูรณ์ โรงเรียนบ้านถนนหัก โรงเรียนบ้านใหม่ไทยเจริญ และโรงเรียนสายมิตรเทคโนโลยี (ร.ร.เอกชน) การคมนาคมขนส่งพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อยู่ติดถนนสายโชคชัย-เดชอุดม มีรถสาย บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานีผ่านหน้าองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการเดินทางภายในส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัว การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะทางองค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การประปาองค์การบริหารส่วนตำบลมีกิจการประปาเป็นของตำบลเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือมีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้งสาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาต้องขอใช้จากพื้นที่อื่นทำให้มีค่าใช้จ่ายมาก ประปาของตำบลเองยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้ชุมชนได้

สรุป องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ มีลักษณะที่ตั้งส่วนใหญ่เป็นชุมชนชนบท ซึ่งประกอบ อาชีพทางการเกษตรและมีอุตสาหกรรมเป็นบางส่วนของพื้นที่ ประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่นส่วนมากประชาชนจะไปทำงานที่บริษัทที่อยู่ในเขตพื้นที่ของตัวเอง และคาดว่าจะมีการขยายตัวของชุมชนมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบในด้านต่าง ๆ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่จึงต้องวางแผนรองรับการเจริญเติบโตควบคู่ไปกับการเร่งแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยการปรับปรุงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตและรูปแบบในการประกอบอาชีพและการให้บริการด้านอื่น ๆ โดยการบริหารจัดการโดยยึดหลักแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีเพื่อแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของชุมชนและคนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์สูงสุด

๒.๓.๑ โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย

ก) องค์การบริหารส่วนตำบลมีสภาองค์การตำบลอยู่ในระดับสูงสุด เป็นผู้กำหนดนโยบายและกำกับดูแลกรรมการบริหารของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล และมีพนักงานประจำที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ทำงานประจำวันโดยมีปลัดและรองปลัด อบต. เป็นหัวหน้างานบริหารภายในองค์กรมีการแบ่งออกเป็นหน่วยงาน

ต่าง ๆ ได้เท่าที่จำเป็นตามภาระหน้าที่ของ อบต. แต่ละแห่งเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบอยู่ เช่น สำนักงานปลัด ส่วนการคลัง ส่วนสาธารณสุข ส่วนการศึกษา ส่วนการโยธา

ข) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีโครงสร้างเป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ โดยโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ค) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้ง หมู่บ้านละ ๒ คน ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี ๑ หมู่บ้าน ให้หมู่บ้านนั้นเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน ๖ คน และในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี ๒ หมู่บ้าน ให้องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ ๓ คน สภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีวาระ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง และสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงเมื่อ (๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (๒) ตาย (๓) ลาออก (๔) เป็นผู้ได้เสียในทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ตนดำรงตำแหน่งหรือในกิจการที่กระทำให้ อบต. (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (๖) ไม่ได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ตนได้รับเลือกตั้งเป็นระยะเวลาติดต่อกันเกิน ๖ เดือน (๗) ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกัน ๓ ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลที่สมควร (๘) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากมีพฤติกรรมที่เสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อมเสีย (๙) ราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีประธานสภาและรองประธานสภา ๑ คน ซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วให้นายอำเภอแต่งตั้งประธาน และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยที่ประธานและรองประธานสภาดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภา หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา ๔๙)

ง) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๔๖) (๑) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม (๓) ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลตาม (๑) และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ (๔) เลือกประธานสภา รองประธานสภา และเลขานุการสภา อบต. (๕) รับทราบนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลก่อนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารับหน้าที่และรับทราบรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี (๖) ในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิตั้งกระทู้ถามต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือรอง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ (๗) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการเสนอบัญญัติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่มีการลงมติได้ (๘) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินการประชุม และดำเนินการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ขณะที่รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ช่วยประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงาน ตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายให้ทำ ในกรณีที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ให้รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานแทน ในการดำเนินการประชุมให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสมัยประชุมและเป็นผู้เปิดหรือปิดการประชุม หากว่าไม่มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เรียกประชุม ให้นายอำเภอเป็นผู้เรียกประชุมพร้อมทั้งเป็นผู้เปิดหรือปิดการประชุมเมื่อตำแหน่งประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระให้มีการเลือกประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแทนตำแหน่งที่ว่างภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง และให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

(มาตรา ๕๑) เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเลือกตั้งจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำรงตำแหน่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ โดยที่เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ การจัดการประชุมและงานที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายสมัยประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอต้องกำหนดให้สมาชิกสภา อบต. ดำเนินการประชุมสภา อบต. ครั้งแรกภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง และให้ที่ประชุมเลือกประธานสภา ๑ คน และรองประธานสภา ๑ คน ซึ่งประธานสภาและรองประธานสภานี้จะดำรงตำแหน่งจนครบวาระ ในกรณีที่สภา อบต. ไม่สามารถจัดให้มีการประชุมครั้งแรกได้ภายใน ๑๕ วันดังกล่าว หรือมีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภาได้ นายอำเภออาจเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดให้มีคำสั่งยุบสภา อบต.ในปีหนึ่งให้สภา อบต. มีสมัยประชุมสามัญ ๒ สมัย หรือมากกว่า ๒ สมัย แต่ไม่เกิน ๔ สมัย สมัยหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑๕ วัน แต่อาจขยายได้อีกโดยขออนุญาตนายอำเภอ วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีให้สภา อบต. เป็นผู้กำหนดนอกจากสมัยประชุมสามัญแล้ว เมื่อเห็นว่ามีความจำเป็น ประธานสภา นายก อบต. หรือสมาชิกสภา อบต. จำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาที่มีอยู่ อาจนำคำร้องยื่นต่อนายอำเภอขอเปิดประชุมวิสามัญได้

จ) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถแต่งตั้งผู้ช่วยดำเนินการได้ โดยสามารถแต่งตั้งบุคคลที่ไม่ใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ๒ คน และเป็นเลขานุการ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ๑ คน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี และสามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ จะดำรงตำแหน่งได้อีกครั้งเมื่อพ้นระยะเวลา ๔ ปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งแม้ดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลา ๔ ปี ก็ให้นับเป็น ๑ วาระผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็น

ฉ) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้ (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง (๒) จบการศึกษาไม่ต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น นักบริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา (๓) ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่นหรือเลขานุการหรือที่ปรึกษาของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุที่ไม่มีส่วนได้เสียไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ถึง ๕ ปี นับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง

ช) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๕๙) ๑) ก่อนเข้ารับหน้าที่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่มีการลงมติ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งต่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุกคน และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี (มาตรา ๕๘/๕) ๒) อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ (มาตรา ๕๙) กำหนดไว้ดังนี้ (๒.๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ (๒.๒) สั่งอนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล (๒.๓) แต่งตั้ง และถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (๒.๔) วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย (๒.๕) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล (๒.๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น ๓) ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ๔) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย มีสิทธิเข้าประชุมสภา และมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริงตลอดจนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนต่อที่ประชุมแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน ๕) กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถูกยุบ หากมีกรณีที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะกระทบต่อประโยชน์สำคัญของราชการหรือราษฎร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการไปพลางก่อนเท่าที่จำเป็นก็ได้ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบล และเมื่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามลำดับที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งไว้เป็นผู้รักษาราชการแทน นอกจากนั้นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถมอบอำนาจในการสั่ง อนุญาต อนุมัติ ให้รองนายกองค์การ

บริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติราชการแทนได้

ซ) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ถึงคราวออกตามวาระ (๒) ตาย (๓) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด (๕) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๒ ของพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ คือ (๕.๑) ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ตำแหน่งที่ดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย (๕.๒) รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ เป็นพิเศษจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจนอกเหนือไปจากที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติกับบุคคลในธุรกิจการงานตามปกติ (๕.๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หรือที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะกระทำบทบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับกับกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินปีพระบรมวงศานุวงศ์ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน และไม่ให้ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลดังกล่าวรับเงินตอบแทนค่าเบี้ยประชุมหรือเงินอื่นใด เนื่องจากการดำรงตำแหน่งกรรมาธิการของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา สภาองค์การบริการส่วนตำบลหรือสภาท้องถิ่นอื่นหรือกรรมการ ที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นโดยตำแหน่ง (๖) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘๗/๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๙๒ (๖.๑) การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘๗/๑ วรรคห้า คือ การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยอมนำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ซึ่งปรับปรุงแก้ไขโดยคณะกรรมการซึ่งตั้งโดยนายอำเภอเพื่อพิจารณาหาข้อยุติความขัดแย้งจากกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่รับหลักการหรือไม่เห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติงบประมาณที่เสนอโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในครั้งแรก เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาใหม่ภายใน ๗ วัน นับแต่ได้รับร่างข้อบัญญัติจากนายอำเภอ กรณีนี้ให้นายอำเภอรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง (๖.๒) การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙๒ คือ นายอำเภอสอบสวนแล้วปรากฏว่ากระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิ์ภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่จริงกรณีนี้นายอำเภอสามารถเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งได้ (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก (๘) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น นายก อบต. และสมาชิกสภา อบต. มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

ฌ) องค์ประกอบของ อบต. ในการปฏิบัติงาน (๑) สภา อบต. ฝ่ายนิติบัญญัติ (๒) นายก อบต. ฝ่ายบริหาร (๓) พนักงานส่วนตำบล ฝ่ายราชการประจำ (๔) ประชาชนในเขต อบต.เป็น

ศูนย์กลางการพัฒนาและมีส่วนรวมดำเนินการ (๕) ฝ่ายกำกับดูแล อบต. นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดทั้ง ๕ ฝ่ายต้องมีส่วนรวมในการดำเนินงานตามกรอบอำนาจหน้าที่อย่างสมดุล อบต. จึงพัฒนาอย่างยั่งยืนและเข้มแข็ง[๔๕]

ญ) แผนภาพโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย

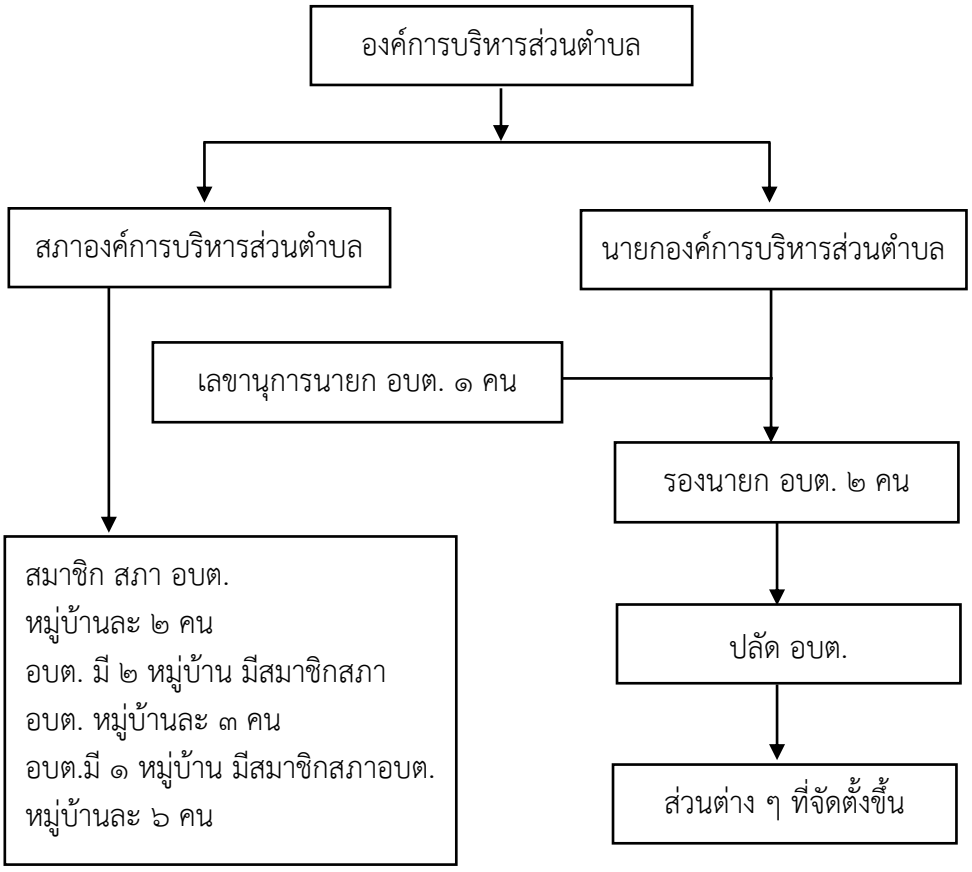

แผนภาพที่ ๒.๓ โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย

[๔๕] พัชราภรณ์ ประสิทธิ์อัน, “องค์การบริหารส่วนตำบล”, **โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://sites.google.com/site/phatcharapornprasiton/home [๙ เมษายน ๒๕๖๒].

๒.๓.๒ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๑) โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

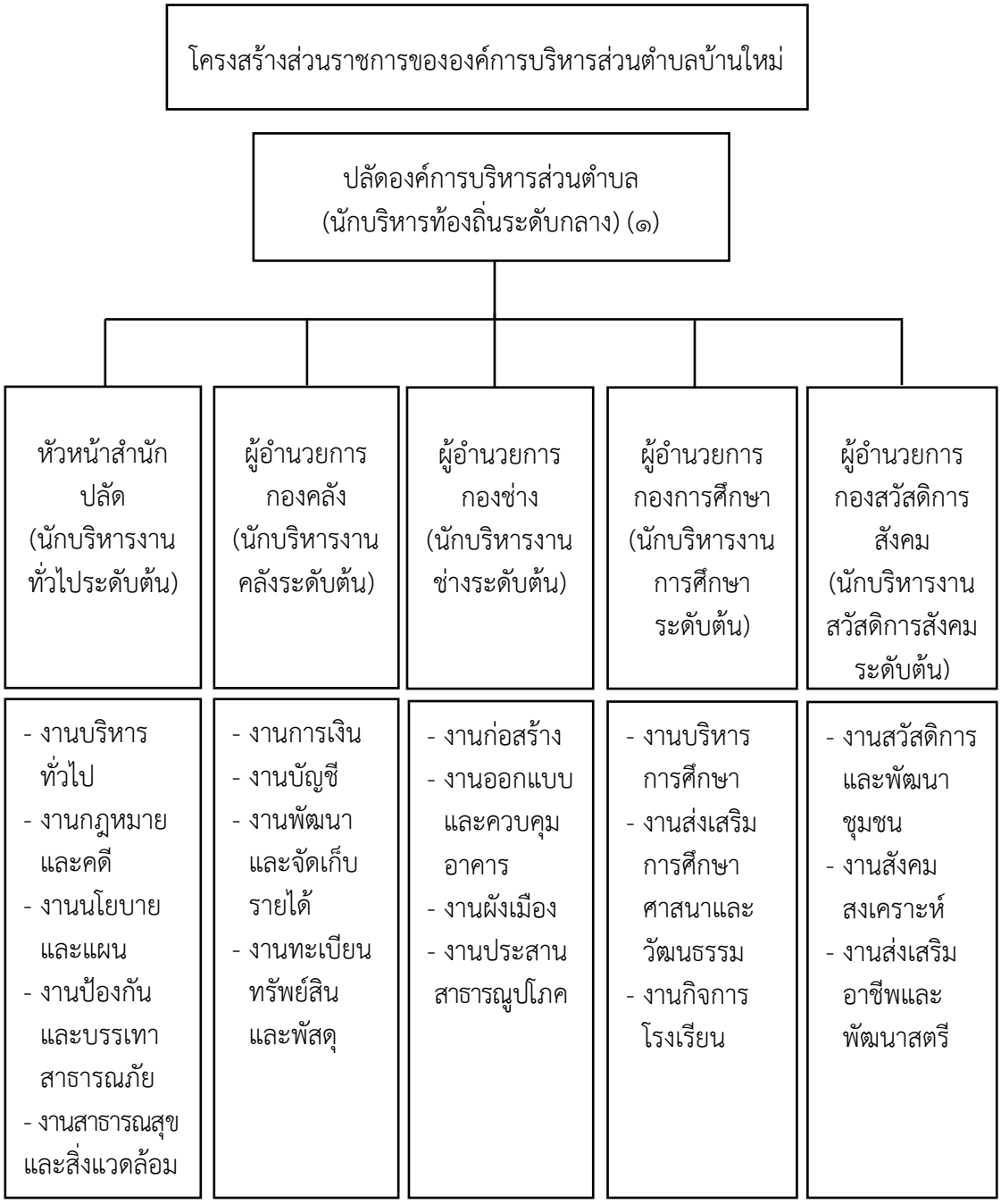

แผนภาพที่ ๒.๔ โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่

๒.๓.๓ ขั้นตอนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน งานด้านการคมนาคม งานสาธารณูปโภค งานด้านการผังเมือง ๑) งานด้านการคมนาคมและการขนส่ง นำข้อมูลสภาพเส้นทางคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำในพื้นที่มาประกอบการวางแผน รวมถึงถนนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควร ดำเนินการลงทะเบียนให้เป็นปัจจุบันเพื่อมีข้อมูลทางหลวงท้องถิ่นโดยระบุพิกัดที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และทราบว่าถนนสายใดอยู่ในสภาพใด และจำเป็นต้องปรับปรุงซ่อมแซมเมื่อใด เพื่อกำหนดไว้เป็นแผนงานหรือโครงการในแผนพัฒนาสี่ปี ๒) งานด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อการป้องกันน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก และการขาดน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในฤดูแล้งให้ สำรวจข้อมูลแหล่งน้ำโดยระบุพิกัดที่ตั้งทางภูมิศาสตร์สภาพ และอายุการใช้งานของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภค บริโภค เพื่อวางแผนบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมในแผนพัฒนาสี่ปี ตลอดจนสำรวจสภาพความสมบูรณ์ของสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าสภาพเครื่องสูบน้ำ สถานีสูบน้ำหากจำเป็นต้องซ่อมแซมให้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสี่ปี (การระบุที่ตั้งพิกัดทางภูมิศาสตร์ของโครงการพัฒนาด้านเส้นทางคมนาคมและแหล่งน้ำเพื่อป้องกันการดำเนินการในพื้นที่ซ้ำซ้อน และเตรียมความพร้อมในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอกตามแนวทางของสำนักงบประมาณ)

๑. การจัดทำแผนการดำเนินงาน ก) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมแผนงาน โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วจัดทำร่างแผนการดำเนินงาน เสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ข) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนการดำเนินงาน แล้วเสนอผู้บริหารท้องถิ่นประกาศเป็นแผนการดำเนินงาน ทั้งนี้ให้ปิดประกาศแผนการดำเนินงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันและต้องปิดประกาศไว้อย่างน้อย ๓๐ วัน และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๒ “ข้อ ๑๗ แผนการดำเนินงานให้จัดทำให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม หรือได้รับแจ้งแผนงานและโครงการจากหน่วยราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่ต้องดำเนินการในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณนั้น การขยายเวลาการจัดทำ และการแก้ไขแผนการดำเนินงานเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น” ภายใต้กฎหมายดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้น เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา และกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความชัดเจนในการปฏิบัติมากขึ้นมีการประสานและบูรณาการ การทำงานกับหน่วยงานและการจำแนกรายละเอียดต่าง ๆ ของแผนงาน/โครงการในแผนการดำเนินงานจะทำให้การติดตามประเมินผลเมื่อสิ้นปีงบประมาณมีความสะดวกมากขึ้น

๒. วัตถุประสงค์ของแผนการดำเนินงาน ก) เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ ข) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความชัดเจนในการปฏิบัติมากขึ้น ค) เพื่อให้มีการประสานและบูรณาการการทำงานกับหน่วยงาน และการจำแนกรายละเอียดต่าง ๆ ของแผนงาน/โครงการในแผนการดำเนินงานจะทำให้การติดตามประเมินผลเมื่อสิ้นปีงบประมาณมีความสะดวกมากขึ้น

๓. ขั้นตอนการจัดทำแผนการดำเนินงาน ๑) ประชาคมหมู่บ้าน ๒) รวบรวมข้อมูลปัญหา/ความต้องการ/โครงการจากการประชาคมหมู่บ้าน/แผนชุมชน ๓) ประชาคมระดับตำบล ๔) ประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำร่างแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และเสนอแนะต่อคณะกรรมการพัฒนา อบต. ๕) ประชุมคณะกรรมการพัฒนา อบต.พิจารณาร่างแผนเสนอผู้บริหารท้องถิ่น ๖) ประกาศใช้แผนสี่ปี ๗) รายงานอำเภอ จังหวัด กระทรวงทราบ ๘) ประกาศให้ประชาชนทราบ ๙) ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่งบประมาณจัดทำเทศบัญญัติ ๑๐) เสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นชอบ ๑๑) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงนามประกาศใช้เทศบัญญัติ

๔. ประโยชน์ของแผนการดำเนินงาน ๑) ทำให้แนวทางในการดำเนินงานในปีงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความชัดเจนในการปฏิบัติมากขึ้น ๒) ทำให้การใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ๓) ใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามการดำเนินงานและการประเมินผลทำให้การติดตาม และประเมินผลเมื่อสิ้นปีมีความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ๔) ใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนาดังนี้ ๑) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างคุณภาพชีวิตพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชนในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ๒) ก่อสร้างปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมอย่างทั่วถึงให้สามารถตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะเส้นทางการขนส่งผลผลผลิตทางการเกษตรแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของประชาชน ๓) ประสานงานสนับสนุนร่วมมือกับส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนเครื่องมือเครื่องจักรกลตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการก่อสร้างปรับปรุงเส้นทางคมนาคม ๔) ประสานงานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านสาธารณูปโภค ๕) ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่งในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

๕.๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑) ด้านกายภาพ

- สถานที่ตั้ง -พื้นที่
-อาณาเขตติดต่อ -เขตการปกครอง

๒) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

-การไฟฟ้า -การประปา
-การคมนาคม การจราจร -การสื่อสาร

๓) ด้านเศรษฐกิจ

-โครงสร้างทางเศรษฐกิจ/รายได้ประชากร -การพาณิชยกรรมและการบริการ
-การอุตสาหกรรม -การท่องเที่ยว
-การปศุสัตว์

๔) ด้านสังคม

-ประชากร -ศาสนา
-วัฒนธรรม -การศึกษา
-กีฬา นันทนาการ/พักผ่อน -สาธารณสุข
-การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย -อาชญากรรม

๕) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ภูมิอากาศ -แหล่งน้ำ
-การระบายน้ำ -น้ำเสีย
-ดิน -ขยะ

๖) ด้านการเมือง-การบริหาร

-โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานของ อบต.
-การคลังท้องถิ่น
-การดำเนินกิจการพาณิชย์ของ อบต.
-บทบาท/การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมทางการเมืองและการบริหาร
-การอำนวยการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสวัสดิการของประชาชน

๕.๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

๑) สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔

-สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

-การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๒) ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

-ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

-ผลกระทบ

๓) สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไขปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

๕.๓ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๕.๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

-ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

-ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

-ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม

-ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

-ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

-บัญชีสรุปโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

๕.๕ โครงการที่อยู่ในแผนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่อยู่ในแผน

ตารางที่ ๒.๑๖ โครงการหรือกิจกรรมแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่อยู่ในแผน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑.	โครงการก่อสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กซอยหัวทำนบบริเวณบ้านครูตุ้ม หมู่ที่ ๓	กองช่าง
๒.	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเลียบสระอโนดาต หมู่ที่ ๖	กองช่าง
๓.	โครงการรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กรูปตัวยูพร้อมฝาปิดจากบ้านนายสนั่น ปลัดอิ่มพะเนาว์ ถึงบ้านนายสุข ดวงกระโทก หมู่ที่ ๔	กองช่าง
๔.	โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก คอนกรีตเสริมเหล็กสายรอบนอก หมู่ที่ ๗	กองช่าง
๕.	โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็กสายรอบนอกจากบ้านนายปุ่ย ศรีกำปังถึงบ้านนายจงกล หมู่ที่ ๘	กองช่าง

๕.๖ โครงการที่สามารถดำเนินงานจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ดำเนินงานได้จริง

ตารางที่ ๒.๑๗ โครงการหรือกิจกรรมแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ดำเนินงานได้จริง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑.	โครงการก่อสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กซอยหัวทำนบบริเวณบ้านครูตุ้ม หมู่ที่ ๓	กองช่าง
๒.	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเลียบสระอโนดาต หมู่ที่ ๖	กองช่าง
๓.	โครงการรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กรูปตัวยูพร้อมฝาปิดจากบ้านนายสนั่น ปลัดอิ่มพะเนาว์ ถึงบ้านนายสุข ดวงกระโทก หมู่ที่ ๔	กองช่าง
๔.	โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก คอนกรีตเสริมเหล็กสายรอบนอก หมู่ที่ ๗	กองช่าง
๕.	โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็กสายรอบนอกจากบ้านนายปุ่ย ศรีกำปัง ถึงบ้านนายจงกล หมู่ที่ ๘	กองช่าง

๖. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาโดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตาม และประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ การวางแผนพัฒนานั้น คือ กระบวนการที่มุ่งส่งเสริมให้ความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นนั้นดีขึ้น โดยอาศัยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดเพื่อพัฒนาหมู่บ้าน เพื่อให้เกิดมีวิวัฒนาการดีขึ้นทางด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม การพัฒนาดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญหลายประการทั้งในด้านการเมืองการบริหาร และปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ยอมรับกันโดยทั่วไป สามารถกำหนดและควบคุมแนวทางการพัฒนาคือ การวางแผนพัฒนาซึ่งมีทิศทางที่แน่นอนและการจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี หมายถึงแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดวิสัยทัศน์ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้าน หรือแผนชุมชน โดยมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดของแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี[๔๖]

๗. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทางวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผล

---

[๔๖] สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่. **แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔**. (นครราชสีมา: สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่, ๒๕๕๙). (อัดสำเนา).

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่น ทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายน และภายในเดือนตุลาคมของทุกปี โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้ แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ การจัดผลเชิงคุณภาพเทศบาลใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้ แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาล แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๘. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑) เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้าเพราะการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับสับซ้อน

๒) ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓) ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุด เพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำได้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี และให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณ และคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาถิ่นสี่ปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการ โอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้ง จ่ายรายการใหม่

ตารางที่ ๒.๑๘ การสังเคราะห์ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่, (๒๕๕๙, อัดสำเนา)	การดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ๑. การจัดทำแผนการดำเนินงาน ๒. วัตถุประสงค์ของแผนการดำเนินงาน ๓. ขั้นตอนการจัดทำแผนการดำเนินงาน ๔. ประโยชน์ของแผนการดำเนินงาน ๕. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๖. การติดตามและประเมินผลโครงการ ๗. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม ๘. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ดังนี้

๒.๔.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผล

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ในการวิจัยครั้งนี้

พระวิโรจน์ ธีรวโร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ๑) ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\overline{X}$ = ๓.๘๒) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือประสิทธิผลด้านการให้บริการ ($\overline{X}$ = ๔.๐๖) ด้านประสิทธิผลด้านความพึงพอใจของผู้รับบริการ ($\overline{X}$ = ๓.๙๑) ด้านประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา ($\overline{X}$ = ๓.๗๘) ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\overline{X}$ = ๓.๓๙) ตามลำดับ ๒) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่า บุคลากรที่มี เพศ อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐาน ส่วนประชาชนมีอายุ ระดับการศึกษา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมติฐานการวิจัย ๓) ปัญหาอุปสรรค เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง

อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ คือขาดจุดบริการสำหรับประชาชน เช่น มุมหนังสือ เอกสารประชาสัมพันธ์สำหรับรองรับประชาชนระหว่างการให้บริการ เจ้าหน้าที่ให้บริการเฉพาะเวลาราชการ เมื่อนอกเวลาราชการ ขาดความกระตือรือร้น ขาดความเต็มใจในการให้บริการเจ้าหน้าที่ให้บริการเฉพาะเวลาราชการ เมื่อนอกเวลาราชการ ขาดความกระตือรือร้น ขาดความเต็มใจในการให้บริการเจ้าหน้าที่ให้บริการบางครั้งให้ความสำคัญกับประชาชนไม่เท่าเทียมกันขาดความเอาใจใส่ต่อโครงการหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติ และพนักงานไม่มีความรู้ในประยุกต์ใช้หลักธรรมไปปฏิบัติงาน เพื่อสร้างความการพัฒนาต่อองค์กร[๔๗]

พระจอม จารุวณฺโณ (หงษ์ทอง) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลในการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ๑) ประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง ประชาชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๓.๑๖) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน มีเพียงด้านการติดตามผลที่อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ด้านสถานที่ให้บริการ ($\overline{X}$ = ๓.๓๙) ด้านกระบวนการให้บริการ ($\overline{X}$ = ๓.๑๒) ด้านการปฏิบัติงานของบุคลากร ($\overline{X}$ = ๓.๑๑) และด้านการการวางแผน ($\overline{X}$ = ๓.๐๒) ๒) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วงจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ไม่แตกต่างกัน ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง พบว่าประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความยากจนที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น นโยบายต่าง ๆ ถูกกำหนดจากบนลงล่างซึ่งเป็นนโยบายที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของประชาชนในพื้นที่ ข้อเสนอแนะองค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันกับ องค์การบริหารส่วนตำบล[๔๘]

ชานนท์ ชูหาญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ๑) ประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ใน

---

[๔๗] พระวิโรจน์ ธีรวโร, “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรังอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

[๔๘] พระจอม จารุวณฺโณ (หงษ์ทอง), “ประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

ระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านสุขอนามัย ด้านสังคมและการศึกษา ด้านศาสนาและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจตามลำดับ สำหรับการประยุกต์ใช้หลักสาราณียธรรมกับประสิทธิผล การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเมตตาวจีกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสาธารณโภคี ด้านเมตตามโนกรรม ด้านเมตตากายกรรม ด้านสีลสามัญญตา และด้านทิฏฐิสามัญญตา ๒) ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงปฏิเสธสมมติฐาน ๓) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสาราณียธรรมกับประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะ แก่ประชาชนของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า หลักสาราณียธรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง (R=.๗๐๐**) กับประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ๔) แนวทางการประยุกต์ใช้หลักสาราณียธรรม ในการเสริมสร้างประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ด้านเมตตากายกรรม คือควรมีความกระตือรือร้นและทุ่มเทต่อการปฏิบัติงาน ด้านเมตตาวจีกรรม คือ ให้มีเมตตาด้วยการพูด พูดในสิ่งที่เกิดประโยชน์ พูดจาไพเราะ ด้านเมตตามโนกรรม คือ ต้องคิดดีต่อเพื่อนร่วมงานและต่อประชาชน ด้านสาธารณโภคี คือ ใช้วัสดุอุปกรณ์ด้วยความประหยัด ด้านสีลสามัญญตา คือ ดำรงตนเป็นผู้มีคุณธรรมศีลธรรมและตั้งมั่นอยู่ในความถูกต้องดีงาม ด้านทิฏฐิสามัญญตา คือ ต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและประพฤติตนเป็นกลาง[๔๙]

พระจักรพันธ์ จกฺกวโร (จันทร์แรง) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า ๑) ระดับประสิทธิผลการบริหารตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านอาคารสถานที่ ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และระดับการประยุกต์ใช้หลักหลักสังคหวัตถุธรรมกับประสิทธิผลการบริหารของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอัตถจริยา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านปิยวาจา ด้านสมานัตตตา ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือด้านทาน ๒) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการบริหารตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า

---

[๔๙] นายชานนท์ ชูหาญ, “ประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐).

เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน ๓) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหวัตถุธรรมกับประสิทธิผลการบริหารของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน พบว่า หลักสังคหวัตถุธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง (R =.๗๙๖**) กับประสิทธิผลการบริหารของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ๔. แนวทางการประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุ ๔ ในการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน พบว่า ด้านทาน ได้แก่การปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลศรีเตี้ย ให้มีความรับผิดชอบ มีการเสียสละมีการแบ่งปันสิ่งของ และการให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ด้านปิยวาจา ได้แก่ การฝึกอบรมและรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลศรีเตี้ยใช้ถ้อยคำที่สุภาพ ไพเราะ ไม่หยาบคายหรือก้าวร้าวและพูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์กับประชาชน ด้านอัตถจริยา ได้แก่ การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลศรีเตี้ย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการให้บริการแก่ประชาชน ด้านสมานัตตตา ได้แก่ การปฏิบัติตนเป็นคนเสมอต้นเสมอปลาย มีความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายไม่เลือกปฏิบัติ[๕๐]

พระกิตติคุณ วรธมฺโม (สว่างเพียร) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเทศบาลเมืองพิจิตรของจังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า ๑) กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเทศบาลเมืองพิจิตรของจังหวัดพิจิตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = ๔.๐๐) เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\overline{X}$ = ๓.๙๙) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\overline{X}$ = ๓.๙๙) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ($\overline{X}$ = ๓.๙๐) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ($\overline{X}$ = ๓.๗๙) ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ($\overline{X}$ = ๔.๐๔) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\overline{X}$ = ๔.๐๐) ๒) ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น ที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเทศบาลเมืองพิจิตรของจังหวัดพิจิตรจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ แตกต่างกัน มีระดับคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ๓) ปัญหา อุปสรรค พบว่า ระบบการก่อสร้างและการบำรุงรักษาท้องถนนยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร ขาดส่งเสริมด้านอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นการเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง โดยการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มอาชีพการจัดระเบียบสังคมยังมีความไม่เสมอภาคเนื่องจากมีประชากรจำนวนมากและดูแลไม่ทั่วถึงขาดการพัฒนาและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวทำให้ได้รับความสนใจน้อยกว่าจังหวัดอื่น ๆ ส่วนข้อเสนอแนะ พบว่าควรจัดให้มีระบบควบคุมดูแลการก่อสร้าง และบำรุงรักษาถนน อย่างทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่เขตเทศบาลเมือง ควรมีการสนับสนุนด้านการศึกษาให้มีคุณธรรมเพื่ออนาคตของเยาวชนและลูกหลานเมืองพิจิตร ควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนประสานความร่วมมือ

---

[๕๐] พระจักรพันธ์ จกฺกวโร (จันทร์แรง), “ประสิทธิผลการบริหารตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐).

ในการพัฒนาท้องถิ่นในทุก ๆ ด้านควรส่งเสริมการลงทุนในการพัฒนาอาชีพ และการขยายโอกาสสำหรับเกษตรกร และชาวบ้านทั่วไป[๕๑]

สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผล คือเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับเกณฑ์ความสามารถที่องค์กรหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่จะกระทำการให้บริการต่อประชาชนได้ตามความต้องการของประชาชนได้มากน้อยเพียงใด โดยการที่องค์กรได้ตอบสนองต่อความต้องการต่อประชาชน ในด้านการให้บริการที่เต็มใจการให้บริการอย่างเพียงพอ อำนวยความสะดวกสบายในเวลาใช้บริการ และให้ความรู้ความเข้าใจต่อประชาชนในการติดต่องานในด้านต่าง ทำให้ผู้มารับบริการเกิดความพึงพอใจและยอมรับในการให้บริการ นั่นหมายถึงประสิทธิผล

ตารางที่ ๒.๑๙ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล

นักวิจัย	ผลการวิจัย
พระวิโรจน์ ธีรวโร, (๒๕๕๘)	การบริการขาดจุดพักสำหรับรอบริการประชาชน การให้บริการไม่มีความยืดหยุ่นเรื่องเวลา การให้ความสำคัญกับประชาชนไม่เท่าเทียมกัน ส่วนการทำโครงการหรือกิจกรรมพนักงานไม่มีความรู้ในประยุกต์ใช้หลักธรรมไปปฏิบัติงาน เพื่อสร้างความการพัฒนาต่อองค์กร จึงต้องมีการส่งเสริมหลักธรรมเข้าไปช่วยในการบริหารงาน
พระจอม จารุวณฺโณ (หงษ์ทอง), (๒๕๕๗)	ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความยากจน นโยบายที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของประชาชนในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันกับองค์การบริหารส่วนตำบล
นายชานนท์ ชูหาญ, (๒๕๖๐)	การประยุกต์โดยใช้หลักสาราณียธรรม พบว่า ด้านเมตตากายกรรม คือ ควรมีความกระตือรือร้นและทุ่มเทต่อการปฏิบัติงานด้านเมตตาวจีกรรม คือ ให้มีเมตตาด้วยการพูด พูดในสิ่งที่เกิดประโยชน์ พูดจาไพเราะ ด้านเมตตามโนกรรม คือ ต้องคิดดีต่อเพื่อนร่วมงานและต่อประชาชน ด้านสาธารณโภคี คือ ใช้วัสดุอุปกรณ์ด้วยความประหยัด ด้านสีลสามัญญตา คือ ดำรงตนเป็นผู้มีคุณธรรมศีลธรรม และตั้งมั่นอยู่ในความถูกต้องดีงาม ด้านทิฏฐิสามัญญตา คือ ต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและประพฤติตนเป็นกลาง

[๕๑] พระกิตติคุณ วรธมฺโม (สว่างเพียร), “ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเทศบาลเมืองพิจิตรของจังหวัดพิจิตร”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ตารางที่ ๒.๒๐ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
พระจักรพันธ์ จกฺกวโร (จันทร์แรง), (๒๕๖๐)	ด้านทาน ได้แก่การปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่เจ้าหน้าที่ให้มีความรับผิดชอบมีการเสียสละมีการแบ่งปันสิ่งของและการให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ด้านปิยวาจา ได้แก่ การฝึกอบรมและรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ ไพเราะ ไม่หยาบคายหรือก้าวร้าวและพูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์กับประชาชน ด้านอัตถจริยา ได้แก่ การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการให้บริการแก่ประชาชน ด้านสมานัตตตา ได้แก่ การปฏิบัติตนเป็นคนเสมอต้นเสมอปลายมีความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เลือกปฏิบัติ
พระกิตติคุณ วรธมฺโม (สว่างเพียร), (๒๕๕๘)	ระบบการบำรุงรักษาท้องถนนยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร ขาดส่งเสริมด้านอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อ ควรจัดให้มีระบบควบคุมดูแลบำรุงรักษาถนนอย่างทั่วถึง ควรมีการสนับสนุนด้านการศึกษาให้มีคุณธรรมเพื่ออนาคตของเยาวชนและลูกหลานเมืองพิจิตร ควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนประสานความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน

๒.๔.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา หรือการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ผู้วิจัยจึงประมวลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

ปัทมราช เปรือรัมย์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน ตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและการประเมินผลงาน กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซี่และมอร์แกน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๖๘ คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามเขตหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วนโดยวิธีการอย่างง่าย ด้วยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มี ๓ ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประเมินค่า ๖ ระดับ และแบบปลายเปิด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๙๐๘ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำ

แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานกิจกรรม และด้านการมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง นอกนั้นอยู่ในระดับน้อยโดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ต้องการให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น รองลงมา คือ ต้องการให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอตัวเพื่อเจ้าร่วมเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ ในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล และต้องการให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามลำดับ[๕๒]

จุฬาลักษณ์ กอบัวกลาง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองเก่า อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเมืองเก่า อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ใน ๔ ด้าน คือ ด้านการตัดสินใจด้านการดำเนินงาน ด้านการรับผลประโยชน์ และด้านการประเมินผล กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มประชากรโดยกำหนดขนาดตัวอย่าง ตามตารางของเครซี่และมอร์แกน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๕๗ คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วนโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี ๓ ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า ๖ ระดับ และแบบปลายเปิด ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๘๗๔ สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ๑) การมีส่วนร่มของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเมืองเก่า อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ตามลำดับ ๒) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนทราบ รองลงมา คือ ควรมีกลยุทธ์ที่จะทำให้ประชาชนเข้าร่วมประชาคมให้มากขึ้น และมีความสำคัญในการจัดทำแผน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามามีส่วนร่วมในการทำแผนให้มากขึ้น ตามลำดับ[๕๓]

สุภรี โสวาที ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลผไทยรินทร์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์งานวิจัยนี้

---

[๕๒] ปัทมราช เปรือรัมย์, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน ตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๙).

[๕๓] จุฬาลักษณ์ กอบัวกลาง, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองเก่า อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๖๐).

มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วม ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในตำบลไผทรินทร์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไผทรินทร์ โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ ทาโย ยามาเน ที่ระดับความความเชื่อมั่น ๙๕.๕% ความคลาดเคลื่อน ±๕% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๘๐ คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถาม มี ๓ ลักษณะคือ แบบตรวจสอบรายการแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ และแบบปลายปิด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๗๑๒ สถิติพื้นฐาน ที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ๑. บทบาทและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลผไทรินทร์ อำเภอลำปลายมาส จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงมาหาต่ำดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ตามแผนและด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลตามลำดับ ๒. ปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการมีส่วนร่วมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไผทรินทร์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงคือประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าที่ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นของหน่วยงานราชการ รองลงมาคือ ประชาชนไม่เข้าร่วมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเนื่องจากมีการแบ่งฝ่ายการเมืองและประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามลำดับ ๓. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาปรับปรุงการคมนาคมของหมู่บ้านเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกด้านและให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้นและลดรายจ่ายในครัวเรือนตามลำดับ[๕๔]

สมยศ ลอยประโคน ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจระเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจระเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ในด้าน ๔ ด้าน คือ ด้านการตัดสินใจ ด้านการดำเนินงาน ด้านรับผลประโยชน์ และด้านการประเมินผล กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร่ ยามาเน่ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๘๓ คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วนโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี ๓ ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า ๖ ระดับ และแบบปลายเปิด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๓๒๐ สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน

---

[๕๔] สุภรี โสวาที, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลผไทยรินทร์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์”, **วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตรการเมืองและการบริหาร**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๘).

มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ๑. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจระเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย และด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก ส่วนนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประเมินผล รองลงมา คือ ด้านรับผลประโยชน์ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการตัดสินใจ ตามลำดับ ๒. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรมีการจัดสรรงบประมาณทางด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมา คือ ควรให้ประชาชนได้มีการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล และควรสนับสนุนให้มีประชาชนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น[๕๕]

ปัญญา แก่นดี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ ใน ๔ ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลแคนดง โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกนได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๕๑ คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามชุมชนต่าง ๆ ตามสัดส่วน โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี ๓ ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า ๖ ระดับ และแบบปลายเปิด ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๕๕๐ สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ๑. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านการดำเนินงาน ด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการตัดสินใจ และด้านการประเมินผล ตามลำดับ ๒. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรนำโครงการที่ได้จากการทำแผนมาจัดทำงบประมาณให้ครบร้อยเปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนให้ประชาชนได้ทราบ และให้มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นให้ครอบคลุมทุกด้านตามลำดับ[๕๖]

---

[๕๕] สมยศ ลอยประโคน, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจระเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,** (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๘).

[๕๖] ปัญญา แก่นดี, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,** (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๘).

สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คือ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ ของการวางแผนเพื่อจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล และให้การบริหารงานสอดคล้องกับแนวทางกระจายอำนาจให้แก่องค์กร โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อวางแผนในการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ตารางที่ ๒.๒๑ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ปัทมราช เปรือรัมย์, (๒๕๕๙)	ต้องการให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องการให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอตัวเพื่อเจ้าร่วมเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ ในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล และต้องการให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการติดตามและประเมินผล
จุฬาลักษณ์ กอบัวกลาง, (๒๕๖๐)	เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนทราบ รองลงมา คือ ควรมีกลยุทธ์ที่จะทำให้ประชาชนเข้าร่วมประชาคมให้มากขึ้น และมีความสำคัญในการจัดทำแผนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามามีส่วนร่วมในการทำแผนให้มากขึ้น
สุภรี โสวาที, (๒๕๕๘)	ประชาชนไม่เข้าร่วมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเนื่องจากมีการแบ่งฝ่ายการเมืองและประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามลำดับข้อเสนอแนะที่มีจำนวนมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาปรับปรุงการคมนาคมของหมู่บ้านเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลมุกด้านและให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้นและลดรายจ่ายในครัวเรือน

ตารางที่ ๒.๒๒ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
สมยศ ลอยประโคน, (๒๕๕๘)	ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการตัดสินใจ ควรมีการจัดสรรงบประมาณทางด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบอล รองลงมา คือ ควรให้ประชาชนได้มีการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล และควรสนับสนุนให้มีประชาชนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น
ปัญญา แก่นดี, (๒๕๕๘)	ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำดังนี้ ด้านการดำเนินงาน ด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการตัดสินใจ และด้านการประเมินผล ควรนำโครงการที่ได้จากการทำแผนมาจัดทำงบประมาณให้ครบร้อยเปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนให้ประชาชนได้ทราบ และให้มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นให้ครอบคลุมทุกด้าน

๒.๔.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาวิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารส่วนตำบลมีผู้วิจัยได้ทำการวิจัยไว้จำนวนมาก ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอไว้ดังนี้

ศิรินรักษ์ สังสหชาติ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า ๑) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลกโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๒.๙๑) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ด้านการร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ($\overline{X}$ = ๓.๑๔) ด้านการมีส่วนร่วมคิดพัฒนา ($\overline{X}$ = ๒.๙๐) ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ ($\overline{X}$ = ๒.๘๕) ด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติ ($\overline{X}$ = ๒.๘๔) และด้านการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผล ($\overline{X}$ = ๒.๘๑) ๒) ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก เพศ อายุ การศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุการศึกษาและอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ๓) ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารองค์การบริหาร

ส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก พบว่าปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก คือ ๑) องค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๒) ประชาชนยังไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมพัฒนาร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ๓) ประชาชนยังไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนของตัวเองให้องค์การบริหารส่วนตำบลรับทราบ หรือแม้แต่กระทั่งองค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำประชาคม ๔) ยามที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องการความร่วมมือยังได้รับการตอบรับน้อยอยู่ ๕) ประชาชนยังขาดการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก คือ ๑) องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๒) ประชาชนควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมพัฒนาร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ๓) ประชาชนควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนของตัวเองให้องค์การบริหารส่วนตำบลรับทราบ หรือแม้แต่กระทั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำประชาคม ๔) ยามที่องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความร่วมมือ เราควรให้ความร่วมมือ ๕) ประชาชนควรติดตามและประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล[๕๗]

พระวีรเดช ฐานวีโร (หงษ์เงิน) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วน ตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ๑) ระดับความคิดเห็นประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๒.๙๔) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการร่วมกิจกรรม ($\overline{X}$ = ๓.๑๓) ด้านการตัดสินใจ ($\overline{X}$ = ๒.๙๙) ด้านข้อมูลข่าวสาร ($\overline{X}$ = ๒.๙๕) ด้านการรับฟังความคิดเห็น ($\overline{X}$ = ๒.๙๓) และด้านการส่งเสริมอำนาจประชาชน ($\overline{X}$ = ๒.๖๗) จึงพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ๒) ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มี เพศ อาชีพ รายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ๓) สำหรับปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ประชาชนไม่ค่อยมีเวลาติดตามข่าวสาร สาเหตุมาจากการทำมาหาเลี้ยงชีพ และการประชาสัมพันธ์ไม่ค่อยต่อเนื่อง บอร์ดติดประกาศประชาสัมพันธ์

---

[๕๗] ศิรินรักษ์ สังสหชาติ, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ขาดคนดูแลรักษา ประชาชนและเจ้าหน้าที่อบต. ขาดการประสานงานการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ไม่ค่อยได้รับการมีส่วนร่วมมากนัก ส่วนข้อเสนอแนะ พบว่า ควรให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนควรมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันให้มากขึ้น[๕๘]

กนกรภัส วงษ์ภากนกภณ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัย พบว่า ๑) บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\overline{X}$ = ๔.๑๗) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ด้านความพอใจในงานตามที่ได้รับมอบหมาย ($\overline{X}$ = ๔.๒๕) ด้านการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเพียร และด้านการตรวจสอบและปรับปรุงการปฏิบัติงาน ($\overline{X}$ = ๔.๑๖) เท่ากัน และด้านการใส่ใจกับการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ($\overline{X}$ = ๔.๑๒) ๒) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานะ ระดับการศึกษา และรายได้ พบว่า บุคลากรที่มีเพศ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ส่วนบุคลากรที่มี รายได้ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และบุคลากรที่มี อายุ สถานะ และระดับการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน ๓) ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า (๑) ด้านความพอใจในงานตามที่ได้รับมอบหมาย คือ บุคลากรได้รับมอบหมายงานที่ไม่ถนัด และข้อมูลที่สนับสนุนไม่เพียงพอ ดังนั้น ควรมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของบุคลากรแต่ละคน (๒) ด้านการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเพียร คือ บุคลากรเมื่อได้รับมอบหมายงานที่ตนเองไม่ถนัดทำให้ไม่อยากทำงานที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้น บุคลากรควรมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน และให้ความสำคัญกับงานที่ได้รับมอบหมาย ตั้งใจทำด้วยความเต็มใจและมีความอดทน (๓) ด้านการใส่ใจกับการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย คือ บุคลากรให้ความสนใจกับสื่อออนไลน์ เช่น Facebook, line เป็นต้น มากเกินความจำเป็นทำให้ไม่ค่อยใส่ใจการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน ดังนั้น บุคลากรควรให้ความสำคัญกับงานที่ได้รับมอบหมาย และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้มีประสิทธิภาพสูงสุด (๔) ด้านการ

---

[๕๘] พระวีรเดช ฐานวีโร (หงษ์เงิน), “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วน ตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙).

ตรวจสอบและปรับปรุงการปฏิบัติงาน คือ ภายในองค์กรมีงานมากและขาดการประเมินผล บางครั้งการตรวจสอบงานอาจเกิดข้อผิดพลาด ตกหล่น ซึ่งเกิดจากความประมาทของบุคลากรที่ไม่เข้าใจในการปฏิบัติงานขององค์กร ดังนั้น ควรพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานรูปแบบใหม่ ๆ ให้สามารถตรวจสอบได้โดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของงานภายในองค์กร ๔) ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถสรุปได้ดังนี้ บุคลากรควรมีใจรักในงานที่ได้รับมอบหมาย พอใจที่จะดำเนินงานนั้นให้ประสบผลสำเร็จ โดยมีการวางแผนการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย และทำให้งานสำเร็จผลตามจุดหมายที่วางไว้ ในขณะดำเนินงานควรมีความตั้งมั่นที่จะดำเนินงานด้วยความเพียรพยายามจนกว่างานที่ได้รับมอบหมายจะประสบความสำเร็จ โดยต้องมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายอย่างจริงจัง ใช้สติปัญญาตรวจสอบข้อดีข้อเสียข้อบกพร่องตลอดจนปัญหาและอุปสรรค แล้วหาวิธีแก้ไขอย่างมีเหตุผลเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป[๕๙]

พระครูปลัดอาหยวน วิสุทฺธิญาณเมธี (มุ่งฝอยกลาง) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลตาจั่น อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ๑) นโยบายด้านการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลตาจั่น อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา คือ (๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการจัดการศึกษา (๒) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพิ่ม (๓) ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา โดยประสานความร่วมมือกับสถานศึกษา (๔) สนับสนุนอาหารกลางวันและนมให้กับเด็กนักเรียนอย่างทั่วถึง ซึ่งเป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘) ๒) ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลตาจั่น อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = ๓.๕๗,S.D. = ๐.๘๗๙) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับความคิดเห็นได้ดังนี้ ด้านการสนับสนุนอาหารกลางวันและนมให้กับนักเรียนอย่างทั่วถึง มีระดับสูงสุด ($\overline{X}$ = ๓.๗๘, S.D. = ๐.๘๔๖) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาการจัดการศึกษา ($\overline{X}$ = ๓.๕๕, S.D. = ๐.๘๙๑) และที่อยู่ในระดับสุดท้าย คือ ด้านการสนับสนุนการศึกษาโดยประสานความร่วมมือกับสถานศึกษา ($\overline{X}$ = ๓.๔๖, S.D. = ๐.๙๑๒) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ๓) ปัญหา และข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลตาจั่น อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ (๑) ครู-อาจารย์สอนไม่ครบตามเนื้อหาของหลักสูตรเนื่องจากมีเนื้อหามาก และเด็กนักเรียนยังไม่ค่อยเข้าใจในการเรียนหนังสือ (๒) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละหมู่บ้าน และมีงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ (๓) ครูมีจำนวนน้อย และโครงการที่ดำเนินงานร่วมกับสถานศึกษา บางครั้งขาดการต่อเนื่อง (๔) งบประมาณเพื่อจัดอาหารกลางวันตลอดปีการศึกษามีไม่เพียงพอและวัตถุดิบในการประกอบอาหารมีราคาแพงในบางฤดูกาล ข้อเสนอแนะ (๑) อบต. ควรเข้ามาสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อจะได้เพิ่มเวลาเรียนนอกราชการได้ควรส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาเพิ่มพูนเกี่ยวกับทักษะการสอนให้มากขึ้น (๒) อบต. ควรเพิ่มการ

---

[๕๙] กนกรภัส วงษ์ภากนกภณ, “การปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙).

ส่งเสริมการสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เพียงพอกับทุกหมู่บ้าน และควรสนับสนุนงบประมาณให้มากขึ้น (๓) อบต. ควรสนับสนุนจัดหาครูอาสาเข้าไปช่วยเหลือ และควรมีการกระจายอำนาจในการบริหารงาน ไม่ควรรวมศูนย์อำนาจอยู่เพียงคนเดียว ๔) องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดหาทุนอาหารกลางวันเพิ่มเติมจากงบประมาณที่มีอยู่โดยการรับบริจาค หรือจัดโครงการเพื่อหารายได้ เป็นต้นและควรจัดทำโครงการเกษตรกรรมเพื่ออาหารกลางวัน เพื่อลดต้นทุนวัตถุดิบในฤดูการที่วัตถุดิบมีราคาแพง[๖๐]

สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับ องค์การบริหารส่วนตำบล คือ การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การส่วนตำบล โดยการร่วมวางแผนพัฒนา ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนในกระบวนการคิดและตัดสินใจ วิเคราะห์ปัญหาต่าง และติดตามผลงานในแต่ละโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้เขามาสัมผัสในการทำงานจริงและคุ้นเคยกับกระบวนการทำงาน ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งองค์กรและประชาชน

ตารางที่ ๒.๒๓ งานวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ศิรินรักษ์ สังสหชาติ, (๒๕๕๘)	ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานต่าง ๆ ไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมพัฒนาร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนของตัวเอง ขาดการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ ควรให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสาร และเข้าไปมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมพัฒนา
พระวีรเดช ฐานวีโร, (หงษ์เงิน), (๒๕๕๙)	ประชาชนไม่ค่อยมีเวลาติดตามข่าวสาร สาเหตุมาจากการทำมาหาเลี้ยงชีพ และการประชาสัมพันธ์ไม่ค่อยต่อเนื่องบอร์ดติดประกาศประชาสัมพันธ์ขาดคนดูแลรักษา ประชาชนและเจ้าหน้าที่อบต.ขาดการประสานงานการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ไม่ค่อยได้รับการมีส่วนร่วมมากนัก ควรให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนควรมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันให้มากขึ้น

[๖๐] พระครูปลัดอาหยวน วิสุทฺธิญาณเมธี (มุ่งฝอยกลาง), “การบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลตาจั่น อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ตารางที่ ๒.๒๔ งานวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
กนกรภัส วงษ์ภากนกภณ, (๒๕๕๙)	บุคลากรได้รับมอบหมายงานที่ไม่ถนัด และข้อมูลที่สนับสนุนไม่เพียงพอ ดังนั้น ควรมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของบุคลากรแต่ละคน บุคลากรเมื่อได้รับมอบหมายงานที่ตนเองไม่ถนัดทำให้ไม่อยากทำงานที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้น บุคลากรควรมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน และให้ความสำคัญกับงานที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรให้ความสนใจกับสื่อออนไลน์มากเกินความจำเป็นทำให้ไม่ค่อยใส่ใจการปฏิบัติงาน ควรให้ความสำคัญกับงานที่ได้รับมอบหมาย และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้สูงสุด ภายในองค์กรมีงานมาก และขาดการประเมินผล บางครั้งการตรวจสอบงานอาจเกิดข้อผิดพลาดตกหล่น ซึ่งเกิดจากความประมาทของบุคลากรที่ไม่เข้าใจในการปฏิบัติงานขององค์กร ดังนั้น ควรพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานรูปแบบใหม่ ๆ ให้สามารถตรวจสอบได้ โดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของงานภายในองค์กร
พระครูปลัดอาหยวน วิสุทธิญาณเมธี, (มุ่งฝอยกลาง), (๒๕๕๘)	ครู-อาจารย์สอนไม่ครบตามเนื้อหาของหลักสูตร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละหมู่บ้าน และมีงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ ครูมีจำนวนน้อย งบประมาณเพื่อจัดอาหารกลางวันตลอดปีการศึกษามีไม่เพียงพอ และอาหารมีราคาแพงในบางฤดูกาล องค์การบริหารส่วนตำบลควรเข้ามาสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาเพิ่มพูนเกี่ยวกับทักษะการสอนให้มากขึ้น ควรสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เพียงพอกับทุกหมู่บ้าน และควรสนับสนุนงบประมาณให้มากขึ้น ควรสนับสนุนจัดหาครูอาสาเข้าไปช่วยเหลือในการบริหารงาน ควรจัดหาทุนอาหารกลางวันเพิ่มเติมจากงบประมาณที่มีอยู่โดยการรับบริจาค หรือจัดโครงการเพื่อหารายได้ และควรจัดทำโครงการเกษตรกรรมเพื่ออาหารกลางวัน

๒.๕ กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วยตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยการทบทวนเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยซึ่งประยุกต์จากแนวคิดทฤษฎีของ Robert, S. Kaplan; & David, P. Norton มี ๔ ด้าน คือ ๑) ประสิทธิผลด้านการให้บริการ ๒) ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ ๓) ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๔) ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา[๖๑]

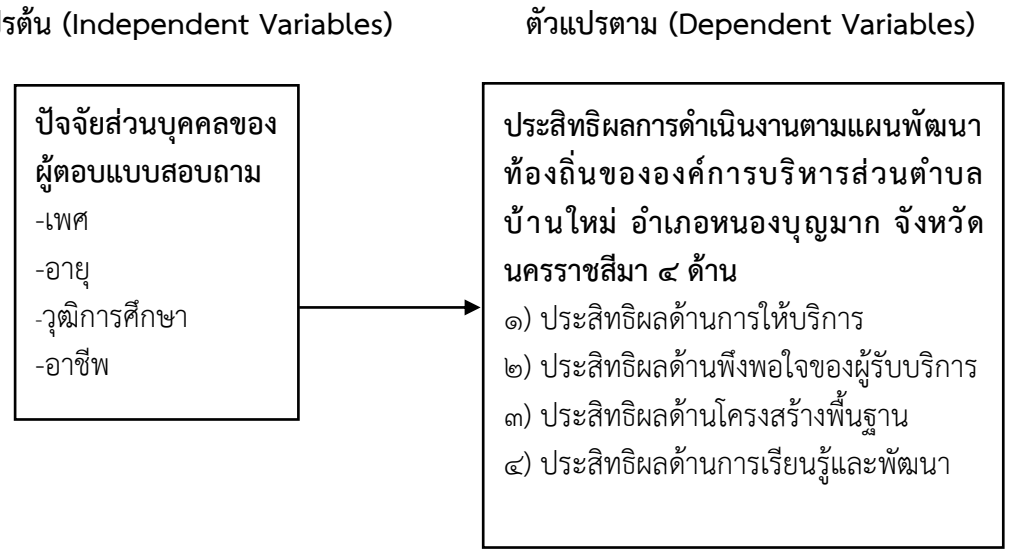

แผนภาพที่ ๒.๕ กรอบแนวคิดการวิจัย

[๖๑] Robert, S. Kaplan, & David, P. Norton, **The Balanced Scorecard**: **Measures that Drive Performance**, (Massachusetts: Harvard Business, 1996), p. 28.

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย
๓.๒ ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed - Methods Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามกับแบบสัมภาษณ์กลุ่มประชากรที่ได้กำหนดไว้

๓.๒ ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ก.เชิงปริมาณ

๓.๒.๑ ประชากร (Population) ได้แก่ประชาชนตั้งแต่อายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านใหม่ไทยเจริญ จำนวน ๓๕๙ คน ชุมชนบ้านใหม่อุดม จำนวน ๕๖๒ คน ชุมชนบ้านใหม่สมบูรณ์ จำนวน ๓๐๖ คน ชุมชนบ้านถนนหัก จำนวน ๓๓๕ คน ชุมชนบ้านหัวอ่าง จำนวน ๕๔๗ คน ชุมชนบ้านมะขามป้อม จำนวน ๒๘๖ คน ชุมชนบ้านปรางค์ประเสริฐ จำนวน ๓๐๘ คน ชุมชนบ้านคลองเมือง จำนวน ๘๑ คน ชุมชนบ้านโนนสุวรรณ จำนวน ๓๒๓ คน รวมเป็นจำนวน ๓,๑๓๕ คน[๑]

๓.๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) มาจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

---

[๑] โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลใหม่อุดม, **ข้อมูลประชากรจากฐานข้อมูลโปรแกรม Hosxp_pcu**, (นครราชสีมา: โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลใหม่อุดม, ๒๕๖๒). (อัดสำเนา).

บ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๓,๑๓๕ คน จากสูตรของ Taro Yamane[๒] ซึ่งใช้ความคลาดเคลื่อนที่ ๐.๐๕ ดังนี้

สูตรการคำนวณของ Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย N = จำนวนประชากรทั้งหมด
e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้
n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรทั้งหมด ๓,๑๓๕ คน เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ดังนี้

$$n = \frac{3,135}{1 + 3,135(0.05)^2}$$

$$n = \frac{3,135}{1 + 7.8375}$$

$$n = \frac{3,135}{8.8375}$$

$$n = 355$$

เพราะฉะนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ ๓๕๕ คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling) การสุ่มตัวอย่างใช้หลักการสุ่มแบบแบ่งชั้นประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

กำหนดขนาดของกลุ่มเป็นสัดส่วน โดยพิจารณาจากจำนวนประชากร เพื่อให้ได้ข้อมูลมีลักษณะกระจายให้สันพันธ์กับสัดส่วนของประชากร โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา เป็นระดับในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างเป็นสัดส่วน โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน} = \frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละหมู่บ้าน}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

จากสูตรจะได้ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในของแต่ละหมู่บ้านของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๓๕๕ คน รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๑

---

[๒] ธานินทร์ ศิลป์จารุ, **การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS**, พิมพ์ครั้งที่ ๙, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี, ๒๕๕๑), หน้า ๔๕.

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้านของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมา จังหวัดนครราชสีมา

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
๑	บ้านใหม่ไทยเจริญ	๓๕๙	๔๑
๒	บ้านใหม่อุดม	๕๖๒	๖๔
๓	บ้านใหม่สมบูรณ์	๓๐๖	๓๕
๔	บ้านถนนหัก	๓๓๕	๓๘
๕	บ้านหัวอ่าง	๕๔๗	๖๒
๖	บ้านมะขามป้อม	๒๘๖	๓๓
๗	บ้านปรางค์ประเสริฐ	๓๐๘	๓๕
๘	บ้านคลองเมือง	๘๑	๑๐
๙	บ้านโนนสุวรรณ	๓๒๓	๓๗
	รวม	**๓,๑๓๕**	**๓๕๕**

๓.๒.๓ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๒ ท่าน ได้แก่

๑. นายสันติพงษ์ เบามะเริง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ รักษาราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่

๒. นางมัลลิกา ศิริปรุ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๓. นายทวีศักดิ์ นิจเกษม ผู้อำนวยการกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๔. นางจันทร์เพ็ญ จงเลี่ยมกลาง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๕. นายณัฐพล ปลีกกลาง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๖. นายเซ็ง ท้องที่พิมาย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๗. นายจีรวัฒน์ ดวงกระโทก ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๘. นางสาวสิริจรรยา อุมานนท์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๒ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
๙. นางทองใบ น้อยทะเล	ราษฎรหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
๑๐. นางบัวขาว ภาคสันเทียะ	ราษฎรหมู่ ๕ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
๑๑. นางสายม่าน มะลิลา	ราษฎรหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
๑๒. นายพงษ์เทพ กองโพธิ์	ราษฎรหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก. เชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามและการตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

๓.๓.๑ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒) กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือวิจัย

๓) กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือวิจัย โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

๔) สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๕) นำเสนอร่างแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

๖) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

๗) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง และนำไปแจกกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

๘) รวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์

๓.๓.๒ ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และอาชีพ จำนวน ๔ ข้อ

ส่วนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” รวมทั้งหมด ๓๑ ข้อ ประกอบด้วย ๔ ด้าน คือ ๑) ประสิทธิผลด้านการให้บริการ ๒) ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ ๓) ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๔) ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating Scale) โดยใช้มาตราส่วน ประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้น้ำหนักของคะแนน ดังนี้[๓]

ระดับ ๕ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ ๔ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ระดับ ๓ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ ๒ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ระดับ ๑ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ลักษณะเป็นปลายเปิดให้เลือกตอบคำถามแบบเสรี

๓.๓.๓ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำเสนอแบบสอบถาม เพื่อหาคุณภาพแบบสอบถามโดยการหาความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

๑) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างเอาไว้

---

[๓] ชุติระ ระบอบ และคณะ, **ระเบียบวิธีวิจัย**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, ๒๕๕๒), หน้า ๑๐๘.

๒) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ ท่าน ได้แก่

๑. รศ.ดร.สุรินทร์ นิยมางกูร	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒. ผศ.ดร.อนุวัต กระสังข์	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓. ผศ.ดร.รัฐพล เย็นใจมา	หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔. อาจารย์ ดร. เชษฐ์ณรัช อรชุน	อาจารย์ประจำวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี
๕. อาจารย์กลอยใจ ชวนศรีไพบูลย์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๑ อาจารย์พิเศษภาคทดสอบและวิจัยทางการศึกษา ภาคหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแต่ละข้อ (Item Objective Congruence Index: IOC) ได้ค่า IOC[๔] ระหว่าง ๐.๘-๐.๑ ซึ่งอธิบายได้ว่า แบบสอบถามทุกข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

๓) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้เครื่องมือ (Try Out) จากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha α - coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ ๐.๘๒๙ แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงสามารถนำไปแจกกับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

๔) นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบ และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ในการนำไปใช้แจกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

---

[๔] ประกอบ กรรณสูต, **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**, พิมครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: ด่านสุทธาการพิมพ์, ๒๕๔๒), หน้า ๒๔๓ - ๒๔๔

ข. เชิงคุณภาพ

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นแบบมีโครงสร้างซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

๓.๓.๔ แบบสัมภาษณ์

๑) แนวทางในการศึกษาระดับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๒) แนวทางการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๓) แนวทางแก้ไขปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัย “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

๓.๔.๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๑) ผู้วิจัยขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๒) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๕๕ ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมด ๓๕๕ ชุด คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

๓) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

๓.๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๑) ผู้วิจัยได้ทำการขอหนังสือขออนุญาติจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่งถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์

๒) กำหนดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อสัมภาษณ์ตามที่กำหนดไว้

๓) ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดนัดไว้จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีจดบันทึก และการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์

๔) นำข้อมูลดิบที่ได้จากการสัมภาษณ์มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

๓.๕.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนาปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), และอธิบายถึงประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือ การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD.)

เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยดังนี้

เกณฑ์ที่ใช้แปลผลข้อคำถามที่ได้จากการประเมินผลมี ดังนี้

ช่วงค่าเฉลี่ย	**การแปลความหมาย**
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๔.๒๑ - ๕.๐๐	กำหนดอยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๔๑ - ๔.๒๐	กำหนดอยู่ในเกณฑ์ มาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๖๑ - ๓.๔๐	กำหนดอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๘๑ - ๒.๖๐	กำหนดอยู่ในเกณฑ์ น้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๐๐ - ๑.๘๐	กำหนดอยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด[๕]

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Question) สำหรับข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลได้กำหนดตามกรอบของการวิจัย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดกลุ่มข้อมูล (Data Grouping) ตามกรอบที่กำหนดเอาไว้ แล้วทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency)

๓.๕.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการ ดังนี้

๑) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ

๒) นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็น และเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

๓) วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)

๔) สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

---

[๕] ชูศรี วงศ์รัตนะ, **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิธีวิจัย**, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เทพเนรมิต, ๒๕๔๑), หน้า ๗๕.

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๕๕ คน มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ทางสังคมศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอดังต่อไปนี้

๔.๑ ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๔.๒ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๔.๓ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๔.๔ ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์บุคคลเชิงลึกเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๔.๕ องค์ความรู้

๔.๑ ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบถามจำนวน ๓๕๕ คน จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ แสดงด้วยความถี่และร้อยละ มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๑ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n= ๓๕๕)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๑๖๖	๔๖.๘๐
หญิง	๑๘๙	๕๓.๒๐
รวม	**๓๕๕**	**๑๐๐.๐๐**
อายุ		
๑๘ – ๓๐ ปี	๖๔	๑๘.๐๐
๓๑ – ๔๐ ปี	๖๘	๑๙.๒๐
๔๑ – ๕๐ ปี	๘๔	๒๓.๗๐
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๓๙	๓๙.๒๐
รวม	**๓๕๕**	**๑๐๐.๐๐**
วุฒิการศึกษา		
ประถมศึกษา	๒๑๓	๖๐.๐๐
มัธยมศึกษา/ปวช.	๑๐๒	๒๘.๗๐
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๑๘	๕.๑๐
ปริญญาตรี	๑๕	๔.๒๐
สูงกว่าปริญญาตรี	๗	๒.๐๐
รวม	**๓๕๕**	**๑๐๐.๐๐**
อาชีพ		
เกษตรกรรม	๒๐๘	๕๘.๖๐
ค้าขาย	๔๕	๑๒.๗๐
รับราชการ/รับจ้าง	๔๙	๑๓.๘๐
อื่น ๆ	๕๓	๑๔.๙๐
รวม	**๓๕๕**	**๑๐๐.๐๐**

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” จำแนกได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เป็นหญิงมีจำนวน ๑๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓. ๒๐ และเป็นเพศชาย มีจำนวน ๑๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๘๐

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง ๕๑ ปีขึ้นไป มีจำนวน ๑๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๒๐ รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี มีจำนวน ๘๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๐ ลองลงมา มีอายุ ๓๑-๔๐ ปี มีจำนวน ๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒๐ และน้อยที่สุด คือ อายุ ๑๘–๓๐ ปี มีจำนวน ๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐๐

วุฒิการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๒๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐ รองลงมา คือ มัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวน ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๐ รองลงมา คือ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีจำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๐ รองลงมา คือ ปริญญาตรี มีจำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๐ และน้อยที่สุด คือ สูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๐

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ มีอาชีพ เกษตรกรรม จำนวน ๒๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๖๐ รองลงมา คือ อื่น ๆ จำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙๐ รองลงมา คือ รับราชการ/รับจ้าง มีจำนวน ๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๐ และน้อยที่สุด คือ ค้าขาย จำนวน ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๐

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ทั้งหมด ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ประสิทธิผลด้านการให้บริการ ๒. ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ ๓. ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๔. ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา แสดงด้วยค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม

(n= ๓๕๕)

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	**ระดับความคิดเห็น**		
	$\overline{X}$	**S.D.**	**แปลผล**
๑. ประสิทธิผลด้านการให้บริการ	๓.๓๘	๐.๕๖๕	ปานกลาง
๒. ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	๓.๔๔	๐.๖๑๓	มาก
๓. ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๓.๕๐	๐.๖๐๖	มาก
๔. ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้ละพัฒนา	๓.๒๕	๐.๕๒๖	ปานกลาง
รวม	**๓.๓๙**	**๐.๔๙๔**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๓.๓๙, S.D. ๐.๔๙๔)

เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา คือ ด้านการให้บริการ ($\overline{X}$ = ๓.๓๘, S.D. = ๐.๕๖๕) และด้านการเรียนรู้และพัฒนา ($\overline{X}$ = ๓.๒๕, S.D. = ๐.๕๒๖) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\overline{X}$ = ๓.๕๐, S.D. = ๐.๖๐๖) และด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ ($\overline{X}$ = ๓.๔๔, S.D. = ๐.๖๑๓) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการ

(n= ๓๕๕)

ประสิทธิผลด้านการให้บริการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลมีที่ตั้งสำนักงานที่เหมาะสมและสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง	๓.๖๓	๐.๘๙๗	มาก
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการอาทิ เช่น น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต	๓.๒๗	๐.๘๓๑	ปานกลาง
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลมีป้ายบ่งชี้แสดงขั้นตอนการบริการต่าง ๆ	๓.๒๗	๐.๗๒๖	ปานกลาง
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลมีแบบฟอร์มต่าง ๆ ไว้คอยบริการอย่างเพียงพอ	๓.๓๑	๐.๗๑๘	ปานกลาง
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลมีเครื่องมือ และอุปกรณ์เทคโนโลยีที่มีความทันสมัย	๓.๒๙	๐.๗๕๓	ปานกลาง
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอนโดยไม่ติดขัด	๓.๓๗	๐.๗๗๕	ปานกลาง
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่ช่วยแนะนำด้านการบริการต่าง ๆ	๓.๓๕	๐.๗๘๗	ปานกลาง
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้บริการตามลำดับก่อน-หลัง อย่างเท่าเทียมกัน	๓.๕๒	๐.๘๐๗	มาก
ภาพรวม	**๓.๓๘**	**๐.๕๖๕**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๓.๓๘, S.D. = ๐.๕๖๕)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีที่ตั้งสำนักงานที่เหมาะสม และสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง ($\overline{X}$ = ๓.๖๓, S.D. = ๐.๘๙๗) และองค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้บริการตามลำดับก่อน-หลัง อย่างเท่าเทียมกัน ($\overline{X}$ = ๓.๕๒, S.D. = ๐.๘๐๗) อยู่ในระดับมาก ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอนโดยไม่ติดขัด ($\overline{X}$ = ๓.๓๗, S.D.= ๐.๗๗๕) องค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่ช่วยแนะนำด้านการบริการต่าง ๆ ($\overline{X}$ = ๓.๓๕, S.D. = ๐.๗๘๗)

องค์การบริหารส่วนตำบลมีแบบฟอร์มต่าง ๆ ไว้คอยบริการอย่างเพียงพอ ($\overline{X}$ = ๓.๓๑, S.D. = ๐.๗๑๘) องค์การบริหารส่วนตำบลมีเครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยีที่มีความทันสมัย ($\overline{X}$ = ๓.๒๙, S.D. =๐.๗๕๓) องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการอาทิ เช่น น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ($\overline{X}$ = ๓.๒๗, S.D. = ๐.๘๓๑) และองค์การบริหารส่วนตำบลมีป้ายบ่งชี้แสดงขั้นตอนการบริการต่าง ๆ ($\overline{X}$ = ๓.๒๗, S.D. = ๐.๗๒๖) อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

(n= ๓๕๕)

ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในการให้บริการอย่างเหมาะสม	๓.๔๕	๐.๗๓๒	มาก
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลมีขั้นตอนการให้บริการเป็นระบบไม่ซับซ้อน	๓.๔๐	๐.๗๒๗	ปานกลาง
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่ให้บริการตรงกับความต้องการของท่าน	๓.๕๓	๐.๘๐๗	มาก
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนผังบอกขั้นตอนการให้บริการเหมาะสม	๓.๒๕	๐.๗๕๖	ปานกลาง
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการสะดวก และรวดเร็ว	๓.๔๙	๐.๘๗๑	มาก
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสื่อสารที่ดี และอธิบายขอสงสัยในการติดต่องานอย่างชัดเจน	๓.๔๖	๐.๘๓๐	มาก
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งสัดส่วนอาคารสถานที่อย่างเป็นระบบ และมีป้ายบอกอย่างชัดเจน	๓.๔๖	๐.๘๒๐	มาก
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลมีเก้าอี้เพียงพอต่อผู้เข้ารับบริการ	๓.๕๒	๐.๘๔๘	มาก
ภาพรวม	**๓.๔๔**	**๐.๖๑๓**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = ๓.๔๔, S.D. = ๐.๖๑๓)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีขั้นตอนการให้บริการเป็นระบบไม่ซับซ้อน ($\overline{X}$ = ๓.๔๐, S.D. = ๐.๗๒๗) และองค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนผังบอกขั้นตอนการให้บริการเหมาะสม ($\overline{X}$ = ๓.๒๕, S.D. = ๐.๗๕๖) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่ให้บริการตรงกับความต้องการของท่าน ($\overline{X}$ = ๓.๕๓, S.D. = ๐.๘๐๗) องค์การบริหารส่วนตำบลมีเก้าอี้เพียงพอต่อผู้เข้ารับบริการ ($\overline{X}$ = ๓.๕๒, S.D. = ๐.๘๔๘) องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการสะดวกและรวดเร็ว ($\overline{X}$ = ๓.๔๙, S.D. = ๐.๘๗๑) องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสื่อสารที่ดีและอธิบายขอสงสัยในการติดต่องานอย่างชัดเจน ($\overline{X}$ = ๓.๔๖, S.D. = ๐.๘๓๐) องค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งสัดส่วนอาคารสถานที่อย่างเป็นระบบและมีป้ายบอกอย่างชัดเจน ($\overline{X}$ = ๓.๔๖, S.D. = ๐.๘๒๐) และองค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในการให้บริการอย่างเหมาะสม ($\overline{X}$ = ๓.๔๕, S.D. = ๐.๗๓๒) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

(n= ๓๕๕)

ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบทางระบายน้ำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทางเดินน้ำสะดวก	๓.๔๒	๐.๘๒๗	มาก
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลบำรุงรักษาถนนให้อยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลา	๓.๓๘	๐.๗๖๒	ปานกลาง
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการซ่อมแซมปรับปรุงถนนมีความรวดเร็ว	๓.๓๘	๐.๗๘๘	ปานกลาง
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านความสะดวก และปลอดภัยในการสัญจรไปมา	๓.๕๕	๐.๗๕๑	มาก
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าบริเวณข้างถนนอยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลา	๓.๕๑	๐.๗๗๒	มาก
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าสาธารณะหมู่บ้านให้ความสว่างเพียงพอ	๓.๕๘	๐.๗๘๙	มาก
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบน้ำประปาที่สะอาดและเพียงพอต่อการอุปโภค – บริโภค	๓.๖๐	๐.๘๘๘	มาก
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลบำรุงรักษาระบบน้ำประปาให้อยู่ในสภาพใช้การตลอดเวลา	๓.๕๘	๐.๘๖๕	มาก
ภาพรวม	**๓.๕๐**	**๐.๖๐๖**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = ๓.๕๐, S.D. = ๐.๖๐๖)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือ องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการซ่อมแซมปรับปรุงถนนมีความรวดเร็ว ($\overline{X}$ = ๓.๓๘, S.D. = ๐.๗๘๘) และองค์การบริหารส่วนตำบลบำรุงรักษาถนนให้อยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลา ($\overline{X}$ = ๓.๓๘, S.D. = ๐.๗๖๒) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบน้ำประปาที่สะอาดและเพียงพอต่อการอุปโภค-บริโภค ($\overline{X}$ = ๓.๖๐, S.D. = ๐.๘๘๘) องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลบำรุงรักษาระบบน้ำประปาให้อยู่ในสภาพใช้การได้

ตลอดเวลา ($\overline{X}$ = ๓.๕๘, S.D. = ๐.๘๖๕) องค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าสาธารณะหมู่บ้านให้ความสว่างเพียงพอ ($\overline{X}$ = ๓.๕๘, S.D. = ๐.๗๘๙) องค์การบริหารส่วนตำบลทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจรไปมา ($\overline{X}$ = ๓.๕๕, S.D. = ๐.๗๕๑) องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าบริเวณข้างถนนอยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลา ($\overline{X}$ = ๓.๕๑, S.D. = ๐.๗๗๒) และองค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบทางระบายน้ำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทางเดินน้ำสะดวก ($\overline{X}$ = ๓.๔๒, S.D. = ๐.๘๒๗) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา

(n= ๓๕๕)

ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ระดับความคิดเห็น		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	๓.๒๗	๐.๗๐๕	ปานกลาง
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการสำรวจและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตาแผนพัฒนาต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้	๓.๒๔	๐.๗๐๑	ปานกลาง
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการประชาคมเพื่อให้มีการดำเนินงานตามแผนพัฒนา มีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีอยู่เสมอ	๓.๓๐	๐.๗๐๓	ปานกลาง
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ในการวางแผนงาน	๓.๑๘	๐.๖๗๒	ปานกลาง
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และติดตามผลในการพัฒนาแต่ละพื้นที่	๓.๑๗	๐.๖๙๕	ปานกลาง
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีการตรวจสอบแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ทุกขั้นตอนในการพัฒนา	๓.๒๒	๐.๗๔๕	ปานกลาง
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนสร้างความสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ	๓.๓๖	๐.๖๙๖	ปานกลาง
ภาพรวม	**๓.๒๕**	**๐.๕๒๖**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๓.๒๕, S.D. = ๐.๕๒๖)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

๔.๒ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

สมมติฐานข้อที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๗ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเพศ

(n= ๓๕๕)

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่	เพศ				t	Sig.
	ชาย (๑๖๖ คน)		หญิง (๑๘๙ คน)			
	$\overline{X}$	S.D	$\overline{X}$	S.D		
๑.ประสิทธิผลด้านการให้บริการ	๓.๓๓	๐.๕๗๖	๓.๔๒	๐.๕๕๔	๑.๖๒๒	๐.๑๐๖
๒. ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	๓.๔๕	๐.๖๓๗	๓.๔๔	๐.๕๙๒	๐.๑๖๙	๐.๘๖๖
๓.ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๓.๕๒	๐.๖๔๐	๓.๔๘	๐.๕๗๖	๐.๗๓๗	๐.๔๖๑
๔. ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา	๓.๒๕	๐.๕๓๗	๓.๒๔	๐.๕๑๙	๐.๑๑๔	๐.๙๐๙
รวม	**๓.๓๙**	**๐.๕๑๐**	**๓.๔๐**	**๐.๔๘๑**	**๐.๑๕๒**	**๐.๘๗๙**

จากตารางที่ ๔.๗ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมจำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน (t = ๐.๑๕๒, Sig. = ๐.๘๗๙) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานข้อที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๘ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอายุ

(n= ๓๕๕)

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่		SS	Df	MS	F	Sig.
๑. ประสิทธิผลด้านการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	๑.๖๒๘	๓	๐.๕๔๓	๑.๗๐๙	๐.๑๖๕
	ภายในกลุ่ม	๑๑๑.๔๙๕	๓๕๑	๐.๓๑๘		
	รวม	๑๑๓.๑๒๓	๓๕๔			
๒. ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๐๔๔	๓	๐.๖๘๑	๑.๘๒๘	๐.๑๔๒
	ภายในกลุ่ม	๑๓๐.๘๒๙	๓๕๑	๐.๓๗๓		
	รวม	๑๓๒.๘๗๓	๓๕๔			
๓. ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๗๖	๓	๐.๔๒๕	๑.๑๕๘	๐.๓๒๖
	ภายในกลุ่ม	๑๒๘.๘๘๐	๓๕๑	๐.๓๖๗		
	รวม	๑๓๐.๑๕๖	๓๕๔			
๔. ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๓๘	๓	๐.๒๔๖	๐.๘๘๖	๐.๔๔๘
	ภายในกลุ่ม	๙๗.๓๖๗	๓๕๑	๐.๒๗๗		
	รวม	๙๘.๑๐๔	๓๕๔			
รวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**๑.๑๓๗**	**๓**	**๐.๓๗๙**	**๑.๕๕๙**	**๐.๑๙๙**
	ภายในกลุ่ม	**๘๕.๓๑๔**	**๓๕๑**	**๐.๒๔๓**		
	รวม	**๘๖.๔๕๑**	**๓๕๔**			

จากตารางที่ ๔.๘ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมจำแนกตามอายุพบว่า ไม่แตกต่างกัน (F = ๑.๕๕๙, Sig. = ๐.๑๙๙) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานข้อที่ ๓ ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๙ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n= ๓๕๕)

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่		SS	Df	MS	F	Sig.
๑. ประสิทธิผลด้านการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๘๔๕	๔	๐.๗๑๑	๒.๒๕๘	๐.๐๖๓
	ภายในกลุ่ม	๑๑๐.๒๗๘	๓๕๐	๐.๓๑๕		
	รวม	๑๑๓.๑๒๓	๓๕๔			
๒. ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	๕.๒๖๑	๔	๑.๓๑๕	๓.๖๐๗**	๐.๐๐๗
	ภายในกลุ่ม	๑๒๗.๖๑๓	๓๕๐	๐.๓๖๕		
	รวม	๑๓๒.๘๗๓	๓๕๔			
๓. ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	๑.๘๓๙	๔	๐.๔๖๐	๑.๒๕๔	๐.๒๘๘
	ภายในกลุ่ม	๑๒๘.๓๑๖	๓๕๐	๐.๓๖๗		
	รวม	๑๓๐.๑๕๖	๓๕๔			
๔. ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	๑.๑๕๖	๔	๐.๒๘๙	๑.๐๔๔	๐.๓๘๕
	ภายในกลุ่ม	๙๖.๙๔๘	๓๕๐	๐.๒๗๗		
	รวม	๙๘.๑๐๔	๓๕๔			
รวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**๑.๙๕๖**	**๔**	**๐.๔๘๙**	**๒.๐๒๖**	**๐.๐๙๐**
	ภายในกลุ่ม	**๘๔.๔๙๔**	**๓๕๐**	**๐.๒๔๑**		
	รวม	**๘๖.๔๕๑**	**๓๕๔**			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๙ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกัน (F= ๒.๐๒๖, Sig.=๐.๐๙๐) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกันในด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ (F= ๓.๖๐๗, Sig.= ๐.๐๐๗) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่

โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษา ดังตารางที่ ๔.๑๐

ตารางที่ ๔.๑๐ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุดของประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

(n= ๓๕๕)

วุฒิการศึกษา	$\overline{X}$	วุฒิการศึกษา				
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ปวช.	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		๓.๓๘	๓.๕๓	๓.๘๑	๓.๕๘	๓.๐๙
ประถมศึกษา	๓.๓๘	-	-๐.๑๕*	-๐.๔๓*	-๐.๒๐	๐.๒๙
มัธยมศึกษา/ปวช.	๓.๕๓	-	-	-๐.๒๘	-๐.๐๕	๐.๔๔
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๓.๘๑	-	-	-	๐.๒๓	๐.๗๒*
ปริญญาตรี	๓.๕๘	-	-	-	-	๐.๔๙
สูงกว่าปริญญาตรี	๓.๐๙	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุดของประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ แตกต่างกันจำนวน ๓ คู่ คือ

ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ น้อยกว่า ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช. และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า

ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ มากกว่า ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

สมมติฐานข้อที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๑ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอาชีพ

(n= ๓๕๕)

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา		SS	Df	MS	F	Sig.
๑. ประสิทธิผลด้านการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	๑.๙๙๑	๓	๐.๖๖๔	๒.๐๙๖	๐.๑๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๑๑.๑๓๓	๓๕๑	๐.๓๑๗		
	รวม	๑๑๓.๑๒๓	๓๕๔			
๒. ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	๓.๗๖๓	๓	๑.๒๕๔	๓.๔๑๐*	๐.๐๑๘
	ภายในกลุ่ม	๑๒๙.๑๑๐	๓๕๑	๐.๓๖๘		
	รวม	๑๓๒.๘๗๓	๓๕๔			
๓. ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	๑.๙๓๘	๓	๐.๖๔๖	๑.๗๖๘	๐.๑๕๓
	ภายในกลุ่ม	๑๒๘.๒๑๘	๓๕๑	๐.๓๖๕		
	รวม	๑๓๐.๑๕๖	๓๕๔			
๔. ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๖๗	๓	๐.๑๒๒	๐.๔๓๙	๐.๗๒๕
	ภายในกลุ่ม	๙๗.๗๓๘	๓๕๑	๐.๒๗๘		
	รวม	๙๘.๑๐๔	๓๕๔			
รวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**๑.๐๘๕**	**๓**	**๐.๓๖๒**	**๑.๔๘๘**	**๐.๒๑๘**
	ภายในกลุ่ม	**๘๕.๓๖๕**	**๓๕๑**	**๐.๒๔๓**		
	รวม	**๘๖.๔๕๑**	**๓๕๔**			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมจำแนกตามอาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกัน (F= ๑.๔๘๘, Sig.= ๐.๒๑๘) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันในด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ (F= ๓.๔๑๐, Sig.= ๐.๐๑๘) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็น

รายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ดังตารางที่ ๔.๑๒ ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตารางที่ ๔.๑๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุดของประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามอาชีพ ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

(n= ๓๕๕)

อาชีพ	$\overline{X}$	**อาชีพ**			
		เกษตรกรรม	ค้าขาย	รับราชการ/รับจ้าง	อื่น ๆ
		๓.๓๗	๓.๖๘	๓.๔๕	๓.๕๒
เกษตรกรรม	๓.๓๗	-	-๐.๓๑*	-๐.๐๘	-๐.๑๕
ค้าขาย	๓.๖๘	-	-	๐.๒๓	๐.๑๖
รับราชการ/รับจ้าง	๓.๔๕	-	-	-	-๐.๐๗
อื่น ๆ	๓.๕๒	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุดของประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอาชีพ ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ แตกต่างกัน จำนวน ๑ คู่ คือ

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกรรม มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ น้อยกว่า ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย

ตารางที่ ๔.๑๓ ผลสรุปโดยรวมการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลตามสมมติฐานที่ ๑–๔

(n= ๓๕๕)

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปลตาม	ค่า t	ค่า F	Sig.	ผลการศึกษา ยอมรับ	ผลการศึกษา ปฏิเสธ
๑.	เพศ	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น	๐.๑๕๒	-	๐.๘๗๙	-	✓
๒.	อายุ	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น	-	๑.๕๕๙	๐.๑๙๙	-	✓
๓.	วุฒิการศึกษา	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น	-	๒.๐๒๖	๐.๐๙๐	-	✓
๔.	อาชีพ	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น	-	๑.๔๘๘	๐.๒๑๘	-	✓

จากตารางที่ ๔.๑๓ ผลสรุปโดยรวมการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมสติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมสติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมสติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมสติฐานการวิจัย

๔.๓ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกเป็นรายด้านรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๑๔ - ๔.๒๑

ตารางที่ ๔.๑๔ ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการ

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน
๑.	บุคลากรในหน่วยงานให้บริการไม่เท่าเทียมกัน บริการดีเฉพาะคนที่รู้จักเท่านั้น	๕
๒.	พื้นที่ในอาคารขององค์กรมีช่องทางเดินที่คับแคบเดินติดต่องานไม่สะดวก	๔
๓.	ไม่มีป้ายบอกขั้นตอนการให้บริการแต่ละส่วนทำให้ประชาชนไม่ทราบว่าจะต้องไปเริ่มจุดใดก่อนหลัง	๘

ตารางที่ ๔.๑๕ ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการ

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
๑.	เจ้าหน้าที่ควรใส่ใจในการให้บริการโดยไม่แบ่งชนชั้นให้บริการแก่ประชาชนทุกระดับชั้น	๕
๒.	ควรพัฒนาอาคารสถานที่หรือก่อสร้างอาคารให้กว้างขวางเหมาะสมและจัดโซนบริการแต่ละโซนให้เหมาะสม เพื่อความสะดวกในการติดต่อให้บริการ	๔
๓.	ควรจัดทำป้ายบ่งชี้แสดงขั้นตอนการให้บริการต่าง ๆ อย่างชัดเจน	๘

ตารางที่ ๔.๑๖ ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน
๑.	การติดต่องานบางครั้งเจ้าหน้าที่ใช้กริยาอาการที่ไม่สุภาพกับประชาชนทำให้เสียบรรยากาศ และเสียกำลังใจในการติดต่องาน	๘
๒.	การติดต่องานบางครั้งเจ้าหน้าที่ขององค์กรให้ข้อมูลในการบริการไม่ชัดเจน ทำให้ประชาชนไม่เข้าใจในเรื่องที่ติดต่องาน	๔
๓.	ไม่มีจุดบริการน้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ให้อ่าน และอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ประชาชนติดต่อข่าวสารขององค์กรระหว่างรอรับบริการ	๗

ตารางที่ ๔.๑๗ ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
๑.	ควรให้เจ้าหน้าที่ทุกคนปรับปรุงเรื่องของมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีให้มากขึ้นเพื่อสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี	๘
๒.	เจ้าหน้าที่ควรแนะนำและให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ประชาชนมาติดต่องานให้ละเอียด เพื่อความเข้าใจต่อประชาชน	๔
๓.	ควรเพิ่มจุดบริการน้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ประชาชนผ่อนคลายระหว่างรอรับบริการ	๗

ตารางที่ ๔.๑๘ ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน
๑.	หน่วยงานไม่มีการตรวจสอบแก้ไขการชำรุดเสียหายที่เกิดจากภัยธรรมชาติในส่วนของเส้นทางทำการเกษตร และแสงสว่างไฟฟ้าข้างถนนหนทาง	๔
๒.	การสร้างช่องระบายน้ำข้างถนนมีพื้นที่แคบเกินไปทำระบบท่อระบายน้ำอุดตันเพราะมีขยะหรือเศษไม้ไปติดอยู่น้ำไหลผ่านไม่ได้	๕
๓.	ปัญหาและข้อเสนอแนะที่ประชาชนได้เสนอออกไปไม่ได้รับการสนใจทำให้ประชาชนไม่อยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	๖

ตารางที่ ๔.๑๙ ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
๑.	ควรมีการจัดทีมงานเพื่อออกสำรวจและประเมินความเสียหายเตรียมพร้อมต่อการซ่อมบำรุงให้ใช้ได้ตามปกติโดยเร็ว	๔
๒.	ควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณสร้างระบบทางระบายน้ำใหม่ให้มีพื้นที่กว้างกว่าเดิมและมีช่องตะแกรงดักขยะมูลฝอยด้วย	๕
๓.	เจ้าหน้าที่ควรนำปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชนไปคิดวิเคราะห์แล้วพิจารณาว่าควรนำไปใช้หรือแก้ไขในแผนการพัฒนาได้หรือไม่ และลงมติให้ประชาชนได้รับทราบด้วย	๖

ตารางที่ ๔.๒๐ ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน
๑.	บุคลากรภายในองค์กรทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายเจ้าหน้าที่ขาดความเข้าใจในภาพรวมของการปฏิบัติงาน การทำงานยังได้ไม่ดีเท่าที่ควร	๖
๒.	เจ้าหน้าที่และประชาชนขาดการศึกษาการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ทำให้การทำงานเกิดการผิดพลาด	๓
๓.	เจ้าหน้าที่และประชาชนขาดความรู้เรื่องของระเบียบกฎหมายขององค์กรทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง	๔

ตารางที่ ๔.๒๑ ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
๑.	ควรจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจโดยการนำเสนอปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการปฏิบัติงานในแต่ละส่วนให้บุคลากรทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้เข้าใจ	๕
๒.	ควรจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจให้เจ้าหน้าที่และประชาชนพบปะพูดคุยสร้างความเข้าใจ และศึกษาเรียนรู้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ขององค์กรให้เข้าใจ	๓
๓.	ควรจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจให้เจ้าหน้าที่ผู้นำกลุ่มองค์กร ผู้นำตำบล ผู้นำหมู่บ้าน และประชาชนได้ศึกษาเรียนรู้เรื่องกฎหมายระเบียบข้อจำกัดขององค์กร	๔

๔.๔ ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์บุคคลเชิงลึกเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

การสัมภาษณ์นี้ มีจุดมุ่งหมายในการศึกษารวบรวมข้อมูลประกอบการวิเคราะห์เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ใน ๔ ด้าน คือ ๑) ประสิทธิผลด้านการให้บริการ ๒) ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ ๓) ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๔) ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา ซึ่งสรุปบทสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) จำนวน ๑๒ คน ดังต่อไปนี้

๑. ประสิทธิผลด้านการให้บริการ

๑) จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการให้บริการ พบว่า การให้บริการของเจ้าหน้าที่ยังขาดความเข้าใจในหลาย ๆ ด้าน เพราะเวลาที่ผู้มาใช้บริการมีข้อสงสัยยังไม่สามมารถให้ข้อมูลที่ตรงประเด็นได้ เพื่อให้เป็นที่พอใจแก่ประชาชนผู้มาใช้บริการกับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ เจ้าหน้าที่ควรจะพัฒนาตัวเองให้มีความรู้ที่กว้างขวางในการให้บริการ ส่วนด้านภาพลักษณ์ขององค์กรภายนอก คือ ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีหลายอย่างที่ต้องปรับปรุงให้พร้อมในการให้บริการอย่างเหมาะสม[๑]

๒) การที่จะทำให้การบริการเกิดประสิทธิผลนั้น ควรมีเทคนิค คือ การยิ้ม การเรียกชื่อผู้มาใช้บริการที่ไพรเราะ ไม่วิพากษ์วิจารณ์ ไม่โกหก ทำสิ่งที่ดีให้น่าจำ และควรที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้หาถึงจุดบกพร่องในการให้บริการขององค์กร ว่าด้านไหนส่วนไหนที่ทำให้เกิดความไม่พอใจ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของสถานที่หรือส่วนของบุคลากรในองค์กร[๒]

๓) การให้เจ้าหน้าที่และประชาชนที่มาใช้บริการเข้ามาสร้างความรู้และความเข้าใจในระเบียบกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ถูกต้องตรงกัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่กับผู้ที่มาใช้บริการได้เข้าใจถึงหลักการระเบียบต่าง ๆ และข้อจำกัดขององค์กรจะได้ไม่มีข่อสงสัย และทำแผนภาพอธิบายข้อจำกัดขององค์กรทำให้เกิดการเข้าใจแก่ผู้มาใช้บริการมากขึ้น[๓]

๔) การให้บริการโดยการสอบถามความเห็นเกี่ยวกับจุดบกพร่องขององค์กรกับประชาชนผู้ที่มาใช้บริการ และนำปัญหานั้นมาคิดวิเคราะห์ และแสดงให้ประชาชนผู้มาใช้บริการได้รับทราบในการแก้ปัญหาแต่ละจุดของการให้บริการ เมื่อได้ปัญหานั้นแล้วเสนอแก่ประชาชนว่าจะทำการแก้ไขปัญหานี้ให้ถูกต้องตามความเหมาะสม จึงสรุปปัญหาแล้วทำการแก้ไขและพัฒนาต่อไป[๔]

---

[๑] สัมภาษณ์ นายสันติพงษ์ เบามะเริง, ปลัดรักษาราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๒] สัมภาษณ์ นางมัลลิกา ศิริปรุ, นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๓] สัมภาษณ์ นายทวีศักดิ์ นิจเกษม, ผู้อำนวยการกองช่างตำบลบ้านใหม่, ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๔] สัมภาษณ์ นางจันทร์เพ็ญ จงเลี่ยมกลาง, ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมตำบลบ้านใหม่, ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

๕) เวลาที่พูดคุยกับประชาชนหรือผู้ใช้บริการควรพูดด้วยรอยยิ้ม ไม่ว่าจะพูดต่อหน้าหรือพูดผ่านโทรศัพท์ น้ำเสียงต้องสามารถบ่งบอกได้ว่ากำลังยิ้มอยู่ ซึ่งประชาชนหรือผู้ใช้บริการสามารถรับรู้ถึงทัศนคติได้ในเวลานั้น แม้ว่าเจ้าหน้าที่อาจจะไม่เห็นด้วยกับผู้ใช้บริการ ก็ต้องยังควบคุมอารมณ์ สีหน้า และน้ำเสียงเอาไว้เช่นเดิม ทั้งนี้ที่ขาดไม่ได้คือ การแสดงความรู้สึกเห็นใจและเข้าใจผู้ใช้บริการเสมอ ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้บริการยังคงรู้สึกดี และคิดว่าเขาได้รับประสบการณ์ที่ดีในครั้งนี้ด้วย[๕]

๖) เจ้าหน้าที่บริการผู้มาใช้บริการทุกคน สามารถปรับปรุงการให้บริการ ที่น่าประทับใจได้ด้วยการเรียกชื่อผู้ใช้บริการ เจ้าหน้าที่อาจเริ่มต้นด้วยการบอกชื่อของตัวเองก่อน จากนั้นจึงถามชื่อของผู้ใช้บริการ เวลาที่พูดคุยกับผู้ใช้บริการอาจเรียกชื่อเขา เพื่อแสดงออกถึงความเอาใจใส่ ซึ่งจะสร้างความประทับใจ และทำให้รู้สึกเหมือนกับว่าเจ้าหน้าที่เป็นเพื่อนเป็นคนสนิท ทำให้รู้สึกผ่อนคลายเวลาที่อยู่กับเพื่อน ดังนั้นควรปฏิบัติกับผู้ใช้บริการให้เป็นเหมือนคนคุ้นเคย[๖]

๗) สิ่งหนึ่งที่เจ้าหน้าที่บริการผู้มาใช้บริการควรพึงระมัดระวัง คือ การวิพากษ์วิจารณ์ผู้ที่มาใช้บริการซึ่งเป็นการแสดงทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ที่มาใช้บริการ แสดงให้เห็นถึงการสะท้อนต่อการบริการที่ยอดแย่ ไม่น่าประทับใจ ทำให้ผู้มาใช้บริการเกิดการฝังใจไม่อยากมาใช้บริการ และอาจส่งผลเสียในด้านภาพพจน์ขององค์กรอีกด้วย[๗]

๘) องค์กรและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการประชาชนที่มาใช้บริการ ต้องรู้เสียก่อนว่าผู้มาใช้บริการในแต่ละรายที่เข้ามาติดต่องานหรือใช้บริการว่าเขาคือใคร มีบุคลิก พฤติกรรม สไตล์เป็นอย่างไร รวมทั้งรับรู้และเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้ที่มาใช้บริการ ในสถานการณ์ที่เราให้บริการอยู่ด้วย เพื่อลดการมีปากเสียงกันที่ก่อให้เกิดการเสียภาพลักษณ์ขององค์กร[๘]

๙) เจ้าหน้าที่ควรพูดจาด้วยความจริง ไม่พูดโกหก ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่รู้ว่าจะตอบคำถามผู้มาใช้บริการอย่างไร แทนที่จะโกหกควรให้ผู้มาใช้บริการรอก่อนสักครู่ เพื่อที่จะหาคนที่สามารถตอบคำถามได้มาช่วยคุยกับผู้มาใช้บริการ สิ่งนี้จะทำให้ดูดีในสายตาผู้มาใช้บริการ เพราะทำให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาให้เป็นอย่างดี[๙]

๑๐) ระหว่างที่พูดคุยกับผู้มาใช้บริการนั้น ไม่อาจราบรื่นได้ง่ายดาย แต่สิ่งที่สำคัญอยู่ที่ตอนจบไม่ว่าจะเกิดปัญหาใด ๆ ขึ้นก็ตาม เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการจะต้องทำให้การสนทนาสิ้นสุดด้วยความพึงพอใจ ไม่ว่าผู้มาใช้บริการจะพอใจหรือไม่พอใจก็ตาม ตอนจบที่สวยงามจะทำให้ผู้มาใช้บริการเปลี่ยนความคิดและรู้สึกเป็นมิตรกับผู้ให้บริการและองค์กรมากขึ้น ควรขอบคุณและถามว่าต้องการให้ช่วยเหลืออย่างอื่นอีกหรือไม่ จะช่วยให้สามารถสร้างตอนจบที่ดีในใจของผู้มาใช้บริการได้[๑๐]

---

[๕] สัมภาษณ์ นายเซ็ง ท้องที่พิมาย, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่, ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๖] สัมภาษณ์ นายณัฐพล ปลีกกลาง, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๗] สัมภาษณ์ นางสาวสิริจรรยา อุมานนท์, ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๒ ตำบลบ้านใหม่, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๘] สัมภาษณ์ นางบัวขาว ภาคสันเทียะ, ราษฎรหมู่ ๕ ตำบลบ้านใหม่, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๙] สัมภาษณ์ นางทองใบ น้อยทะเล, ราษฎรหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่, ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๑๐] สัมภาษณ์ นายจีรวัฒน์ ดวงกระโทก, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

๑๑) เจ้าหน้าที่ควรค้นหาข้อมูลความต้องการของประชาชนที่มาใช้บริการ นั้นก็คือ การตั้งคำถามเพื่อสืบค้นความต้องการที่แท้จริงของประชาชนที่มาใช้บริการ นั้นจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ ให้การบริการได้ตรงกับใจของผู้มาใช้บริการได้มากยิ่งขึ้น เพื่อทำให้เห็นว่าประชาชนที่มาใช้บริการเป็นเหมือนคนที่เจ้าหน้าที่รู้ใจไปเสียแล้ว[๑๑]

๑๒) เจ้าหน้าที่ควรคิดหาวิธีการเพื่อคอยแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนที่มาใช้บริการ โดยทำให้เปลี่ยนความรู้สึกจากอารมณ์ไม่ดี อารมณ์ไม่สบายใจหรือโกรธ ให้กลับมาเป็นความรู้สึกประทับใจ องค์กรต้องมีการออกแบบวางแผนให้ดีเสียก่อนว่าอะไรบ้างคือ สิ่งที่สามารถให้ข้อเสนอผู้มาใช้บริการจนเกิดรู้สึกประทับใจได้ [๑๒]

สรุปว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการนั้นจะสำเร็จได้ต้องมีองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น บุคลากรในองค์กร ประชาชนให้ความร่วมมือ และงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาดำเนินงานตามแผนที่ได้วางไว้ และการสรุปผลของปัญหา และแนวทางแก้ไข ควรให้องค์การบริหารส่วนตำบลกระจายรูปแบบแผนงาน โดยส่งมายังผู้นำชุมชนหรือผ่านสื่อออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ตลอดเวลา ก่อให้เกิดการช่วยคิดและตัดสินใจในข้อบกพร่องได้อย่างรวดเร็ว ทำให้การทำงานออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

---

[๑๑] สัมภาษณ์ นางสายม่าน มะลิลา, ราษฎรหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๑๒] สัมภาษณ์ นายพงษ์เทพ กองโพธิ์, ราษฎรหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

ประเด็นสำคัญด้านการให้บริการ

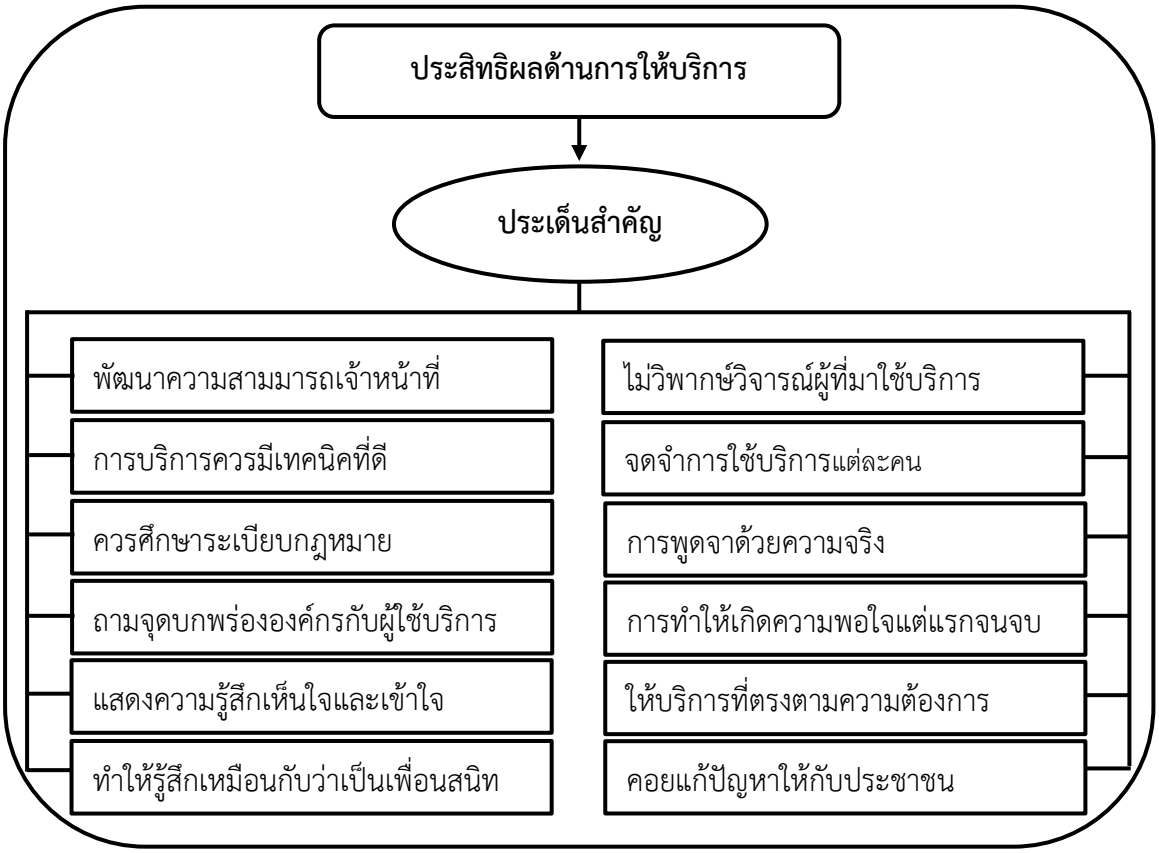

แผนภาพที่ ๔.๑ ประเด็นสำคัญด้านการให้บริการ

๒. ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

๑) จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ พบว่า การบริการที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพขององค์กรอย่างเป็นรูปธรรม คือ องค์กรสามารถช่วยให้ประชาชนสำเร็จความประสงค์ในรูปแบบของการให้บริการในเรื่องของสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารหรือบุคลากรที่ทำให้ประชาชนที่มาใช้บริการได้รับรู้ถึงความใส่ใจในการให้บริการนั้น ๆ[๑๓]

๒) การมีลักษณะของการให้บริการที่เป็นรูปธรรมและคุณธรรมถือเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในการสร้างความไว้วางใจ เพื่อให้ผู้รับบริการได้สัมผัสถึงความเอาใจใส่ในการบริการ เจ้าหน้าที่จึงทำหน้าที่ให้บริการด้วยความจริงใจ และเต็มความสามารถให้บริการแก่ประชาชนที่มาใช้บริการอย่างเที่ยงตรงและเป็นธรรม[๑๔]

๓) เจ้าหน้าที่ได้จัดสถานที่ทั้งภายนอกละภายในองค์กร ไว้ให้ประชาชนที่มาใช้บริการได้เกิดความสะดวกตามความสามารถของพื้นฐานขององค์กร ซึ่งได้บ่งบอกถึงความตั้งใจของผู้ให้บริการ

---

[๑๓] สัมภาษณ์ นายสันติพงษ์ เบามะเริง, ปลัดรักษาราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๑๔] สัมภาษณ์ นางมัลลิกา ศิริปรุ, นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

ว่าเต็มใจให้บริการหรือไม่ การให้บริการจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใส่ใจในเรื่องของศักยภาพของวัตถุดิบและเจ้าหน้าที่บุคลกรมาเป็นที่หนึ่ง[๑๕]

๔) ในฐานะผู้บริหารต้องดึงความสามารถของเจ้าหน้าที่ หรือคนในองค์กรในด้านดีและมีคุณธรรมออกมาใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างเที่ยงตรง และมีคุณภาพพร้อมใส่ใจต่อประชาชนที่มาใช้บริการทำให้ประชาชนนั้นมองเห็นได้ว่า องค์กรมีความพร้อมในการให้บริการและอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ อย่างดีเยี่ยม[๑๖]

๕) เจ้าหน้าที่สามารถให้ความช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ทุกระดับการบริการให้กับประชาชนที่มาใช้บริการติดต่องาน โดยการให้บริการที่ดีประชาชนก็เกิดความมั่นใจและเชื่อใจจากเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ทำให้เกิดความไว้วางใจทุกครั้งที่มาใช้บริการอุ่นใจในการใช้บริการ[๑๗]

๖) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่สามารถให้การบริการที่แสดงให้เห็นเป็นรูปธรรม คือการจัดเครื่องอำนวยความสะดวก สถานที่ เอกสารที่เกี่ยวข้อง และเจ้าหน้าที่บุคลากรเอาไว้ต้อนรับประชาชนที่เข้ามาใช้บริการ ประชาชนที่มาใช้บริการรู้สึกเกิดความสะดวกในการติดต่องานของหน่วยงาน[๑๘]

๗) เจ้าหน้าที่ควรสร้างบรรยากาศการทำงานให้ประชาชนที่มาติดต่องานเกิดความรู้สึกว่าเป็นกันเองในเวลามาใช้บริการ เจ้าหน้าที่บุคลากรทุกคนในหน่วยงานต้องมีสัมพันธไมตรีที่ดีต่อผู้มาใช้บริการ การแสดงออกของเจ้าหน้าที่ถึงกริยาท่าทางที่เรียบร้อย การพูดจาที่สุภาพ เคารพต่อผู้มาใช้บริการ[๑๙]

๘) ส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างรอรับบริการนั้นไม่ค่อยมี เพราะเวลาประชาชนที่มาติดต่องานอาจได้นั่งรอคิวจึงสมควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้รองรับประชาชนผู้มาใช้บริการ เช่น ที่นั่ง น้ำดื่ม อินเทอร์เน็ตหรือจอภาพแสดงแผนผังขององค์กรให้ประชาชนได้ดูเพื่อรับรู้ข่าวสารของหน่วยงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องในการติดต่องานต้องมีไว้รองรับอย่างครบถ้วน[๒๐]

๙) สถานที่ภายในมีการจัดระบบที่ง่ายต่อการให้บริการ สะอาด สว่าง สงบ รู้สึกถึงความเบาสบาย ปลอดภัย ไม่รู้สึกกังวล และเจ้าหน้าที่บุคลากรในหน่วยงานแต่งกายสะอาดดูเรียบร้อยควรต่อการให้บริการ ทำให้ผู้มาใช้บริการเกิดความเชื่อถือว่างานที่มาติดต่อต้องสำเร็จเรียบร้อยไม่มีปัญหาติดตามมาในภายหลัง[๒๑]

---

[๑๕] สัมภาษณ์ นายทวีศักดิ์ นิจเกษม, ผู้อำนวยการกองช่างตำบลบ้านใหม่, ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๑๖] สัมภาษณ์ นางจันทร์เพ็ญ จงเลี่ยมกลาง, ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมตำบลบ้านใหม่, ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๑๗] สัมภาษณ์ นายเซ็ง ท้องที่พิมาย, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่, ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๑๘] สัมภาษณ์ นายณัฐพล ปลีกกลาง, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๑๙] สัมภาษณ์ นางสาวสิริจรรยา อุมานนท์, ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๒ ตำบลบ้านใหม่, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๒๐] สัมภาษณ์ นางบัวขาว ภาคสันเทียะ, ราษฎรหมู่ ๕ ตำบลบ้านใหม่, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๒๑] สัมภาษณ์ นางทองใบ น้อยทะเล, ราษฎรหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่, ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

๑๐) สถานที่จอดรถในองค์กรควรจัดอย่างเป็นระบบระเบียบ และเพียงพอเพราะพื้นที่จอดรถยังไม่ชัดเจน ควรมีการจัดแยกพื้นที่ไว้สำหรับจอดรถจักรยานยนต์และรถยนต์ เพื่อให้ง่ายในการเข้ามาติดต่อขอใช้บริการกับหน่วยงาน เป็นการสร้างระบบระเบียบภาพลักษณ์ภายนอกได้เป็นอย่างดี[๒๒]

๑๑) การให้บริการต่อประชาชนหน่วยงานที่จะให้บริการได้ดี นอกจากต้องดีภายในแล้วภายนอกยังต้องจัดระบบให้ดีด้วย บวกกับมีเจ้าหน้าที่บุคลากรที่ดีมีความรู้ความสามารถทักษะการทำงานที่ดีมากไปด้วยประสบการณ์คู่กับอุปกรณ์ที่ทันสมัยด้วยจะทำให้องค์กรเกิดความน่าเชื่อถือได้อีกด้วย[๒๓]

๑๒) การให้บริการของเจ้าหน้าที่ในองค์กรยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนที่มาใช้บริการได้มากนักเพราะยังขาดปัจจัยอีกหลายอย่างในการให้บริการแก่ประชาชน เพื่อให้ผู้มาใช้บริการเกิดความประทับใจ และมั่นใจควรที่จะบริการอย่างถูกต้องเที่ยงตรงอย่างเป็นธรรม ไม่ทำงานผิดพลาดอันจะก่อให้เกิดเสียความไว้วางใจแก่ผู้ที่จะมาใช้บริการ[๒๔]

สรุปว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ เป็นลักษณะของความสามารถขององค์กรในการจัดการวัตถุสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนหรือผู้มาใช้บริการและบุคลากรในหน่วยงานที่ให้บริการที่ดีแก่ประชาชน โดยทำให้ประชาชนเห็นความสามารถและสามารถคาดคะเนคุณภาพในการให้บริการได้ชัดเจน เช่น เจ้าหน้าที่มีการจัดสถานที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย แบ่งสัดส่วนแผนกได้อย่างลงตัวง่ายต่อการติดต่องาน มีความสะดวกสบาย เครื่องมืออุปกรณ์ครบครันมีความทันสมัยและง่ายต่อการใช้งาน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่มาใช้บริการหน่วยงานทุกหน่วยควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการ เพราะจะนำไปสู่ประสิทธิผลขององค์กรด้านพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นอย่างดี

---

[๒๒] สัมภาษณ์ นายจีรวัฒน์ ดวงกระโทก, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๒๓] สัมภาษณ์ นางสายม่าน มะลิลา, ราษฎรหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๒๔] สัมภาษณ์ นายพงษ์เทพ กองโพธิ์, ราษฎรหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

ประเด็นสำคัญด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

แผนภาพที่ ๔.๒ ประเด็นสำคัญด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

๓. ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑) จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า โครงการทุกโครงการระบบสาธารณะเกี่ยวกับไฟฟ้า ระบบน้ำประปา ถนนหนทาง บุคลากรในหน่วยงานต้องมีทักษะความรู้ความสามารถและชำนานการในการปฏิบัติงาน ทำด้วยความตั้งใจจริงใจใส่ใจ โดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมไม่มีผลประโยชน์อื่นแอบแฝงในแต่ละโครงการหรือแผนงานนั้น ๆ ด้วยการสร้างเส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน สร้างเส้นทางระบายน้ำที่มีมาตรฐาน การระบายน้ำสะดวกน้ำไม่ท่วมขังขายเขตไฟฟ้าและแสงสว่างสาธารณะไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง สร้างระบบประปาในตำบลให้มีใช้อย่างเพียงพอ มีการติดป้ายจราจรในจุดที่เสี่ยงอันตราย วางผังชุมชนเพื่อรองรับการเจริญเติบโตอย่างมีระเบียบแบบแผน และรับฟังเหตุผลของประชาชนในการร้องทุกข์ในทุก ๆ ด้าน[๒๕]

๒) จัดกิจกรรมสร้างกระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ เกี่ยวกับปัญหาในด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เกิดควารู้ความเข้าใจในแต่ละปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง เจ้าหน้าที่

---

[๒๕] สัมภาษณ์ นายสันติพงษ์ เบามะเริง, ปลัดรักษาราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

ควรมีอำนาจตัดสินใจบางอย่าง เพื่อใช้ในกระบวนการปฏิบัติงาน เมื่อเกิดปัญหาฉุกเฉินขึ้นมาสามารถตัดสินใจได้ทันที[๒๖]

๓) ในการทำงานระหว่างเจ้าหน้าที่และประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน จึงจำเป็นต้องมีการติดต่อประสานงาน และทำความเข้าใจต่อกันมีข้อตกลงร่วมกันกับประชาชนในเขตพื้นที่ที่ประสบปัญหา เพื่อวิเคราะห์แผนงานที่ต้องการแก้ไขในปัญหาด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่ดียิ่งขึ้นไป[๒๗]

๔) การทำงานในด้านโครงสร้างพื้นฐานนี้ในแต่ละแผนงานควรเปิดโอกาสให้ผู้นำชุมชนหรือประชาชนได้เข้าไปสัมผัสหน้างานจริงจะทำให้ทราบชัดในแต่ละกระบวนการทำงานเป็นอย่างไร มองเห็นจุดปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างหน้างานแล้วนำปัญหานั้นมาวิเคราะห์เพื่อแก้ไขได้อย่างรวดเร็วช่วยลดระยะเวลาการทำงานให้สั้นลงด้วย[๒๘]

๕) การที่ผู้นำชุมชนและประชาชนเข้ามาเรียนรู้ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถเข้าใจทุกส่วนของแผนงานมองออกถึงระบบสายงาน ทำให้ง่ายต่อการทำงานกันเป็นทีมระหว่างเจ้าหน้าที่ขององค์กรกับประชาชน เมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการทำงานร่วมกันที่ดีทั้งสองฝ่ายก็จะประสบผลสำเร็จได้[๒๙]

๖) การทำงานของเจ้าหน้าที่ในองค์กรใช่ว่าจะทำงานแต่ในสำนักงานเท่านั้น ควรดูแลสอดส่องให้ทั่วถึงเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ทุกปัญหาอาจจะเกิดขึ้นได้ แต่ถ้าเจ้าหน้าที่มีการวางแผนป้องกันที่ดี ก็สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างทันท่วงทีรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง[๓๐]

๗) องค์กรควรมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ขององค์กรเอง ผู้นำชุมชนและประชาชนผู้ที่มามีส่วนร่วมได้เข้าใจในด้านของกฎระเบียบต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องระเบียบต่าง ๆ ทำให้การดำเนินงานหรือการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เป็นที่เข้าใจและไม่มีข้อคล่องใจ[๓๑]

๘) องค์กรควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับแผนการดำเนินงานและความรู้ด้านกฎหมายต่าง ๆ ทำให้เจ้าหน้าที่และประชาชนทำงานร่วมกันได้ถูกต้องโดยไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมืองทำให้ทุกฝ่ายไม่เกิดความกังวลใจในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้เกิดความสุขในการทำงาน[๓๒]

๙) ในการทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานจะต้องสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนที่ได้ร่วมทำงานด้วยกันว่ามีความปลอดภัย และมีการป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใด

---

[๒๖] สัมภาษณ์ นางมัลลิกา ศิริปรุ, นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๒๗] สัมภาษณ์ นายทวีศักดิ์ นิจเกษม, ผู้อำนวยการกองช่างตำบลบ้านใหม่, ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๒๘] สัมภาษณ์ นางจันทร์เพ็ญ จงเลี่ยมกลาง, ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมตำบลบ้านใหม่, ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๒๙] สัมภาษณ์ นายเซ็ง ท้องที่พิมาย, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่, ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๓๐] สัมภาษณ์ นายณัฐพล ปลีกกลาง, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๓๑] สัมภาษณ์ นางสาวสิริจรรยา อุมานนท์, ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๒ ตำบลบ้านใหม่, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๓๒] สัมภาษณ์ นางบัวขาว ภาคสันเทียะ, ราษฎรหมู่ ๕ ตำบลบ้านใหม่, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

มีมาตรการแบบไหนที่พอจะสร้างความน่าเชื่อถือให้กับประชาชนได้ ในส่วนของด้านความปลอดภัย เพื่อให้การทำงานได้อย่างอุ่นใจในการพัฒนาท้องถิ่นและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ[๓๓]

๑๐) การที่หน่วยงานองค์กรนี้จะพัฒนาท้องถิ่นนี้ให้เกิดประสิทธิผลขึ้นมานั้น เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายรวมถึงประชาชนต้องได้รับทราบถึงแผนงานหรือกระบวนการคิดวิเคราะห์ ปฏิบัติการ ติดตามผล และตรวจสอบทุกขั้นตอนในการพัฒนา ทำให้มองเห็นภาพรวมของปัญหานั้นได้และง่ายต่อการตรวจสอบแก้ไข[๓๔]

๑๑) สิ่งที่จะทำให้ประชาชนสามารถมองเห็นจุดบกพร่องของกระบวนการทำงานในองค์กรนั้น คือการยอมรับ ใส่ใจ รับฟัง สอดส่อง ดูแล ทำให้เป็นเหมือนว่าทุกส่วนของเขตพื้นที่ อบต.นั้นเป็นสิ่งที่จะช่วยให้การดำเนินชีวิตเป็นไปตามความประสงค์ควรที่จะดูแลรักษา และปรับปรุงพัฒนาท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้นไป[๓๕]

๑๒) ทุกฝ่ายจะสามารถแนะนำแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้จากการใส่ใจในทุก ๆ ปัญหาจะเป็นการเปิดทางให้ผลการดำเนินงานนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้แน่นอนในทุกส่วนของโครงการหรือทุกกิจกรรมต้องแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการทำงานของทั้งสองฝ่าย ทำให้ทั้งสองฝ่ายเกิดความมั่นใจว่าสามารถที่จะพัฒนาท้องถิ่นในเขตนี้ได้ดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างแน่นอน[๓๖]

สรุปว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การที่จะทำให้แผนพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานเกิดประสิทธิผลนั้น ต้องอาศัยทักษะความรู้ความสามารถของบุคลากรแต่ละฝ่ายในองค์กรและความร่วมมือของประชาชน การร่วมกันคิดร่วมกันทำ สร้างความสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้สัมผัสในหน้างานจริง ทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการของแผนงาน มีส่วนในการคิด วิเคราะห์ ปฏิบัติการ ติดตามผลงาน และสามารถตรวจสอบผลงานได้ เพื่อหาจุดบกพร่องของของหน่วยในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละส่วน ทำให้สามารถตรวจพบปัญหาของการทำงานได้ง่ายและนำปัญหาของการทำงานไปร่วมกันคิดวิเคราะห์ในแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง

---

[๓๓] สัมภาษณ์ นางทองใบ น้อยทะเล, ราษฎรหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่, ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๓๔] สัมภาษณ์ นายจีรวัฒน์ ดวงกระโทก, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๓๕] สัมภาษณ์ นางสายม่าน มะลิลา, ราษฎรหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๓๖] สัมภาษณ์ นายพงษ์เทพ กองโพธิ์, ราษฎรหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

ประเด็นสำคัญด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนภาพที่ ๔.๓ ประเด็นสำคัญด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๔. ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา

๑) จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการเรียนรู้และพัฒนา พบว่า องค์กรได้เปิดโอกาสให้ผู้นำชุมชนและประชาชนได้ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับแผนการดำเนินงาน แต่ประชาชนไม่ค่อยมีเวลาในการให้ความร่วมมือในการรับฟังข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ ของการปฏิบัติงาน[๓๗]

๒) การที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ขององค์กรและประชาชนได้เข้าใจในแผนการดำเนินงาน สภาพปัญหาต่าง ๆ แนวทางในการแก้ไข เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีควรหาช่องทางให้ประชาชนได้สละเวลามาเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเกิดการเพิ่มศักยภาพเพิ่มเติมให้ตัวเองในการเรียนรู้ในระบบแผนงานและการปฏิบัติ[๓๘]

๓) การที่จะสามารถเข้าใจแผนงานหรือระบบการทำงานนั้นได้ เจ้าหน้าที่บุคลากรและประชาชนจะต้องทำงานเรียนรู้คู่กันไปเพราะประชาชนนั้นสามารถสัมผัสถึงปัญหาได้ดีกว่า

---

[๓๗] สัมภาษณ์ นายสันติพงษ์ เบามะเริง, ปลัดรักษาราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๓๘] สัมภาษณ์ นางมัลลิกา ศิริปรุ, นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

เจ้าหน้าที่องค์กร เมื่อเกิดปัญหาตรงจุดไหนประชาชนสามารถแจ้งเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการแก้ไขได้ทันที[๓๙]

๔) เมื่อเจ้าหน้าที่ละประชาชนได้เรียนรู้ซึ้งกันแล้วการสื่อสารทั้งสองฝ่ายจะเข้าใจกันได้ดีมากขึ้น มีการพูดคุยทำความเห็นให้ตรงกัน จึงเกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปด้วยกัน การประสานงานในแต่ละส่วนก็จะเร็วขึ้นทำให้สามารถที่จะวางแผน และแก้ไขปัญหาได้ตามความต้องการของประชาชน[๔๐]

๕) การเรียนรู้และพัฒนาเป็นเหตุทำให้เจ้าหน้าที่และประชาชนได้เข้าใจในภาพรวมของแผนงาน การปฏิบัติงาน ปัญหาต่าง ๆ ทำให้สามารถที่จะมุ่งแก้ไขปัญหาในส่วนของแผนงานทุก ๆ ด้านได้ เพราะการศึกษาเรียนรู้ในแผนกระบวนการก่อให้เกิดผลสำเร็จในการทำงานทุกระดับชั้นเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล[๔๑]

๖) การจัดกิจกรรมเพื่อศึกษาเรียนรู้และทำความเข้าใจในแต่ละกระบวนการของแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์กรควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีการศึกษาและเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการเรียนรู้ของแผนการดำเนินงานทุกส่วนของ อบต. เพื่อให้ประชาชนสามารถกำหนดและนำเสนอนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาเองได้[๔๒]

๗) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ก้าวหน้า เจ้าหน้าที่และประชาชนควรค้นหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาแบบใหม่ ค้นหาเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแผนการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ในการสร้างความพร้อมของการพัฒนาท้องถิ่น เมื่อทั้งสองฝ่ายเกิดความพร้อมแก่การพัฒนาท้องถิ่น การทำงานก่อให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ พัฒนาการของบ้านเมืองก็สามารถดีขึ้นได้[๔๓]

๘) ประสิทธิผลการเรียนรู้และพัฒนาจะประสบผลสำเร็จได้มิใช่จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ตามชุมชนเพียงอย่างเดียว ในปัจจุบันนั้นทุกคนมีโทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถรับข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว องค์กรควรสร้างเครือข่ายช่องทางเพื่อส่งข้อมูลข่าวสารทางโลกออนไลน์เพื่อการรับรู้ข่าวสารที่รวดเร็วเป็นประโยชน์ต่อประชาชนทุกคน[๔๔]

๙) การกระจายองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาแผนงานไปตามสื่อต่าง ๆ ทางไลน์หรือเฟซบุ๊กที่เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้และพัฒนาของประชาชน ให้ประชาชนได้รับรู้นโยบายใหม่ ๆ การพัฒนาการสิ่งใหม่ ๆ ให้ผู้คนได้รู้ข่าวสารไม่เกิดความล้าหลังทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง[๔๕]

๑๐) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นบางหน่วยงานอาจมองข้ามประชาชนซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปในทิศทางที่ดีได้ ฉนั้นองค์กรควรมีการวางแผนร่วมกับประชาชน

---

[๓๙] สัมภาษณ์ นายทวีศักดิ์ นิจเกษม, ผู้อำนวยการกองช่างตำบลบ้านใหม่, ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๔๐] สัมภาษณ์ นางจันทร์เพ็ญ จงเลี่ยมกลาง, ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมตำบลบ้านใหม่, ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๔๑] สัมภาษณ์ นายเซ็ง ท้องที่พิมาย, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่, ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๔๒] สัมภาษณ์ นายณัฐพล ปลีกกลาง, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๔๓] สัมภาษณ์ นางสาวสิริจรรยา อุมานนท์, ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๒ ตำบลบ้านใหม่, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๔๔] สัมภาษณ์ นางบัวขาว ภาคสันเทียะ, ราษฎรหมู่ ๕ ตำบลบ้านใหม่, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๔๕] สัมภาษณ์ นางทองใบ น้อยทะเล, ราษฎรหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่, ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มาเรียนรู้รับฟังแผนการดำเนินงาน ทำให้ประชาชนได้เรียนรู้กระบวนการทำงานขององค์กรมากขึ้น[๔๖]

๑๑) เพื่อให้เกิดความไว้วางใจต่อกันในการทำงานก็ควรที่จะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ในองค์กรกับประชาชนได้เรียนรู้นิสัยใจคอต่อกัน มีกิจกรรมที่ดีต่อกันเพื่อทำให้เกิดมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงานบรรยากาศการทำงานจะไม่ตึงเครียดจนเกินไป[๔๗]

๑๒) การสร้างความรู้ความเข้าใจโดยนำเสนอปัญหา และอุปสรรคที่เกิดจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนา ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ระเบียบปฏิบัติขององค์กรให้กับบุคลากรทุกระดับและรวมถึงสร้างความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไปด้วยและสร้างความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ รวมถึงข้อจำกัดขององค์กร ให้ผู้นำกลุ่มองค์กร ผู้นำภายในตำบล รวมถึงประชาชนทั่วไป โดยการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในระบบของแผนพัฒนาท้องถิ่น และตรวจสอบแผนการทำงานทุกขั้นตอน โดยการประชุมระดับตำบลหรือหมู่บ้าน[๔๘]

สรุปว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา การที่จะสร้างให้บุคลากรในหน่วยงานและประชาชนให้เกิดศักยภาพเพิ่มขึ้นต้องมีการเปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกัน ก่อให้เกิดความไว้เนื้อเชื่อใจกัน ทำให้กล้าแสดงออกในการทำโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ และมีความเข้าใจในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การจัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจในแต่ละขบวนการของแผนพัฒนาทำให้เจ้าหน้าที่และประชาชนสามารถเข้าใจมองออกถึงภาพรวมในการทำงานได้ และควรได้มีการศึกษาและเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการเรียนรู้ของแผนการดำเนินงานเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับตนเอง ผู้นำองค์กร ผู้นำภายในตำบล รวมถึงประชาชนทั่วไปต้องเปิดใจเรียนรู้รับฟังในขบวนการทำงานขององค์กรจะทำให้รู้ถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการทำโครงการหรือการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น และเรียนรู้ในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบรวมถึงข้อจำกัดขององค์กรทำให้ง่ายต่อระบบขั้นตอนการทำงาน

---

[๔๖] สัมภาษณ์ นายจีรวัฒน์ ดวงกระโทก, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๔๗] สัมภาษณ์ นางสายม่าน มะลิลา, ราษฎรหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

[๔๘] สัมภาษณ์ นายพงษ์เทพ กองโพธิ์, ราษฎรหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

ประเด็นสำคัญด้านการเรียนรู้และพัฒนา

แผนภาพที่ ๔.๔ ประเด็นสำคัญด้านการเรียนรู้และพัฒนา

๔.๕ องค์ความรู้

จากการวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ดังนี้

๔.๕.๑ องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้องค์ความรู้จากการวิจัย ดังแสดงในแผนภาพที่ ๔.๕

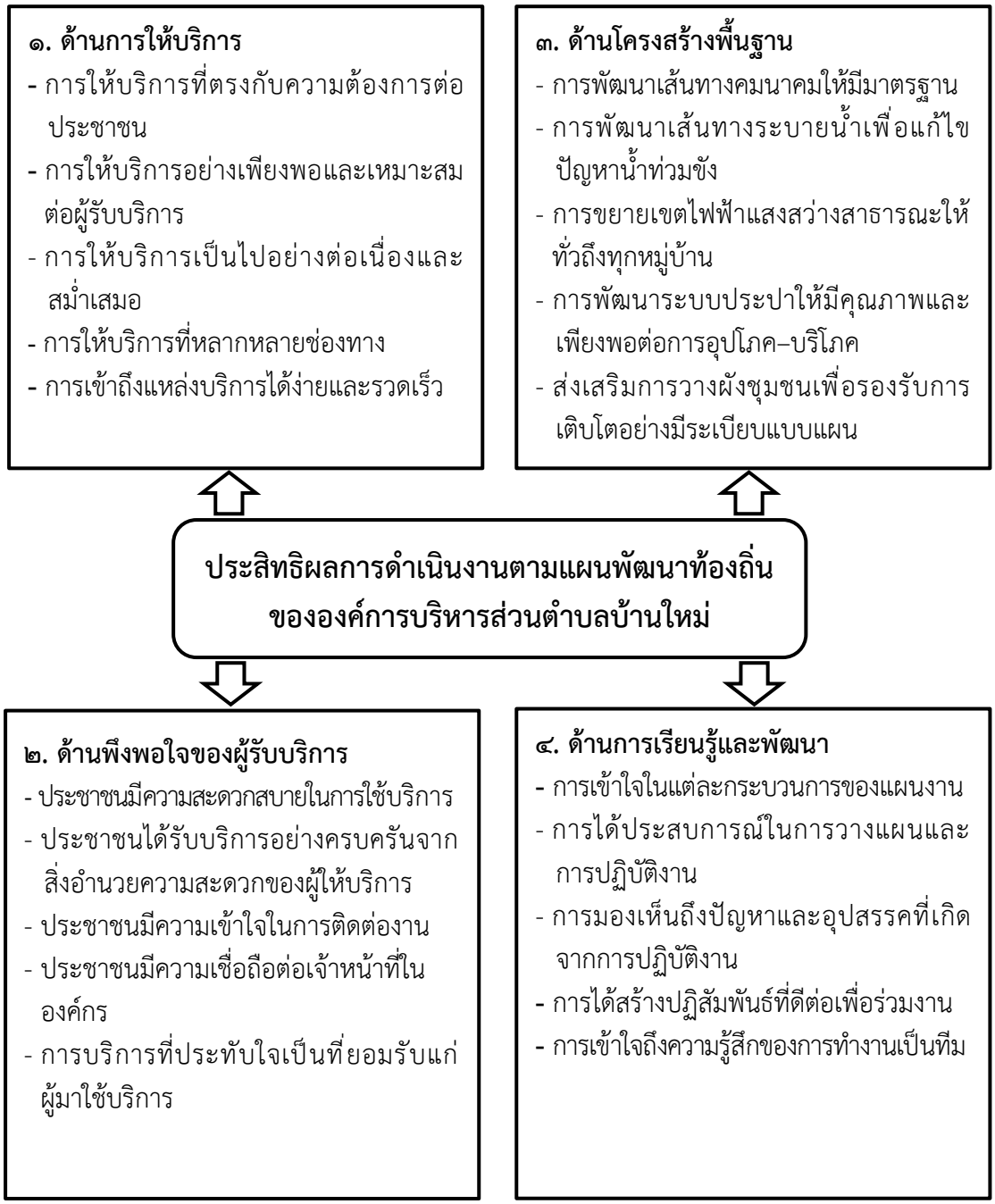

แผนภาพที่ ๔.๕ องค์ความรู้จากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา”

สรุปได้ว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นประกอบไปด้วย ๔ ด้าน ซึ่งแต่ละด้านมีข้อค้นพบที่สำคัญ คือ

๑. ด้านการให้บริการ

การให้บริการของเจ้าหน้าที่ยังขาดความเข้าใจหลายด้าน เพื่อให้เป็นที่พอใจแก่ประชาชนผู้มาใช้บริการกับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ เจ้าหน้าที่ควรจะพัฒนาตัวเองให้มีความรู้ที่กว้างขวางในการให้บริการ ส่วนด้านภาพลักษณ์ขององค์กรภายนอก คือ ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีหลายอย่างที่ต้องปรับให้พร้อมในการให้บริการอย่างเหมาะสม การที่จะทำให้ประชาชนหรือผู้มารับบริการนั้นเกิดความสะดวกสบายง่ายต่อการใช้บริการขององค์กรมากที่สุด การบริการต้องแสดงความเต็มใจทุก ๆ ด้าน โดยถูกต้องตามกฎหมายบ้านเมือง การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเจ้าหน้าที่และองค์กร ผู้บริการจะต้องทำให้ผู้รับบริการเกิดความมั่นใจ โดยเจ้าหน้าที่บริการให้บริการต้องแสดงออกถึงความรู้ความสามารถ มีทักษะการทำงานที่ดีเพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความมั่นใจ รวมถึงการสื่อสารที่ดี ที่ตรงกับความต้องการของประชาชนหรือผู้มาใช้บริการอีกด้วย การทำหน้าที่ด้วยความจริงใจและตั้งใจจะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการยอมรับนับถือของผู้มาใช้บริการ แสดงศักยภาพให้ปรากฏแก่สายตาผู้ที่มารับบริการจะเป็นการสร้างภาพพจน์ให้แก่องค์กรเป็นอย่างดี

๒. ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

การบริการอย่างเป็นรูปธรรมเป็นลักษณะที่ปรากฏให้เห็นสิ่งที่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนหรือผู้มาใช้บริการ ในด้านของสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เอกสารที่ใช้ในการติดต่อ และบุคลากรที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้มาใช้บริกการได้ชัดเจน การให้บริการเป็นเรื่องที่สำคัญที่บุคลากรทุกคนต้องทำ เพื่อบ่งบอกถึงความตั้งใจของผู้ให้บริการที่จะเต็มใจในการให้บริการหรือไม่ จึงต้องมีความเอาใจใส่ในทุกขั้นตอนของการให้บริการ การที่จะทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นกันเองในเวลามาใช้บริการนั้น บุคลากรทุกคนในหน่วยงานต้องมีสัมพันธไมตรีที่ดีต่อผู้มาใช้บริการ ยิ้มแย้มเพื่อสร้างบรรยากาศให้รู้สึกถึงความเบา สบาย ปลอดภัย ไม่รู้สึกกังวล และบุคลากรในหน่วยงานควรทำให้ผู้ที่มาใช้บริการเกิดความเชื่อถือว่างานที่มาติดต่อต้องสำเร็จตามวัตถุประสงค์

๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

บุคลากรในหน่วยงานต้องมีทักษะความรู้ความสามารถและชำนาญการในการปฏิบัติงานทำด้วยความตั้งใจ จริงใจ ใส่ใจ โดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมไม่มีผลประโยชน์อื่นแอบแฝงในแต่ละโครงการหรือแผนงานนั้น ๆ ด้วยการสร้างเส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน สร้างเส้นทางระบายน้ำที่มีมาตรฐาน สามารถระบายน้ำได้สะดวกน้ำไม่ท่วมขัง ขยายเขตไฟฟ้าและแสงสว่างสาธารณะไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง สร้างระบบประปาในตำบลให้มีใช้อย่างเพียงพอ มีการติดป้ายจราจรในจุดที่เสี่ยงอันตราย วางผังชุมชนเพื่อรองรับการเจริญเติบโตอย่างมีระเบียบแบบแผน และรับฟังเหตุผลของประชาชนในการร้องทุกข์ในทุกข์เมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ การทำงานควรมีการประสานงานที่รวดเร็ว และการสร้างระบบกระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ เกี่ยวกับปัญหา

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้เกิดควารู้ความเข้าใจในแต่ละปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง และทำข้อตกลงร่วมกันกับประชาชนในการแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ ให้รับทราบทุกกระบวนการของการทำงาน การให้ผู้นำชุมชนหรือประชาชนได้เข้าไปสัมผัสหน้างานจริงเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและสามารถเรียนรู้ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน จึงทำให้สามารถเข้าใจแผนงานสามารถมองออกถึงปัญหาที่เกิดขึ้นทุก ๆ ด้านของการทำโครงการหรือกิจกรรม

๔. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา

การจัดกิจกรรมให้เจ้าหน้าที่และประชาชนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจในแต่ละกระบวนการของแผนพัฒนาท้องถิ่น ทำให้ประชาชนได้มีการศึกษาและเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการเรียนรู้ของแผนการดำเนินงาน ให้ประชาชนได้ลองคิดกำหนดนโยบายในการสร้างสรรค์คสิ่งใหม่ ๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้มีการคิดวางแผนร่วมกับประชาชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นและก่อให้เกิดการทำงานเป็นทีม การสร้างความรู้ความเข้าใจในระบบงาน ระเบียบข้อปฏิบัติขององค์กรให้กับบุคลากรทุกระดับรวมถึงสร้างความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไป การสร้างความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อจำกัดขององค์กรให้ผู้นำกลุ่มองค์กร ผู้นำภายในตำบล ผู้นำหมู่บ้านรวมถึงประชาชนได้เข้าใจ การฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติงาน และให้ประชาชนสามาถตรวจสอบกระบวนการทำงานได้ทุกขั้นตอน

๔.๕.๒ องค์ความรู้จากการสังเคราะห์งานวิจัย

ผู้วิจัยได้องค์ความรู้จากการสังเคราะห์งานวิจัย แสดงในแผนภาพที่ ๔.๖ ดังนี้

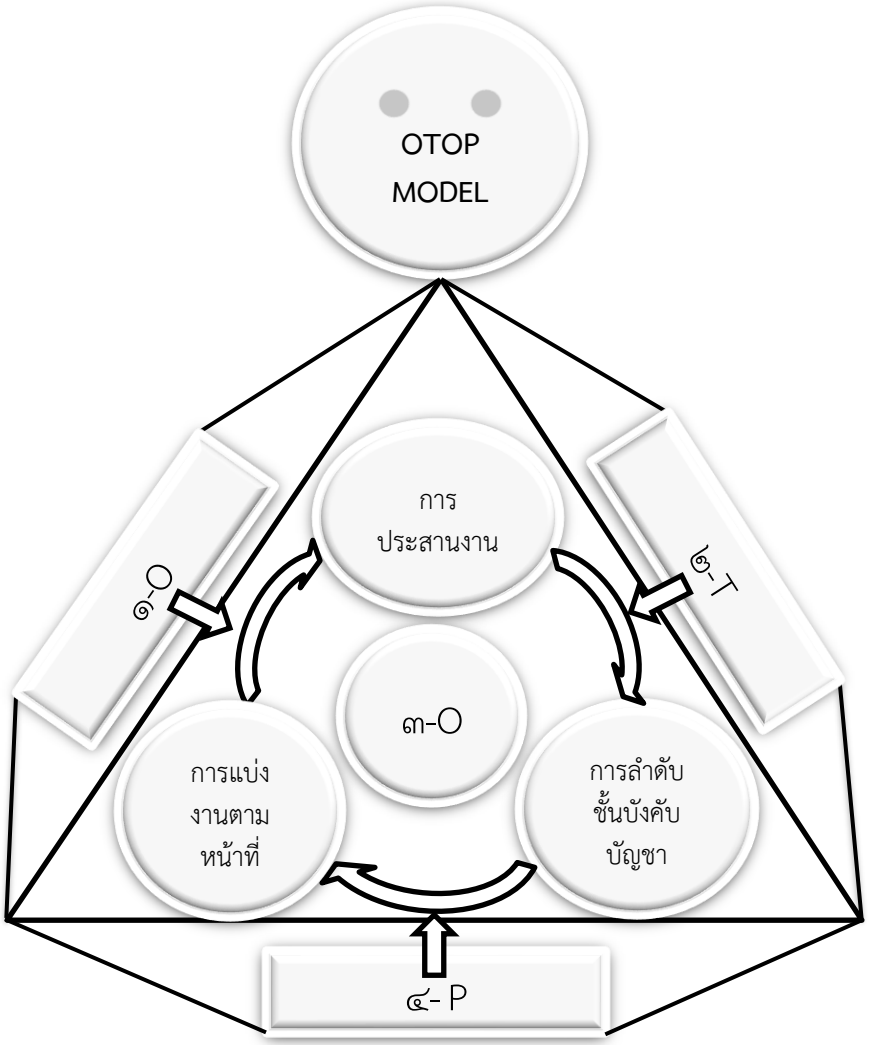

๑. O = Operation = การดำเนินงาน

๒. T = Team work = การทำงานเป็นทีม

๓. O = Out-smile = บริการออกจากรอยยิ้ม

๔. P = Potential development = การพัฒนาศักยภาพ

OTOP MODEL เป็นรูแบบช่วยในการพัฒนาแผนการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพ ด้วยหลักการบริหาร ๓ ประการ ๑) การทำงานตามหลักการประสานงาน ๒) การทำงานตามหลักลำดับชั้นสายบังคับบัญชา ๓) การทำงานตามหลักการแบ่งงานตามหน้าที่ ส่งผลให้การดำเนินงานนั้นมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นไป

แผนภาพที่ ๔.๖ องค์ความรู้จากการสังเคราะห์งานวิจัย

ที่มา: จากการสังเคราะห์ของผู้วิจัย

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๓) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed - Method Research) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๓๕๕ คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด ๓,๑๓๕ คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) และวิเคราะห์ข้อมูลโดย (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่า (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปลต้นตั้งแต่ ๓ กลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Different: LSD.) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิงจำนวน ๑๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๒๐ มีอายุระหว่าง ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๒๐ มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๒๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐ มีอาชีพ เกษตรกรรม จำนวน ๒๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๖๐

๕.๑.๒ ข้อมูลประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๓.๓๙, S.D. ๐.๔๙๔) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังต่อไปนี้

๑. ด้านการให้บริการ ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๓.๓๘, S.D. = ๐.๕๖๕)

๒. ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = ๓.๔๔, S.D. = ๐.๖๑๓)

๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = ๓.๕๐, S.D. = ๐.๖๐๖)

๔. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๓.๒๕, S.D. = ๐.๕๒๖)

๕.๑.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ เพื่อนำไปสู่การตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน (Sig. = ๐.๘๗๙) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน (Sig. = ๐.๑๙๙) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน (Sig. = ๐.๐๙๐) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน (Sig. = ๐.๒๑๘) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมติฐานการวิจัย

๕.๑.๔ สรุปปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการแก้ไขจำแนกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๑. ด้านการให้บริการ คือ ๑) เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานให้บริการไม่เท่าเทียมกัน ให้บริการดีเฉพาะคนที่รู้จักเท่านั้น ๒) พื้นที่ในอาคารแต่ละแผนกมีช่องทางเดินที่คับแคบการติดต่องานไม่สะดวก ๓) ไม่มีป้ายบอกขั้นตอนการให้บริการในแต่ละส่วนของหน่วยงานทำให้ประชาชนไม่ทราบจุดเริ่มต้นก่อนหลังในการให้บริการ

๒. ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ คือ ๑) การติดต่องานบางครั้งเจ้าหน้าที่ใช้กริยาอาการที่ไม่สุภาพกับประชาชนทำให้เสียบรรยากาศ และเสียกำลังใจในการติดต่องาน ๒) การติดต่องานในบางครั้งเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลในการบริการไม่ชัดเจน ทำให้ประชาชนไม่เข้าใจในเรื่องที่ติดต่องาน ๓) ไม่มีจุดบริการน้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ให้ผู้ใช้บริการผ่อนคลายและติดตามข่าวสารของหน่วยงานระหว่างรอรับบริการ

๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือ ๑) เจ้าหน้าที่ขาดการตรวจสอบแก้ไขพื้นที่ที่ชำรุดเสียหายอันเกิดจากภัยธรรมชาติ การแก้ไขที่ล่าช้า เกิดผลกระทบในส่วนของเส้นทางทำการเกษตรและแสงสว่างไฟฟ้าข้างถนน ๒) ช่องระบายน้ำที่สร้างข้างถนนมีพื้นที่แคบเกินไปทำให้ท่อระบายน้ำเกิดการอุดตันเพราะมีขยะหรือเศษไม้ไปติดอยู่ ๓) ปัญหา และข้อเสนอแนะที่ประชาชนได้เสนอออกไปไม่ได้รับการใส่ใจ ทำให้ประชาชนไม่อยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๔. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา คือ ๑) บุคลากรภายในหน่วยงานทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายเจ้าหน้าที่ยังขาดความเข้าใจในภาพรวมของการปฏิบัติงาน ทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ ๒) เจ้าหน้าที่และประชาชน ยังขาดการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ทำให้เกิดการผิดพลาดระหว่างทำงาน ๓) เจ้าหน้าที่และประชาชนยังขาดความรู้เกี่ยวกับระเบียบกฎหมายของหน่วยงาน ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๑. ด้านการให้บริการ คือ ๑) เจ้าหน้าที่ควรใส่ใจในการให้บริการ และให้บริการแก่ประชาชนทุกระดับชนชั้น ๒) หน่วยงานควรพัฒนาอาคารสถานที่ให้กว้างขวางเหมาะสม และจัดระบบของหน่วยงานให้ง่ายแก่การให้บริการ ๓) ควรจัดทำป้ายบ่งชี้แสดงขั้นตอนการให้บริการตามจุดต่าง ๆ อย่างชัดเจน

๒. ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ คือ ๑) เจ้าหน้าที่ทุกคนควรปรับปรุงเรื่องของมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีให้มากขึ้น เพื่อสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี ๒) เจ้าหน้าที่ควรแนะนำและให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ประชาชนมาติดต่องานให้ละเอียด เพื่อความเข้าใจแก่ประชาชน ๓) หน่วยงานควรเพิ่มจุดบริการน้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ประชาชนผ่อนคลาย และรับข่าวสารของหน่วยงานระหว่างรอรับบริการ

๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือ ๑) ควรมีการจัดทีมงานเพื่อออกสำรวจและประเมินความเสียหายของพื้นที่ เพื่อเตรียมพร้อมต่อการซ่อมบำรุงให้ใช้ได้ตามปกติโดยเร็ว ๒) ควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณสร้างทางระบายน้ำใหม่ให้มีพื้นที่กว้างกว่าเดิม และมีช่องตะแกรงดักขยะมูลฝอยด้วย ๓) เจ้าหน้าที่ควรนำปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชนไปคิดวิเคราะห์ แล้วพิจารณาว่าควรนำไปใช้หรือแก้ไขในแผนการพัฒนาได้หรือไม่ และลงมติให้ประชาชนได้รับทราบด้วย

๔. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา คือ ๑) ควรจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจโดยการนำเสนอปัญหา และอุปสรรคที่เกิดจากการปฏิบัติงานในแต่ละส่วนให้บุคลากรทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรวมถึงประชาชนให้เข้าใจ ๒) ควรจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจให้เจ้าหน้าที่และประชาชนพบปะพูดคุยสร้างความเข้าใจ เพื่อศึกษาเรียนรู้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและระเบียบปฏิบัติขององค์กรให้เข้าใจ ๓) ควรจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจให้เจ้าหน้าที่ผู้นำกลุ่มองค์กร ผู้นำตำบล ผู้นำหมู่บ้าน และประชาชนได้ศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎหมายระเบียบข้อจำกัดของหน่วยงานให้เข้าใจ

๕.๑.๕ สรุปแบบสัมภาษณ์

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งประกอบด้วย ๔ ด้าน ดังนี้

๑) ด้านการให้บริการ

สรุปว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการนั้นจะสำเร็จได้ต้องมีองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น บุคลากรในองค์กร ประชาชนให้ความร่วมมือ และงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาดำเนินงานตามแผนที่ได้วางไว้ และการสรุปผลของปัญหาและแนวทางแก้ไข ควรให้องค์การบริหารส่วนตำบลกระจายรูปแบบแผนงานโดยส่งมายังผู้นำชุมชนหรือผ่านสื่อออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ตลอดเวลา ก่อให้เกิดการช่วยคิดและตัดสินใจในโครงการหรือแผนงานนั้น ๆ ทำให้การทำงานออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

๒) ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

สรุปว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ เป็นลักษณะของความสามารถขององค์กรในการจัดการวัตถุสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนหรือผู้มาใช้บริการและบุคลากรในหน่วยงานที่ให้บริการที่ดีแก่ประชาชน โดยทำให้ประชาชนเห็นความสามารถและสามารถคาดคะเนคุณภาพในการให้บริการได้ชัดเจน เช่น เจ้าหน้าที่มีการจัดสถานที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย แบ่งสัดส่วนแผนกได้อย่างลงตัวง่ายต่อการติดต่องาน และมีความสะดวกสบาย เครื่องมืออุปกรณ์ครบครันมีความทันสมัยและง่ายต่อการใช้งาน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่มาใช้บริการ หน่วยงานทุกหน่วยควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการ เพราะจะนำไปสู่ประสิทธิผลขององค์กรด้านความพึงพอใจของผู้รับบริการ

๓) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

สรุปว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การที่จะทำให้แผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเกิดประสิทธิผลนั้น ต้องอาศัยทักษะความรู้ความสามารถของบุคลากรแต่ละฝ่ายในองค์กรและความร่วมมือของประชาชน การร่วมกันคิดร่วมกันทำ สร้างความสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้สัมผัสในหน้างานจริง ทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการของแผนงาน มีส่วนในการคิดวิเคราะห์ปฏิบัติการ ติดตามผลงาน และสามารถตรวจสอบผลงานได้ เพื่อหาจุดบกพร่องของของหน่วยในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละส่วน ทำให้สามารถตรวจพบปัญหาของการทำงานได้ง่าย และนำปัญหาของการทำงานไปร่วมกันคิดวิเคราะห์ตามกระบวนการในแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิผลต่อไป

๔) ด้านการเรียนรู้และพัฒนา

สรุปว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา การที่จะสร้างให้บุคลากรในหน่วยงานและประชาชนให้เกิดศักยภาพเพิ่มขึ้นต้องมีการเปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกัน ก่อให้เกิดความไว้เนื้อเชื่อใจกัน ทำให้กล้าแสดงออกในการทำโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ และมีความเข้าใจในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การจัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจในแต่ละขบวนการของแผนพัฒนาทำให้เจ้าหน้าที่และประชาชนสามารถเข้าใจมองออกถึงภาพรวมในการทำงานได้ และควรได้มีการศึกษาและเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการเรียนรู้ของแผนการดำเนินงานเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับตนเอง ผู้นำองค์กร ผู้นำภายในตำบล รวมถึงประชาชนทั่วไปต้องเปิดใจเรียนรู้รับฟังในขบวนการทำงานขององค์กรจะทำให้รู้ถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากโครงการหรือการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น และเรียนรู้ในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบรวมถึงข้อจำกัดขององค์กรทำให้ง่ายต่อการทำงาน

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูล การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

๕.๒.๑ ผลจากการวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

พบว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน เมื่อพิจารณาผลรายด้านสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

๑. ประสิทธิผลด้านการให้บริการ

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = ๓.๓๘, S.D. = ๐.๕๖๕) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมให้ข้อมูลระดับมาก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีที่ตั้งสำนักงานที่เหมาะสม และสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง และองค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้บริการตามลำดับ ก่อน-หลัง อย่างเท่าเทียมกัน ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอนโดยไม่ติดขัด องค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่ช่วยแนะนำด้านการบริการต่าง ๆ องค์การบริหารส่วนตำบลมีแบบฟอร์มต่าง ๆ ไว้คอยบริการอย่างเพียงพอ องค์การบริหารส่วนตำบลมีเครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยีที่มีความทันสมัย องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการอาทิ เช่น น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และองค์การบริหารส่วนตำบลมีป้ายบ่งชี้แสดงขั้นตอนการบริการต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง เห็นได้ว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระวีรเดช ฐานวีโร (หงษเงิน)**[๑] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มี เพศ อาชีพ รายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดง ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย สำหรับปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดง พบว่า ประชาชนไม่ค่อยมีเวลาติดตามข่าวสาร สาเหตุมาจากการทำมาหาเลี้ยงชีพ และการประชาสัมพันธ์ไม่ค่อยต่อเนื่อง บอร์ดติดประกาศประชาสัมพันธ์ขาดคนดูแลรักษา ประชาชนและเจ้าหน้าที่อบต. ขาดการประสานงานการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ไม่ค่อยได้รับการมีส่วนร่วมมากนัก ส่วนข้อเสนอแนะ

---

[๑] พระวีรเดช ฐานวีโร (หงษเงิน), “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วน ตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙).

พบว่า ควรให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนควรมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันให้มากขึ้น

๒. ประสิทธิผลด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมให้ข้อมูลอยู่ในระดับมาก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่ให้บริการตรงกับความต้องการของท่าน องค์การบริหารส่วนตำบลมีเก้าอี้เพียงพอต่อผู้เข้ารับบริการ องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการสะดวกและรวดเร็ว องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสื่อสารที่ดีและอธิบายขอสงสัยในการติดต่องานอย่างชัดเจน องค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งสัดส่วนอาคารสถานที่อย่างเป็นระบบและมีป้ายบอกอย่างชัดเจน และองค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในการให้บริการอย่างเหมาะสม ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลมีขั้นตอนการให้บริการเป็นระบบไม่ซับซ้อน และองค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนผังบอกขั้นตอนการให้บริการเหมาะสม ระดับปานกลาง เห็นได้ว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระกิตติคุณ วรธมฺโม (สว่างเพียร)**[๒] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลเมืองพิจิตรของจังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัญหา อุปสรรค พบว่า ระบบการก่อสร้างและการบำรุงรักษาท้องถนนยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร ขาดส่งเสริมด้านอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นการเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง โดยการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มอาชีพการจัดระเบียบสังคมยังมีความไม่เสมอภาคเนื่องจากมีประชากรจำนวนมาก และดูแลไม่ทั่วถึงขาดการพัฒนาและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวทำให้ได้รับความสนใจน้อยกว่าจังหวัดอื่น ๆ ส่วนข้อเสนอแนะ พบว่าควรจัดให้มีระบบควบคุมดูแลการก่อสร้าง และบำรุงรักษาถนน อย่างทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่เขตเทศบาลเมือง ควรมีการสนับสนุนด้านการศึกษาให้มีคุณธรรมเพื่ออนาคตของเยาวชน และลูกหลานเมืองพิจิตร ควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนประสานความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นในทุก ๆ ด้านควรส่งเสริมการลงทุนในการพัฒนาอาชีพและการขยายโอกาสสำหรับเกษตรกรและชาวบ้านทั่วไป

---

[๒] พระกิตติคุณ วรธมฺโม (สว่างเพียร), “ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเทศบาลเมืองพิจิตรของจังหวัดพิจิตร”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

๓. ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมให้ข้อมูลระดับมาก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบน้ำประปาที่สะอาดและเพียงพอต่อการอุปโภค-บริโภค องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลบำรุงรักษาระบบน้ำประปาให้อยู่ในสภาพใช้การตลอดเวลา องค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าสาธารณะหมู่บ้านให้ความสว่างเพียงพอ องค์การบริหารส่วนตำบลทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจรไปมา องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าบริเวณข้างถนนอยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลา และองค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบทางระบายน้ำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทางเดินน้ำสะดวก ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการซ่อมแซมปรับปรุงถนนมีความรวดเร็ว และองค์การบริหารส่วนตำบลบำรุงรักษาถนนให้อยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลาอยู่ในระดับปานกลาง เห็นได้ว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระวิโรจน์ ธีรวโร**[๓] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่า บุคลากรที่มี เพศ อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐาน ส่วนประชาชนมี อายุ ระดับการศึกษา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมติฐานการวิจัย ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ คือขาดจุดบริการสำหรับประชาชน เช่น มุมหนังสือ เอกสารประชาสัมพันธ์สำหรับรองรับประชาชนระหว่างการให้บริการ เจ้าหน้าที่ให้บริการเฉพาะเวลาราชการเมื่อนอกเวลาราชการ ขาดความกระตือรือร้น ขาดความเต็มใจในการให้บริการ เจ้าหน้าที่ให้บริการเฉพาะเวลาราชการ เมื่อนอกเวลาราชการ ขาดความกระตือรือร้น ขาดความเต็มใจในการให้บริการ เจ้าหน้าที่ให้บริการบางครั้งให้ความสำคัญกับประชาชนไม่เท่าเทียมกันขาดความเอาใจใส่ต่อโครงการหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติ และพนักงานไม่มีความรู้ในประยุกต์ใช้หลักธรรมไปปฏิบัติงานเพื่อสร้างความการพัฒนาต่อองค์กร

---

[๓] พระวิโรจน์ ธีรวโร, “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

๔. ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมให้ข้อมูลระดับปานกลางทุกข้อ แสดงให้เห็นว่า ด้านการเรียนรู้และพัฒนาเป็นด้านที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ต้องเร่งพัฒนาที่สุดเห็นได้ว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระจอม จารุวณฺโณ (หงษ์ทอง)**[๔] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลในการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ไม่แตกต่างกัน ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง พบว่าประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความยากจนที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น นโยบายต่าง ๆ ถูกกำหนดจากบนลงล่างซึ่งเป็นนโยบายที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของประชาชนในพื้นที่ ข้อเสนอแนะองค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันกับองค์การบริหารส่วนตำบล แต่อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ควรให้ประชาชนได้มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้ในการจัดทำแผนพัฒนาโดยมีส่วนเข้าไปคิดวิเคราะห์ ดำเนินการและติดตามผลงานด้วย

๕.๒.๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน จำแนกได้ดังนี้

ประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน ทำให้รู้ว่าเพศไม่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน

---

[๔] พระจอม จารุวณฺโณ (หงษ์ทอง), “ประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้เนื่องจาก ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระวิโรจน์ ธีรวโร**[๕] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่มี เพศ ต่างกัน มีประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐาน

ประชาชนที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน ทำให้รู้ว่า อายุไม่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้เนื่องจาก ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **กนกรภัส วงษ์ภากนกภณ**[๖] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่มี อายุ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ประชาชนที่มี วุฒิการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน ทำให้รู้ว่าวุฒิการศึกษาไม่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้เนื่องจาก ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับวุฒิการศึกษาของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ศิรินรักษ์ สังสหชาติ**[๗] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มี วุฒิการศึกษา ต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประชาชนที่มี อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน ทำให้รู้ว่าอาชีพไม่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน

---

[๕] พระวิโรจน์ ธีรวโร, “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

[๖] กนกรภัส วงษ์ภากนกภณ, “การปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙).

[๗] ศิรินรักษ์ สังสหชาติ, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้เนื่องจาก ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับอาชีพของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระวีรเดช ฐานวีโร (หงษเงิน)**[๙] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มี เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่ควรกำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ ดังต่อไปนี้

๑. ควรส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรและประชาชนมีส่วนร่วมในการเข้าอบรมเพื่อเพิ่มทักษะการทำงานให้เกิดความรู้ความสามารถที่หลากหลายด้าน

๒. ควรส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรและประชาชนได้ทำกิจกรรมความสัมพันธไมตรีจิตต่อกันเพื่อเรียนรู้นิสัยใจซึ่งกันและกันทำให้กล้าที่จะเสนอประเด็นปัญหาและกล้าตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

๓. ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อพิจารณากำหนดนโยบายการจัดสรรงบประมาณประจำปี ให้ตรงกับโครงการที่จัดทำแผนการดำเนินงาน เพื่อให้ได้รับความคุ้มค่าต่องบประมาณที่ได้รับการจัดสรร

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่ควรนำไปปฏิบัติเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ ดังต่อไปนี้

๑. ประชาชนควรให้ความร่วมมือในการเข้าอบรมเพื่อเพิ่มทักษะการทำงานให้เกิดความรู้ความสามารถที่หลากหลายด้าน

๒. ประชาชนควรได้ทำกิจกรรมความสัมพันธไมตรีจิตกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเพื่อเรียนรู้นิสัยใจคอซึ่งกันและกัน ทำให้กล้าที่จะเสนอประเด็นปัญหาที่สำคัญในการทำงาน และกล้าตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

๓. ประชาชนควรมีส่วนร่วนในการติดตามตรวจสอบงบประมาณประจำปีเพื่อความโปร่งใสของทั้งสองฝ่ายในผลประโยชน์ต่าง ๆ จากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มากขึ้น

---

[๙] พระวีรเดช ฐานวีโร (หงษเงิน), “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วน ตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙).

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยขอเสนอให้ผู้ที่สนใจได้นำไปศึกษาวิจัยครั้งต่อไปในประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. ควรศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการพัฒนาท้องถิ่นให้มากขึ้น

๒. ควรศึกษาในด้านของความสัมพันธ์ในการให้บริการระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนผู้ที่มาใช้บริการ เพื่อให้ทราบความคิดเห็นที่แตกต่างเกี่ยวกับจุดบกพร่องขององค์กร

๓. ควรศึกษาประสิทธิผลการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งอื่น ที่มีปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกัน เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นการมองการให้บริการรอบด้านมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. **พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ:

โกวิทย์ พวงงาม. **การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต**. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๕๙.

ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ. **ความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐในการบริหารจัดการระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ชาติ (Strategic Performance Based Budgeting: SPBB) และกรณีตัวอย่างกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

ชาญชัย อาจิณสมาจาร. **ทฤษฎีการบริหารตามแนวคิดของปราญ์ตะวันตก Theories of Administration**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ปัญญาชน, ๒๕๕๑.

ชุติระ ระบอบ และคณะ. **ระเบียบวิธีวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, ๒๕๕๒.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิธีวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เทพเนรมิต, ๒๕๔๑.

ซามูเอล ซี เซอร์โต. **การจัดการสมัยใหม่**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า จำกัด, ๒๕๕๒.

ธงชัย สันติวงษ์. **การบริหารงานบุคคล**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๗.

ธงชัย สันติวงษ์. **การบริหารเชิงกลยุทธ์.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๗.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. **การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS**. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี, ๒๕๕๑.

บูฆอรี ยีหมะ. **การปกครองท้องถิ่นไทย**. สงขลา: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, ๒๕๕๕.

ประกอบ กรรณสูต. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ด่านสุทธาการพิมพ์, ๒๕๔๒.

ภรณี (กีร์ติบุตร) มหานนท์. **การประเมินประสิทธิผลองค์การ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๙.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. **การจัดการคุณภาพ.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บพิธการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๔๕.

บรรณานุกรม (ต่อ)

วิภาดา คุปตานนท์. **การจัดการและพฤติกรรมองค์การ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๔๔.

วิลาวรรณ รพีพิศาล. **หลักการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิจิตรหัตถกร, ๒๕๕๐.

วีระศักดิ์ เครือเทพ. **“เครือข่าย: นวัตกรรมการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”**. บทวิเคราะห์ว่าด้วยการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแนวระนาบ เพื่อการเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานและความรับผิดชอบต่อสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๕๐.

ศิริวรรณ เสรีรัตน และคณะ. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมสาร จำกัด, ๒๕๔๕.

ศุภชัย ยาวะประภาษ. **นโยบายสาธารณะ**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์, ๒๕๔๐.

สมชาย หิรัญกิตติ. **องค์การและการจัดการ ฉบับสมบูรณ์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เพชรจรัสแห่งโลกธุรกิจ, ๒๕๔๒.

สายหยุด ใจสำราญ. สุภาพร พิศาลบุตร. **การพัฒนาองค์การ.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๔๗.

สุพจน์ ทรายแก้ว. **การจัดการรัฐแนวใหม่**. พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์เทียนวัฒนา, ๒๕๔๕.

เสนาะ ติเยาว์. **หลักการบริหาร**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๓.

อนิวัช แก้วจำนง. **หลักการจัดการ**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. สงขลา: สำนักพิมพ์บริษัทนำศิลป์โฆษณา จำกัด, ๒๕๕๖.

อำนาจ ธีระวนิช. **การจัดการธุรกิจขนาดย่อม.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๔.

อุทัย บุญประเสริฐ. **การวางแผนและการจัดระบบงานในโรงเรียน.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอสดีเพรส, ๒๕๓๘.

อุทัย เลาหวิเชียร. **รัฐประศาสนศาสตร์: ลักษณะวิชาและมิติต่าง ๆ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมาธรรม, ๒๕๔๔.

(๒) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์:

กนกรภัส วงษ์ภากนกภณ. “การปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙.

จุฬาลักษณ์ กอบัวกลาง. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองเก่า อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์.** บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๖๐.

บรรณานุกรม (ต่อ)

นายชานนท์ ชูหาญ. “ประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

ปัญญา แก่นดี. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์.** บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๘.

ปัทมราช เปรือรัมย์. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน ตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์.** บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๙.

พระกิตติคุณ วรธมฺโม (สว่างเพียร). “ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเทศบาลเมืองพิจิตรของจังหวัดพิจิตร ”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘.

พระครูปลัดอาหยวน วิสุทฺธิญาณเมธี (มุ่งฝอยกลาง). “การบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลตาจั่น อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘.

พระจอม จารุวณฺโณ (หงษ์ทอง). “ประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗.

พระจักรพันธ์ จกฺกวโร (จันทร์แรง). “ประสิทธิผลการบริหารตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

พระมหาวิโรจน์ วิโรจโน (บัวเทศ).“การบริหารจัดการด้านศาสนศึกษาแผนกบาลีของพระสังฆาธิการในจังหวัดพิจิตร”. **สารนิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

พระวิโรจน์ ธีรวโร (ไชยพันธ์). “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์.** บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘.

บรรณานุกรม (ต่อ)

พระวิโรจน์ ธีรวโร. “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘.

พระวีรเดช ฐานวีโร (หงษ์เงิน). “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วน ตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙.

ศิรินรักษ์ สังสหชาติ. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘.

สมยศ ลอยประโคน. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจระเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์.** บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๘.

สุภรี โสวาที. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลฝไทยรินทร์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์”. **วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตรการเมืองและการบริหาร**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๘.

(๓) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่และเอกสารอื่น ๆ:

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, “คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น”, **แผนยุทธศาสตร์พัฒนา**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น, ๒๕๔๒). (อัดสำเนา).

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. “คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น”. **เทคนิคการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วังสวนสุนันทา, ๒๕๔๘. (อัดสำเนา).

กองวิชาการและแผนงาน “ฝ่ายแผนงานและงบประมาณงานนโยบายและแผน”. **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗**. ขอนแก่น: สำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่, ๒๕๔๘. (อัดสำเนา).

จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์. “การบริหารและการพัฒนาองค์การ”. **เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการบริหารและพัฒนาองค์การ.** นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๓๐.

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลใหม่อุดม. **ข้อมูลประชากรจากฐานข้อมูลโปรแกรม Hosxp_pcu**. นครราชสีมา: โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลใหม่อุดม, ๒๕๖๒. (อัดสำเนา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับสมบูรณ์”. **การปกครองส่วนท้องถิ่น.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๖๐. (อัดสำเนา).

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่. **แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔**. นครราชสีมา: สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่, ๒๕๕๙. (อัดสำเนา).

(๔) สื่ออิเล็กทรอนิกส์:

พัชราภรณ์ ประสิทธิ์อัน “องค์การบริหารส่วนตำบล”. **โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: https://sites.google.com/site/phatcharapornprasiton/home [๙ เมษายน ๒๕๖๒].

วัชรินทร์ จงกลสถิต, **วิวัฒนาการของแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การ**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.slideshare.net/Watcharrin/organization-theory-61236073 [๙ เมษายน ๒๕๖๒].

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่, **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.obtbanmai.go.th/DevelopmentStrategy.html [๗ เมษายน ๒๕๖๒].

อัญชนา ณ ระนอง. “เอกสารการบรรยาย วิชา การจัดการปฏิบัติการ”. **สถาบันบัณฑิพัฒนาบริหารศาสตร**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.geocities.com/dol_nida/Strategic_๐๗_๑.htm [๖ สิงหาคม ๒๕๖๒].

(๕) สัมภาษณ์:

สัมภาษณ์ นางจันทร์เพ็ญ จงเลี่ยมกลาง. ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมตำบลบ้านใหม่, ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

นางทองใบ น้อยทะเล. ราษฎรหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่, ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

นางบัวขาว ภาคสันเทียะ. ราษฎรหมู่ ๕ ตำบลบ้านใหม่, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

นางมัลลิกา ศิริปรุ. นักวิเคราะห์นโยบาย และแผนชำนาญการตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

นางสายม่าน มะลิลา. ราษฎรหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

นางสาวสิริจรรยา อุมานนท์. ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๒ ตำบลบ้านใหม่, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

นายจีรวัฒน์ ดวงกระโทก. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

นายเซ็ง ท้องที่พิมาย. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่, ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

นายณัฐพล ปลีกกลาง. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

นายทวีศักดิ์ นิจเกษม. ผู้อำนวยการกองช่างตำบลบ้านใหม่, ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

นายพงษ์เทพ กองโพธิ์. ราษฎรหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สัมภาษณ์ นายสันติพงษ์ เบามะเริง. ปลัดรักษาราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒.

(๖) ภาษาอังกฤษ:

Barnard. C.I. **The Functions of The Executive.** Boston: Harvard University, 1938.

Bedeian. A.G. **Organizations: Theory and Analysis.** Chicago: Dryden Press, 1984.

Bovee Courtland L. and other. **Management**. New York: McGraw-Hill Inc, 1993.

Cameron & Whetten. D.A. **Organizational Effectiveness: A Comparison of Multiple Models**. New York: Academic Press, 1983.

Campbell. J. P. **On the Nature of Organizational Effectiveness. In New Perspectives on Organizational Effectiveness.** San Francisco: Jossey-Bass. B. M., 1977.

Daft Richard L. **Management**. surd ed. Florida: The Dryden Press, 1993.

Georgopoulos. B. S. & Tannenbaum. A. S. **The Study of Organizational Effectiveness**. American: Sociological Review, 1957.

Gibson. J.H. John. M.I. & James H.D. **Organizations: Behavior Structure and Processes**. Austin. 4th ed. TX: Business Publications, 1982.

Harold Koontz Cyril O'Donnell and Heinz Wuethrich. **Management**. Auckland: McGraw Hill International Book Company Inc, 1984.

Hodge. B.J. & Anthony. W.P. **Organization Theory: A Strategic Approach.** Boston: Allyn & Bacon, 1991.

Pfeffer. J. & Salancik. G. **The External Control of Organizations**. New York: Harper & Row, 1978.

Robbins. S. P. **Organization Theory**: **Structure Designs and Applications**. Englewood Cliffs. NJ: Prentice-Hall, 1990.

_____. **Organization Theory: Structure Designs and Applications**. New Jersey: Prentice-Hall, 1990.

Robbins. S. P. **Organization Theory: Structure. Design and Applications.** 2nd ed. Englewood Cliffs. NJ: Prentice-Hall, 1987.

_____. **Organization Theory: Structure. Design and Application.** 3rd ed. Englewood Cliffs. NJ: Prentice-Hall, 1990.

Robert. S. Kaplan; & David. P. Norton. **The Balanced Scorecard**: **Measures that Drive Performance**. Massachusetts: Harvard Business, 1996.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ **โทร.,โทรสาร** ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๒๐๓

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ว๐๓๕ **วันที่** ๒ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการสารนิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ นิยมางกูร อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในเรื่องเกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว สามารถตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ เครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ดำเนินการแล้ว
๗ ต.ค. ๖๒

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทร. ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ **โทร.,โทรสาร** ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๒๐๓

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ว๐๓๕ **วันที่** ๒ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการสารนิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์ อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๐๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในเรื่องเกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว สามารถตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ เครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

(ผศ.ดร.อนุวัต กระสังข์)
๒/๑๐/๒๕๖๒

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทร. ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ **โทร.,โทรสาร** ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๒๐๓

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ว๐๓๕ **วันที่** ๒ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐพล เย็นใจมา อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในเรื่องเกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว สามารถตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ เครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ดำเนินการแก้ไขเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว

๒ ตค. ๖๒

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทร. ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โชนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/๐๕๔

๒ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร. เชษฐ์ณรัช อรชุน อาจารย์ประจำวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในเรื่องเกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว สามารถตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ เครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทร. ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

16 ตค 62

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/๐๕๔

๒ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์
เรียน อาจารย์ กลอยใจ ชวนศรีไพบูลย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในเรื่องเกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว สามารถตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ เครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทร. ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

ภาคผนวก ข

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ตรวจแล้ว

(ผศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
๒๔ มี.ค. ๖๒

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์เป็นรายข้อ
(Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบสอบถาม
เรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
ผู้วิจัย นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
****

ที่	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ ๑	๒	๓	๔	๕	สรุปและแปลผล รวม	ค่า IOC	แปลผล
	๑) ด้านการให้บริการ								
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีที่ตั้งสำนักงานที่เหมาะสม และสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง	+๑	+๑	๐	+๑	+๑	๔	๐.๘	ใช้ได้
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการอาทิ เช่น น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีป้ายบ่งชี้แสดงขั้นตอนการบริการต่าง ๆ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีแบบฟอร์มต่าง ๆ ไว้คอยบริการอย่างเพียงพอ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีเครื่องมือ และอุปกรณ์เทคโนโลยีที่มีความทันสมัย	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอนโดยไม่ติดขัด	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่ช่วยแนะนำด้านการบริการต่าง ๆ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้บริการตามลำดับก่อน-หลังอย่างเท่าเทียมกัน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้

ที่	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
		๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ค่า IOC	แปลผล
	๒) ด้านความพึงพอใจของผู้รับบริการ								
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในการให้บริการอย่างเหมาะสม	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีขั้นตอนการให้บริการเป็นระบบไม่ซับซ้อน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่ให้บริการตรงกับ ความต้องการของท่าน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนผังบอกขั้นตอนการ ให้บริการเหมาะสม	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการสะดวกและรวดเร็ว	+ ๑	+ ๑	๐	+ ๑	+ ๑	๔	๐.๘	ใช้ได้
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสื่อสารที่ดี และอธิบายขอสงสัยในการติดต่องานอย่างชัดเจน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งสัดส่วนอาคารสถานที่อย่างเป็นระบบ และมีป้ายบอกอย่างชัดเจน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีเก้าอี้เพียงพอต่อผู้เข้ารับบริการ	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้

ที่	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
		๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ค่า IOC	แปลผล
	๓) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน								
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบทางระบายน้ำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทางเดินน้ำสะดวก	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลบำรุงรักษาถนนให้อยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลา	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการซ่อมแซมปรับปรุงถนนมีความรวดเร็ว	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านความสะดวก และปลอดภัยในการสัญจรไปมา	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าบริเวณข้างถนนอยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลา	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าสาธารณะหมู่บ้าน ความสว่างเพียงพอ	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบน้ำประปาที่สะอาดและเพียงพอต่อการอุปโภค – บริโภค	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลบำรุงรักษาระบบน้ำประปาให้อยู่ในสภาพใช้การตลอดเวลา	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
	๔) ด้านการเรียนรู้และพัฒนา								
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการสำรวจและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาต่าง ๆ ตามที่ อบต. จัดไว้	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการประชาคมเพื่อให้มีการดำเนินงานตามแผนพัฒนา มีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีอยู่เสมอ	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	+ ๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้

ที่	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
		๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ค่า IOC	แปลผล
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ในการวางแผนงาน	๐	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๐.๘	ใช้ได้
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ และติดตามผลในการพัฒนาแต่ละพื้นที่	๐	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๐.๘	ใช้ได้
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีการตรวจสอบแผนการดำเนินงานของ อบต. ทุกขั้นตอนในการพัฒนา	๐	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๐.๘	ใช้ได้
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนสร้างความสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

องค์การบริหารส่วนตำบลลุงเขว้า
๑๖๙ / ๒๕๖๒
๒๕ ต.ค. ๒๕๖๒

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ ๐๓๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
เรียน นายจรูญ นอกกระโทก นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลุงเขว้า อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากประชาชนในตำบลของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามในการวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์
เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลุงเขว้า
- เพื่อโปรดทราบ
- เห็นสมควรให้นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยดังกล่าวข้างต้นเข้าเก็บข้อมูลการวิจัยเพื่อการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
- เห็นสมควรให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

นางสาวอ้อมใจ ดวงสำราญ
หัวหน้าสำนักปลัด อบต.ลุงเขว้า

(นายปรีดา หมอยา)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

นายจรูญ นอกกระโทก
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลุงเขว้า

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทร. ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

ภาคผนวก ง

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ของแบบสอบถาม

ผลการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม
เรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
ผู้วิจัย นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

ตรวจแล้ว สามารถ
ใช้ - ได้
ดร อดุลย์ ทน
(ผศ.ดร ธีรวุฒิ หมู่มี)
๒๕ / ๓.ค. / ๖๖

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.829	31

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	106.17	103.937	.031	.836
a2	105.43	103.426	.092	.832
a3	105.50	101.707	.182	.829
a4	105.73	101.651	.185	.829
a5	105.83	99.937	.313	.825
a6	105.57	100.875	.284	.826
a7	106.07	101.168	.205	.829
a8	105.30	101.666	.220	.828
b1	105.23	99.357	.384	.823
b2	105.33	101.333	.235	.827
b3	105.40	103.352	.081	.833

b4	105.77	102.599	.151	.830
b5	105.03	99.137	.322	.825
b6	105.07	95.513	.524	.817
b7	104.93	100.547	.303	.825
b8	105.60	102.524	.180	.829
c1	106.20	96.097	.530	.818
c2	106.03	97.137	.581	.818
c3	105.97	96.171	.518	.818
c4	105.83	95.937	.548	.817
c5	106.03	93.206	.532	.816
c6	105.93	95.651	.399	.822
c7	106.23	93.840	.544	.816
c8	105.97	95.551	.592	.816
d1	106.10	101.541	.262	.827
d2	105.77	100.737	.259	.827
d3	105.70	97.597	.504	.819
d4	106.17	100.764	.246	.827
d5	106.13	99.430	.372	.823
d6	106.30	101.459	.174	.830
d7	105.67	92.851	.596	.814

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/๑๔๔

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายสันติพงษ์ เบามะเริง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ รักษาราชการแทนนายก องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตตำบลของท่าน

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ว๐๘๑

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายสันติพงษ์ เบาะเรือง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ รักษาราชการแทนนายก องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๓๐๘๙๘๗

- ตอบ
- อนุญาตตามคำขอ

(เหรียญทอง เบาะเรือง)
ป.ตร.ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
รักษาราชการแทน นายก อบต.บ้านใหม่
๑๘ พ.ย. ๖๒

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ว ๐๔๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นางมัลลิกา ศิริปรุ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

ยินดีให้ความร่วมมือ

(นางมัลลิกา ศิริปรุ)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
อบต.บ้านใหม่
19 พ.ย. 62

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/๓ ๐๘๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายทวีศักดิ์ นิจเกษม ผู้อำนวยการกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต ๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔ นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ว ๐๘๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นางจันทร์เพ็ญ จงเลี่ยมกลาง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

มหาวิทยาลัย
รองอธิการบดีฝ่าย ฯ
๒๐ พ.ย. ๖๒

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/๓ ๐๔๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายณัฐพล ปลีกกลาง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

16 พฤศจิกายน 2562.

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โชนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ว ๐๔๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายเซ็ง ท้องที่พิมาย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ยินดีให้ความร่วมมือ
นาย เซ็ง ท้องที่พิมาย
๑๗ พฤศจิกายน 2562

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ ๓๐๘๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายจีรวัฒน์ ดวงกระโทก ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

ยินดีให้ความร่วมมือ
นายจีรวัฒน์ ดวงกระโทก
18 พ.ย. 62

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ว ๐๘๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นางสาวสิริจรรยา อุมานนท์ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๒ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต ๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔ นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ยินดีให้สัมภาษณ์
นส. สิริจรรยา อุมานนท์
๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. 2562

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/๖ ๐๘๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นางทองใบ น้อยทะเล ราษฎรหมู่ ๓ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

ยินดีให้สัมภาษณ์
ทองใบ น้อยทะเล
๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ว ๐๘๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นางบัวขาว ภาคสันเทียะ ราษฎรหมู่ ๕ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

ยินดีให้สัมภาษณ์
นาง บัวขาว ภาคสันเทียา
17 พฤศจิกายน พ.ศ 2562

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ ๑๐๘๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นางสายม่าน มะลิลา ราษฎรหมู่ ๖ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ยินดีให้สัมภาษณ์
นางสายม่าน มะลิลา
17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โชนบี ชั้น 5 ห้อง B 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 – 248 – 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 – 248 - 000 ต่อ 8203
Websilte : gps.mcu.ac.th
E-mail : gps@mcu.ac.th

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/ ๗ ๐๘๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายพงษ์เทพ กองโพธิ์ ราษฎรหมู่ ๗ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย **นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์** รหัสประจำตัวนิสิต **๖๑๐๑๒๐๔๑๑๔** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **"ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ทางนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งทางหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับดังกล่าว

ดังนั้น ทางหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ยินดีให้สัมภาษณ์
นาย พงษ์เทพ กองโพธิ์
๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ผู้ประสานงาน : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
โทรติดต่อ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗

ภาคผนวก ช

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

.....

<u>คำชี้แจง</u>

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา” อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ตามความคิดเห็นของประชาชนในด้านต่าง ๆ ต่อไป ข้อมูลที่ได้จะแปลผลวิจัยในภาพรวม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ และใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อท่าน หรือหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น ๓ ส่วนดังนี้

ส่วนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ส่วนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเปิด (Open) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
นิสิตปริญญาโท หลักสูตรวิชารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

<u>คำชี้แจง</u>: โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงสภาพความเป็นจริงของท่าน

๑. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

๒. อายุ

☐ ๑๘ – ๓๐ ปี ☐ ๓๑ – ๔๐ ปี

☐ ๔๑ – ๕๐ ปี ☐ ๕๑ ปีขึ้นไป

๓. วุฒิการศึกษา

☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา/ปวช.

☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

๔. อาชีพ

☐ เกษตรกรรม ☐ ค้าขาย

☐ รับราชการ/รับจ้าง ☐ อื่น ๆ

ส่วนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

<u>คำชี้แจง</u>: โปรดทำเครื่องหมาย √ ในช่องที่ตรงกับระดับความเห็นของท่านมากที่สุด โดยความหมายของแต่ละระดับมี ดังนี้

๕ หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
๔ หมายถึง เห็นด้วยมาก
๓ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
๒ หมายถึง เห็นด้วยน้อย
๑ หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		๕	๔	๓	๒	๑
๑) ด้านการให้บริการ						
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีที่ตั้งสำนักงานที่เหมาะสมและสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง					
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการอาทิ เช่น น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต					
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีป้ายบ่งชี้แสดงขั้นตอนการบริการต่าง ๆ					
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีแบบฟอร์มต่าง ๆ ไว้คอยบริการอย่างเพียงพอ					
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีเครื่องมือ และอุปกรณ์เทคโนโลยีที่มีความทันสมัย					
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอนโดยไม่ติดขัด					
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่ช่วยแนะนำด้านการบริการต่าง ๆ					
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้บริการตามลำดับก่อน-หลัง อย่างเท่าเทียมกัน					

<u>คำชี้แจง</u>: โปรดทำเครื่องหมาย √ ในช่องที่ตรงกับระดับความเห็นของท่านมากที่สุด โดยความหมายของแต่ละระดับมี ดังนี้

๕ หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
๔ หมายถึง เห็นด้วยมาก
๓ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
๒ หมายถึง เห็นด้วยน้อย
๑ หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		๕	๔	๓	๒	๑
๒) ด้านพึงพอใจของผู้รับบริการ						
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในการให้บริการอย่างเหมาะสม					
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีขั้นตอนการให้บริการเป็นระบบไม่ซับซ้อน					
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่ให้บริการตรงกับความต้องการของท่าน					
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนผังบอกขั้นตอนการให้บริการเหมาะสม					
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการสะดวกและรวดเร็ว					
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสื่อสารที่ดี และอธิบายขอสงสัยในการติดต่องานอย่างชัดเจน					
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งสัดส่วนอาคารสถานที่อย่างเป็นระบบ และมีป้ายบอกอย่างชัดเจน					
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีเก้าอี้เพียงพอต่อผู้เข้ารับบริการ					

<u>คำชี้แจง</u>: โปรดทำเครื่องหมาย √ ในช่องที่ตรงกับระดับความเห็นของท่านมากที่สุด โดยความหมายของแต่ละระดับมี ดังนี้

๕ หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
๔ หมายถึง เห็นด้วยมาก
๓ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
๒ หมายถึง เห็นด้วยน้อย
๑ หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		๕	๔	๓	๒	๑
๓) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน						
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบทางระบายน้ำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทางเดินน้ำสะดวก					
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลบำรุงรักษาถนนให้อยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลา					
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการซ่อมแซมปรับปรุงถนนมีความรวดเร็ว					
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านความสะดวก และปลอดภัยในการสัญจรไปมา					
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าบริเวณข้างถนนอยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลา					
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าสาธารณะหมู่บ้านให้ความสว่างเพียงพอ					
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบน้ำประปาที่สะอาดและเพียงพอต่อการอุปโภค–บริโภค					
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลบำรุงรักษาระบบน้ำประปาให้อยู่ในสภาพใช้การตลอดเวลา					

<u>คำชี้แจง</u>: โปรดทำเครื่องหมาย √ ในช่องที่ตรงกับระดับความเห็นของท่านมากที่สุด โดยความหมายของแต่ละระดับมี ดังนี้

๕ หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
๔ หมายถึง เห็นด้วยมาก
๓ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
๒ หมายถึง เห็นด้วยน้อย
๑ หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		๕	๔	๓	๒	๑
๔) ด้านการเรียนรู้และพัฒนา						
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น					
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการสำรวจและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้					
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการประชาคมเพื่อให้มีการดำเนินงานตามแผนพัฒนา มีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีอยู่เสมอ					
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ในการวางแผนงาน					
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และติดตามผลในการพัฒนาแต่ละพื้นที่					
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีการตรวจสอบแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ทุกขั้นตอนในการพัฒนา					
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนสร้างความสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ					

ส่วนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

๑. ประสิทธิผลด้านการให้บริการ

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

๒. ประสิทธิผลด้านความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

๓. ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

๔. ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

****

ขอขอบคุณ ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดียิ่ง

ภาคผนวก ซ

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์: .....

ตำแหน่ง: .....

วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์: .....

เวลา: .....

ส่วนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน คือ ๑) ประสิทธิผลด้านการให้บริการ ๒) ประสิทธิผลด้านการความพึงพอใจของผู้รับบริการ ๓) ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ ๔) ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ได้มีการส่งเสริมด้านการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ได้มีการส่งเสริมการสร้างความพึงพอใจของผู้รับบริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผล อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๓. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ได้มีการส่งเสริมการดำเนินงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้เกิดประสิทธิผล อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๔. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ได้มีการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาเพื่อให้เกิดประสิทธิผล อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

****

ขอขอบคุณ ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก ฌ

โครงการทั้ง ๕ โครงการที่สามารถดำเนินงานได้จริง

๘. รายละเอียดการดำเนินตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้ง ๕ โครงการ ที่สามารถดำเนินการได้จริง

โครงการที่ ๑ โครงการแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ชื่อโครงการ: โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กซอยทำนบบริเวรบ้านครูตุ้มสายทำนบเชื่อมต่อระหว่างศาลาประชาคมหมู่ที่ ๓

หลักการและเหตุผล:

เนื่องด้วยถนนเส้นทางนี้ ประชาชนตำบลบ้านใหม่อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ใช้สัญจรไปมาเพื่อติดต่อราชการ อาทิ ด้านสุขภาพอนามัยที่ รพ.สต.ใหม่อุดม ด้านกิจการสาธารณะที่ อบต.บ้านใหม่ รวมถึงยังมีสถานศึกษาของเอกชนที่ประชาชนใช้เป็นเส้นทางในการรับส่งบุตรหลานไปเข้ารับการศึกษา อีกทั้งยังเป็นเส้นทางในการขนส่งพืชผลทางการเกษตร และใช้สัญจรไปมาในการประกอบอาชีพยังโรงงานอุตสาหกรรม

ที่มาของโครงการ: เป็นปัญหาความต้องการจากแผนชุมชนที่เกินศักยภาพของชุมชน และจะพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาของ อบต.

ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์: สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

วัตถุประสงค์: เพื่อให้ประชาชนได้มีถนนสำหรับขนถ่ายสินค้าทางเกษตรและคมนาคมระหว่างอำเภอได้สะดวกรวดเร็ว

สถานที่ดำเนินการ: หมู่ที่ ๓ บ้านใหม่สมบูรณ์ ต.บ้านใหม่ อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

เป้าหมาย (ผลผลิต): ก่อสร้างถนน ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดผิวจราจรกว้าง ๕.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ยาว ๒๐๙ เมตร มีพื้นที่ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ไม่น้อยกว่า ๑๐.๔๕ ตารางเมตร พร้อมลงหินคลุกไหล่ทางกว้างเฉลี่ยข้องละ ๐.๑๕ เมตร

ระยะเวลาดำเนินการ: ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ สิ้นสุด ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

วิธีดำเนินการ:

๑) ปรับเกลี่ยผิวจราจรเดิมก่อนดำเนินการสร้าง
๒) ลงทรายหยาบชุ่มน้ำ
๓) เสริมตะแกรงเหล็กไวร์เมช ๒๐×๒๐ เมตร
๔) ตั้งแบบถนน
๕) เทคอนกรีตสำเร็จรูป
๖) หยอดยางแอสฟัลท์ (Asphalt)

สถานภาพของโครงการ: โครงการใหม่

ผู้รับผิดชอบโครงการ: องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ รับผิดชอบการก่อสร้างหรือดำเนินงานตามโครงการ

งบประมาณ: ๔๑๕,๐๐๐ บาท

ตัวชี้วัด:

๑) กลุ่มเป้าหมาย: ประชาชนภายในตำบลบ้านใหม่ และตำบลใกล้เคียงที่ใช้เส้นทางคมนาคม

๒) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย: ประชาชนโดยทั่วไปที่ได้รับผลประโยชน์จากการใช้เส้นทางนี้ติดต่อกับหน่วยงานราชการ สถานศึกษาและขนส่งสินค้าเกษตรกรออกสู่ตลาดได้รวดเร็ว

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ผลลัพธ์): ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัยในการคมนาคมในการขนส่งพืชผลทางเกษตรกร เดินทางไปยังตำบลและอำเภอใกล้เคียงได้สะดวก

ข้อมูลพื้นฐาน: ผิวจราจรเป็นถนนลูกลังบางส่วนเป็นหลุมเป็นบ่อชำรุดทำให้การคมนาคมสันจรไปมาไม่สะดวกประชาชนได้รับความเดือดร้อน

พื้นที่ดำเนินการ: พื้นที่ดำเนินการอยู่ในความรับผิดชอบ ของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่สามารถดำเนินการได้

ผู้ชี้สถานที่ก่อสร้าง: ได้มอบหมายให้ นายฟุ้ง นามสกุล พินิจวรานนท์ ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ชี้สถานที่เพื่อดำเนินการสำรวจและก่อสร้าง

วันส่งมอบงาน: งานแล้วเสร็จ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

โครงการที่ ๒ โครงการแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ชื่อโครงการ: โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเรียบสระอโนดาตหมู่ ๖

หลักการและเหตุผล:

เนื่องด้วยถนนเส้นทางนี้ ประชาชนตำบลบ้านใหม่อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ใช้สัญจรไปมาเพื่อสัญจรไปมาต่างหมู่บ้าน อีกทั้งยังเป็นเส้นทางไปมาในการทำการเกษตรและขนส่งพืชผลทางการเกษตรไปขาย รวมถึงยังมีสถานศึกษาของเอกชนที่ประชาชนใช้เป็นเส้นทางในการรับส่งบุตรหลานไปเข้ารับการศึกษา

ที่มาของโครงการ: เป็นปัญหาความต้องการจากแผนชุมชนที่เกินศักยภาพของชุมชน และจะพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาของ อบต.

ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์: สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

วัตถุประสงค์: เพื่อให้ประชาชนได้มีถนนสำหรับสัญจรไปมาระหว่างหมู่บ้านและขนถ่ายสินค้าทางเกษตรและคมนาคมระหว่างหมู่บ้านหรือตำบลได้สะดวกรวดเร็ว

สถานที่ดำเนินการ: หมู่ที่ ๖ บ้านมะขามป้อม ต.บ้านใหม่ อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

เป้าหมาย (ผลผลิต): ก่อสร้างถนน ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดผิวจราจรกว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๑๓๕ เมตร มีพื้นที่ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กราบ ไม่น้อยกว่า ๖๗๕ ตารางเมตร พร้อมลงหินคลุกไหล่ทางกว้างเฉลี่ยข้องละ ๐.๑๐ เมตร

ระยะเวลาดำเนินการ: ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ สิ้นสุด ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

วิธีดำเนินการ:

๑) ปรับเกลี่ยผิวจราจรเดิมก่อนดำเนินการสร้าง

๒) ลงทรายหยาบชุ่มน้ำ

๓) เสริมตะแกรงเหล็กไวร์เมช ๒๐×๒๐ เมตร

๔) ตั่งแบบถนน

๕) เทคอนกรีตสำเร็จรูป

๖) หยอดยางแอสฟัลท์ (Asphalt)

สถานภาพของโครงการ: โครงการใหม่

ผู้รับผิดชอบโครงการ: องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ รับผิดชอบการก่อสร้างหรือดำเนินงานตามโครงการ

งบประมาณ: ๓๔๕,๐๐๐ บาท

ตัวชี้วัด:

๑) กลุ่มเป้าหมาย: ประชาชนภายในตำบลบ้านใหม่ และตำบลใกล้เคียงที่ใช้เส้นทางคมนาคม

๒) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย: ประชาชนโดยทั่วไปที่ได้รับผลประโยชน์จากการใช้เส้นทางนี้ติดต่อกับหน่วยงานราชการ สถานศึกษาและขนส่งสินค้าเกษตรกรออกสู่ตลาดได้รวดเร็ว

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ผลลัพธ์): ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัยในการคมนาคมในการขนส่งพืชผลทางเกษตรกร เดินทางไปยังหมู่บ้านตำบลและอำเภอใกล้เคียงได้สะดวกยิ่งขึ้น

ข้อมูลพื้นฐาน: ผิวจราจรเป็นถนนหินคลุกบางส่วนเป็นหลุมเป็นบ่อทำให้การคมนาคมสันจรไปมาไม่สะดวกประชาชนได้รับความเดือดร้อน

พื้นที่ดำเนินการ: พื้นที่ดำเนินการอยู่ในความรับผิดชอบ ของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่สามารถดำเนินการได้

ผู้ชี้สถานที่ก่อสร้าง: ได้มอบหมายให้ นางสาวพิศมัย นามสกุล พรมวัง ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ชี้สถานที่เพื่อดำเนินการสำรวจและก่อสร้าง

วันส่งมอบงาน: งานแล้วเสร็จ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

โครงการที่ ๓ โครงการแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ชื่อโครงการ: โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำคอนกรีตรูปตัวยูพร้องฝาปิดคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านถนนหักหมู่ที่ ๔

หลักการและเหตุผล: เนื่องจากในช่วงฤดูฝน บริเวณเขตบ้านถนนหัก ซึ่งมีพื้นที่อยู่ในระดับต่ำ เวลาฝนตกไม่สามารถระบายน้ำได้ทันจึงทำให้เกิดน้ำท่วมขังในบริเวณบ้านก่อให้เกิดความเดือดร้อนของประชาชน

ที่มาของโครงการ: เป็นปัญหาความต้องการจากแผนชุมชนที่เกินศักยภาพของชุมชน และจะพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาของ อบต.

ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์: สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

วัตถุประสงค์: เพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วมขังในชุมชนและป้องกันถนนชำรุด

สถานที่ดำเนินการ: หมู่ที่ ๔ บ้านถนนหัก ต.บ้านใหม่ อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

เป้าหมาย (ผลผลิต): รางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กรูปตัวยู ขนาดภายในกว้าง ๐.๔๐ เมตร ลึก ๐.๔๐ เมตร ยาว ๒๓๘ เมตร พร้อมฝาปิดคอนกรีตเสริมเหล็ก

ระยะเวลาดำเนินการ: ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ สิ้นสุด ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

วิธีดำเนินการ:

๑) ใช้รถขุดดินไหล่ถนนเพื่อทำร่องรางตัวยู

๒) ปรับระดับหน้าดินรางตัวยู

๓) เสริมเหล็กตั้งแบบรางตัวยู

๔) เทคอนกรีตสำเร็จ

๕) ตั้งแบบฝาปิดฝารางคอนกรีตเสริมเหล็ก

สถานภาพของโครงการ: โครงการใหม่

ผู้รับผิดชอบโครงการ: องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ รับผิดชอบการก่อสร้างหรือดำเนินงานตามโครงการ

งบประมาณ: ๔๙๐, ๐๐๐ บาท

ตัวชี้วัด:

๑) กลุ่มเป้าหมาย: ประชาชนภายในหมู่บ้านถนนหัก ใช้เส้นทางคมนาคม

๒) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย: ประชาชนโดยทั่วไปที่ได้รับผลประโยชน์จากการรางระบายน้ำนี้ ไม่เกิดน้ำท่วมระบบระบายน้ำได้สะดวกและไม่ก่อให้เกิดการวางไข่ของยุง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ผลลัพธ์): สามารถระบายน้ำได้รวดเร็ว ไม่เกิดน้ำท่วมในหมู่บ้าน

ข้อมูลพื้นฐาน: เมื่อถึงฤดูฝนฝนตกหนักทำให้เกิดน้ำไหลหลากบริเวรหมู่บ้านและตามถนนหนทางทำให้น้ำกัดเซาะถนนเกิดความเสียหาย

พื้นที่ดำเนินการ: พื้นที่ดำเนินการอยู่ในความรับผิดชอบ ของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ สามารถดำเนินการได้

ผู้ชี้สถานที่ก่อสร้าง: ได้มอบหมายให้ นายกลับ นามสกุล โด่กระโทก ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ชี้สถานที่เพื่อดำเนินการสำรวจและก่อสร้าง

วันส่งมอบงาน: งานแล้วเสร็จ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑

โครงการที่ ๔ โครงการแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ชื่อโครงการ: โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็กสายรอบนอกหมู่ ๗

หลักการและเหตุผล: เนื่องจากในช่วงฤดูฝน บริเวณเขตบ้านปรางค์ประเสริฐ ไม่มีท่อระบายน้ำ เวลาฝนตกไม่สามารถระบายน้ำได้ทันจึงทำให้เกิดน้ำท่วมขังบนถนนและในบริเวณบ้านก่อให้เกิดความเดือดร้อนของประชาชน

ที่มาของโครงการ: เป็นปัญหาความต้องการจากแผนชุมชนที่เกินศักยภาพของชุมชน และจะพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาของ อบต.

ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์: สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

วัตถุประสงค์: เพื่อสามารถระบายน้ำได้รวดเร็ว ไม่เกิดน้ำท่วมหมู่บ้าน

สถานที่ดำเนินการ: หมู่ที่ ๗ บ้านปรางค์ประเสริฐ ต.บ้านใหม่ อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

เป้าหมาย (ผลผลิต): งานวางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก มอก.ชั้น ๓ Ø ๐.๖๐ เมตร จำนวน ๑๔๐ ท่อน เทคอนกรีตรองพื้นท่อ หนา ๑๐ เซนติเมตร ตลอดความยาวท่อพร้อมถมดินและปรับเกลี่ยผิวจราจรพื้นเรียบ บ่อพัก คอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๑.๐๐x๑.๐๐ เมตร ความลึกปรับตามระดับพื้นที่ก่อสร้าง พร้อมฝาปิดเหล็ก จำนวน ๑๐ บ่อ ลงหินคลุกขนาดผิวจราจร กว้าง ๑๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๑๐ ยาวรวม ๑๔๐ เมตร หรือปริมาณหินคลุกรวมไม่น้อยกว่า ๑๔ ลูกบาตเมตร พร้อมบดอัดแน่นเรียบร้อย

ระยะเวลาดำเนินการ: ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ สิ้นสุด ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

วิธีดำเนินการ:

๑) ขุดดินข้างไหล่ถนน เพื่อเตรียมวางท่อคอนกรีตเสริมเหล็ก

๒) ปรับระดับดินในการวางท่อคอนกรีตเสริมเหล็กกลม

๓) เทพื้นคอนกรีตก่อนนำท่อมาวาง

๔) นำท่อคอนกรีตเสริมเหล็กและบ่อพักวางตามร่องที่เทพื้นคอนกรีตไว้

๕) ใช้ซีเมนต์ประสานยาแนวท่อเพื่อเชื่อมติดกัน

๖) กลบดินถมหลังท่อ

๗) ต่อปากบ่อพักเพื่อจะวางตะแกรงเหล็กบนบ่อพัก

๘) บดอัดดินถมหลังท่อ

๙) ลงหินคลุกบนหลังท่อเพื่อให้เป็นผิวจราจรหินคลุก

๑๐) เกลี่ยปรับหินคลุกบดอัดทับแน่น

๑๑) งานป้ายโครงการ ติดตั้งป้ายโครงการ จำนวน ๑ ป้าย

สถานภาพของโครงการ: โครงการใหม่

ผู้รับผิดชอบโครงการ: องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ รับผิดชอบการก่อสร้างหรือดำเนินงานตามโครงการ

งบประมาณ: ๓๗๕, ๐๐๐ บาท

ตัวชี้วัด:

๑) กลุ่มเป้าหมาย: ประชาชนภายในหมู่บ้านปรางค์ประเสริฐ ใช้พื้นที่และเส้นทางคมนาคม

๒) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย: ประชาชนโดยในหมู่บ้านและทั่วไปที่ได้รับผลประโยชน์จากรางระบายน้ำนี้เพื่อป้องกันน้ำท่วมและการกัดเซาะถนนและระบบระบายน้ำได้สะดวก

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ผลลัพธ์): ระบายน้ำได้ดีน้ำไม่ท่วมหมู่บ้าน

ข้อมูลพื้นฐาน: เมื่อถึงฤดูฝนฝนตกหนักทำให้เกิดน้ำไหลหลากบริเวรหมู่บ้านและตามถนนหนทางทำให้น้ำกัดเซาะถนนเกิดความเสียหาย

พื้นที่ดำเนินการ: พื้นที่ดำเนินการอยู่ในความรับผิดชอบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่สามารถดำเนินการได้

ผู้ชี้สถานที่ก่อสร้าง: ได้มอบหมายให้ นายแอ๊ด นามสกุล นามกระโทก ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ชี้สถานที่เพื่อดำเนินการสำรวจและก่อสร้าง

วันส่งมอบงาน: งานแล้วเสร็จ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑

โครงการที่ ๕ โครงการแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ชื่อโครงการ: โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็กสายรอบนอกจากบ้านนายปุ้ยสีกำปังถึงบ้านนายจงกล หมู่ที่ ๘

หลักการและเหตุผล: เนื่องจากในช่วงฤดูฝน บริเวณเขตบ้านคลองเมือง ไม่มีท่อระบายน้ำ เวลาฝนตกไม่สามารถระบายน้ำได้ทันจึงทำให้เกิดน้ำท่วมขังบนถนนและในบริเวณบ้านก่อให้เกิดความเดือดร้อนของประชาชน

ที่มาของโครงการ: เป็นปัญหาความต้องการจากแผนชุมชนที่เกินศักยภาพของชุมชน และจะพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาของ อบต.

ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์: สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

วัตถุประสงค์: เพื่อสามารถระบายน้ำได้รวดเร็ว ไม่เกิดน้ำท่วมหมู่บ้าน

สถานที่ดำเนินการ: หมู่ที่ ๘ บ้านคลองเมือง ต.บ้านใหม่ อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

เป้าหมาย (ผลผลิต): งานวางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก มอก.ชั้น ๓ Ø ๐.๖๐ เมตร จำนวน ๒๓๖ ท่อน เทคอนกรีตรองพื้นท่อ หนา ๑๐ เซนติเมตร ตลอดความยาวท่อพร้อมถมดินและปรับเกลี่ยผิวจราจรพื้นเรียบ บ่อพัก คอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๑.๐๐×๑.๐๐ เมตร ความลึกปรับตามระดับพื้นที่ก่อสร้าง พร้อมฝาปิดเหล็ก จำนวน ๑๗ บ่อ ลงหินคลุกขนาดผิวจราจร ๑.๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๑๐ ยาวรวม ๒๓๖ เมตร หรือปริมาณหินคลุกรวมไม่น้อยกว่า ๒๓.๖๐ ลูกบาตเมตร พร้อมบดอัดแน่นเรียบร้อย

ระยะเวลาดำเนินการ: ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๑ สิ้นสุด ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

วิธีดำเนินการ:

๑) ขุดดินข้างไหล่ถนน เพื่อเตรียมวางท่อคอนกรีตเสริมเหล็ก

๒) ปรับระดับดินในการวางท่อคอนกรีตเสริมเหล็กกลม

๓) เทพื้นคอนกรีตก่อนนำท่อมาวาง

๔) นำท่อคอนกรีตเสริมเหล็กและบ่อพักวางตามร่องที่เทพื้นคอนกรีตไว้

๕) ใช้ซีเมนต์ประสานยาแนวท่อเพื่อเชื่อมติดกัน

๖) กลบดินถมหลังท่อ

๗) ต่อปากบ่อพักเพื่อจะวางตะแกรงเหล็กบนบ่อพัก

๘) บดอัดดินถมหลังท่อ

๙) ลงหินคลุกบนหลังท่อเพื่อให้เป็นผิวจราจรหินคลุก

๑๐) เกลี่ยปรับหินคลุกบดอัดทับแน่น

๑๑) งานป้ายโครงการ ติดตั้งป้ายโครงการ จำนวน ๑ ป้าย

สถานภาพของโครงการ: โครงการใหม่

ผู้รับผิดชอบโครงการ: องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ รับผิดชอบการก่อสร้างหรือดำเนินงานตามโครงการ

งบประมาณ: ๕๗๐, ๐๐๐ บาท

ตัวชี้วัด:

๑) กลุ่มเป้าหมาย: ประชาชนภายในหมู่บ้านปรางค์ประเสริฐ ใช้พื้นที่และเส้นทางคมนาคม

๒) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย: ประชาชนโดยในหมู่บ้านและทั่วไปที่ได้รับผลประโยชน์จากรางระบายน้ำนี้เพื่อป้องกันน้ำท่วมและการกัดเซาะถนนและระบบระบายน้ำได้สะดวก

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ผลลัพธ์): ระบายน้ำได้ดีน้ำไม่ท่วมหมู่บ้าน

ข้อมูลพื้นฐาน: เมื่อถึงฤดูฝนฝนตกหนักทำให้เกิดน้ำไหลหลากบริเวรหมู่บ้านและตามถนนหนทางทำให้น้ำกัดเซาะถนนเกิดความเสียหาย

พื้นที่ดำเนินการ: พื้นที่ดำเนินการอยู่ในความรับผิดชอบ ของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่สามารถดำเนินการได้

ผู้ชี้สถานที่ก่อสร้าง: ได้มอบหมายให้ นายธนาวรรณ นามสกุล ยอดไธสง ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ชี้สถานที่เพื่อดำเนินการสำรวจและก่อสร้าง

วันส่งมอบงาน: งานแล้วเสร็จ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล : นายพีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
Name : MR. PEERAPHOL CHAINARONGSAK
วัน เดือน ปีเกิด : วันอาทิตย์ ที่ ๒๓ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๑
สถานที่เกิด : บ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ ๒ บ้านอ่างน้ำลุงเขว้า ตำบลลุงเขว้า อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๔๑๐
การศึกษา : นักธรรมชั้นโท
: ช่างผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ (Tool & Die)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานนครราชสีมา
: การจัดการอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (อศบ.)
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ปีที่เข้าศึกษา : ๒๕๖๑
ปีที่สำเร็จการศึกษา : ๒๕๖๓
ผลงานทางวิชาการ : บทความทางวิชาการ พีรพล ไชยณรงค์ศักดิ์
“พระพุทธศาสนากับการพัฒนาท้องถิ่น” วารสารสมาคมศิษย์เก่า
ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑ มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๑
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ศึกษาดูงาน : ศึกษาดูงานนอกสถานที่ ณ. ศูนย์ศึกษาประชาธิปไตย สถาบันพัฒนาการเมืองและการเลือกตั้ง ถนนแจ้งวัฒนะ
กรุงเทพมหานคร วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑
: ศึกษาดูงานต่างประเทศ ที่ประเทศไต้หวัน ณ วัดฝ่ากู่ซานซึ่งรวบรวมคัมภีร์พระพุทธศาสนาหลากหลายนิกายไว้ และ
มหาวิทยาลัยฝ่ากู่ซาน
ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ ๒ บ้านอ่างน้ำลุงเขว้า ตำบลลุงเขว้า อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๔๑๐
เบอร์โทรศัพท์ : ๐๘๘-๔๗๐๘๙๘๗
Email : Phiraphon.8987@gmail.com